

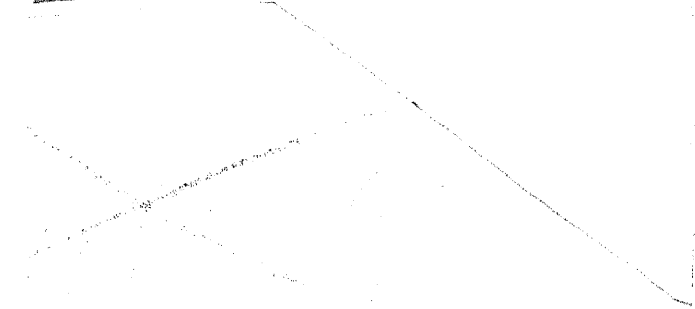
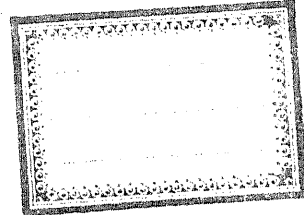
14. a 8

94

BIBLIOTECA HOSPITAL REAL GRANADA	
Sala:	A
Estante:	4
Numero:	94

0
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20

Letra M. 1-

Libro del collegio carb. letra m. n.º 1

TRACTATUS

DE STATV ET MVNERE

R. 2806

EPISCOPALI,

LÆLII ZECCHI CANONICI

ET POENITENTIARII BRIXIEN.

Theologi, & Iur. Vtr. Doct.

IN QVO, DE EPISCOPALIS DIGNITATIS PRAESTANTIA,

De potestate, & Officio Episcopi, De Residentia,

De Visitatione,

Et de ratione se habendi in cura Animarum, & Administratione

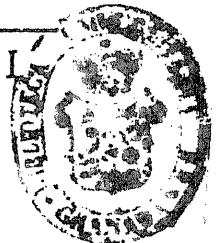
Episcopali, peragitur.

B R I X I A E,

Apud Vincentium Sabbium. M D XCII

Superiorum permiffu.

ILLVSTRISSIMO
AG REVERENDISS.

D. D. HIERONIMO BERNERIO
CARDINALI AMPLISSIMO,
& Asculi Episcopo.

LAELIVS ZECCHVS S. D.

VAE me vna ratio, Cardinalis Amplissime, ac vir omni virtutum laude ornatissime, ne inter homines homini minime natus, inter agri Ecclesiae plantas aridus ipse truncus viderer; ad honestum scribendi otium, edendorumque voluminum consilium vocauit; eadem scilicet quaecunque in sacrorum Conciliorum decretis, grauiusimorumque Patrum scriptis de optima Episcopalis muneris administrandi ratione dispersa comperissem, in vnum vt cogerem, facile persuasit; ponebat enim mihi ante oculos primum quid quemque hominum hominis causa facere oporteret, animo lustrare multa, oratione complura explicare, re ipsa praestare plurima, nullis neque curis, neque laboribus, neque periculis parcere, inuiolatum vt societatis humanae vinculum ab hominibus inter homines retineatur. Tum ab hac immensa generis humani communitate ad singulos ordines, studia, & exercitationes traducebat; in ijs potissimum, quorum cogitationes & actiones vnum eundemque finem spectarent figere mentis aciem iubebat. continuo vero cum occurrerent pericula varia & concertationes a militibus pro militum salute, pro dignitate sapientum a sapientibus susceptae, hac tandem voce me ipsum increpauit; & pro Ecclesiasticis viris nihil oneris, vigiliarum nihil subeant Ecclesiastici? an studium extet vllum viro sacris addito laudabilius, quam vnde utilitatis aliquid ac laudis in sacrorum ministros fideliumque pastores redundet? his igniculis accensus constitui, quan-

tum tenuitas ingenij ac virium mearum, auxilio diuino fulta, eniti posset, id totum in id conferre, vt Synodorum, Patrumque voluminibus perlectis, quæcunque Episcopis ad greges suæ fidei concreditos rite gubernandos vtilia iudicasset in vnum cogerem, & coacta dispo-nerem. quod aliquando Dei beneficio perfectum, cogitabam reliquis tractatibus Theologicis, quos non ita pridem edere in animo haberem percommode insitum, typis mandare. Cum ecce tibi diuinum sanctissimi Patris Nostri Clementis Octauæ de Urbis Ecclesijs sacris-que locis visitandis consilium in summa piorum omnium expectatione & gaudio diuulgatum me quasi stimulus diuinitus admotus ad operis, cuius pars vel maxima de Visitationibus esset, editionem excitet. Qui enim in eo genere tam opportunam occasione sine graui sapientum reprehensione neglexerim? cum ab exemplo Beatissimi Pastoris, qui agendo longe melius, quam ipse, aut quilibet alius scribendo politissimam muneris Episcopalis formam exprimat, futurum sit, vt huius libelli corpus spiritum, & animam ducat? huc accedere amicorum cohortationes, qui cum semper non inutiles, tum vel maxime hoc tempore has lucubrationes meas Ecclesiarum moderatoribus hoc inaudito post hominum memoriam Christi Vicarij facto incitatis, vtilis fore censebant. Quare non inuitus & his ipsis, & temporum oportunitati facile assensum. Vnum reliquum erat statuendum, cuius in nomine eandem apparere vellem. Non erat ita in promptu vir, qui apud Pastores omnes existimatione, autoritate apud Pontificem hoc opusculum in publicum prolatum tueretur. quamobrem eligendus videbatur, qui inter Episcopos virtute præstaret maxime, inter Pontificiæ virtutis imitatores valeret plurimum. Ad aures iam diu venerat Cardinalium Aculi, virum ob excellentem in omni genere virtutem, plurimarum rerum experientiam, grauissimorum consiliorum vim, rerum ecclesiasticarum prudentiam, dignissimum esse, quem omnes omnium ordinum homines certatim & colant, & obseruent; imprimis vero, cui tanquam doctrinarum, ac laudandarum artium patrono ac parenti optimo studiosi Musarum Alumni suos ingeniorum fœtus consecrare certent. quæ cum lætissimis animis accepissem continuo, licet sacrarum disciplinarum latices vix delibarem, incredibili tamen cupiditate moliendi aliquid, quo quasi tributum Musarum Principi soluerem, penitus exarsi. Quare simul atque in te vnum cogitationem defixi, & gratias egi maximas autori bonorum omnium, qui hoc opere absoluto per opportunam diuturnæ meæ in te obseruantia significandæ occasionem obtulerit; & sublata omni dubitatione, in te vno,

A

cui

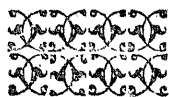
cui fructus vigiliarum mearum crederem, conquieui. Quod eo etiam facio libentius, quod certo sciam fore, vt tu, quæ tua singularis humanitas est, latere vehementer, in qua olim vrbe doctrinarum tuarum femina sparsisti: ex eadem, tanquam non ingrato fundo, ad te potissimum messem aliquam deuenire. Accipies igitur hanc qualis qualis est, animi tibi deditissimi testificationem, cui quæcunque de perfectione desunt, si cum ex refertissima officina sapientiæ tuæ, tum ex admirabili Ecclesiæ vniuersæ summi in terris Pastoris gubernatione deprompta addideris, duplicem tibi a me gratiam deberi sentiam, quod & muneris tenuitatem non respueris humanissimus, & auxeris sapientissimus. Vale.

A 3 I N-

Index capitum operis.

D	E Episcopatu in se. Cap. 1.	pag. 1
	Quis in Episcopum eligi debeat, & qua forma Cap. 2.	pag. 7
	De potestate episcopi. Cap. 3.	8
	De officio episcopi. Cap. 4.	30
	De residentia Episcopi, & aliorum. Cap. 5.	35
	De Visitatione. Cap. 6.	39
	De Regimine Episcopali, cura animarum, & de modo se ha- bendi in ea. Cap. 7.	94
	De Translatione, & renuntiatione Episcoporum, & vt in eo- rum officio peccare possint. Cap. 8.	141

C A R M E N
NICOLAI INAMAE

A N A N I E N S I S

EX COMITATV TYROLI

A D R E V E R E N . E T I L L V S T R E M

D. LELIVM ZECCHVM.

NON auro nitidum gestamen nobile mitra :
 Insula nec sacra, aut Tyrio spectabilis ostro
 Magnifico vestis : populis non dicere leges
 Innumeris : sacrarum in magnis urbibus esse
 Rectorem rerum, soliumque tenere superbum,
 Ireque; sublimem procerum stipante caterua
 Prælatum faciunt, aulae aut longissimus ordo ;
 Ast amor in Dominum ardens mens pia recta voluntas,
 Has Ioue mens magno virtutes plena requirit
 Prælati : miserantem inopes : succurrere rebus
 Afflictis facilem : excubias egisse salute
 Pro populi assiduas, & Christi pascere verbo
 Diuino usque gregem : inculpatae illustria vita
 Præbere exempla, atque animi documenta modesti
 LELIVS esse docet perfecti hæc munera ZECCHVS
 Prælati. Titulos veri qui præsulis ergo
 Augustos gerere, & persona pondera tantæ
 Sustinuisse velit, sacrata volumina ZECCHI
 Consulat, & monitos diuinos mente reponat

Alta

Alta. prisca velut verorum oracula Vatum.
 Sic referet patres natos melioribus annis,
 Magnanimos atq; Heroas, quos aurea supra
 Atria stellati virtus euexit olympi,
 Ambrosios, Augustinosq; illustria celo
 Nomina, & egregijs actis Nicolaum Alumnuna
 Urbis praclarum pataræ, venerabile sidus.
 Luce noua sic irradiante, fugabitur orbe
 Impia nox omni terrarum, & tristis Erinnis.
 Aurea voluendis astris hinc secla redibunt:
 Rite Dei hinc summum numen pietate coletur,
 Atq; sacris aris superum imponentur honores:
 Omnis & hæreseos secta extirpata iacebit.

INDEX RERVM ET SENTENTIARVM.

<p>A</p> <p>A NIMARVM valor quantus sit, & quanti à pastore faciendus. Cap. 7. nu. 1. pag. 95 Animarum cura quid sit, & vt pastor teneatur ex peccato subdi- torum, & quando illos corrigere te- neatur, vel non. d. c. n. 3. pag. 98</p> <p>B</p> <p>Beneficium ecclesiasticum quodd di- catur. c. 6. n. 10. pag. 46 Beneficiati qualiter visitandi. d. c. n. 18. pag. 62</p> <p>C</p> <p>Cathedralis ecclesia quæ dicatur, & vt visitanda. c. 6. n. 4. p. 42. & nu- mero 29. 63 Confraternitates qualiter visitandæ, & quæ sic dicantur. cap. 6. num. 16. 36. pag. 49. 81 Concionatores habendi, & de quibus instruendi. cap. 7. num. 18. 107 Confessariorum copia habenda, & de qui- bus instruendi. d. c. num. 24. 109 Clerici vt ordinandi, viuere, & erudiri debeant. capitu. 6. num. 27. pag. 61. & cap. 7. num. 26. pag. 109 Congregationes sacerdotales qualiter habendæ. d. cap. 7. num. 29. 112 Congregationes quæ introducendæ, &</p>	<p>quid ibi agendum. d. c. n. 34. 117 Confraternitates, societates & loca pia quæ introducenda, & quodd eorum of- ficium. d. cap. num. 35. pag. 118. & cap. 6. num. 15. 16. & num. 36. pag. 49. 81 Correctio & admonitio qualiter mode- randa à pastore. d. cap. 7. nu. 39. 130 Curata ecclesia quæ dicatur, & vt visi- tanda. c. 6. num. 6. & 32. 43. & 72 Concionatores & confessores vt visitan- di & quæ ab ijs obseruanda. c. 6. num. 14. & 35. pag. 48. & 81. & 7. n. 18. 24. pag. 107</p> <p>D</p> <p>Diuina officia qualiter celebranda. cap. 7. num. 15. 106 Doctrina Christiana qualiter docenda. d. c. nu. 20. 107 Dignitates quæ dicantur, & vt visitandæ, & quodd eas obtinētium officium. c. 6. num. 9. & 29. ad fi. 45. & 65.</p> <p>E</p> <p>Episcopi iure diuino sunt instituti. cap. 1. num. 2. pag. 2. Episcopi sunt vt principes in cętu presbi- tero: nm. ibid. num. 4. 4 Episcopi sunt in statu perfectionis. ibid. col. 2. Episcopi quando iurisdictionem habeant in laicos. cap. 3. num. 6. 27 Ep̄i quid possint circa beneficia. ibid. Episcopi quæ possint circa iudicia. d. c. 3. pag. 28. n. 8.</p>
---	---

Epi-

Episcopi quæ soli possint ibid. num. 9.
 Episcopus quibus nominibus appelletur
 ca. 1. num. 1 pag. 1
 Episcopus est maior simplici sacerdote
 ordinis, & iurisdictione, ibid. n. 3. 3
 Episcopus quid competat ratione ordi-
 nis vel iurisdictionis. c. 3. num. 2. 8
 Episcopo quæ à subditis debeatur. d. cap.
 num. 2. 9
 Episcopo quæ causæ referuntur, & qui
 casus. d. ca. n. 3. 4. 11. & 17
 Episcopus à quibus casibus possit absol-
 uere & in quibus dispensare. d. nu. 17.
 Episcopus quid possit sine capitulo, vel
 non. d. c. 3. n. 10. 28
 Episcopus qualiter viuere, & à quibus ca-
 uere debeat. c. 4. n. 1. 30
 Episcopi suppellex & mensa qualis. d. c.
 num. 2. 3. 32
 Episcopi familia qualis, & vt custodiend-
 a. d. c. n. 4. 32
 Episcopus qualiter debet beneficia di-
 stribuere. d. c. n. 5. 33
 Episcopus quæ alia præstare debeat. d. c.
 num. 6. 35
 Episcopus qualiter debeat residere vide
 residentia.
 Episcopus qualiter debeat visitare, & vt
 visitandus. c. 6. per tot. & maxime quo
 ad. 2. num. 39. 80
 Episcopus charitate in Deum accensus
 esse debet & quare. c. 7. n. 5. 102
 Episcopus qualiter debeat visitare vide
 visitatio.
 Episcopus ad orationes recurat. d. c. 7.
 num. 6. 102
 Episcopus rectam habere debet inten-
 tionem, & quam. ibid. nu. 7. ead. pag.
 Episcopus sanctum sui exemplum prebe-
 re debet, & quare. d. c. n. 8. 103
 Episcopus prius amore, tum timore
 animas curare debet. d. c. n. 9. 104
 Episcopus fortis animo & circumspectus
 esse debet. d. c. n. 10. 104
 Episcopus ab alijs curis se iunctus esse de-
 bet & quibus. ibid. num. 11. pag. ead.
 Episcopus familiaritatem subditorum
 euitet. d. c. n. 12. 105
 Episcopus quæ curare debet. d. cap. num.
 13. pag. ead.

Episcopus qualiter in fine correctionis
 aliorum se habere debeat. d. c. nu. 40. 140
 Episcopatus diuiditur in sex classes. ca. 1.
 num. 7. 5
 Episcopatum an appetere liceat vel recu-
 sare. d. c. n. 7. 6
 ad Episcopatum quis elegendus sit, & qua
 forma. c. 2. n. 1. 7
 Episcopatus quomodo amittatur. cap. 8.
 num. 1. 141
 Episcopus in quibus peccare possit. d. c.
 num. 2. 142
 Ecclesiæ qualiter custodiende, & in ijs
 versandum. c. 6. n. 24. pag. 54. & c. 7.
 num. 14. 105
 Edicta quæ ab Episcopo sint emitenda. c. 7.
 num. 36. 123

H

Hospitale quod dicatur, & quotu-
 plex, qualiter visitandum, & admi-
 nistrandum, & quæ introducenda.
 c. 6. num. 15. & 36. p. 48. & 81. cap. 7. nu.
 35. pag. 122

I

Instructiones communes quæ ab Epi-
 scopo tradendæ. c. 7. num. 38. pag. 99

L

Lectio scripturæ vel Theologiæ, & ca-
 suum ubi habenda. cap. 7. nu. 19. 107
 Litteræ pastorales quæ ab Episcopo, &
 quando sint emittendæ. d. c. num. 37.
 pag. 127

M

Monasteria virorum qualiter visi-
 tanda, & quid in ijs obseruandum.
 c. 6. nu. 33. 75
 Moniales quæ obseruare debent, & qua-
 liter visitandæ. d. c. num. 34. 78

O

Oratorium quod dicatur & qualiter vi-
 sitandum. c. 6. nu. 8. 32. 44. 72
 Oratorium introducendum, & quid ibi
 agen-

agendum. c. 7. nu. 23. 109
 Oratio vespertina vt pulsanda, & quid
 ibi agendum. c. 7. nu. 22. 108
 Officia diuina qualiter celebranda. cap.
 6. nu. 29. p. 63. & cap. 7. nu. 15. 106

P

Pastor quomodo teneatur pro pecca-
 tis subditorum, & quid agere debeat
 declaratur. c. 7. nu. 2. 96
 Pastor in exercitio regiminis, quomodo
 se habere debeat declaratur. d. c. nu. 3.
 vsq; ad 13. inclusive. 98. cum seq.
 Parochialis ecclesia quæ dicatur, & vt vi-
 sitanda. c. 6. nu. 5. & 31. 43. & 67
 Parochus quomodo teneatur ad corre-
 ctionem iudicalem ex commissione,
 & quid ibi agendum. c. 7. n. 4. 101
 Processiones qualiter habendæ. d. cap.
 num. 16. 106
 Præfectus monialium, & alij constituen-
 di, & quæ sit eorum officium. d. c. nu. 33.
 117
 Populus quæ obseruare & a quibus caue-
 re debet, & qualiter visitandus. c. 6. nu.
 37. 83

R

Residentia quid sit, & vt quis dicatur
 residere, quæ requirantur. cap. 5.
 num. 1. 34
 Residere quis teneatur, & quomodo. d. c.
 num. 2. 34
 Residere quo iure episcopus, & pastor te-
 neretur. d. cap. num. 3. 35
 a Residentia an & quando pastores excu-
 sentur. d. cap. num. 4. 36
 a Residentia excusatus quæ præstare de-
 beat. d. cap. num. 5. 37
 Residentiam omittentes vt peccet, & quas
 pœnas incurrat, vel non. d. c. nu. 6. 38
 Reliquiæ vt custodiendæ & exponendæ.
 c. 6. sub num. 24. pag. 55. & cap. 7. nu. 21
 pag. 110
 Religiones quæ introducendæ. d. c. 7. nu.
 25. 109

S

Sacramenta qualiter custodienda, &
 ministranda. c. 6. num. 24. & 31. pag.

55. 67. & c. 7. nu. 17. 107
 Salutatio Angelica quando pulsanda, &
 oratio vespertina, & quid ibi præstan-
 dum. d. c. nu. 22. 108
 Seminarium erigendum, & vt clerici in-
 situendi. d. c. nu. 27. 111
 Sinodus diœcesana agenda & quomodo,
 & quid ibi agendum. d. c. nu. 31. 115

V

Vicarij foranei constituen-
 di, & quod sit eorum officium. c. 7. nu. 28. 112
 Vicarij foranei quæ curare debent. d. ca.
 num. 30. ead.
 Vicarius generalis constituen-
 dus, & quid agere debeat. d. c. nu. 32. 110
 Visitatio vt accipiatur, & quid sit. c. 6. nu-
 mero 1. 40
 Visitari quis possit. d. c. nu. 2. ead.
 Visitari qui possint. d. c. nu. 3. 41
 Visitare potest episcopus cathedralem,
 & collegiatas ecclesias, & quæ tales di-
 cantur. num. 4.
 Visitare potest episcopus parochiales ec-
 clesias, & quæ dicantur tales. nu. 5. 43
 Visitare potest episcopus curatas eccl-
 esias, & quæ tales dicantur. nu. 6. ead.
 Visitare potest episcopus ecclesias sine
 cura, & quæ dicantur tales. nu. 7. ead.
 Visitare potest episcopus oratoria, & quæ
 ex his non. num. 8. 44
 Visitare potest episcopus dignitates, &
 quæ sic dicantur. nu. 9. 45
 Visitare potest episcopus omnia benefi-
 cia ecclesiastica, & quod tale dicatur.
 num. 10. 46
 Visitare potest episcopus clericum vnuer-
 sum. num. 11. ead.
 Visitare potest episcopus monasteria mo-
 nialium, & quomodo, & in quibus nō.
 num. 12. ead.
 Visitare potest episcopus monasteria vi-
 rorum, & quando non. nu. 13. ead.
 Visitare potest episcopus lectores Theo-
 logiæ, & scripturæ concionatores, &
 confessores. num. 14. 48
 Visitare potest episcopus Hospitalia, &
 quæ non, & quæ talia dicantur. num.
 15. ead.

Visitare potest episcopus confraternitates, & quæ tales dicantur, & quas non, num. 16. 49
 Visitare potest episcopus capellas militarium, num. 17. 51
 Visitare potest episcopus carceres, num. 18. ead.
 Visitare potest episcopus populum sibi commissum, num. 19. ead.
 Visitare quid possit Archiepiscopus, num. 20. eadem.
 Visitare quid Papa possit, num. 21. ead.
 Visitator quid preparare debeat, quidve visitatus, num. 22. ead.
 Visitator quo comitatu visitet, & qua forma sit recipiendus, num. 23. 53
 in Visitazione Ecclesiæ in genere, quæ obseruanda, num. 24. 54. cum seq.
 Visitationis decreta cuius expensis sint expedienda, num. 25. 60.
 Visitator quomodo decreta regulare debeat, num. 26. ead.
 in Visitazione personarum ecclesiasticarum, quæ attendenda, num. 27. 61
 in Visitazione beneficiorum in genere quæ obseruanda, num. 28. 62
 in Visitazione cathedralis, quæ obseruanda, num. 29. 63. cum seq.
 in Visitazione collegiatarum, quæ attendenda, num. 30. 67
 in Visitazione parochialis, quæ obseruan-

da, & item circa officium parochi, num. 31. p. ead. cum seq.
 in Visitazione ecclesiæ sine cura, & oratorij, quid attendendum, num. 32. 72
 in Visitazione monasteriorum, quid attendendum, num. 33. 75
 in Visitazione monialium, quid obseruandum, numero 34. 78
 in Visitazione lectorum, confessorum, & præceptorum, quæ obseruanda, num. 35. 81
 in Visitazione hospitalium, montium pietatis confraternitatum, quæ obseruanda, numero 36. ead. cum seq.
 in Visitazione populi, quæ attendenda, num. 37. 83
 Archiepiscopus Visitator quæ obseruare debet, num. 38. 85
 Legatus, Vel apostolicus visitator visitans, quæ attendere debet, num. 39. pag. 86. cum seq.
 Visitator ut procedat contra impediētes visitationem, n. 40. 88
 Visitatori quæ expensæ debeantur, à quibus & qua limitatione & quando nō, num. 41. 89
 Visitacionis effectus quis sit, n. 42. 92
 Visitatores constituendi, & quæ eorum officium, c. 7. num. 33. 116

F I N I S.

Alia errata sic corrigenda.

Pag. 40. lin. 6. saltem quo ad poenam damni, licet non quo ad poenam sensus (delendum) p. 137. c. 1. lin. 15. habeant, sicut p. 138. c. 1. l. 1. lectetur, lectatur p. 141. c. 1. l. 1. Gregor. grege ibid. c. 2. l. 32. potuerunt, poterunt p. 142. c. 1. l. 34. de, vel p. 143. l. 3. 4. potestatem, etatē. ibid. l. 6. tollatione, collatione.

TRACTATUS DE STATV ET OFFICIO Reuerendis. Episcoporum. LÆLII ZECCHI CANONICI Brixienſis.

De Episcopatu in se. Cap. I.

SUMMARIUM.

Episcopus quibus nominibus appellatur. num. 1.
Episcopi iure diuino sunt instituti. num. 2.
Episcopus est maior simplici sacerdote ordinis potestate & iurisdictione. num. 3.
Episcopi sunt ut principes in cetero presbyterorum. num. 4.
Episcopi sunt in statu perfectionis. num. 5.
Episcopatus diuiditur in sex classes. num. 6.
Episcopatum an appetere liceat, uel acceptare, uel recusare. num. 7.

ANTA est Episcopalis dignitatis eminentia & celsitudo; & hoc prædicatorum honore, tam multiplex potestas cura & officium, ut

vix cogitatione concipi, nedum verbis eloqui liceat quid ad hanc dignitatem pertineat, Vnde ego omnium Theologorum, & Iuristarum minimus, balbutiendo magis, quam explicando, aliqua de hac re in medium afferam, ut si non omnia, quæ huc spectant, at-

tigero, satis mihi sit, si in tanta re, penicillo ea aliquantulum adumbrauero, cultioribus ingenijs huius rei explanationem exactam relinquens; quæ mihi attigisse posse est visum, si ordine quodam, de hac re pertractauero. Primo nempe loco agendo de Episcopatu in se; Secundo qui eligi possint in Episcopos, à quo, & qua forma; Tertio de eorum potestate; Quarto de ipsorum officio. Quinto de eorum residentia. Sexto de visitatione per ipsos faciēda. Septimo de regimine episcopali, cura animarum, & de modo se habendi in ea. Octauo de eorum translatione, & renunciatione, & quomodo in eorum officio peccare possint.

Et ut a primo exordium fiat, in eo sunt plura videnda; primo de nomine Episcopi; secundo de eius origine & dignitate; tertio de eius perfectione. quarto de episcopatum diuisione. quinto an episcopatum appetere liceat vel recusare. Quo ad primum dicendum est Episcopi nomen deriuatum esse à speculari, vel superintendendo, eo quod superintendere debeat gregi suo: ut habetur Act. 20. Attendite vobis & vniuerso gregi in quo vos Spiritus sanctus posuit Episcopos regere Ecclesiam Dei, quæ acquisiuit sanguine suo, & est in cura actuum in sacris dispiciendorum; & disciplinæ ecclesiasticæ emendandæ & seruandæ sollicitudinē suscepit. c. c. leros. 21. dist. c. 1. 18. q. 1. sic dictus à verbo Græco epi, quod est supra & scopi vel scopos, quod est intendere,

Episcopus quibus nominibus appellatur.

quia superintendant clericis & laicis sibi commissis. c. qui episcopatum. 8. q. 1. & d. c. clericus ubi etiam dicitur speculator, eo quod ipse sit vitam & mores subditum speculari, alias si in hoc negligens existat, grauius peccat. c. qui nec. 2. q. 7. secundo dicitur prece. c. fit rector. 44. d. vt annuntiet populo scelera eorum. ff. 58. tertio habet officium ducis c. post translationem de renunt. vt rectorum iter subdito ostendat, ne ambo in foueam cadant. ca. cum sit. de eta. & qual. c. que ipse. 38. dist. Luc. 6. c. originaliter. de consec. dist. 4. quarto habet officium magistrum, cum regimen animarum sit ars artium. ca. pen. de et. & qual. ergo recte docere debet, nec murus esse. ff. 56. quinto habet officium pastoris. c. ne pro defectu. de el. vt sic paciscat sacramentis. c. panis. de conf. dist. 2. ac verbo & exemplo. Io. vlt. ca. diuinitis. 25. q. 1. c. solita. de maior. cap. multi. 2. q. 1. c. quoniam. 16. q. 1. c. si peccauerit. 2. q. 1. cap. significasti. de el. sexto habet officium praefecti vigilum, vt sic caueat a negligentia cum pretiosissima omnium animarum sint ei commissae, & culpa eius sit si oues auferantur, & ipse nescit. ca. pen. de reg. iur. l. 2. ff. de off. praef. vig. septimo habet officium nutriticis, vt sic lac paruulis praebet. cap. Deus qui. parag. apostoli. de poenit. d. 1. octauo habet officium medici, vnde caute infundere debet vinum & oleum in vulnus infirmi. c. disciplina. 45. d. ca. omnis. parag. sacerdos autem. de poenit. nono habet officium aduocati, vt oret pro populo sibi commissio. c. quia sacerdotes. 10. q. 1. c. ipse. 1. q. 1. c. si 36. dist. decimo habet officium militis armati, cuius tamen arma sunt lachrymae & orationes. parag. 1. 23. q. 8. & ca. 1. & 2. eo. vndecimo habet officium gladiatoris, cuius mucro est excocica. c. visis. 16. q. 2. duodecimo agricolae, vt euellat, aedificet, dissipet, & plantet. c. foliata. parag. potuisses. de maior. vt sic corrigat, & informet. decimotertio correctoris. c. transmissam. de el. c. qualiter. 2. de accus. vt sic corrigat peccantes, quorum officiorum Deo rationem est

redditurus. vt d. Host. iu summa. de el. num. 31. dicitur etiam angelus. Apoc. 2. 1. Cor. 11. quia mittitur vt nuntius praedicaturus verbum Dei mons. Psal. 71. vt ostendatur eius firmatas. Bos ex Ap. d. non alligabis os boui trituranti. 1. Cor. 9. & ad ostendendum laborem quem subire debet; pontifex quasi pontem se faciens inter Deum & populum, vt Bern. d. ep. 42. custos ciuitatis, sponfus ecclesiae, columna ecclesiae, legatus Christi, lapis sanctuarij, vt dicit Greg. in past. 2. p. c. 7. ad ostendendam eius diligentiam & fidem. Quo ad secundum dicendum est episcopos iure diuino institutos esse, licet diocesum distinctio, & personarum ordinatio quibus episcopatus munus est demandandum, iure humano inducta dici possint. vt d. Barbat. trac. de Card. q. 1. Gig. de pens. q. 2. Berous. in c. cum venissent. num. 25. de iudic. tenent enim locum Apostolorum, quos Dominus in vniuersum orbem misit ad docendos & sanandos homines. ca. in nouo. 21. d. c. legimus. dist. 94. & diffinitur in Conc. Trid. sess. 23. ca. 4. eos loco Apostolorum succedere, & ibid. can. 6. a thema decernitur in asserentes hierarchiam ecclesiasticam, quae constat episcopis, presbyteris, & Diaconis non esse diuina ordinatione institutam. idem sentit Leo Papa ep. 66. ad episcopos Galliae, & Germaniae, & Damasus ep. de corepiscopis. Beda li. 3. super Lucam. c. 15. Urb. Papa ep. de comuni vita & oblatione fidelium. Anacletus Papa ep. de Patriarchis & primatibus. Hieron. super c. 1. ad Tit. Ratione probatur, nam Apostoli erant primo Christiani, secundo sacerdotes, tertio summi sacerdotes, quarto summi in toto orbe terrarum, hoc vltimum soli Petro erat ordinatum, & ideo in hoc illi solum Papa succedit, in alijs Apostolis erat quasi extraordinarium & delegatum, vnde in hoc episcopi Apostolis non succedunt, vnde licet omnes Christiani succedant Apostolis, quatenus Christiani, & omnes sacerdotes vt sacerdotes, soli tamen episcopi eis succedunt

Episcopi iure diuino sunt instituti.

Episcopus est maior simpliciter, & iurisdictione.

dunt vt summi sacerdotes, in tota eorum ordinaria potestate, quae & praxi probatur, nam Apostolo Iacobo succedit episcopus Hierosolymae, Ioani episcopus Ephesus. & habetur locis alleg. & in Concil. Neocesar. can. 13. & per Damasc. ep. 4. de corepisc. Hiero. ep. ad Marcellam de erroribus Montani. Leon. ep. 88. Aug. in Ps. 44. qui omnes affirmant episcopos Apostolis succedere, quae & ante figuratum fuit in lege veteri. Nam Aaron erat summus sacerdos filij minoris. Exo. 19. qui ideo habebat ornamenta distincta a minoribus, & solus intrabat Sancta Sanctorum, solus celebrabat festum expiationis. Leuit. 6. Heb. 9. vnde cum tanta fuerit differentia in lege veteri inter sacerdotes, & omnia ibi in figura contingerent. 1. Cor. 10. constat etiam in lege noua diuersitatem inter eos a Christo institutam; ex quibus patet, quod episcopus maior est presbytero simplici ordinis potestate, & iurisdictione, & quod in cetu presbyterorum non est vt consul in senatu, sed vt Rex inter consiliarios: Ordinis enim potestate constat iure diuino episcopum esse maiorem presbytero, nam solus episcopus potest ordinare presbyteros, & sic generare patres ecclesiae, sacerdotes vero solum filios ecclesiae generant baptizando, vt habetur 1. Timo 4. vbi episcopo Timoteo scribens. d. noli negligere gratiam quae data est tibi cum impositione manuum presbyteri, & sic intelligit Epiph. ad Arrium. Dam. ep. 3. concil. Antioch. c. 10. Ancir. can. 12. Epiph. haer. 75. Chryf. Teoph. Teod. in c. 1. ad Timot. Hier. epist. 85. ad Euagrium. & Leo epist. 88. nec est vnquam auditum quod presbyteri diaconos, vel presbyteros ordinarint, imo irritum habetur qui id fecissent qui veri episcopi non erant. vt d. Greg. 3. ep. ad Bonif. & Damasc. epist. praedicta. secundo nam soli episcopi vt ordinarij ministri sacramentum Confirmationis possunt conferre templa & altaria consecrare, vt d. Leo ep. ad episcopos Germ. & Galliae. Damasc. ep. 3. de corepiscopis. & au

te eos Dionis. cap. 4 & 5 eccl. Hier. vbi d. solum episcopum diuina ordinatione christina consecrare, & Act. 8. patet solos Apostolos, quibus episcopi succedunt missos ad confirmandum baptizatos. Quo ad secundum patet iurisdictione episcopos sacerdotes precellere, quod in figura est monstratum in lege veteri, vbi erant distincti hi gradus pontificis, sacerdotum, & Leuitarum; primus enim alijs erat maior, & sic de alijs, vnde & eorum consecrationes vestes ac officia erant distincta. vt patet Exod. 28. 40. Leuit. 8. Num. 3. 4. 20. & quod iurisdictione apud solum pontificem esset, patet Deute. 17. at episcopi hic sunt pontifices ibi, quod presbyteri hic quod ibi minores sacerdotes, Diaconi nostri, quod illorum Leuitae, vt d. Dam. ep. 2. de corepiscopis. Hier. ep. 85. ad Euagr. Leo ep. 88. ad episcopos Germ. & Galliae. & habetur in concil. Hispanen. 2. cano. 7. ergo cum ratio nulla sit vt ibi maior distinctio fuerit, sequitur quod episcopi in ecclesia iurisdictione presbyteros antecellant. secundo probatur, nam episcopi apostolis, presbyteri 72. discipulis succedere. vt patet ex Conc. Neocesar. can. 13. Damasc. ep. 3. de chorepiscopis. Anaclet. ep. 2. Hier. ep. ad Marcellam. de erroribus Montani. Aug. in Ps. 44. Leo ep. 88. Ibid. lib. 2. de diu. offic. Bed. in c. 10. Luc. ergo sicut apostoli distabant a 72. discipulis, sic episcopi a presbyteris, apostoli enim dignitate eos praecedebant, nam domini apostoli erant tantum 12. & eos dominus apud se semper fere habebat, & priuatum instituebat, 72. vero instituit. Luc. 10. & solis apostolis dixit, sicut misit me pater, sic ego mitto vos. Ioan. 20. & sublato Iuda electus est Matthias qui ante erat ex numero 72. Act. 1. probatur etiam Matth. 24. Fidelis seruus, quod intelligit de episcopis. Ilar. ibi & alij. & Act. 20. attendite vobis, & c. praeterea tempore Apostolorum presbyteri episcopis erant subiecti. 1. Tim. 5. quod probat, & Ignat. ep. ad Philadelphios. Clemen. etiam can. 40. ap. vbi mandatur presbyteros & diaconos

nil agere debere sine episcopo. & Dionis. c. 5. eccl. hier. & Iren. lib. 3. cap. 3. & Tert. li. de bapt. quo ad tertium quod Episcopi Episcopi non sunt ut cōsules, sed principes in cetu presbyterorum, probatur ex apo. ad Timot. cit. Clemente. Iren. Tert. & ex Concilijs quæ a solis episcopis sunt celebrata, ut testatur Euseb. lib. 5. hist. c. 23. & 25. at in concilijs maxime exerceret iurisdictionem cum ibi ferantur leges communis & pænæ prævaricantibus. Ultimo nam presbyteri sepe ab episcopis sunt ex cōmunicati nunquam cōtra. ut patet Conc. 2. Carthag. can. 9. & etiam quia episcopi habent thronū vel solium in ecclesia, quod est potestatis inditium, unde & dicuntur a patribus imperare principū more, ut d. Chrisl. de sacerdotio. Amb. lib. de dignitate sacerdotali. Naz. orat. ad principem irascentem. Ex quibus omnibus patet episcopum esse presbyteris maiorem, & maxime in ecclesia potestatis & dignitatis, ut d. Bellarm. de clericis. li. 1. ca. 14. & ob eorū etiam dignitatem dicit lazius, in Italia, & alibi episcopos sacros successisse in locum administrantium prouincias, ut d. lib. 2. Reip. Rom. c. 2. & nomen præfulis quod episcopis tribuitur erat proprium præsidum prouinciarum, ut d. Cassiad. lib. 3. var. ep. ijs etiam deman data est vota annonæ ne iusto pretio vendatur. l. 3. c. de epis. aud. & refert Cassiad. lib. 9. var. ep. 5. & hodie in Gallia & Germania multi episcopi ob eorum dignitatem & dono principum, habent dominium temporale etiam in laicos, quorum ipsi sunt principes temporales, & olim presbyteros & diaconos Cardinales dignitate præcellerant, & ante illos in cōcilijs subscribebant, ut est dictum. C. de Cardinalib. In cuius dignitatis signū traditur episcopo baculus, ut virga Moysi & Aarō, Exo. 4. papa tñ eo caret ad significandū eum a nullo homine, sed a Deo recipere potestatem. c. 1. vbi gl. ff. de sac. vñct. baculus vero episcopi est vñctus more Romano ut ea potestatis morosi. i. gētiles in ecclesia introducantur, & pec-

cantes inuiti ad mentem redeant. ut ibi d. gl. pen. est etiam incuruus ut nō lædat oues, sed eas in viam redire sine læsione cogat, datur & ei annulus ut sponso ecclesiæ qui ob id cū ecclesia sua contrahit matrimoniū spiritalē, ut ab ea sine licentia papæ separari nō possit. c. sicut vir. 7. q. 1. & dixi supra, c. de postul. & tranll. Mitra ē ei traditur bicornis, ut scientiā vtriusque testamenti suum esse ornamentū existimet, & ali quo modo populo metuendus appareat, ut & Moyses cū de monte faciē cornutā detulit. Exo. 34. conceduntur & ei sandalia in pedibus quæ vigilantissimā curam gregis ostendunt, & vestis linea summa puritatem indicans, & chiroteca manus ab omni cōtagione mundandas præ se ferentes, & super humerale charitatē significans quæ omnibus virtutibus præeminet, & in qua tāquam in capite virtutes omnes connectuntur. 1. Cor. 13. & dictum est supra tr. de virtutib. de quorū ē indumentorū mistica significatione habetur infra in tr. de Missa. vbi prædicta cū ornamentis sacerdotalib. plene exponuntur, & hæc de episcopi origine & dignitate, in quo ēt videri poterūt quæ dixi supra de statib. in cōi. vbi per multa exempla ostendi in quāto honore apud oēs gentes pontifices habiti sint. Quo vero ad episcopatus perfectionē certum est episcopus esse in statu excellentissimo perfectionis, nam episcoporum est perficere, ut d. Dionis. c. 5. eccl. hier. ergo debent perficiendos præstare, ut agens passum, secundo episcopi succedunt apostolis, ut supra est probatū, at apostolis fuerūt 4. collata a Christo quæ denotant eorū perfectionem, primo pro testatio ne quid acciperent in via, nisi virgam tñ. i. stipē dia temporalia, Marc. 6. ut ibi exponit Aug. 2. clauus eis datę in iurisdictione & administratione sacramentorū. Mat. 16. 3. status Spūs sancti in remissionē peccatorum. Ioā. 20. ita ut vice Dei peccata remittat, ut ibi d. Greg. 4. dispersio linguarū in predicatione euāgelij. Act. 1. quæ lingua significat charitatē Dei & proximi, ut is non

Episcopi sunt in statu perfectionis

non suscipiat officiū prædictum qui charitate non est præditus, ut d. Greg. quæ oīa sunt perfectorum, ergo episcopi qui Apostolis succedunt sunt in statu perfectionis, licet non emittant votū pauperatis, nisi in animi pparatione, ut sint pauperes spiritu, & egētib. de bonis suis subueniāt, in alijs vero apostolis succedāt, & sic sunt in statu perfectionis, ut d. D. Tho. 2. 2. q. 164 art. 6. & Anch. q. 103. ar. 1. & ēt quia se ex charitate Dei periculis expēnunt, quod est summę charitatis. ut ibi d. ar. 2. nec temporalium susceptio diminuit de eorū perfectione si ad illa affectū non extendūt, sed ijs pauperibus subueniunt, quod est charitatis opus. ut ibi d. ar. 3. si. n. superfluis pauperibus non subueniāt, decidunt psonaliter a perfectione, licet nō a perfectionis statu in quo p supra dicta positi sunt, ut ibi d. ar. 5. Quo vero ad diuisionē episcopatus, diuidit episcopatus in sex classes corepiscopos, episcopos, Metropolitanos, vel Archiepiscopos, primates, patriarchas, & Romanum episcopum, qui omnium est summus, & princeps totius Ecclesiæ, cum ex facto Petri qui ibi sedem episcopatus tenuit vsque ad mortem domini iussu, effectum sit ut Romanus episcopus sit caput omnium episcoporum, & totius Ecclesię sicut Petrus eius caput a Christo fuit constitutus, & Papa est Petri successor, ut dictum est cap. de statu papæ. & tract. de Romano Pontif. Tomo primo. Chorepiscopi dñr qui erant episcopi inferiores, & presbyteris maiores, & erant vicarij episcopi in aliquē locum diocesis missi, ut d. Damas. ep. 4. quorum officium erat cōe episcopi fere in oībus excepto quod altaria erigere non poterāt, nec ecclesias consecrare, nec per impositionem manuum fidelibus baptizatis, vel hæreticis conuersis paracletum dare, nec chrismate conficere, nec baptizatorum frontes chrismate signare, nec presbyteros & diaconos ordinare, nec publice penitentem in missa reconciliare. capit. quamuis. 61. dist. & probatur in Cōc. Ancit. can. 12. Antioch. can. 10. Hispal.

2. can. 7. ex Damas. ep. 3. Leo episc. 86. alias 88. & Ioanne 3. in ep. ad episcopos Germ. & Gallie. & hi debebant in villis ut fere hodie parochi faciūt, vnde & dicuntur chorepiscopi quasi villarum episcopi, ut d. Damas. d. ep. 3. & ut vicarij episcopi, ut d. Concil. Neocæs. can. 13. & Antioch. cano. 8. nec etiam poterant ordinare subdiaconos, si erāt chorepiscopi, id est presbyteri simplices in pagis constituti, si enim erāt episcopi veri & consecrati, & tamē dicebantur chorepiscopi, quia nō habebāt propriam ecclesiam, sed in aliena ministrabant, sic de licētia episcoporum diocesis, poterant etiam presbyteros ordinare, ut d. Bellarm. de clericis. lib. 1. cap. 16. prædicti vero chorepiscopi simplices presbyteri in pagis constituti ab aula recessere. c. ecclesia. ca. quamuis. & c. chorepiscopi. 68. distin. Episcopi sunt qui vni diocesi præsent, quæ dicitur diocesis quasi administratio ciuitatis vel diocesis, a qua administratione populi diocesanus episcopus est dictus, qui est prepositus ecclesiæ Dei ut ei bene præsit. c. scire debes. 7. q. 1. ca. cum non liceat de præscripto episcopatus. n. non statim ab initio facta sunt dioceses, sed crescente Christianorum numero; primum enim aliquæ ecclesiæ factę sunt sub curionibus, tum sub Abbatibus, & ex his facti episcopatus. a principibus dotati concedentibus summis pontificibus, qui & ex episcopatibus constituere Archiepiscopatus, & ex alijs Ecclesijs episcopatus, & sedes episcopalis quandoque alio translata. ut dicit Rhen. libro secundo rerum Germanorum. Martial. Cromer. libro secundo de rebus Polon. & libro decimo tertio. Krant. libro secundo capitulo decimo quarto, decimo quinto. capit. Saluator. de præbend. in extra. comm. & probat Anacletus epistola secunda, & de his episcopis in præsentem est sermo. Primates sunt maiores Archiepiscopis, minores Patriarchis, & ab Archiepiscopis ad illos appellatur, capit. 1. nonagesimanona distinct.

qui

qui sunt Aquileiensis in Italia, Caturienis in Anglia, Lugdunensis in Gallia, Toletanus in Hispania, & solent præfici tribus Archiepiscopis, sicut Reges tribus ducibus, & ideo regibus æquiparatur, vt d. Spec. in prohem. rer. diu. offi. col. 4. Metropolitanus dicitur a mēsurā ciuitatum, in quaque. n. prouintia debent esse saltē decem ciuitates & totidem episcopi. c. c. leros. 21. d. & quandoq; confunditur cum Archiepiscopo, Archiepiscopi vero dicuntur principes episcoporum, qui decē vel plures episcopos habent subiectos. nō enim minor numerus requiritur ad prouintiam constituendam. c. scitote. 6. q. 1. qui pallio uti & crucem ante se gestare possunt in omnibus locis suæ prouintiaē etiam exemptis. Clem. Archiepiscopo. de priuilegiis. & ibi solenniter benedicere, & ēt solenniter celebrare, & alia peragere de quibus supra. c. de Archiepiscopis est actum; patriarchæ sunt episcopis maiores & Archiepiscopis, ac primatibus, in aliquib. regnis vel imperijs, episcopis, & Archiepiscopis præpositi, de quibus supra est dictū. c. de patriarchis. Episcopus Romanus est Pōtiffex Maximus, qui ideo dicitur Romanus episcopus, quia est successor Petri qui fuit Romæ episcopus, cuius episcopatus est erectus in monarchiā & præfulatum totius orbis. vt est probatum Tom. 1. tract. de Rom. Pontif. & supra ca. de statu papæ.

7
Episcopatum an appetere liceat, vel acceptare & quomodo, & q. s.

Quo ad quintum notandum ex D. Greg. in pastoralis, c. 1. q. imperiti non debent suscipere onus magisterij, contra quos Dominus per Es. 6. exclamat d. ipsi pastores ignorauerunt intelligentiam; & Hier. 2. & 1. Cor. 14. Si quis ignorat ignorabitur, ne cæcus cæcum ducens cum illo in foueam ruat, Matt. 15. Nec etiam regimen subire debent qui lecta opere non perficiunt, vt habetur Ezech. 34. cum ipsi limpidiſſimam aquam biberitis, reliquam pedibus vestris turbabatis, cum male viuēdo meditata bene corrumpunt, vt ibi d. cap. 2. regiminis siquidem susceptio multis est subiecta periculis, cū in eo

& aduersa despicienda sint, & prospera formidanda, & tamen sepe contrarium euenit, vt in aduersis prematur sub disciplina, & in prosperis occupatur, vt ibi d. c. 3. & quia sepe occupatio regiminis soliditatem dissipat mentis, vt ibi d. cap. 4. sicut qui contra virtutibus præditi culmē regiminis suscipere recusant, donec ea sibi adimunt quæ non pro se tantū, sed etiam pro alijs acceperunt, & ideo sunt reprehendendi, vt ibi d. c. 5. qui enim per humilitatē culmen regiminis refugiunt, tunc vere humiles sunt quando diuinis iudicijs, & uocationibus non resistunt, vt ibi d. c. 6. & ideo officium prædicationis nō nunquam laudabiliter appeti possit. ex Es. c. 6. dicente: Ecce ego mitte me; sic tamen vt non adsit desiderium præsidendi, sed iuuandi, vt ibi d. c. 7. ex ap. 1. Tim. 3. q. episcopatum appetit bonū opus desiderat, & non decipiatur ficta promissione bonorum operū subtile tamē ambitione latente, vt ibi d. c. 8. 9. Vnde is ad regimen pertrahi debet, qui cunctis carnis passionibus moriens iam spiritualiter uiuit, qui prospera mundi cōtremnit, aduersa non timet, sola interna desiderat, & cui corpus p̄ imbecillitatem, & spiritus per contumaciam non repugnat, qui aliena non cupit, sed propria largitur, qui facilis est ad ignoscendum, sic tamen vt a reuerentia non declinet, qui malū non agit, sed ab alijs actū deplorat, qui infirmitati proximi compatitur, & in eius bonis & profectibus, vt in proprijs letatur, qui exemplo se alijs imitabilem reddit, & a renes suis fluentib. irrigat, qui orationi intentus scit quid a Deo petendum sit, vt ibi d. c. 10. Contra vero is accedere non debet, qui cæcus est, claudus, naso turpi, fracto pede, vel manu, lippus, gibbus, albuginē habēs in oculo, iugem scabiem, impetiginem in corpore, vel ponderosus. Leuit. 22. Cæcus supernæ contemplationis lumen ignorās, claudus qui per infirmitatem mentis uiam uitæ perfecte non potest tenere, naso turpi qui ad tenendam mensuram discretionis ido-

idoneus nō est, fracto pede vel manu qui uiam Dei pergere non ualet, & a bonis actibus absens est, Gibbus qui pondere terrenæ sollicitudinis premitur ne uquam ad superna aspiciat. Lippus qui ingenium habet ad ueritatis cognitionem emicans, sed a carnalibus operibus obscuratur, Albuginosus qui arrogantiā sapientiæ inflatur qua ueritatem cognoscere non sinitur. Scabiosus qui a luxuria premitur sic ut vsq; ad consensum, vel opus exeat. ponderosus qui turpitudinem opere nō exercet, sed eius animus uoluptate luxuriæ sine ullo obstaculo repugnatiē delectatur, vt ibi d. c. 11. His notatis dicendum est cum D. Th. 2. 2. q. 185. art. 1. & 2. q. in episcopatu tria considerari possunt, primum principale & finale, s. episcopalis operatio per quam salus proximi intenditur. Io. ult. secundum altitudinem gradus, iuxta id Mat. 25. Fidelis seruus & prudens quē constituit dominus super familiā suā; tertium q. sequitur illa. s. reuerentia, honor, diuitie, iuxta Ap. 1. Tim. 5. qui bene p̄sunt duplici honore digni sunt. appetere ergo episcopatū ratione huius ultimi est illicitum. Mat. 23. amant primos accubitus in cœnis, &c. quo ad secundum appetere episcopatum est præsumptuosum, cum sit primatus cupere. quo ad primum in se id appetere est uirtuosum & laudabile, sed quia ut est episcopalis actus habet annexā celsitudinem præsumptuosum est, q. quis præesse appetat ad hoc ut proximo proficit, nisi necessitate imminente, appeti tamen potest talia opera facere si eum contingeret in tali officio esse, vel se esse dignum ad talia opera exequenda, ita q. opus bonum cadat sub desiderio, & non primatus dignitatis, cum primatus fugientem se desideret, desideratē se horreat, & sic simpliciter non licet appetere episcopatum, vt d. Aug. 19. ciuit. c. 19. et si administraretur ut decet, & si non licet appetere minus licet petere, etiā si sit quis dignus, cū id sit præsumptuosum putare se posse p̄desse, & uix pos-

sit esse sine ambitione ratione primatus, vt not. in c. tuam. de et. & qual. nō tamen esset mortale appetere episcopatum cum intentione faciendi debitum suum circa curam animarum, & bene expēdere temporalia in subuentionem pauperum, & non uti episcopatu ad finem temporalium, & uti honore illo ad honorem Dei, licet id illicitum sit ob præsumptionem annexam, vt ibi d. Galet. d. ar. 1. Si uero a superioribus sibi id iniungitur, non licet recusare, quia licet secundum propriam uoluntatem debeat quis insistere propriæ salutis, secundum tamen uoluntatem alterius debet intendere etiam salutem aliorum, alias id repugnaret charitati, qua proximis quis debet prodesse, & humilitati qua superiori debet esse subiectus, vt d. D. Thom. ibid. ar. 2. q. intelligitur si idoneus sit, nam si sit in peccato mortali debet & potest ipsemet Deo iuuante id dimittere, si uero sit in aliquo impedimento in quo præcipiēs, possit dispensare, teneatur pariter obedire, alias non. ut ibi d. D. Thom. in resp. ad secundum, & ibi Galet.

Quis eligi debeat vel assumi ad episcopatum, & qua forma, & a quo. Ca. II.

S V M M A R I V M.

Ad Episcopatum quis eligendus sit & qua forma. num. 1.

Præsumendum quidem esset si assumendus ad onus episcopatus, q. est opus perficientis, præditus eligendus esse & ijs qualitatibus, sit, & qua quæ supra ex D. Greg. forma.

relate sunt, & quæ ex D. Clem. supra in c. de el. Rom. Pont. allata fuere, sed quia id dono Dei paucis contingit, & perfectiorū tm̄ existit, ideo sat est iuxta canonicas sanctiones, ut idoneus sit

moribus scientia & ætate, modo quo supra est expositum, in ca. de elect. & supra in ca. de Cardinalibus. videlicet vt compleuerit 30. annum. ca. cum in cunctis. de cl. Doctor sit licentiatus in iure canonico, vel Teologia, vel aliquid academiae publico testimonio idoneus ad alios docendos aptus iuratus, & quod aliquo vitio vel impedimento non sit notatus, quod ex processu de super formato, & ad sanctissimum Dominum nostrum transmissio constet, & in ordine sacro sex mensium spatio saltem ante sit constitutus; & vbi plures adsunt quod melior ceteris eligatur, alias eligens in foro conscientiae non est tutus. Quo vero ad eligentem iure diuino potius id spectat ad Papam quam alios, vt est dictum in tr. de Rom. Pontif. & supra in tr. de statu papæ, ex privilegio tamen apostolico id conceditur iure communi capitulis cathedralium, vt dixi in tr. de elect. qui eum eligere habent forma ibi tradita; sed quia ex regulis cancellariae papa sibi reseruat electionem episcoporum, ideo eis est statum, nisi vbi capitula adhuc vtuntur suo privilegio vt eligant suum episcopum, & praelatum, qui summus pontifex in publico concilio iubet praeconizari & publicari electum ad aliquam ecclesiam, qui postea tenetur ad suscipiendam consecrationem confirmationem, & alia de quibus in d. tr. est actum, quando scilicet quo ad confirmationem electio ab inferioribus est facta, & hæc de secundo breuiter dixisse sufficiat, ne pluries eadem repetere opus sit, cum ad alia faciendus sit transitus; prædicta enim probantur in Cōc. Trident. sess. 7. c. 1. & sess. 22. c. quicumque, & sess. 24. de reformatione. cap. 1.

De potestate Episcopi. Cap. 3.

SUMMARIUM.

Episcopo quid competat ratione ordinis episcopalis, vel iurisdictionis. nu. 1.

Episcopo quæ a subditis debeantur. num. 2.

Causæ quæ ad episcopum pertineant. num. 3.

Casus qui episcopo reseruentur. num. 4.

In quibus casibus possit dispensare, & a quibus absoluere. num. 5.

Episcopi quando iurisdictionem habent in laicos. nu. 6.

Episcopi quid possint circa beneficia. num. 7.

Episcopi quid possint circa iudicia. num. 8.

Episcopi quæ soli possint. num. 9.

Episcopus quæ possit sine capitulo, vel non. num. 10.

Acto in superioribus de episcopatu in se, & quæ ad illum assumi possit, & a quo, quæ post esse sequitur operatio, ideo conuenit hoc tertio loco sequitur dicendum de episcopi operationibus, & quia nullus licite operari potest, id quod sibi non licet, ideo videndum est quid possit episcopus, vel non. Et primo quid sibi competat ratione ordinis episcopalis, quidve ratione iurisdictionis. secundo quid sibi a subditis debeatur; Tertio quæ causæ ad ipsum pertineant; Quarto qui casus ipsi sint reseruat; quinto quibus in casibus possit dispensare, & a quibus absoluere; sexto quando contra laicos procedere possit; septimo quid possit circa collationes beneficiorum; octauo quod

circ-

circa iudicia. 9. quid possit circa alia partiularia; 10. quæ non possit, & an solus sine capitulo omnia prædicta expedire valeat. Quo ad primum dicendum est quod in episcopo duplex est potestas & iurisdictionis, & soli episcopi ratione ordinis consistunt sacrum chrisma, oleum cathecumenorum, & infirmorum. c. referente. de cetero. missi soli etiam ordinare clericos possunt ad ordines ecclesiasticos ecclesias altaria & virgines consecrare, pollutas ecclesias & cimiteria reconciliare. ca. nemo. de cōs. d. r. c. aqua. de cōs. eccl. uel alt. & sacrum confirmationis consecrare, vt ordinarij eius ministri. ut d. Dion. c. 4. & 5. eccl. hier. & supra hoc c. est explicatum quæ ratione ordinis ad episcopum pertinet, sic etiam depositio clericorum actualis ad ordinem episcopalem pertinet, sicut ad ordinatio; vnde non consecratus in episcopum non habet cognitionem causa criminalis aduersus clericos minores. vt d. glo. & Doct. in c. transmissa. de el. Io. Firm. tr. de ep. li. 3. in si. par. 2. principal. n. 24. Ratione vero iurisdictionis ad episcopum pertinet potestas excommunicandi, & eos absoluendi, interdicens, solennem penitentiam iniungendi, purgationem indicendi, suspendendi, deponendi, casus sibi reseruandi, indulgentias concedendi, dispensandi cum aliquibus in foro alicui, & in quibusdam casibus iuramenta a vasallis accipiendi, eos confirmandi, instituendi, destituendi, corrigendi moresque reformandi, visitandi, & ea ratione procuratorie accipiendi, de ecclesiasticis & spiritualibus. causis cognoscendi diocesana synodum congregandi, & prouincialem si Archiepiscopus sit, certum honorarium synodi causa, si opus sit, exigendi, caritativum subsidium a clero exigendi, & quartam partem decimarum quod alijs soluntur percipiendi, & huiusmodi, vt d. gl. & Doct. in c. transmissa. de el. Ideo autem est facta hæc distinctio ordinis, & iurisdictionis, nam quod competunt ratione iurisdictionis, statim vt est electus & confirmatus episcopus exercere potest, vt dixi sup. c. de el. quod uero ordinis sunt non nisi post consecrationem, d. c. transmissa, quæ

consecrationem intra tres menses suscipere tenet alias fructus non facit suos, & si intra totidē id omiserit ecclesia ipso iure priuatur, ex c. 2. sess. 23. in Tr. Cōcil. præterea quod sunt iurisdictionis ei quod episcopus non sit mandari possunt, quod uero ordinis sunt soli episcopo committi possunt. c. q. sedem. vbi gl. de off. ord. cap. aquam. vbi Abb. de cōs. eccl. & si ante etatem a papa ad episcopatum quis sit postulatus, & a papa sit factus procurator cum libera temporalium & spiritualium administratione, nam tunc quod sunt iurisdictionis exercere poterit, quod uero sunt ordinis poterit alijs episcopis demandare. c. is cui. de el. in 6. c. cum nobis. vbi gl. & Abb. de elect.

Quo ad secundum multa sunt quod ad episcopum ex lege diocesana pertinet, & quibus præstatibus monasteria non tenentur, ut quod episcopus in quacumque ecclesia suæ diocesis missam publice celebret, ibi cathedra eligat, & causas audiat, quod in monasterijs licet non exēptis ei facere non licet. c. luminofo. 18. q. 2. Inn. & Abb. in c. dilectus. de off. ord. ibi tamen licet ei solennes missas celebrare. ut d. glo. in d. ca. luminofo. ubi Tur. cr. 2. quod exigit cathedralicū cā sinodum; id. n. a monasterijs non dētur, ut d. Ab. in d. c. dilectus. 3. quod clerici prælato de functo exequas faciāt, & funus comitentur; ad id. n. monasteria non tenent. 4. quod potest cogere suos subditos ut hospitio suscipiant aliquos prælatos vel dominos, vbi opus est, a quo onere monasteria imunia sunt ut d. gl. In. & Ab. i. d. c. dilectus, & si episcopus eos domi hospitio recipit, poterit cogere clericos, non monasteria, vt his subtrib. opus ferant, si episcopus opes non sufficit. ut d. Arch. i. c. unio. 10. q. 3. Ab. i. c. cum apostolo. de cōs. sib. Card. i. c. 1. d. exc. pl. & apost. ad Ab. i. d. c. cum apostolo. 5. charitativum subsidium a clericis exigere potest, ubi indiget, uel aliqua peregrinatio necessario eis est inuenienda, ut ad cōc. adeūdo uel adpōtifice, vel ad litē ecclesie defendendā, & in hmoi necessitatibus. ut d. Card. i. d. c. §. 1. col. 2. In. in c. 1. de stat. mo. a quo onere monasteria libera sunt, ut ibi d. & idē de subsidio charitativo ordinario uel extraord. ubi facultates episcopales.

Episcopo, quæ a subditis debentur.

B tates episcopales.

tenues sunt, ad q̄ in magna episcopi necessitate etiā monachi non sunt excusandi, sicut nec clerici cogendus, vbi episcopi facultates sufficiunt, q̄ etiam ad summum. 8. vel x. portionem reddituum excedere non debet, vt d. Abb. c. cum apostolus. de censib. gl. in d. cle. r. de exc. praelat. vbi Car. Boer. q. 134. nu. 9. Cucch. tr. de ep. num. 45. sexto ex lege diocesana potest episcopus clericos sibi subditos Romam, vel ad aliquos principes, vel alio etiam inuitos mittere, a quo monasterium eximitur ne monachis detur materia vagandi. ca. quā sit. 18. q. 1. Inn. in d. c. 1. de stat. mon. nisi monasterium curam populi habeat, tunc enim tam monachos eius quā clericos seculares mittere poterit, vt ibi d. Innoc. & Abb. in d. c. cum dilectus. se primo exigere potest episcopus ex l. diocesana decimam oblationū partem de pijs hominum largitionibus ab ecclesijs ad q̄ monasteria non tenentur. c. de his. c. antiquos. 10. q. 1. c. 1. de stat. reg. c. minus. de exc. prael. hodie tamen etiā ecclesie seculares ad id onus non tenentur nisi in casibus expressis eas teneri, vt d. Abb. in d. ca. dilectus. octauo potest cogere clerū vt ad processiones sub vexillo accedat etiam sine magna causa, ad q̄ monasteria non tenentur, nisi in magnis causis, & in rogationibus minoribus ante Ascensionem, & maioribus in festo S. Marci. c. nimis. de exc. prael. & habetur in concil. Trident. sess. 23. de reg. c. 13. Aliqui et putant posse ep̄m sibi ascillere monachum cubicularium vbi monasterium exemptū nō sit a iurisdictione ep̄i. vt dicit Franch. Imol. Gem. in c. si religiosus. de el. in 6. & ep̄o a curia veniente ob reuerentiā papę quę tetigit & osculatus est, processionaliter obuiandū est. ca. cū olim essemus. de priu. Ex lege vero iurisdictionis alia sibi dēntur ad quę et monasteria tenentur cū teneantur ad ea q̄ sunt iurisdictionis, nō aut legis diocesane, Vñ p̄dictis & huiusmodi dēptis q̄ iurisdictionis sunt et monasteria astringent, quare nec monasteria sine ep̄i licentia fundari possunt, nec alio

sine eius facultate et ex vtilitate transferri, collapsa tñ restaurari possunt. c. quā. ca. de monachis. de cōf. d. 2. c. si q̄s vult. vbi gl. 16. q. fin. Abbates tñ exempti non subiacent imperio ep̄i et in his q̄ sunt iurisdictionis, vt not. in c. visis. 16. q. 2. Ex cōc. et Trid. sess. 25. c. 11. nisi deliquerit extra monasterium. c. 3. sess. 6. de ref. in eo. cōc. Et generaliter de lege iurisdictionis sunt oīa q̄ ep̄s monasterijs custodiēda mandare valet, ex quib. plura in cōc. Trid. statuūt, vt. f. censura, & interdicta ab ep̄is prolata et in ecclesijs regulariū publicētur, & ab ijs seruātur, & et dies festi quos ep̄s seruandos mandat, & vt et exempti ad publicas processiones accedere cogantur. sess. 25. c. 12. 13. de reg. & vt clericus regularis & claustralis, licet aliter ep̄o nō subiectus, notorie & cū scādalo extra claustra delinquēs, a suo superiore intra tps ab ep̄o sibi p̄fixū non punitus ab eo puniri possit. c. 14. ead. sess. 25. & colligitur et ex c. quanto. cū ibi not. de off. ord. c. 1. de stat. mon. sic et casus q̄bus ex eodem cōc. ep̄s habet potestatem in monachos vt delegatus sedis apostolicę iurisdictionis sunt, velut vt Abbatibus negligētibus. cogere possit monasteria lectionē sacre scripture hēre. sess. 5. c. 1. vel ecclesijs suis parochialibus. providere, vt laudabiliter ibi cura aīa rum exerceatur. ead. sess. ca. 2. & vt ep̄s quotānis visitare possit monasteria cōmendata. abbatias, prioratus, vbi non viget regularis obseruātia, et exempta, & quocunq; cōmendata, & curare ut instaurantur & reficiantur. sess. 21. c. 8. similiter vt monasteria monialiu papę immediate subiecta sub quousq; nomine ab ep̄is vt delegatis apostolicis gubernentur, sess. 25. c. 9. & hmoi. similiter decimarū p̄dialium, & personaliu solutio ep̄o fienda, & quarta funeralia sunt de lege iurisdictionis, vñ et monasteria obligāt. vt d. Abb. in d. c. dilectus. nisi religiosi suis sūptibus. & laboribus. p̄dia sua colāt. c. nuper. c. suggestū. c. dilecti, de decim. vel nisi cisterciēses post priuilegiū ea p̄dia acquisuere d. c. nuper. alias oēs tenentur et regulares. c. req̄-

sui-

siuisti. de test. Synodi et vocatio est de lege iurisdictionis in aliquibus casibus. cū ex graui cā Abbates vocati ad eū ire teneantur. c. super his. de maior. & obe. c. ep̄s. d. 17. c. si d. 18. & similiter si monasteria habent populū ep̄o subiectū, ad sinodū eque ac clerici ire tenentur, & in oib. legi diocesane obedire. vt d. gl. in c. 1. 10. q. 1. & d. c. dilectus. & capella monachorū quo ad vtranq; legem ep̄o subsunt, nisi pleno iure monasterijs sint collata. vt d. gl. in c. 1. 10. q. 1. & d. c. dilectus. & 16. q. 2. in prin. Ius et visitandi est de lege iurisdictionis, licet procuratio sit de lege diocesana. vt d. Innoc. in c. venerabili. de censib. col. 2. Host. de off. ord. in sum. vnde referuās sibi iura iurisdictionis et dispensandi facultatē referuasse vñ. vt d. Rom. cōf. 325. Sic de lege iurisdictionis sunt, canonica obediētia subiectio, institutio, destitutio, correctio, reformatio, censurarū prolatio, iurisdictionis causarū ad forū ep̄i spectantiū, penitentia, collationes factorum, quę ab ep̄o sunt suscipienda, c. cōquerente. de off. ord. exceptis ijs de quib. sup. est dictū ad l. diocesanam pertinere, hodie tñ omnia fere monasteria habent priuilegia q̄. a iurisdictione ep̄i eximuntur, monachi tamē recipiunt ab ep̄o, christina, sacrum oleum, consecrationes altarium, ordinem p̄fallendi, q̄ monasteria alio transferri non possunt incōsulto ep̄o etiam causa vtilitatis, licet exempta sint. vt d. gl. & Doct. in d. cap. dilectus. cum alioqui iure cōi omnes clerici tam regulares, quā seculares ep̄is sint subiecti, licet ecclesiam, vel monasteriū fundans, p̄testatus esset se nolle eam ep̄o subijci. c. hoc tñ cum seq. 18. q. 2. c. de his. vbi glo. 12. d. c. cum persona. de priu. in 6. Sed successu tps ex priuilegio apostolico ab ep̄is vt plurimū regulares exempti sunt, nisi in casibus sup. ex Concil. Trident. & alijs enumeratis, & maxime vbi episcopi procedūt vt apostolicę Sedis delegati. Et ita iure cōi monasteria ep̄is sunt subiecta quo ad legem iurisdictionis, non quo ad diocesana, vnde regulares contrarium probare

debet. c. omnes basilice. 16. q. 7. c. monasteria, cum seq. 18. q. 2. cū episcopus. de off. ord. in 6. Dispensandi et ius ad legem iurisdictionis spectat, & ideo oportunum fuit discernere, quę sint legis iurisdictionis, quę diocesane, cum sententia in vno horū capitum lata alteri nō p̄iudicet, vt d. Ab. in d. c. dilectus.

Quo ad tertium norandum, q̄ aliquę causę sunt mere ecclesiasticę de q̄. soli ep̄i cognoscere possunt, vt matrimoniales, beneficiales, & hmoi, aliquę mere laicales de quib. ecclesiastici iudices cognoscere nō p̄nt, nisi q̄nq; cōsequenter, vt causa dotis, cōsequenter ad matrimonium q̄nq; ad ecclesiasticos spectat; alia. n. ad laicos semp̄ pertinet, q̄dā mixti fori q̄ ab vtroq; iudice laico, & ecclesiastico cognosci p̄nt, sunt etiā pauca aliqua crimina de q̄. ecclesiastici iudices cognoscūt, vñ colligitur reliqua ad laicos iudices p̄tinere, sūt vero crimina ad ecclesiastica p̄tinētū, simonia, hæresis, & vsurarū crimē, mō tñ quo infra, in criminibus. mere ecclesiasticis, p̄t iudex ecclesiasticus prohibere ne laicus se impediatur, & contra laicum ecclesiasticū impedit in ciuilib. nō tñ ei inhibēdo, sed nō parendo, & ad vltiora p̄cedēdo; In mixtis vero est locus p̄uentioni, nisi alter forus maiorē penā irroget, quā sic punitus in vno foro p̄t puniri et in alio, q̄n vero ecclesiasticus p̄uenit, & relinquit laicū a se condēnatū a laico iudice puniendū, nō teneat iudex laicus exequi iuxta penas ab ecclesiastico taxatas, nisi sibi legitima fides fiat bene fuisse iudicatum ex actibus in foro ep̄ali peractis, tunc. n. laicus merus executor est. vt d. Abb. Inn. & alij in c. 1. de off. ord. & q̄n ecclesiasticus vult per se exequi suā sententiam, tenetur laicus nullo sibi exhibitio processu suā familiā cōmodare, alias ad id cogi poterit ecclesiasticis cēsuris. vt d. Alciat. & alij in d. cap. 1.

Mixti fori sunt sacrilegium, adulterium, sodomia, falsitas literarū apostolicarum, stuprū monialis, blasphemia, concubinatus, fortilegium, diuinatio, vsura; & incipiēdo ab vsura, si de ea ci-

Causę q̄ ad episcopum pertinent.

uiler agitur, & quaestio est de iure non de facto, solum ad ecclesiasticum pertinet, & inhibere potest laico ne procedat, vt d. Dec. conf. 170. Iaf. cōf. 153. libr. 4. Socin. confil. 88. lib. 4. si tamen causa criminaliter agitur vterq; iudex, potest cōtra fōneratorem procedere, vt d. Couar. lib. 3. var. ref. ca. 3. clarus in praxi criminali quaest. 37. vel q; est crimen ecclesiasticū etiam tunc, sed tamen etiam a iudice seculari puniri posse. vt probat. Cucch. post Couar. tract. de episcopis. num. 86. 87. cū seq. & contra Hebraeos vsuras committentes soli laici iudices procedunt, ca. post miserabilem. de vsur. vt ibi d. Cucch. nume. 97. cōcubinatus similiter est mixti fori, vt d. Abb. in c. cum sit generale. de foro competen. Adulterium etiam est mixti fori, vt d. Abb. in cap. intelleximus. de iudic. Couar. in 4. decret. fol. 137. Crimen etiam sacrilegij, quia potest etiam ab ecclesiastico puniri. d. c. cum sit. & c. conquestus. de foro compet. sic sodomia, vnde ecclesiasticus contra laicum procedere potest. cap. clerici. vbi Doctor. de exc. prelat. clar. §. sodomia. ver. sed quaero. sic peccatum fortilegij. Abb. in cap. 1. de sortil. clar. §. haeresis. colum. pen. sic blasphemia. ca. 2. de maled. clar. §. blasphemia. ver. hoc crimen. violatio etiam monialis, vel eius attentatio. l. si quis non dicam. C. de episco. & cler. Soc. in c. cum sit. de foro compet. sic foeminae que cū personis ecclesiasticis deliquerint possunt ab vtroq; iudice puniri, & datur locus p̄uentioni, vt d. Boss. in pract. tit. de coit. dān. nu. 16. 17. sic falsum commissum in literis apostolicis, vel alia re ecclesiastica ab vtroq; iudice cognosci potest, & puniri. Abb. & alij in d. c. cum sit. de foro cōpet. Anan. in c. ad falsarium. de crim. fals. periuuriū etiā est mixti fori, vt d. Couar. li. 4. decret. p. 2. c. 6. n. 20. sic qui deliquit in foro aliquo falsū ibi fabricās per falsas literas ab illo iudice qui lesus est, puniri p̄t, licet laicus in foro ecclesiastico delinquat. nō cōtra, vt d. Boss. loco cit. n. 107. Inccstus ē vt d. Bal. in l. consulta

di ualia. C. de testa. sic si p̄s vel dñi velint prostituere filias vel ancillas, ad episcopum cōfugi poterit, vt eas a potestate domini, vel patris liberandas curet. l. si lenones. C. de ep. aud.

In criminibus autē p̄dictis mixti fori, alter alterū non impedit, nisi p̄uenerit, potest tñ alter iudex aliā p̄nā eidē imponere si maior suis legib. imponatur, vt d. Couar. li. 2. var. ca. 10. clar. pract. crim. q. 57. vers. 10. quaero. col. pen. non potest tñ episcopus punitū corporaliter, vel pecuniarie a laico excōmunicatione punire, vt d. Clar. loco cit. potest tñ ecclesiasticus in causis mixti fori laicū carceri tradere. ut d. Cucch. cōtra clar. d. tr. n. 112. Et generaliter potest ep̄s in alijs criminib. nō ecclesiasticis peccatū nutrientib. ad ea euellanda spiritualibus p̄nis uti. ut d. gl. in cap. 1. de off. ord. & vbi monuerit laicum iudicem ut sibi subditū punire velit peccantem, in eius defectū, ipse contra eum procedet. ut not. in ca. nouit. de iudic. & contra laicum non solum p̄nis spiritualibus, sed etiam pecuniarijs, si magis timendas putet, & gere poterit. ca. ad aures. cum ibi not. de p̄n. not. Felin. & alij in capit. irrefragabili. de offic. ord. quas tamen pecuniarias sibi non applicet, nisi egeat, sed locis pijs, & pauperibus, vt dicit Ioan. Andr. in d. cap. irrefragabili. Causa vero ciuiles ad episcopū solum spectantes, & nullo modo ad laicum sunt oēs causae p̄x & spirituales. c. si iudex laic⁹. de sent. exc. in 6. vbi gl. verbo spiritualib. c. tuā. de ord. cognit. c. per venerabile. c. lator. q. si l. sint, exemplū vt causae oēs matrimoniales, & eas tāgen tes. c. multorū. 35. q. 6. clem. dispēdiōsā de iudic. c. auditis. de p̄ser. c. accedētib. de exc. plat. quaē ē ex cōc. Trid. alijs iudicib. ecclesiasticis p̄ter ep̄os adimunt c. 20. sess. 24. nec papa solet eas cōmittere nisi ep̄s. vt d. Abb. Fel. Dec. in c. si p̄ debilitate. d. off. deleg. Dec. 1. c. p̄posuisti. col. 1. de p̄b. licet alijs eas possit cōmittere, vt d. Ab. i. c. 1. de cōsāg. Cou. li. 4. dec. c. 8. §. 12. nec tūc ep̄s p̄t eas alijs subdelegare, vicario tñ suo id p̄t cū

in

Vicario tamen suo id potest, cum in mandato generali omnium causarum ipse constituatur. c. si. vbi. Abb. de cogn. spirit. c. litteras. & ibi Host. de re sit. spol. & vix obtinetur vt alij episcopo eas committere possit, vt d. Ab. Io. And. in d. c. si pro debilitate, licet sede vacante capitulum eas cognoscere possit. vt d. Cucch. d. tr. nu. 123. in si. similiter causae omnes quibus clericus a laico in iudiciū vocatur, vel quibus clericus, vel persona ecclesiastica aduersus laicum de re ecclesiastica agit, fori episcopalis sunt. d. Cl. dispēdiōsā, vbi gl. & Doct. sic etiam causae omnes omnium beneficiorum vel decimarū, & sic causae verrentes super electionib. prouisionibus, postulationibus ad dignitates canonicas personatus. d. cl. dispēdiōsā, vel alia beneficia, & idē de pensionibus, & p̄stimonijs. vt d. Gig. de pens. q. 71. & causae natalium. d. c. per venerabilem. c. lator. c. tuā. qui fil. sic iuramenti ratione episcopus potest inter laicos cognoscere etiam de consequentibus iuhurandum, cū iuhurandum forū foro adjiciat. c. laicus. de foro compet. in 6. c. nouit. de iudic. c. venerabilem. de el. licet causa aliter alterius fori esset. vt Calder. conf. 2. de for. compet. Bal. & Iaf. in l. ordinarij. C. de iudic. vnde & haeres cogi potest, vt exoneret animam defuncti ratione iuramenti coram episcopo. Similiter episcopi cognoscere possunt si victualia plus equo venduntur aduenis, quā ciuib. vel ēt ipsi ciuib. vel si aromatarij, & huiusmodi merces falsas p̄ bonis vendant, contra hos enim excōmunicatione potest procedere vt desistat. c. l. vbi. Iun. & Barb. de empt. & vendit. in c. significantiibus. de off. deleg. & probabile est q; etiā in maxima penuria cogere possit. diuites, censuris, vt pauperes sustentent ne pereant. vt d. vbi. Barbat. Ioan. And. in reg. ea quae in merc. in cap. sic ut. vbi glo. d. 47. Similiter potest euertere superfluos ornatus virorum & mulierum maxime vbi facies deturpantur, ludos & spectacula inhonesta. vt d. Io. And. in c. ea quae

de reg. iur. in 6. Anch. in c. 1. de constit. fol. 18. Bal. in prohem. Decret. col. 4. & etiam tripudia & choreas in dieb. festis, vel vbi semētinam victiorum praebent, vt d. Cucch. d. tr. nu. 135. & habetur in conc. prou. Med. 4. tit. de Visit. §. foeminarum. Similiter causa dotis cū mulier ab heredibus viri repetit, quia sic est causa p̄a, vt d. Castr. Iaf. & alij multi, in l. 1. ff. sol. matr. secus si vir eā petit, vt d. Bald. nou. tra. de dote. p. 19. Speciali 6. & similiter cum vir eam lucrari vult. causa adulterij, & in casu aliorum mentorum ecclesiasticus est ad eū dū, & vbi ex matrimonij causa, dōtū causa emergit, vt d. Bal. in l. in contra. sub. §. in omni. C. de non num. pec. in ca. si. de iud. in 6. sic causae omnes quibus excōmunicatio a iure homine vel lata est vel ferenda, ēt in laicos ad episcopum pertinent & beneficiales, ac depositiones vt supra, similiter episcopus potest compellere laicos, vt piam voluntatem testatoris exequantur, si executor testamenti intra annum illā exequi nō curat, vel si executor datus non sit, c. nos quidem. vbi. Doct. de testam. Bal. & alij in l. nulli. C. de episc. & cler. & id munus potest episcopus demandare, vt d. Spec. de instr. ed. §. nunc vero aliqua. ver. 81. & executorem datum in testamento si male id munus administret, remouere potest, & cogere vt administratio rationem reddat, & si eum iure suspectum habeat alium eius loco substituere. c. tua. de testamen. Speculat. loco cit. & cogere potest etiam executorem, vt ad satisfaciendum bona immobilia vedat, licet expresse episcopus prohibitus esset exequi, & etiam eum cogere potest, vt contra debitorem agat, vt legatis pijs satisfieri possit, vt d. Firm. tra. de ep. par. 6. lib. 4. tit. de auth. ep. ver. tertio quaro, vsque ad num. 32. 56. si tamen testator executor negligente alios substituit, vel si decernit, vt nullum tempus executioni labatur episcopus se immiscere non poterit, vt d. Couar. in c. tua nos. num. 6. de testam. ca. nos quidem. c. c. tit. similiter si collegium caret re-

ore suo in fundatione constituto episcopus eius officium obire valebit; vt d. Firm. 3. par. li. 4. nu. 17. Sic etiam episcopus est executor distribuendi incerta male ablata, quæ tamen in loco ubi sunt rapta sunt restituenda, vt d. Bald. in auth. aleazarum vtus. C. de aleaz. quod si casu inquisitio prius fieri debet an domino rei inueniatur, quo non in uento pauperibus sunt distribuenda. et sicut dignum de homic. & dixi in casu de restitutione in cert. similiter potest episcopus decidere quæ sint legata pia. vt d. Firm. d. li. 4. par. 3. num. 50. & censuris contra non soluentes ea, & notarios qui testamentum confecerunt illa non denuntiant agere, vt fecit Illustrissimus Carolus Borromeus in conc. pro Med. primo tit. de priorum locorum administratione. Sic potest episcopus distribuere pauperibus, bona peregrini defuncti ab intestato, cui nullus hæres inueniatur, vt d. Firm. loco prædicto, nu. 50. ver. 25. in quo tamen debet fieri diligens inquisitio, nec eo casu Fiscus succedit, licet succedat defunctibus legitimis hæredibus, quia succedit suis non extraneis, nec princeps etiam originis defuncti, quia bona alibi reperiuntur. l. 1. C. de bo. vac. lib. 10. l. 1. C. unde vir. ubi gl. potest etiam episcopus iudicare in causa sua ecclesie, vt d. Firm. in d. tr. p. 3. lib. 4. nu. 19. Bart. & Bal. in l. 1. C. ne quis in sua, nec dicitur ob id iudicare in causa propria, si in de nullam emolumentum sibi resoluet, si tamen suspectus sit, recusari poterit, vt d. Abb. in cap. venerabile. de censib. Idem prohibere potest ne duellum fiat vt not. in cap. 2. de op. nou. & maxime post Tridentinum conc. qd id grauissimis penis dānauit. sess. 25. ca. 19. Quod si episcopus contra subditum agere uult coget eum vt eligat arbitros. c. pastoralis. de off. ord. gl. & Tur. er. in c. si clericus. l. 1. q. 1. si uero ab ijs petit charitatis subsidium ipsa eos censuris cogere poterit, qui si recusant, superior proximus erit ad eundem, vel arbitri eligendi ipso petente, vt d. Imol. & Anchar. in c. cum apostolis. de censib. Et ita mult-

tis in casibus in causis prophanis tam criminalibus quam civilibus episcopus habet facultatem, & alijs etiam casibus enumeratis supra, ea de stat. pap. ver. quo ad iudicia. & not. aliqua ex ijs Abb. in c. licet. de foro comper. vt si iudex laicus negligit administrare iustitiam, vel ratione consuetudinis, vel in causa miserabilis personæ vel pauperis, que operantur a potentibus, vel paupertate sic enim ecclesiasticus cognoscit, alias non, vel si locus caret iudice seculari, vel si iudex laicus qui immediate subest Imperatori, & est caput prouincie recusat ut suspectus, vel in causa reuocetignis, vel in relictis defunctorum, vel ubi est dubium iuris ciuilibus aliquid qd ab ecclesia est deternatum ei est itadum, & ecclesiastica cognoscit, vel cum agitur per denunciationem euangelicam, vel cum causa ciuilibus est coniuncta cum ecclesia, modo per Abb. ibi declarato. ex Cōc. vero Trid. multa episcopo in causis spiritualibus conceditur vt Apostolicę sedis delegato, quæ omnia iure comuni ei non concederentur, vt si cōciorator scandala vel errores disseminat, possit ei episcopus prædicatione prohibere, licet in monasterio sit ordinis, vel alterius prædicet, vt habetur sess. 5. ca. 2. de ref. ad h. & eo magis si hæreses prædicet, tunc enim iuris dispositione contra eum agere potest, vt ibi habetur. Similiter qd nullus secularis clericus, vel regularis, omni priuilegio amotus sit quominus si extra claustra deliquerit, ab epo loci corrigi, & puniri possit. sess. 6. c. 3. sess. 14. c. 4. similiter qd uisiones perpetuę a 40. annis citra factę ab episcopo examinari possint, & si per surreptionem factæ inueniantur irritæ declarari. sess. 7. c. 6. similiter qd in ciuilibus causis mercedum & miserabilium personarum clerici seculares, vel regulares extra claustrum degentes, amoris omnibus priuilegijs, ab episcopo ad soluendā cogi possint. similiter qd episcopus residens cognoscere possit de obreptione græ super absolutio- ne alicuius criminis impetratę, vel res-

mis-

missionem potest, de quo ipse inquirere cepit, & criminofus ab eo damnatus fuerit, & reijcere ipsam gratiam si sibi constiterit subreptione, vel obreptione impetratę. sess. 13. c. 5. Similiter quod episcopus possit in ecclesijs parochialibus, vel baptismalibus ob populorum, & ad iudicare tot sacerdotes quot sufficiant cultui diuino, & curæ exercendę ex fructibus ecclesie ubi vnus rector non sufficit. & uobis parochias instituerę cum idonea portione maritice, vel populorum auxilio, ubi vnus non sufficit vel omnibus, vel nisi eum magno incommodo, ut quado fluius medius adest, & huiusmodi, & similiter qd possit uisitare perpetuę ecclesias parochiales, & baptismales, uel simplices cum curatis, sine tamen præiudicio eas obuenti, ob earum paupertatem non obstante quacunque reservatione. sess. 21. ca. 4. & c. 5. & imperitis parochis coadiutores dare ad tempus cum congrua portione, vel prouisione quæ uent; appellatione & exemptione remota. c. 8. ea. sess. & vt turpiter uiuentes post debitam monitionem non resipiscetes beneficijs priuare possit. c. 6. ea. sess. & ut beneficia simplicia etiam iuris patronatus, ex ecclesijs quæ collapsę sunt, nec possunt ob earum inopiam instaurari uocatis ijs quorum interest, ad matrices uel alias ecclesias eorundem locorum uel uiciniõrũ, pro arbitrio suo trāsferre possit, & cogere ut parochiales ecclesie etiam iuris patronatus collapsę restaurentur ex fructibus earum, uel a patronis, uel parochianis, omni appellatione remota, & exemptione, uel eas ad matrices & uiciniõres ecclesias transferre, ubi omnes egerint, & eas profanare, cruce ibi erecta. c. 7. ea. sess. & ex cathedralibus & collegiatis tertiam partem deducere, quæ detur tantum interessentibus diuinis officijs. cap. 3. eadem sess. similiter vt in certis casibus monasteria & claustrales uisitare possint, & corrigere, & curare vt missa quam religiosissime celebratur. sess. 22. c. 1. similiter vt in commutationibus ultimarum voluntatũ;

quæ non nisi iusta & nec essaria causa siude sunt, summarie & etiam extraiudicialiter cognoscant, nil in precibus obreptione vel subreptione narratę, antequam exequantur, d. sess. c. 6. & vt in casibus a iure concessis omnium paritudo dispositionum tam in uictima uoluntate, quam inter uiuos sint executores. ea. sess. c. 8. & habeant ius uisitandi hospitalia, & alia pia loca, & eorum instituta exequendi, & notarios idoneos non repositos in causis ecclesiasticis & spiritualibus ab usu officij in perpetuum vel ad tempus suspendendi. ea. sess. ca. 11. Et similiter ut episcopus uisitare possit beneficia, quæ in nullius diocesi sunt omni appellatione remota, & etiam quærela ad sanctam Sedem, ea. sess. c. 9. 10. similiter ut episcopi ijs subiecti sint, qui ratione suorum titulorum priuilegijs etiam non leuibus gaudent. sess. 24. c. 1. 1. similiter vt agere possint de subreptione uel obreptione, aut intentionis defectu confirmationum adhibitarum priuilegijs constitutionibus vel statutis quibus inducitur ut recepti in aliquam ecclesiam aliquid dent alijs eius ecclesie uel remittant. ea. sess. ca. 14. Et vt in ecclesijs cathedralibus uel collegiatis insignibus ubi distributiones sic tenues sunt cõ præbendis ut diuino cultus negligatur, nec sufficiant sustentandis canonicis, possit per uniones, uel suppressiones beneficiorum providere, ut ibi prædicta peragatur. sess. 25. c. 9. Et ut habeant potestatem in monasteria monialium in ijs quæ claustram spectant, si alijs sint subiecti, alias in omnibus & contra clericos turpiter uiuentes. ea. sess. 25. cap. 14.

Iure uero communi plura alia episcopis conceduntur primo, ut possit iuramentum remittere, ut habetur in c. si uero. cum ibi not. de iur. iur. modo tamen exposito supra trac. de iuramēto; secundo potest in dedicatione ecclesie concedere indulgentiam unius anni, i. anniuersario. uero eius 40. dierum. c. cum ex eo. §. si. & cap. nostro. de

penitentia, c. indulgentia, eo. in 6. quæ tamen subditis tamen profunt, alijs nõ, ut nec eos abfoluere potest. c. q. aut e. de pen. in sexto. tertio potest famę restituere criminosum ad effectum ordinum suscipiendorum. ut d. gl. in ca. domino sancto, verbo ignominiam, d. 50. Inn. & Abb. in ca. cum te de re iud. tertio. potest sui Archidiaconi sententiã exequi, & interim de ualiditate eius cognoscere & restitutionem aduersus eam ex causa cõcedere, uti d. Spec. de exec. sententiã. §. nunc uidentum. & causam coram suo Vicario uertetem ad se auocare, non autem causam coram alio inferiore existentem, ut dicit Imol. in c. pastoralis. de off. ord. Fräch. in c. ut nostrum. de appell. quarto. potest notarios creare, ut d. Host. in sum. de fid. instr. §. quibus; quinto potest dispensare in omnibus irregularitatibus ex delicto occulto proueniētibus per se, uel Vicarium speciale, excepto homicidio uoluntario, in foro conscientia, & a casibus fedi Apostolica reseruatis occultis absolueri & etiam a casu hæresis ipse non vicarius, in foro conscientia. ex Conc. Trid. sess. 24. ca. 6. q. intelligitur de casib. reseruatis papæ ante Concil. Tridentinum, nam in reseruatis post, episcopus nõ potest ut sacra congregatio respondit, & etiam quo ad crimen hæresis ea facultas est probabile ut sit sublata ex Bulla Coenæ Domini. ut Simanca uiderur inclinare, de cath. inst. c. 3. num. 6. etiã si sint occulti, licet ex Conc. Triden. id eis esset concessum. in c. 6. sess. 24. & licet multi contra sententiã, hoc tamẽ est tutius, unde a papa uel in quistoribus generalibus ea facultas in foro conscientia est petenda, ut ibi uiderur sentire. Sexto potest sententiam suam uoce alterius pronuntiare, q. inferioribus non conceditur. cap. si. cum ibi not. de re iud. in 6. Non potest et citari uel moneari ut personaliter compareat nisi casu quo deponendus esset, licet ex officio uel alio modo procedatur ex cõc. Trid. sess. 13. c. 6. Suat etiam aliqui casus promiscui in quibus potestati ha-

bet, & intentionem suam iure fundamentam; primo enim habet intentionem suam fundatam, ut in tota diœcesi habeat iurisdictionem episcopalem; ca. omnes. 16. q. 7. c. cum episcopus. de off. ord. in 6. vt & Archiepiscopi in tota eius prouintia; vt d. Abb. in c. cum capella de privileg. unde nullus potest capellam edificare, ut adimatur a potestate ordinarij, vt d. Abb. in ca. cū dilectus. de consuet. not. 4. nec potest nouam ecclesiam sine licentia eius edificare, alia in dominium episcopi transit. glo. in c. cum olim. verbo. reuocari, de priu. secundo potest perpetuum capellanũ instituire, ubi testator decreuerat eum amouibilem esse. vt d. Gomez. de trien. poss. reg. 32. Imo. in l. ff. de cond. inst. Castr. cons. 358. lib. 1. tertio heremita etiam episcopo loci obediunt, vt d. glo. in c. nulla ratio. ne. & c. qui uero. 16. q. 1. quarto ex causa iusta potest fructus beneficij vacantis sibi retinere, licet alioqui beneficia conferre debeat, nec illa aut eorũ partem sibi retinere possit. ca. vn. cum ibi not. vt eccl. benef. Cuch. d. tra. nu. 194. quinto licet existens extra diœcesim non possit expedire ea quę sunt iurisdictionis cõtentionis, secus tñ q. sunt uoluntarię, ut missam solemnem celebrare, & subditorũ resignationẽ admittere, & cõfirmare, ut habetur Rot. dec. 5. de off. vic. in ant. nisi beneficium esset litigiosum; tunc enim nisi intra diœcesim possit illud conferre, nec cõfirmare, nec edicta institutionem precedentia decernere, nec beneficio priuare, Feli. in c. auditis. de prescr. Gom. c. statutum. de constit. in 6. nec excommunicare, licet excommunicatos absolueri possit. Feli. in c. cum inferior. ver. ad idem. de maior. Cuch. d. tr. nu. 196. sexto potest ecclesias parochiales conuenticuales facere, dum modo ecclesiarũ opes satis sint conuentui alendos, vt d. Abb. in c. cū uenissent. de cõst. septimo potest episcopus gymnasiarũ professores eligere. quo ad artes liberales tantum. c. de quibusdã. ubi Card. & Arch. d. 37. octauesimo potest statum mona-

nales euertere, & abbatissam ac moniales transferre. vt d. Petr. Perus. tra. de mut. stat. eccl. in princ. nu. 5. & duas ecclesias uinere, uel vnã alij subijcere vt d. Firm. d. tr. lib. 4. p. 2. q. 39. num. 87. cum seq. nono in ecclesia vacante cuius prouisio ad papam etiam spectat cõnomum constituere ac si ad se spectaret, vt d. Abb. in c. cum nobis. de el. decimo ubi inferior regularis uel secularis ecclesie de rectore non prouideret, dato ei termino cõpetenti, ipse prouideret poterit; & regularibus negligētibus conferre intra sex menses, in nõ exemptis sua, in exemptis auctoritate apostolica supplet negligentiam. cle. vn. de suppl. negl. Cuch. ibi num. 200. 201. unde decimo statueri potest ut colatur dies alicuius sancti ab ecclesia inter sanctos relati, licet populus aduersetur. c. 1. ubi gl. de consec. d. 3. duodecimo potest edicta in clericos uel laicos etiam de re spiritali promulgare. ca. si. de el. in 6. ca. 1. de postul. decimo tertio potest in sua diœcesi leges & constitutiones facere quę perpetuę sint. ca. vt animarum. de const. in 6. c. 1. ubi gl. verbo. non generaliter. de cons. dist. 3. quę successoris confirmatione nõ egebunt. vt d. Card. Zab. consil. 30. qui tamen eis non astringuntur, vt d. Ioann. Andr. in regu. cui licet. de regu. iur. in mercur. si tñ ius fuerit alicui quasi non poterit contra eas despensando ius illud ei auferre, vt d. Card. loco cit. & ualebunt eius constitutiones et si aliquid aduersus ius statuatur, si sponte a subditis acceptę sint. vt d. Arch. in c. certe. 12. q. 1. Gem. in c. placuit. d. 32. unde ualeat cõstitutio episcopi facta de cõsensu clerici, qua cauatur ne quis ordinib. iniurietur qui bonis proprijs nõ renuntiarit, & continentiam non promiserit, licet quo ad patrimonium secus uideatur modo dicendum ex cõc. Trid. sess. 21. c. 2. potest etiã episcopus iuri communi aliquid addere ut penã nouam inducẽdo. ca. statutum. §. 2. de cons. in 6. gl. & Card. in Cl. ne Romani. de el. decimo quarto potest episcopus nouam & laudabilem consuetudi-

nem in sua ecclesia introducere in celebratione officiorum. ca. 1. ubi glo. de cons. dist. 3. c. nouit. d. 12. gl. in c. eleutherius. d. 91. decimo quinto si pater filio exheredato ecclesiam instituit, potest filio hereditatem restituere. cap. quicumque. 17. q. 4. Card. Alex. in c. nõ satis. col. 4. dist. 86. decimo sexto potest episcopus eum quẽ papa male instruit ab excommunicatione absoluit, ad pristinam excommunicationem redigere, vt d. Feli. in ca. si quando. col. 2. de rescript. decimo septimo potest abbatem segnem, fornicatorem, crudellem, ebrium, in diseretum ab administratione remouere, vt d. Firm. d. tr. 7. lib. 4. nu. 82. q. 35.

Quo ad quartum aliqui casus episcopo iure cõmuni reseruati, & plures sibi reseruare potest a quib. alius sacerdos absolueri non potest ex cõc. Trid. sess. 13. c. 7. qui uero sint hi casus, & qualiter in generali commissione comprehendatur, uel specialiter dixi in tr. de casib. reseruatis. in prin. & latius habetur infra in sacram. penitentia. Et pro nunc dicendum, q. episcopo reseruatum in iure, casus incendiarij domuum uel frugũ, & opera ad id danarium. c. pessimam. 23. q. 8. penitentia publici blasphemii. c. 2. de maled. excommunicatio maior. c. nuper. de sen. exc. fortilegium. ca. 2. de fortileg. penitentia contrahentium matrimonia clandestina, peccatum ob q. solennis penitentia imponitur, dispensatio uotorũ, & iuramentorum. Cõsuetudine uero generali, homicidium uoluntarium, falsans scripturam, uel falsum testificans, uel ostendens scripturas parti aduersæ. uolatio immunitatis ecclesie, sacri legium, oppressio filiorum, periuriũ, incestus, corrumpens moniales, peccans contra naturam, enormia & publica crimina.

Quo ad quintum, dicendum, posse episcopum dispensare in omnibus penitentia libus, & spiritalibus, nisi papę specialiter sint reseruata, & quoties ius concedit potestati dispensandi intelligitur eam episcopo concedere, vt d. gl.

Casus qui episcopo reseruati.

Episcopus in quibus casibus potest dispensare, & a quibus absolueri.

d.gh.in.c. postulasti. de cler. exc. & in e. innovuit. de eo. qui furt. Abb. in c. 2. de vor. c. nuper. de sent. exco. Fel. in c. pastor. al. s. p. r. t. c. col. 2. de el. Silu. dispensatio. §. 9. ver. 3. quando. & ijs ca. sibus dispensatio est in arbitrio episcopi, ne cillam inuitis facere potest, c. at. si clerici. vbi Abb. in s. verbo. potest de iudic. dicit conquerit quis. possit, si sine causa non dispensat. vbi d. Abb. dec. & Fel. in §. 1. cum inuito tamen dispensari non potest. c. innovuit. de el. par. tamen debet episcopus vti dispensatio ne nisi ob iustam rationem maiorem vtilitatem, & causa cognita, ut habetur in Conc. Trident. sess. 25. c. 18.

Primo igitur dispensare potest episcopus in omnibus sacris negotiis, scilicet in sacramento Ordinis, & Matrimonij, in aliquibus accidentalibus non substantialibus, nam sic nec papa dispensare potest, vt dixi supra. de statu pa. p. x. circa beneficia, & circa penitentias, & vota, & etiã ex magna necessitate, vt aliqui uolunt, potest mollire aliquantulum rigorem iuris communis. vt d. Abb. in c. cum dilectus, de el. in cap. si. de fil. presb. in c. at. si clerici. §. de adulterijs. de iudic. Rot. dec. 26. in nou. dec. 5. de iur. patr. etiam si non dicatur, q. dispensari possit, nam si conceditur simpliciter, ut in constitutione dispensari possit, id intelligitur episcopo concessum vt d. Abb. & Fel. in d. §. de adult. Couar. in c. alma. §. 1. p. 1. de sent. exco. in §. nu. 8. & probabile est, q. possit dispensare in constitutione concilij quæ penitentiam imponit, cum penitentia omnes hodie sint arbitrariæ, ca. Deus qui. c. quæsitum. de pen. Duenas. reg. 248. Tertia limit. vt melius dicendū, q. in tangentibus statum vniuersalem ecclesiæ dispensare nõ potest nisi specificè sibi concedatur, si in alijs, vel ut, quid fiat, & non potest nisi in casib. iure permissis, vel in iam factis, & tunc vel in delictis in totum penam tollendo, & potest dispensare in minoribus adulterio, in maioribus non, nisi appareat concessum, vt in minoribus dispensat, nisi appareat prohibitum, & q. di-

catur minus stat in arbitrio iudicis, ita Inn. in c. dilectus. de temp. ord. Abb. & Fel. in c. at. si clerici. de iudic. vel in delictis infamiam tollendo, & nõ potest, vel penam mitigando, & potest in aliquibus, vt supra est dictum. & not. in c. qualiter. 2. de accus. c. 2. de cons. vel vult. dispensare contra canones superioris, & tunc vel prohibetur dispensatio, & non potest, & idem si non conceditur, uel prohibetur, nisi expresse concedatur, vel conceditur, & potest, si contra propriam consuetudinem vel legem potest nisi ius sit aliq. quæsitū. Abb. in c. dilectus, de temp. ord.

Secundo in particulari quo ad ordines in pluribus casibus dispensare potest, uel ad executionem ordinis, vel ascensum ad maiorem, nam dispensare potest cum eo q. inficius suscepit ordines ab alieno episcopo, ut in susceptis ministrare possit, ca. significasti. vbi gl. & Doct. de off. Arch. Spec. de disp. §. nunc de episcoporum. Similiter cum eo qui ab exco. communicato est ordinatus ignarus exco. communicationis ca. 1. & 2. vbi gl. de ord. ab ep. Sp. d. loco ver. 5. similiter si diaconus diaconum vulnerarit, vel matrimonium de facto contraxit, potest cum eo penitente dispensare, ut ad presbyterorum promoueatur. c. 1. qui cler. uel uou. ubi not. Spec. ibid. nu. 14. similiter cum ordinato ab episcopo qui renūtiavit episcopatu, eius rei inficio. c. 1. de ep. qui ren. Spec. ibid. uer. 4. similiter cum clerico per saltus promotus, ut suscepto omisso, ad alios promoueri possit, c. 1. d. §. 2. c. 1. de cler. per salt. cum ibi not. Spec. ibid. ver. 17. similiter ut clericus concubiniarius, cuius crimen erat occultum, post actam penitentiam ordinari possit, ca. quæsitum, ubi gl. de temp. ord. Specul. ibid. uer. 26. Similiter dispensare potest cū adultero uel criminibus minoribus irretito, post impositam sibi penitentiam ab eo peractam, ut ad ordines promoueri possit. c. si. de temp. ord. not. in ca. at. si clerici. §. de adulterijs. de iud. Specul. ibid. uer. 8. similiter cum eo qui in monogamia pugnavit, si ibi nemo cecideit

eiderit, nec membrū sit abscissum, nõ non tam eum admittere potest ad ordinem maiorem, licet in suscepto tolerare possit, c. de cler. pug. Spec. loco cit. uer. 9. num. hodie tamen nõ potest ob concil. Trident. sess. 25. c. 19. Sic potest idiotam in ordine suscepto tolerare, cum instruendo si sperat eum profecturum. c. nullus. d. 38. Spec. ibid. ver. 26. dispensare tamen non potest ut illiteratus ordine tur cum scientia diuino iure in clerico desideretur Spec. loco predicto Turr. cr. in c. si in laicis. d. 48. sic etiã sacrilegum in ordine suscepto tolerare potest. c. si quis. d. yoi. c. si. de furt. Spec. ibid. uer. 29. sic etiã dispensat cum ijs qui in cunabulis, vel a barbaris, vel vi secti sūt, uel lepre metu se castrauerūt, ut possint exequi susceptos ordines, & ad superiores promoueri. ca. ex parte. 1. 2. de corp. vit. c. significasti. eod. cum ibi not. ca. si quis. pro ægrotudine. & c. eunuchus. d. 157. similiter cum reuerso ab hæresi ad sanam doctrinam, & scismatico penitente quo ad executionem ordinum si resita patienter. c. presbyteros. §. 0. d. Spec. ibid. sic si seruus a domino redimere velit, potest eum ordinare, & etiã seruus monasterij, c. generali. c. multos. §. 4. d. Spec. ibid. uer. 41. sic cum criminoso etiã manifesto, post actam penitentiam homicida excepto, si in suscepto ante penitentiam nõ ministrarit dispensare potest ut ad maiores etiam ordines promoueatur, si ex hoc non sequitur scandalum, & fructū sperat. c. si. de temp. ord. cum ibi not. c. 1. de corp. vit. c. 1. de apost. Cuch. d. tr. num. 263. sic dispensare potest cum ordinato extra tempora, si in ijs nõ ministrarit, ut in susceptis manere possit, ut dicit Silu. dispensatio §. 10. uer. 9. similiter cum ordinato furtiue ad sacros, dummodo contra tales episcopus exco. municationem non promulgauerit, quia tunc solus papa dispensat. c. 1. de eo qui furt. nisi in religione per aliq. tempus probate permanserit, quia tunc episcopus dispensare potest, vt vtitur susceptis, Speculat. loco predicto. ver. 8. in eod.

similiter excommunicatum qui minores ordines suscepit episcopus tolerare potest, non uero si ad sacros sit promotus. c. cum illorum. de sent. exco. munic. similiter cum apostata a Religione si post apostasiam minores ordines suscepit habitu non dimisso, si tamen non erat exemptus ab episcopo, ut d. Silu. apostasia. §. 8. ad si. cum bigamo etiam secundum aliquos dispensare potest, ut minores ordines suscipere possit. c. 2. ubi gl. & Doct. de bigam. Spec. loco predicto. Fran. in c. 1. de bigam. in 6. licet alij cõtrarium sentiant, vt dicunt aliqui ex prædictis, & hæc opinio est turior, cum id sit prohibitio Apostoli, in qua solus papa dispensare potest, ut dixi. c. de statu papa. similiter cum eo qui ministrat in ordine sacro non habito, ut post biennium uel triennium ministrare possit in ordine legitime suscepto. c. 2. de cler. non ord. d. ubi Doct. Spec. d. tr. de disp. §. nunc de episcoporum. num. 18. q. in Diacono qui missam celebravit aperte ostenditur in c. 2. de cler. non ord. & etiã procedit in eo qui nullū ordinem habens in eo ministravit, ut ordinari possit ad minores, ad maiores autem nõ potest promoueri cum dispensatione episcopi. Abb. in c. 2. de cler. non ord. licet grauius peccet nullum ordinem habens ministrans, quã ordinatus ministrans in ordine quem non habet, ut ibi d. Abb. Dispensare etiã potest cū il legitimo ad minores ordines & ex magna causa etiam ad maiores, c. veniens. c. postulasti. de fil. pub. cap. 1. eo. in 6. & cum iterante baptismum vel bis sufficienti si ingreditur religionem, Silu. irregularitas. §. 4. & cum eo qui beneficium de manu laici accepit, vt d. Silu. beneficium. 3. in prin. Similiter ut duo ad unam præbendam eligantur, nõ tamen æqualiter q. dicendum ut in capitulæ. de preb. cum clerico ob crimen usura ab episcopo ab officio uel beneficio suspensio, ca. præterea. de usura. in multum enormi & notorio crimine, c. de corp. vit. ca. 2. de apost. & etiã in capitalibus criminibus occultis. ca. de

his. 50. dist. cum sacerdot e simul plu
res concubinas habente. c. quia de bi
gamis. Cū alienigena instituto in be
neficio per eum qui instituere nō po
tuit. ca. si. de cler. peregr. cum presbyte
ro qui de facto matrimonium cū vir
gine cōtraxit quo ad executionem sui
officij. c. sane. 2. de cler. coniug. & cum
diacono. c. 2. qui cler. vel vou. dummo
do non contrahant bis, vel cum corru
pta. c. presbyterum. 27. d. c. pen. & fin.
de bigam. cum monacho & canonico
regulari vt possit ministrare in eccle
sia seculari. ca. doctos. 16. q. 1. dummo
do non sit solus. c. q. Dei. de stat. mon.
Cum eo qui excommunicatus recepit
beneficium. c. postulat. de cler. excō.
nisi autoritate apostolica sit excom
municatus. c. cum bonæ. de æt. & qual.
cum religioso ut trāscat ad minorem
religionem. ca. significatio. de regul.
Conc. Trid. sess. 25. ca. 19. In commuta
tione præbendarum & personarum. c.
quæsitum. c. cum uniuersorum. de rer.
permut. cum eo qui bigamum ordina
uit. c. 2. de bigam. vel alios irregulares.
cum falsario ut eum ad papam mittat.
uel in carcere detineat. c. in memoria.
29. dist. cum clerico coniugato ut ha
beat simplex beneficium. ca. de his. 28.
d. cum clerico cōcubinario ut post pe
nitentiam promoueatur. c. fraternita
tis. 34. d. nisi sit damnatus uel infamis.
c. quæsitum de temp. ord. In ordinibus
conferendis. c. clerus. 11. d. In peniten
tiji iniunctis. & foro penitentiali. 55.
d. per tot. c. tempora. ca. alligant. 16. q.
7. ratione tamen ducente. ar. ca. falsas.
de pen. d. 6. iuxta dicenda in tr. de pen.
nisi ei specialiter prohibeatur, non ta
men vt solenniter penitens promo
ueatur. ca. ex penitentibus. 50. d. cum
sacrilego. c. si quis. 50. d. cum seruo pro
moto si velit eum redimere. c. genera
lis. 54. d. & cū seruo monasterij, vt pro
moueatur. cap. de famulis. de seru. nō
ord. cum assumpto de sua diœcesi in e
piscopum ut remaneat in primo be
neficio si nō adicitur ad ecclesiam
ad quam est promotus. c. si quis. 92. d.
cū schismatico. c. vt constitueret. 50. d.

ut tamen absolutus est ab excommu
nicatione Cœnæ Domini. cum rapto
re quo ad viaticum ei concedendū. c.
super eo. §. si uero. de raptor. In mino
rem solito procuracionem recipien
do. c. relatum. ubi gl. 10. q. 3. de quo in
in Conc. Trid. sess. 24. c. 3. & dicitur in
fra de Visitatione ad fin. c. In minor
tione 3. vel 4. decimarum ex causa. ca.
priscis. d. 10. q. 3. c. unio. 12. q. 3. In exe
cutione sententiæ differendæ. ca. est apud.
11. q. 3. cum sortilego. c. ex tuarū.
de sortileg. c. cōtra. 26. q. 5. cum eo qui
beneficium renuntiat, ut in eo conce
dat illi vicium. c. quamuis. 7. q. 1. ca. ad
supplicationem, de renunt. & cum eo
qui petit cessionem ut cedat uel rema
neat. c. admonet. eo. cum monacho in
minoribus existente ut fiat Abbas. ca.
tuam. de æt. & qual. cum seclis in incu
nabulis, uel a barbaris timore ve
l præ. uel cum ita natis ut promoueantur,
uel maneant in suis ordinibus. ca.
ex parte. 1. 2. de corp. uit. ca. si quis. 55.
d. si uero quis sponte id fecit etiam ut
Deo seruiat, cum eo solus papa dispē
sat. ca. significauit. eod. ut & solus cum
habente maculam in oculo. ut nōt. in
c. 2. eod. cum clerico peregrino ut cèle
bret occulte sine literis uel testib. suæ
ordinationis. c. si. de cler. peregr. non
tamen hodie ex Conc. Trid. sess. 23. c.
16. cum prælato ut faciat perpetuū ui
carium. c. ad hæc. de officio uicarii, cū
alias isteneat deseruire in ppria per
sona. c. eos. cum seq. 81. d. & q. prælati
minores suos subditos excommunicet.
c. si sacerdos. c. cum ab ecclesiarum. de
off. ordin. licet ex causa sine episcopo
possint interdicerē diuinum officium
& ecclesiastica sacramenta. d. c. si sacer
dos. & c. nemo. 2. q. 1. cum clerico per
cussore. ca. 1. de cler. percuss. nisi adit
homicidium uoluntarium, uel mutila
tio membri. cum rectoribus ad sino
dum non uenientibus. ca. super eo. de
maior. qui puniri possunt si non ue
niunt. c. de uenlogijs. c. pen. 18. d. de quo
habetur etiam in conc. Trid. sess. 24. c.
2. Vt sine peccato trāfigatur super de
cimis. c. statuimus. de transact. & in be

neficio. cap. de cætero. eo. cum clerico
deposito ut non tradatur curiæ secu
lari. ca. cum non ab homine. de iudic.
cum is semper debeat uiuere clerica
liter. c. accedens. 51. dist. c. dictum. 81.
d. Vt contumax non sit contumax. ca.
1. & 2. de dolo & contum. Vt fructus ex
causa ante sententiam sequestrentur.
cap. pen. & fin. de sequestr. cum alias
sequestratio regulariter uetita sit. de
prohib. sequ. per tot. cum suspecto
de crimine ut eum non condemnet.
capit. literas. de præsumpt. quod uir &
uxor separati contineant ad deterius
uitandum. cap. tua nos. de iureiur. Vt
loco obfidis ratione iuramenti cleri
cus uel monachus sit. cap. ex rescrip
to. de iureiur. Dispensat etiam in cor
rectione morum, & erogatione rerū
ecclesiasticarū præuia ratione tamen.
cap. præcipimus. 12. q. 1. Si prælatus dis
fidit de iure suo potest dimittere rem
quam ecclesia possidet, modo tamen
not. in c. bonæ. 2. ver. quod si. de postul.
Cum fure rei ecclesiasticæ ut sibi pœ
na mitigetur. c. fraternitas. 12. q. 2. cap.
si res. 14. quæst. 6. & vt post actam pœ
nitentiam, uel eius partem possit ad fa
cros ordines promoueri. §. fin. de furt.
Vt seruis ecclesiæ benemeritis cū pe
culio manumittatur. cap. si quis. ca. cū
redemptio. 12. q. 2. Vt res ecclesiæ tem
pore famis uendantur pro sustentatio
ne pauperum, & redēptione captiuo
rum. c. aurum. c. gloria. & seq. 12. q. 2.
cum ecclesia parochiali, uel eius recto
re dimittēdo ei quartam decimarum
sibi debitam. c. de quarta de præscr. &
alia iura episcopalia. c. pastoralis. de do
nat. de consensu tamen capituli c. no
uit. de his que sūt. Si pater filio exhē
redato ecclesiam instituit hæredem,
mortuo patre ut restituat filio hære
ditatem. capit. Si quis. 13. quæstio. 2. &
idem si ei postea nascitur filius. capit.
quicumque. decima septima quæstio. 4.
Vt suspensus penitens apud ecclesiam
sepeliatur. c. quæsitum. 13. q. 2. Vt sacer
dos in ciuilibus coram laico testimo
nium ferat. capit. quanquam. decima
quarta quæstio. 2. In iuramento metu

extorto quod est in detrimentum ani
mæ uel corporis, vt vna ecclesia ex
causa alteri partem faciat de decimis
& primitijs. c. sicut. c. statuimus. 16. q.
1. q. patronus conferat decimas mona
sterio male a laico detentis, in quo
rū possessione non erat ecclesia. c. si.
16. quæst. prima, cap. apostolica. de his
quæ fiunt. vt si est patronus, præsentat
us ab eo sine examine admittatur,
cum pro eo præsumatur capit. primo,
decima sexta quæstio. quinta, quod ho
die tamen non procedit in parochia
libus, capit. 18. sessione 24. Vt Abbas
conferat inuestituram in ecclesiis per
eum sibi collatis. cap. visis. 16. quæst. 2.
quod ecclesia det clericis ad vitam eo
rum de suis possessionibus. cap. cleri
ci. capit. si episcopus. decima sexta q. 3.
& ipse dat suis seruitoribus de suis ad
vitam eorum, & de proprijs in perpe
tuum. capit. illud. decima sexta quæst.
6. & successor eos alere tenetur. capit.
hoc ius. duodecima quæst. 2. Dispensat
in pœna pro immunitate ecclesiæ vio
lata. capit. si quis contumax. 17. quæst.
4. In separando suo arbitrio monaste
ria duplicia. c. in nullo. c. diffinimus. 18
q. 2. Cum monasterijs in tributis sibi
dandis. c. Eleutherijs. 17. q. 2. Vt cleri
cus possit ad alterius episcopatū tran
sire. 71. 72. 73. diffinuit. per totum. cum
monachis ut habeant cellulas intra
claustrum. capitulo. cellulas. decima
octaua quæst. secunda. quod & Abbas
facit benemeritis. capit. fina. vigesima
quæst. vlt. In tempore uelā diuines.
capit. 1. de temp. ord. alias nisi ex cau
sa nisi in certis festiuitatibus. c. de uo
tis. 20. quæstio. prima, correctioni ex
causa super sedendo. capit. non potest.
23. quæst. 4. parcendo testi ne persona
liter puniatur. c. 1. 23. quæst. 5. Relaxan
do excommunicationem ad cautelā.
c. ueniens. 2. de testib. secus in interdi
cto. In modica iniuria si iniurians ex
sententia sit infamis. capitulo. cum te. de
sent. & re iud. deferendo ex causa fri
uolæ appellationi. capit. constitutis. de
appellat. In transformatione habitus
ex causa. capit. Deus. de vit. & hon. cū
cle.

clericis concubinarijs nisi irregulares sint facti. de quo sess. 15. ca. 14. in Trid. Conc. cum non residente. c. tua. c. fin. de cler. non residen. de quo videndum Concil. Trident. sess. 6. cap. 2. & sess. 23. c. 1. cum duobus discorditer electis, vt vnus habeat dignitatem, alius qd preter consuetum. ca. nisi. de prab. vt quis habeat capanas. c. patentibus. de priu. vt ex vna prabēda ex causa fiant duę. c. vacante. de prab. alias non, & vniendo capellas ut augeat prabendas. cap. expoluiti. eo. de quo in Trid. Concil. sess. 21. c. 5. vt valeat actum per præcessorem licet invalidum, ut quia defuerit consensus capituli. c. cum nos. c. cū apostolica. de his quæ fiunt. Ex causa retinēdo ad tempus fructus beneficij vacantes. c. vn. ad fi. vt eccl. benef. Dan do monasterijs priuilegia exēptionis. c. cum olim. de priu. & concedendo capellas monachis. c. pastoralis. de dona. penitentiam abbreviando ei qui cum moniali contraxit. c. virginem. 27. q. 1. & qui eam cognouit. c. eos. ibid. cū sepe nubentib. c. de his. 31. q. 1. cum adultera vt ponat in monasterio si vir non vult eam recipere. c. de benedicto. 32. q. 1. vt & adulteros excommunicat. ca. præceptum. ibid. Conc. Trid. sess. 24. c. 8. separando maleficiatos post triennium. c. si. de frigid. mitigando penam matricidæ. ca. latorem. 33. q. 2. Dispensando cum solenniter penitente & incestuoso in matrimonio contrahēdo. cap. si quis. cap. in adolescentia. c. anti. qui. ibid. cum incestuoso per errorem vxoris suæ fororem cognoscente. c. in lectum. 24. q. 2. & cum incestuoso simpliciter. ca. ex literis. de eo qui cognoscang. Vt cognoscens matrem sponse possit cum alia contrahere. ca. 2. de eo qui duxit in matr. & vt is qui separatur ab vxore ob consanguinitatem possit cum alia contrahere. ca. ab isto die. 35. quæst. 6. contra sententiam que non tranſiuit in rem iudicatā. c. quod quis. 35. q. 9. etiam in causa matrimoniali. Cum raptoribus virginum ad euandam penam legalem, & vt post penitentiam contrahant cum mulierib.

raptis. c. 1. 36. q. 1. c. 1. de rapt. in quo videndum Conc. Triden. sess. 24. ca. 8. faciēdo ecclesias pauciores numero, vel minores si non possunt de proprijs redditibus sustentari. c. omnes. de cons. d. 1. in quo videndum Conc. Triden. sess. 21. c. 5. & 7. & q. numerus canonicorū minuatur. sess. 24. c. 15. vel augeatur. c. 1. & 2. de inst. cap. ex parte. de concess. prab. & vt fiat nouus personatus in ecclesia. cap. cum olim. de consuet. quod missa canatur in oratoris. cap. concedimus. c. clericos. c. si quis. de cons. dist. 1. cum presbytero qui sub vno canone duas missas celebravit. cap. relatum. c. comperimus. de cons. dist. 2. Minuendo penā sacerdoti cuius negligētiā comedit hostiam uel particulam consecratam. c. qui bene. ibid. ut presbyter celebret ubi episcopus eodem die celebravit. c. si. ibid. Vt Iudæus statim ex causa baptizetur. c. ne quid. de consec. d. 4. cum ignoranter rebaptizato cum esset paruulus si ecclesiæ necessitas, & eius merita id exigant. c. qui bis. ibid. In pena presbyteri cum veteri christumate baptizantis. cap. si quis de alio. ibid. Vt presbyter signet pueros in vertice quos episcopus baptizauit, si episcopus non potuit omnes in vertice christumate. cap. omni tempore. ibidem solus uero episcopus potest christumate. cap. quanto. de consuet. cum monacho sciēter extra claustrum carnes comedente. ver. carnem. de consec. d. 5. cum clerico, vel prelato religioso ut peregrinetur. c. magnæ. de uoto. & ca. pen. & fin. q. clerici mancant & comedant in proprijs domibus, & nō simul. c. quoniam. de vit. c. necessaria. 12. q. 1. Vt fugitiui redeant ad claustrum. cap. si. de regular. q. simpliciter deuota cōtrahat ne deterius fiat. c. ueniens. qui cler. vel vou. in uoto ut in melius commutetur. c. 1. c. ex multa. de uoto. nisi i Hierosolimitano. c. p. tuas. c. ex parte. c. magnæ. eo nec in uoto continētiæ & ppetuo religionis & Romę. c. 1. eo. Vt i defectū regulariū monasterium de secularibus clericis ordinē. c. inter 4. de relig. dom. Recipiēdo secundum præ-

sen-

sentatum a patrono primo omisso. ca. cum autem. cap. pastoralis. de iur. pat. cum sacerdote incaute in officio suo peccante. c. fin. de celebr. Miss. quod infirmus, vel alia causa rationabili quibus diebus ieiuniorum comedat carnes. cap. consilium. de obseru. iei. vt ecclesia parochialis fiat monasterium. cap. ad audientiam. de eccl. ædif. ex Conc. tamen Triden. unio huiusmodi vetatur. sess. 24. ca. 13. dissimulare potest ut sponsus & sponsa de futuro se absoluat ne deterius contingat. ca. præterea. de spons. & ut puella nubilis dimittat sponsus minorē 14. annis & cōtrahat ne deterius contingat. c. ex literis. de despō. impub. Infirmare uel confirmare potest sponsalia iuxta formam. c. cum in tua. de spons. cum filijs adulterorum ut alantur a parentibus. c. cum heret. de eo qui duxit, contra. c. per venerabilem. qui fil. Dissimulando etiam dispēsat in dispensatione ex falsa causa obtenta. c. quia circa. de consang. de quo videndum Conc. Trid. sess. 24. c. 5. Dissimulando etiam dispēsat in adulterio per mulierem sponte cōfessum, nisi in illo perseueret. c. ex literis. de diu. Mitius puniēdo ex causa in probatione deficientem. c. cum dilectus. de calūn. In numero & qualitate compurgatorum. c. insinuatum. de simon. c. ex tuarum. de purg. cum eo qui ex simplicitate fecit homagium propter beneficium. c. ex diligenti. de sim. non tamen simoniā; vt clericus scolaris, uel peregrinus locet ad tēpus fructus sui beneficij. c. fin. ne præl. c. si. de uoto. cū homicidis & patricidis ut contrahant matrimonium. c. 1. de his qui fil. c. seculares. c. interfectores. 33. q. 2. parochiales diuidendo uel vniendo de consensu eorum quorum interest. c. sicut. de exc. præl. alias non; cap. sicut. 17. q. 1. in quo videndum Conc. Trid. sess. 24. ca. 13. sess. 24. c. 9. sess. 21. c. 5. 7. dando monachis priuilegia dē non dando decimas præteritas pſentes, uel futuras. c. quia. c. ex ore. c. cum olim. de priu. cum filijs patronorum occidentium, uel mutilantium prælatum, ut possint

in monasterijs ad honores assumi. ca. in quibusdam. de penis. Ex Bulla tamē Sixti V. id homicidis prohibet cū criminoso publice celebrante. c. 1. de cleric. peregr. cum excommunicato ministrante quo ad beneficium. c. postulat. de cler. excō. qui tamen canon ad hoc non facit. Minuendo penitentia a Papa impositam. c. accedens. 50. d. c. latorem. 33. q. 2. absolueno ex causa clericum ab ecclesia in qua est ordinatus eum in alia locando. c. quorundā. 74. d. cum presbytero casu inuitabili homicida. c. liceat. sess. 24. in Tr. Conc. causa cognita. In residentia in parochiali ad tempus. c. licet canon. §. si. de el. in 6. in quo videndum Conc. Trid. in cap. 1. sess. 23. & cap. 2. sess. 6. cum eo qui recepit electionē per abusum potestatis secularis ut eligi possit. c. quisquis. de el. Vt corpora sanctorū de loco ad locum transferantur. c. corpora. de cons. d. 1. ponendo œconomum in ecclesia. cap. cum vos. de off. ord. prohibendo ex causa ne in ecclesia celebretur. c. 2. de iur. patr. Vt ecclesia ædificetur. c. nemo. de cons. d. 1. Et in casibus qui habentur. in c. quamuis. & c. coepiscopi. 68. dist. Hos casus ponit Spec. in tit. de dispens. §. nunc de episcoporum. Vt etiam quis habeat duas ecclesias in titulum, licet & hoc liceat iure cōmuni nisi sint curatæ, vel requirant residentiam, cum eo qui est in minoribus ad dignitates; cum regularib. ut in ecclesijs secularibus possint ministrare. Cum eo qui bigamum ordinauit, uel alios irregulares. Inn. in c. dilectus. de temp. ord. qui casus sunt diligēter examinandi, cum aliqua sint quandoque mutata, & ubi est dubium, tutū est abstinere a dispensatione. Cum promotis per saltū si non ministrarint, & antequam utantur dispensatione omisam ordinationem recipiant. sess. 23. c. 14. cum ordinato ab alieno episcopo sine literis dimissorijs si crimen est occultum, vel non ministrauerit in ordine, cum clerico priuato officijs, uel beneficijs ob concubinatum si appareat de eius emendatione. sess. 25. c. 14. Nō

potest autem dispensare ut quis vna die duos sacros ordines recipiat. cap. dilectus. de temp. ord. post susceptos tamen potest, nec cum minore 14. annis ad dignitates, hodie vero requiruntur 22. saltem anni si non sint curate. capit. cum dignitates. sess. 24. in Triden. Concil. Nec cum illegitimis ad dignitates personatus & beneficia cum cura, Nec cum corpore uitiat, nisi in casibus supra expressis, nec cum bigamis & viduarum maritis, vel cum eo qui de facto duas duxit uxores, nec cum facientibus duellum secuto homicidio, uel mutilatione, nec id mandantibus. Nec cum ijs qui excommunicati se fecerunt ad ordines promoueri, etiam si errent in iure vel facto, Nec cum illo qui cogeritur de iniusta excommunicatione in iudicio seculari, Nec cum nouitio uel alterius professionis ut fiat Abbas, nec ut quis in ecclesia habeat duas praebedas, Nec cum penitus illiteratis & solenniter poenitentibus ut sint clerici, Nec cum seruis & obligatis ad ratiocinia seruata tamen conditione de qua in cap. 1. de oblig. ad ratiocinia. Nec ut quis sine interuallo temporis maiores ordines assumat, secus in minoribus, nec alijs casibus expressis supra Tract. de papa. & legato, & explicatis per Spec. d. §. nunc de episcoporum. Nec regulariter in irregularitatibus quae contrahuntur in homicidio, simonia, nec ubi excommunicatus suspensus, vel interdictus ab homine ministravit in ordine. cap. si quis. 7. q. 1. c. cum illorum. de sent. excom. nec cum clerico accedente ad iudicium principis contempto iudice ecclesiastico cap. si quis episcopus. 21. q. 5. Nec cum bigamo. c. nuper. c. fin. eo. nec in non ordinato ministrante, cum distinctione de qua in tr. de irregularitate. Nec cum promotus per saltum si ministravit, nec eo qui furtive ordines suscepit, nec cum ordinato extra tempora ab alieno episcopo, sine legitima aetate, vel alias illicitis, & ante dispensationem ministrante. c. 1. de sacr. no-

iter. & ex Bulla Sixti V. contra clericos male promotos. Nec cum suspensus etiam a canone a diuinis officijs, si ministravit, c. cum aeterni. de sent. vnde notorius fornicator celebrans non dispensatur per episcopum, non tamen si est suspensus tantum a pontificalibus, nec ab ingressu ecclesiae, si extra eam ministrat, Nec cum excommunicato qui ordines recepit. c. cum illorum. de senten. excom. nec cum eo qui sententiam sanguinis scribit dictat, vel ei auxiliu praebet, uel chirurgiam exercet secuto homicidio. c. sententiam. ne cler. uel mon. c. tua. de homic. si tamen homicidium non sequitur, uel mutilatio episcopus dispensat, Nec si habens impedimentum sine dispensatione fuit ordinatus. c. si quis. 81. d. Nec cum religioso leges, uel physicam audient. e. c. super specula, ne cler. uel mon. Nec cum religioso in apostasia promotus. praedictae tamen irregularitates si proueniunt ex peccato occulto, excepto homicidio, in eis dispensat episcopus in foro conscientiae. c. liceat. sess. 24. in Trid. Concil. Nec ut duo praesint uni ecclesiae aequaliter. c. penul. 21. q. 2. c. quia. de off. ord. nec in pluralitate beneficiorum. c. de multa. de praeb. si curata sint uel residetia requirant. Nec in defectu aetatis, uel natalium, nisi casibus expressis. Nec cum suspensus in concilio ob iniustam collationem beneficiorum. c. graue. in si. de praeb. sic enim solus papa vel quatuor patriarchae dispensant, Nec in casibus papae referuatis, nisi ubi crimine est occultu quo ad absolutionem in foro conscientiae. d. c. liceat. in Trid. Conc. de quibus uidentur habent infra de irregularitate in sacr. Ordinis.

Quo ad beneficium vero maiorem etiam habet potestatem episcopus in dispensando cum eo qui summouendus esset, & rari sunt casus quibus id facere non possit, ut d. Innoc. in c. 2. de cler. pugn. Abb. in c. 2. de cler. non ord. Silu. dispensatio. §. 10. nu. 6. Vnde clericum pugilem, licet non ad ordi-

nem

nem ad beneficium tamen admittere potest, licet ibi mors sit secuta, uel membri mutilatio. d. c. 2. Spec. ubi supra. ver. 9. nu. 2. quod tamen in pugile hodie non procedit, ex Conc. Trid. cum homicida uero dispensare potest quo ad retentionem beneficij, si ordinis executionem non requirit, ut dixi in tr. irregularitatis, similiter excoicatum dummodo a papa ob contemptum apostolicae sedis excoicatus non sit, ad beneficium admittere potest. c. pastoralis. ubi gl. Inn. & Io. And. de cler. exc. Specu. ibid. ver. 16. & ut retinere possit beneficium in excoicatione receptum, si tamen consentiat is qui ei beneficium contulit, ut d. Couar. c. alma. 1. p. n. 8. Abb. tamen in c. postulasti. de cler. exc. d. non esse requirendum talem consensum, si tamen a papa ei beneficium esset collatum, non possit episcopus cum eo dispensare ut ibi d. Couar. & et cum eo qui ante ordines requisitos susceptos ministravit, uel diacono qui missam celebravit, ut beneficium adeptum retinere possit, licet nisi post biennium, uel triennium non sit permittendus in ordine ministrare. gl. & Doct. in c. 1. & 2. de cler. exc. & similiter cum clerico ob usuram suspensus, ut beneficium suum retinere possit. c. pterea. ubi Doct. de usur. Spec. loco cit. & cum homicida ut beneficium suum retinere possit. ut d. Spec. ibi. ver. 40. modo tamen supra relato. similiter ut clericus coniugatus simplex beneficium habeat & et ut aliquibus casibus plura beneficia retineat. ut d. Cucch. nu. 283. 284. Quo ad vota potest in multis ea commutare in melius, uel equiuales, quod impletio est impossibilis, uel difficilis, uel maioris boni impeditiua, cum oem votum in aliud maioris boni mutari possit. c. magna. §. cum igitur de voto. quod est proprie commutare, sicut dispensatio tollit oem voti obligationem euerfo & ad aliud non obligat, quod ideo fit, quia votum malum sit, uel impossibile, uel inutile, uel impeditiuum maioris boni, & sic potest dispensare episcopus, & commutare oia vota, excepto voto perpetuae continentiae & Religionis, peregrinationis ad Hierosolimam, S. Iacobi in Compostella, & liminum Apostolorum,

quae papae referuantur. c. multa. de vot. potest tamen episcopus commutare votum temporalis continentiae, & in strictiore regula tiori obligatum, uel qui nullam religionem ingressus & professus est, ut laxiorem, quam uouerat ingredi possit, sic tamen ut episcopus totam voti obligationem non auferat, id. n. solus papa potest. Silu. verbo. votum. 4. §. 3. Nau. in 2. praecip. c. 10. §. 3.

Sic quas censuras potest episcopus relaxare, uel in crimine dispensare, potest & alteri dare facultatem ut idem praestet, ut d. Inn. in c. de cetero. de sent. exco. Fel. in ca. si de offic. ord. in necessitate tamen inferior eas relaxans propria id autoritate facit non delegata. ut d. Inn. in d. c. de cetero. Quo ad penas, potest episcopus tamen in foro fori quae conscientiae mollire penas quae iniungendae essent, Vnde canonum poenitentiarum modeste alleniare potest. c. mensura. c. iudex. de poenit. d. 1. Spec. ubi supra. ver. 28. Vnde potest minuire poenitentiam matricide. c. lator. ubi gl. 33. q. 2. Spec. tit. de leg. §. nunc ostendendum, non potest tamen minuire poenitentiam a papa impostam, ut d. Firm. libro 4. par. 2. ver. 30. dispensatio. nu. 141. licet ex vergeti causa probabile sit id episcopum posse, ut d. Fel. in cap. 1. fallent. 7. de const. si modo ob crimen papae referuatum imposita non esset poenitentia, tunc enim episcopus non potest, ut not. in d. c. at si clerici. & in cap. quod ad translationem. de off. deleg. Sic etiam ex causa potest episcopus mutare uel minuire penas ob crimine a canone impositas, corporales uel spirituales in pecuniarias et commutanda, ut not. in c. licet. de poenit. dummodo ex causa id faciat, alias peccat, & dummodo ante sententiam latam id agat a se, uel suo Vicario. Fel. Imol. & alij. in ca. qualiter. num. 129. de accus. potest tamen dum sententiam profert, quod inferiori non licet, eius moderandae sibi autoritatem seruare, ut d. Fel. in d. ca. num. 30. Clar. in pract. quaest. 85. nu. 130. & post eam latam a se, uel suo Vicario potest aduersus eam restitutionem concedere, ubi uero uel non sibi seruauit ius mutandi, nec uult concedere restitutionem, non potest poenitentiam mutare uel minuire nisi

C nisi

nisi ex iusta causa, vt dicit episcopus Calagurit. in pract. crim. c. 126. nec de positionem re vel verbo factam reuocare, nisi per restitutionem in integrum quo ad verbalem, cum contra realem plures existiment non posse restituere, vt d. Abb. in c. at si clericus. §. de adulteriis. de iudic. gl. in c. quauis. de rescr. in 6. Cucch. d. tr. nu. 309.

Circa matrimonium, probabile est, q. vbi matrimonium est publicum, & separatio est scandalum allatura, & casus est occultus, & ob inopiam nō potest recurri ad papam vel legatum pro dispensatione, vel alia iusta causa, quōd episcopus in eo impedimento possit dispensare, licet matrimonium dirimeret, vt d. Silu. dispensatio. §. 9. ver. ex quib. Nau. in Man. c. 22 §. 27. tit. quis potest. nu. 86. q. tamē apud me est maxime dubium, vt habetur in tr. matr. ca. de dispensat. & ep̄s etiam potest dispensare cum eo qui post votum simplex matrimonium cōsummauit, circa debitum petendū ex magna causa. vt ibi d. Silu. & not. in c. 1. qui cler. vel vou. vbi Ab. Idē pōt ex cā concedere vt omnis publicationis. matrimonium contrahat p̄sente paroco & testib. vel alio sacerdote de episcopi licentia, vt ibi d. Nau. sine testium tñ p̄sentia id non potest concedere. vt not. in c. cum inhibito. de cland. despos. & habetur expresse in c. 1. sess. 24 in Tr. Conc. vbi tale matrimonium irritū esset, potest et episcopus dispensare in criminib. impediētib. tñ matrimonium, vt d. Ang. dispensatio. §. 5. similiter vt iuuenis qui incestū cōmiserat matrimonium contrahat, vel si iā coniugatus erat, vt debitū petat. Silu. Matr. 7. impedit. Couar. li. 4. decret. p. 2. c. 7. nu. 6. non pōt tamen dispensare vt cōtrahat cū consanguinea eius cum qua in 2. gradu peccauit, nec cum ea in matrimonio maneat, vel debitum petat, cum huiusmodi impedimentum dirimat matrimonium ex Cōc. Trid. sess. 24. c. 4. & Couar. loco cit. Quo vero ad absolutionē faciendam, potest ep̄s absoluere ab oī excommunicatione & censura si papē nō est re-

seruata, c. nuper. cū ibi not. de sen. exc. ab oī peccato licet graui & quantumcūq; enormi nisi habeat annexam excommunicationem papē referuatam, & et ab omnib. casibus occultis papē referuat, ex ca. 6. sess. 24. in Tr. Co. nc. q. intelligitur de casibus referuat, ante Concil. Trident. secus si post, vt sacra congregatio respondit.

Sunt multæ et aliæ prerogatiue quibus ep̄i potiunt; primo. n. ipsis sine iuramento deponentib. fides adhibetur, licet consuetudo contrariū habeat. Ias. in l. admonendi. de Tur. & si modo iurare habent, non tenentur scripturas tã gere; 2. p̄nt vbiq; celebrare cum altari viatico vel sibi celebrari facere ex causa, sic tamen vt non violēt ecclesię interdictionem, i. vt non celebrent in ecclesia interdicta, nec clara voce in populo interdicto, aut interdictis admittis. c. si. vbi gl. de priu. in 6. vbi vero episcopus celebravit ea die alius sine eius licentia celebrare non debet, c. in altari. de conf. d. 2. tertio cum a iudicib. vel conferuatorib. ab Apostolica Sede datis, cōtra eos ad aliquas citationes, vel p̄nas est procedendum, gradus & modestia est seruanda, ita q. eis patienter toleratis, primo ab ingressu ecclesię interdicanter, vel a sacerdotali ministerio suspendantur, deinde ab officio, vltimo excommunicatione contra eos procedatur, nisi ex graui contumacia seueriori modo agem. videatur. c. 2. de off. deleg. in 6. 3. cū missam celebrant solēniter tres saltē diaconos præter alios ministros p̄sentes habeant. c. ep̄s. de conf. d. 1. & in prima salutatione ad populū d. Pax vobis, in aliis vtitur cōi aliorū sacerdotū, ne ab eorū confociatione se subtrahere videat. c. hęc quoque. vbi gl. de cōf. d. 1. Fir. lib. 4. p. 2. ver. 33. nu. 1. solēniter p̄terea populo & in missa priuata benedicit, dicens, Sit nomē Dñi benedictū, & c. quo pacto nullus inferior benedicere pōt. gl. in cl. Archiep̄o. ver. b̄dicere. de priu. & eo p̄sente inferior sacerdos licentia ab eonō impetrata benedicere nō dēt, vnde celebrās eo p̄te, cū vult b̄dicere caput

put ei inclinatur quasi ab eo licentiā petens, licet id non videatur necessariū cum ex eo q. eo p̄sente p̄sente celebrat, videtur ei licentiā dare benedicendi. Silu. benedictio in prin. & in Rubr. Missalis reformati habetur.

Abbatē tñ quidā possunt solēniter benedicere. c. Abbatē. vbi gl. de priu. in 6. quæ benedictio ep̄i indulgentiā cōcedit subditis tñ & disponit ad gr̄am, & probabile est, q. venialia dimittat. Silu. loco p̄dicto. 4. ep̄s sine mitra pastoralis & pontificio baculo publice populo predicare non debet. gl. in ca. nullus ep̄s. de conf. d. 2. qua mitra & baculo etiam in solennib. missis & vesperis vitur. Idem in locis exēptis suæ diocesis possūt populo benedicere, ibi diuina audire & celebrare, & se p̄sēntib. celebrari iubere, sic tñ vt ibi iurisdictionem non exercent, nec exēptis molestiā inferant, nec præiudiciū eorū priuilegijs faciāt, nec ius sibi ex hoc acquirant. d. cl. Archiep̄o. Sic linea veste, vel rochetto vbiq; in ecclesia, uel cū in publicum prodit uti ep̄m decet, non tamen intra parietes priuatos nisi aliquos expectet. c. pen. vbi Abb. de vit & hon. nec p̄sente Cardinali, vel legato nisi alia veste contecta. Firm. 1. p. li. 4. rubr. de vit. ep̄. ver. 5. quæro, nu. 6. quæ vestis linea episcopis religiosis portanda non est papa excepto. d. c. si. de vit. vitur etiam veste longa pelliceum pectus habente, quæ fenilē prudentiam, & morum grauitatē in calido & accenso corde episcopi designat. Abb. in c. antiqua. de priu. quibus insignib. quia iurisdictionis signa nō sunt, et in alia diocesi uti ep̄i possunt. ut d. Dur. in rationali. tit. de vesp. solenni. Mitra vero auro contexta nō semper & vbiq; vti debet; quandoq; enim albam & simplicem gestare debet, scilicet cum adest papē legatus, in sinodo, & certis dieb. vt ieiuniorum, ab aduentu Dñi ad natuitatem, & ca. vt ibi d. Dur. quinto episcopi non incurrūt p̄nā suspensionis occasione alicuius cōstitutionis sn̄æ vel mādati, nisi de eis specialis mētio fiat. c. quia periculosū.

de sent. exc. in 6. sexto episcopus liberatur a patria potestate. auth. sed & dignitas. C. de ep. & cler. septimo cum a sn̄a ep̄i appellatur modestis verbis ē utendum, nec dici debet perperā esse latam. vt d. Spec. tit. de appell. §. sequit. ver. sciendū. 8. si quis ep̄m percutere, capere, uel exterminare ausus sit, & ei fauentes, ex cōdicatione papē referuatā incurrit, & donec satisfecerit in oībus locis vbi delictum est commissum publice campanis pulsatis, candelis accensis, oībus festiuis & Dominicis diebus, ex cōdicatione denūtiandus est, & priuat ut feudis, locationib. officijs, & beneficijis temporalib. & spiritualib. quæ ab ecclesia ep̄i percipiebat, & eius filij masculi i diocesi illa inhabiles sunt ad beneficia ecclesiastica consequēda, & terra illa non latius vnus diei itinere, & locus vbi ep̄s detinetur ecclesiastico subiacet interdicto. cl. 1. de p̄nit. 9. & vltimo familia episcopi etiā si laici sint, si delinquant, a iudice seculari nō potest puniri, sed ad suum ep̄m vel aliu iudicem ecclesiasticū remittenda, licet famulis aliorū clericorum id cōsuetudine nō concedatur quicquid sit de iure. c. si. de off. Arch. Abb. in c. 2. de foro compet. Clar. in pract. crim. q. 35. ver. quæro nūquid familiares. Cucch. d. tr. 10. si ep̄s habet ius patronatū p̄sēntatus ab eo est admittendus sine examine, vt d. Lamb. de iur. patr. li. 2. p. 2. q. tñ hodie non procederet in parochialibus ex Bulla Pij V. 38.

Quo ad sextū iam dictū est supra ali 6 quib. casib. eum habere in foro fori iurisdictionem in laicos, & quoties de peccato agitur iuxta sup. enumerata. Et notē ha Quoad 7. habet intentionē fundatam q. possit conferre oīa beneficia in diocesi existentia. ca. oēs basilicę. 16. q. 7. 1. Vnde q. dicit ecclesiā esse patronatā id docere debet, vel ad se electionem, aut collationē p̄scriptione vel priuilegio spectare, & in parochialib. oībus est in mētib. papē referuat, ipse habet eligere eum qui sibi videtur magis idoneus ex approbatis ab examinatorib. c. expedit. 18. sess. 24. in Tr. Conc.

8 Quo ad octauū potest ep̄s in quolibet loco suę diocesis tribunal figere, dummodo in domib. tribonū illud non locet, licet aliqui trahatur vltra vnam dietā, cū lata est diocesis. c. cum ep̄s. de off. ord. in 6. not. in c. qua fronte. de appell. nec in diocesi præter eum quis ordinariā habet iurisdictionē. c. 1. de off. ord. Abb. in c. cum contingat. num. 28. de for. compet. idem etiam habet merum & mixtum imperium in sua diocesi, vnde clericum in carcerē trudere potest, & etiam alienū ibi delinquentem, vt d. Firm. d. tr. li. 4. p. 1. num. 14. & habet etiam territorium, vnde & banire potest, & etiā habet fīcū cui multas applicare potest. Abb. in c. quoniā. de off. ord. & familiam armatam ad iustitię executionem habere potest, vt d. Cucch. d. tr. nu. 73. cum seq.

9 Quo ad nonum plura sunt supra explicata maxime circa finem 5. §. que potest circa particularia negotia peragere, quæ alijs non licent.

10 Quo ad 10. dicendum est, primo plures esse casus in quibus ep̄i facultatem non habent; primo. n. se immiscere nō debent in his quæ papę vel eius legato in signum priuilegij sunt seruata. 2. ordines non potest conferre tempore interdicti, licet interdictum ipse tulerit, nisi id suspendat vel tollat, alias efficitur irregularis, cap. si de priu. in 6. Cald. de eccl. int. mēbr. 5. Coar. in cap. alma. p. 2. nu. 4. nec concedere debet vt in ecclesia interdicta celebrari possit, gl. & Doct. in c. ad hæc. de appel. & si ipse episcopus interdictum violat ab officio & iurisdictione ipso facto suspenditur. c. quoniā. c. q. nonnullis. de priu. potest tamen tempore interdicti celebrare vel celebrari sibi facere, ianuis clausis, campanis non pulsatis, & submissa voce, nisi ipse sit causa interdicti, 3. non potest et missam in ecclesijs monachorum publice celebrare, nisi de Abbatis cōsensu, vel solēne. c. abbas. c. luminoso, cū seq. 18. q. 2. c. pōtiffices, vbi gl. 7. q. 1. quarto nō potest consecrare ecclesiam sitam in aliena diocesi, licet ipse eam ædificauerit, sed episcopus

fundator poterit presentare Rectorem instituendum coram ep̄o loci, vt d. Firm. 2. p. lib. 4. ver. 32. nu. 105. quinto nō pōt delegare causam appellatione remota, nec causam clerici criminalē aliamve spiritualem, vel ecclesiasticā laico delegare, nec soli, nec coniūctim cum clerico, vt d. Dec. & Rip. in ca. discernimus. de iudic. licet is possit dari vt assessor clerici; 6. non potest ecclesiam suam, & totam suam iurisdictionem a se abdicare, & alteri concedere, nec vllam ecclesiam suę diocesis, Abb. in c. cum venerabilis. de censibus; nec nouam dignitatem in ecclesia sua nisi de papę licentia erigere. Innoc. Host. Fel. in c. cum accessissent. de const. nec ecclesiam perpetuo suę mensę vel capitulo vnire, vt d. prædicti, nec se a reatu absoluere & iuramento, nec illegitimos natalib. restituere. glo. & Imol. in cl. 1. §. verū. de heret. Abb. in ca. quā sit. de exc. præl. Fel. in c. nuper. de v. et. exc. non potest etiam absoluere eū quem canones ad tps suspendunt, secus si sine temporis limitatione, vt dicunt prædicti, nec et tollere pōt suspensionem quā canones in delicti penam & correctionē irrogant, secus si ob contumaciam. gl. in c. cupientes. §. ceterum. ubi Gem. verbo, suspensus. de el. in 6. Abb. in c. 2. de solut. in ca. tam literis. 2. col. de testib. Fel. in cap. pastoralis. §. præterea. de offic. ordin. Nec contra Conciliorum dispositiones nisi ex magna & vrgenti causa dispensare, vt not. in d. ca. si clerici. de iudic. vnde in impedimento cognationis, vel affinitatis quo ad matrimonium contrahendum non potest dispensare. c. non debet. de consangu. Abb. in ca. proposuit. vlt. not. de concess. præb. Coar. 4. decret. 2. p. ca. 6. nu. 127. non pōt causas sanguinis tractare, alias irregularis efficitur, & omnia acta irritantur, cap. fin. ne cler. uel mon. Rip. in ca. 2. nu. 44. de iudic. eam tñ potest delegare iudici laico vbi habet iurisdictionem temporalem, vt ibi d. Ripa. & alias dixi. octauo non licet episcopo excommunicato communicare, nisi forma cōsuetā sit absolutus, alias

alias excōicationem minorē incurrit. c. cū dilectus. vbi gl. de sent. exc. Gem. Franch. & alij, in c. statuiimus. eo. in 6. cum id proprium papę sit vt nulla forma seruata, dum ei cōicat, eum absolvere possit. Abb. Fel. & alij in c. cū desideres. de sent. exc. 9. non potest cōmutare vltimā voluntatem testatoris legatorum piorū conuertendo et in alios pios vsus, licet tunc eius voluntas nō posset sortiri effectū, cum solus papa id possit alio modo quā est dictū exequi, Clem. quia contingit, vbi glo. de relig. dom. Fel. & Dec. in d. c. cū accessissent. nisi adsit maxima necessitas, & papa et ipse parce id facit, licet id possit, vt d. Bal. in l. legato. C. de vsufr. cum id impium videatur, vt d. Mādos. de signat. gratię. ver. relictū ad pias causas, nec etiam de consensu heredū si in diuersæ speciei rem mutetur, secus si sit eiusdem speciei, & similiter pōt cōmutare id ep̄s vbi executio est impossibilis vel valde difficilis, vt d. Fel. & Dec. in c. nos quidem. de testam. et in opus magis necessariū cum illi necessitati vix aliūdescurrere possit. vt d. Gem. in c. canonicis. d. 19. Fel. in conf. 42. quib. tñ casib. tutius est a papa licentiam obtinere. vt d. Cucch. d. tr. nu. 338. cum seq. vlt. que ad 348. 10. non pōt ep̄s iudicare eius conscientia nō informata ex actis publicis, id. n. soli principi cōcedit c. 1. 21. q. 2. nec ei adhibetur fides dicenti se aliquid iustis de causis fecisse, vt nec principi ita asserenti. Dec. in ca. quæ in ecclesiis. nu. 28. de cōstit. 11. non pōt rerū ecclesiasticarum, vel officiorū curam laico demandare. Firm. p. 4. lib. 4. ver. 62. nu. 209. 12. aliquid a subiectis præter debitum exigere non pōt, alias ei resistere licet. Io. And. in c. ecclesia. 2. de el. Firm. p. 1. li. 4. tit. de vit. ep. n. 2. 13. licet non debeat a sua ecclesia abesse, vt infra dicitur, si tñ est in vrbe, non debet inde non impetrata licentia a papa discedere etiam ad suam ecclesiam iturus. c. nulli ep̄orum. c. prædicator. 6. q. 1. vbi glo. c. hoc tamen. c. eleutherius. 18. q. 2. Firm. p. 4. lib. 4. titu. de potestate episc. in temp. ver. 51. nyme.

171. & in tit. de vit. ep. num. 1. 2.

Secundo dicendum est ep̄m aliqua nō posse explicare sine cōsilio vel consensu capituli, nā licet in leuib. possit statuere capituli nō habito consensu, dummodo eius consiliū requirat, in grauib. tñ nō est satis eius consiliū requiri, nisi & cōsensus hēatur, non solum vbi ep̄s de statuendo aliquo agit, sed etiā vbi de aliquo negocio gerendo tractatur. c. quanto. de his q̄ fiunt. Inn. & Ab. in c. nouit. eo. in c. 2. de inst. in c. ad audientiam. de cler. non resid. Dec. in c. cum oēs. col. pen. de const. vnde irrita est ep̄i donatio, venditio, vel commutatio rei ecclesiasticę sine consensu & subscriptione capituli. d. c. 1. & ca tuo nuper. de his quę fiunt a præl. nec pōt absq; eiusdē consilio Abbates abbatissas, & alias personas ecclesiasticas instituere vel destituere. d. ca. nouit. & c. quanto. de his quæ fiunt. nec pōt veterem dignitatē suppressam in ecclesia absq; capituli consensu suscitare. Inn. Host. Fel. in c. cum accessissent. de cōst. nec statum suę ecclesię sine eiusdem consensu immutare. Abb. & alij in d. c. cum accessissent. & c. cum oēs. de cōstit. nec beneficia conferre aut alia ardua explicare sine capitulo, nisi aliter se habeat præscripta cōsuetudo. Imol. in cl. q. contingit. col. 3. de relig. dom. Firm. li. 4. p. 4. n. 52. cum seq. d. tr. Idem debet saltem cum duob. canonicis statuere modum celebrandi diuinę officii in ecclesia vbi sinodus prouincialis non prouidit. c. cum dignitates. in fin. sess. 24. in Tr. Conc. Idem eget presentia duorū de capitulo in reformando Hospitalia. c. 8. sess. 25. Idem nō potest procedere contra aliuos de capitulo nisi cum presentia duorum de capitulo; ex eod. Conc. c. 6. ead. sess. Idem indulgentias non publicet nisi adhibitis duobus de capitulo. capit. cum multa. sess. 21. in Trid. Conc. Et hæc de potestate episcopi dixisse sufficiat, quid vero possit in actu Visitationis, infra suo loco dicitur.

De officio Episcopi. Cap. 4.

S V M M A R I V M.

Episcopus qualiter viuere, & à quibus cauere debet. nu. 1.

Episcopi suppellex qualis esse debeat. nu. 2.

Episcopi mensa qualis. nu. 3.

Episcopi familia, qualis, & ut custodienda. nu. 4.

Episcopus ut debet beneficia distribuere. nu. 5.

Episcopum quæ alia prestare conueniat, & debitum sit. nu. 6.

lecto in superioribus quod possit episcopus, & quid non in eius munere, dicendum nunc est quid agere debeat, & primo in se, nam quomodo erga alios se habere debeat, in calce huius tractatus dicitur; Ut ergo recte vitam suam instituire norit, cogitet se officium gerere perficientis & consummariui, vt d. Dion. 4. & 5. ca. eccl. hier. & dictum est supra §. 1. Vnde debet esse operatione præcipuus vt vitæ viam subditis viuendo denuntiet, cum grex qui pastoris uocem moresque sequitur per exempla melius quam per uerba gradiatur, qui enim ex loci sui necessitate cogitur summa dicere, hunc oportet & summa monstrare, cū illa vox auditorum corda libentius penetret quam dicentis uita cōmendat, quia dum loquendo imperat quid fiedum sit, offendendo adiuuat ut fiat, vt d. D. Greg. in pastoral. 2. p. c. 3. tantum enim debet actio præsulis actionem populi transcendere, quantum distat à grege uita pastoris. vt ibi d. cap. 1. cum ab eo uirtutum exempla sumere debeat tanquam a perficiente & exemplari, sic ergo mores suos com-

ponere debet, ut reliqui ab eo modestiæ, continentiæ, frugalitatis, humilitatis, & uirtutum omnium exempla sumant, ut habetur in Conc. Triden. sess. 25. c. 1. quapropter cogitatione præcipue mundus sit, ut nulla immunditia polluat qui in alienis cordibus pollutionis habet maculas tergere, vnde Aaron mādatur fuit ut in pectore rationale iudicij vittis ligantibus impimeret, quatenus sacerdotale cor cogitationes fluxe non possideant, sed ratio solum constringat, ne in discretū quid uel inutile cogitet, qui enim alijs ad exemplum est constitutus, ex grauitate vitæ semper debet ostendere quantum in pectore rationem possidet. vt d. Greg. ibid. c. 2. mundet ergo episcopus cor suum ab omni inquinamento luxuriæ, surgentes imperus freno rationis coerceat, carnem lasciuientem ieiunijs domet, deuiter omnem occasionem peccati, qui enim mundum seruare sese studet ab omni offendiculo se illesum custodit, & gratia sui, & aliorum, monente Apostolo. 1. Thess. 5. non solum a malo, sed etiam a spē mali abstinendum; mundet episcopus cor suum ab omni externorum bonorum affectu, quod indicant eius insignia supra relata, qui enim ad bona spiritalia & cœlestia alios inducere debet, ab omni grauitate terrenorum affectuum debet esse immunis, quiq; pauperum pater esse debet. c. 1. §. 2. d. & 84. d. per totum. non debet propinquis thesaurizare, & qui mundi contemptam suadere debet, mundanis inhiare non debet, mundet quoque episcopus ab omni inani gloria cor suum, ne dum placere hominibus studet, se a subditis magis diligere quam ueritatem querat, ne cum bonis actibus fultus a mundo uidetur alienus, hunc authori reddat extraneum amor suus. vt d. Greg. d. p. 2. c. 8. cum enim amor proprius eū ceperit, ad mollitiem flexitur, ne erga eum dilectio subditorum torpeat, vnde eos corripere non præsumit, & qui propriam gloriam attendit, iam operis sui mercedem est consecutus,

ac

ac episcopatu ad sui commodum, non Dei gloriam, ut debet, utitur, sit episcopus sobrius, temperans, moderatus, constans, placidus, expers iræ, misericors, charitate præditus, facilis ad cōmunicandum, studiosus uidiuarum, hospitalis, promptus ad suppeditandum, moribus moderatus, uictu frugalis, maxime uero accenso in Deum amore alios præcellat, qui enim alios pacere spiritualiter debet, & ad Deum adducere, is præceteris Deum diligere debet. Ioā. ult. & explicat Clem. Rom. Const. Apost. li. 2. c. 2. 3. 4. Vnde episcopus sollicitus sit ad orationem quo peam Deo interno amore coniungatur petēs ab eo ut ipsum custodiat ne peccet, qui alios a peccatis auertere debet, & ut det sibi sapientiam ad populum regendum, qui dat omnibus. affluenter & non improperat, qui & orare tenetur pro tota ciuitate, imo pro omnibus uiuentibus, & fidelibus defunctis, ut dicit Chrysost. lib. 6. de sacerdotio. Vnde ter saltem in die in oratione assiduus sit, mane, meridie, & uesperis, missam uero præcipue qua intime Deo cōiungimur, quotidie non impeditus celebret, luminis illustrationem non sibi tantum deposcens, sed etiam pro fidelibus suæ curæ concreditis preces fundens, eorum peccata deplorans, piogemitu, & religiosa supplicatione Deū exorans, ut ablatis peccatorum nubibus, rorem suæ diuinæ gratiæ & misericordiæ in agrum ecclesiæ suæ effundat, & ob id domi capellam magnifice extructam habeat ubi quotidie missa celebret, Dominicis uero & festiuis diebus in ecclesia sua publice sacrum faciat, astantes communicet, & salutaribus monitis pascat; solemnibus præterea diebus Natiuitatis Domini, Circuncisionis, Epiphaniæ, Cœnæ Domini, Resurrectionis, Ascensionis, Pentecostes, Corporis Domini, Apostolorum Petri & Pauli, Assumptionis B. Virginis, Omnium Sanctorum, Patroni Ecclesiæ, ac eius Dedicacionis, nisi legitime impeditus, Missam solemnem celebrare ne omittat, vt d. Ric. 4. d. 1. 3. art.

2. q. 2. conuentualibus etiam missis, & uesperis ubi per occupationes licet, interstit, diuinum officium, ac horas canonicas quotidie pia recitet mente, confessorium sibi eligat, qui grauis sit moribus & ætate, ac prudentia & scientia insignis, cui semel saltem in hebdomada & quo frequentius fieri potest errata, & negligentias suas confiteatur, cuius etiam consilio in rebus grauioribus expediendis uti possit, mundus siquidem esse debet ab omni labe ne peccet, qui alios mundare uult, & uasa domini fert, ac Dei dona populo administrat, principalis agentis qui Sanctus Sanctorum est, imitator existens. Dominicis & festis diebus uerbum Dei populum annunciare, per se uel alios, si legitimo detineatur impedimento, ne omittat, salutaribus monitis populum sibi commissum ad Deum colendum, uitia euellendum, & uirtutes seruendum excitando; confessiones etiam subditorum ad fidei aduentum benigne audiat, ac eos peccatorum & censurarum absolutione reficiat, Matutinis & horarijs officijs quandoque in ecclesia interfit, ut & similiter cum alijs Deum collaudet, & errata quæ ibi fiunt, corrigere possit, sit in pauperes liberalis, & ob id quotidie pauperibus elemosinam pro facultatibus elargiatur, idque publice, ut alios sui exēplo ad charitatem exercendam moueat; qui enim alijs lucis exemplum monstrare debet, opera bona publice facere decet, intentione tamē soli Deo placendi, semper in occulto manente; & temporis necessarijs occupationibus, & animi honestæ recreationi superest, id oē in sacrorum librorum lectio ne & piorum hominum conuersatione expendat, cū totam sacram scripturam, & canones scire debeat. ca. omnes. 38. dist. alias si ignorans sit ualde offendit Deum, vt d. Chris. lib. 4. de sacerdotio. In uictu, uestitu, & suppellectili modestus sit & frugalis, iuxta Decretum Conc. 4. Cartag. c. 15. c. pen. & ult. §. 1. d. & c. 1. sess. 25. in Triden. Conc. dignitatis suæ auctoritatem non pompis seculi, sed

C 4 fide

fide & vitæ meritis quærens, vt in d. c. 15. habet. Vestitus ergo episcopi modestus sit, nec nimia superfluitate, vel vilitate notandus, cum ijs cum quibus conuiuuit, accommodare se debeat, ca. fin. 41. distinctio. sericeis tamen vestibus non vtatur, nec pretiosis pellibus, nec malæ eius stragulum ex vilato, sed ex corio confectum sit, nec calcaribus, aut freno inaurato vtatur, Rocheto, & in ecclesia, & in publico semper vtatur iuxta Innocent. III. decretum in Concil. generali editum. in cap. clerici. de vit. & hon. cler. sine talari tunica, rochetto ac mozetta, nec è cubiculo exeat, nec quemquã nisi ex familia admittat, nec ante noctem, illa dimittat, vestes vero priuatæ huiusmodi sint, vt modestiæ & grauitati consulatur, & in itinere etiam eum vestitum deferat, quo episcopus esse dignoscatur. Quibus vero indumentis in sacris faciendis vtitur quam magnificentissima sint, ut vt eius maiestate cui inferuit ostendat, tñ vt dignitatis propriæ eminentiã alijs manifestet, aduētū vero xl. & ieiunijs nigro colore vtatur nisi de more ecclesiæ, alius color sit adhibendus, alijs vero diebus violaceum colore adhibeat, cū vero ad ecclesiam conciones, vel sacras lectiones accedit, cappa sp. vras.

² Suppellex epi nil aureū aut argenteum cōtineat, præter ciatū & coclear, epi qualis esse deat. stat, nil sericum vel serico distinctum, ab sit colorum varietas, aulea vel tapezia, nil acu sit pictū, vel varie cōtextū, nec studiose elaboratū vt pluris sit artificium quã res ipsa, mensæ simplici corio vel panno sternatur, signa & tabulæ profanæ reiiciantur, nec thalami ad vsū hospitū pretiosius ornati quã reliqua domus existat, equi tñ necessarii alantur, in ædificijs omnem luxuriam, picturas, & inania ornamenta ac delicias euitet, nil demum in eius domo sit nisi purum & simplex, quod Dei zelum, & rerum seculi contemptum præ se ferat; consuetudinis tamen loci ratio habenda est ne digni-

tas ecclesiastica vilescat. cap. episcopi. 80. distinctio. maxime vbi episcopi etiã principes temporales sunt, vel Cardinales; sic tamen ut modestia debita ecclesiastica seruetur ex d. Conc. Trident. Templata vero & eius ornamenta quam ornatissima & præclaro opere extructa sint.

Episcopi mensa frugalis sit & temperata, quam episcopus accedens de mensa epi mensa re pie benedicat, in qua nil præter primam escam, & vnum cibum iurulentum, & duo fructuum genera, vel ad summum alterū obsonij simplicis ferculum apponatur, placentæ, escæ nimis laute conditæ, & varia vinorum genera amoueantur. In ea, lectio sacrorum librorū semper adhibeatur, parasitis, adulatoribus, scurrilibus iocis, & huiusmodi longe inde remotis, ac post sumptam refectionem bonorum omnium largitori Deo gratiæ supplices reddantur.

Sit episcopus domui suæ bene præpositus, attendens diligenter ne in ea sint riuersi vinosi, impudici, cupidi, elati, blasphemii, & voluptatū amatores, vt docet Trid. Concil. sess. 2. ca. vnico. proinde eum tñ numerū habeat quo & ecclesiæ vtilitati, & ipsius necessitati consuli possit, & in eo mulierē nullam, nec aliquem qui 20. annis minor sit natu, & quam plures fieri potest, clericos habeat, & inter hos duos sacris initiatos bonæ cōuersationis qui quasi testes sint sanctæ eius cōuersationis & studij. cap. diaconi. 93. distinctio. & in primis literatos secum habeat. cap. esto. vbi gloss. 95. distinctio. aliter præterea habeat moribus spectatum, qui familiæ moribus præfectus sit, & eam pie instruat, & corrigat, ac in sacris edoceat. Nullus familiæ episcopi arma ferat, nisi in itinere vel necessitatis causa episcopi arbitrio, nigro tantum vel fusco colore utens, à serico auro argento, & vario colore abstiniens, & simplici vestitu contentus. Curet episcopus vt omnes eius familiares quotidie Missam audiant, & clerici saltem similiter cum ipso, semel

mel in hebdomada ieiunent, ac bis in aduentu, præter statam ecclesiæ ieiunia, utque semel saltem in mense sacram Eucharistiam suscipiāt, at in aduentu, & quadragesima diebus Dominicis clerici saltem, ac dum familia cibum capit, sacra lectio adhibeatur, curet etiam episcopus ne inertia dediti aliqui sint, sed honestis actionibus occupati, & ut abstinentes a flagitiosorum hominum consuetudine, & locis ubi turpiter viuunt, nec foris pernoscantes, & abstinentes a iocis & inanibus oblectamentis, & libris huiusmodi continentibus. religionē & pietatem præ se ferant, ac ostendant se dignos esse qui populi duci ministrent. Quotidie vero eps in vesperi antequam ad cenam accedat cū ijs litanijs & pces deuote recitet, & pie oret, ac salutaribus monitis ad vitæ innocentiam integritatem, pietatem, humilitatē, & alias virtutes christianas exercendas accedat, & curet vt qualibet die post orationē vnus ut alter clericus sermonem in oratorio habeat, qua pie ad uirtutem aliquam aplectendam, vel vitium fugiendum hortetur; Vt vero certior fiat episcopus quomodo familia eius viuat, visitet eam frequenter & eius gressus exploret, bonos præmijs, & laudibus afficiendo, malos contra corrigendo, vel incorrigibiles expellendo. Cum domo episcopus egreditur familia eidem assistat & modeste comites. Cū aliq. ex ea egrotat, eps eum præne inuisat, & oī eius necessitati opportune succurrat, ac ad vitandā oēm simoniæ mētalis suspensionē, familiæ episcopalis mensæ facultate, & singulorum meritis, congruam mercedē assignet. In ordinib. conferendis diligētissimus sit, vt quæ plures fieri pōt sacerdotes, & pces ecclesiæ pariat, ex sacerdotū quippe sacrificiorū multiplicatione sanctiss. Trinitati, quo ad sacrificiū attinet, gloria afferat, ecclesiæ triumphanti iubilū, militanti subsidiū, & purgati suffragium, sic tñ vt nemini cito manus iponat, ne alienis pces cōicet, 1. Tim. 5. ea diligenter considerado circa ordinandos, quæ

late habentur infra in sacro ordinis.

In beneficijs ecclesiæ distribuendis, non aspiciat carnē & sanguinē, non preces principū attrēdat, non affectū cōsideret, sed merita pset, loci necessitatē, vt illi de eo prouideatur q. melior sit, & magis ei prodesse pōt, alias acceptator persona; si esset collator, & per cōsequēs peccaret mortaliter, si min^o digno, omisso meliori, beneficiū conferat, vt dictū est sup. c. de statu pape, & c. de elect. & latius in tr. de acceptatione personarū. & tr. de iur. patr. & cōem esse testat Lamb. de iur. patr. lib. 2. p. 2. q. 10. princ. ar. 3. in paritate præponēdo pauperē diuiti, nisi ecclesia habeat soluere debita vel egeat diuitis potentia, & eū qui est de genere fundatoris extra neo, incolā loci & qui est de gremio ecclesiæ extraneo, & intitulatū non intitulo, Doctorē plebeium nobili tñ, canonistam Teologo vbi est casus magna ventilatio, vbi hereses pululāt, Teologum, semper bonū ei qui ex deuio est reductus, seniorē & priorē ordine minori, & iuniori, legitimū legitimo, eū qui exiit curam otioso, vt d. late Lamb. de iur. patr. lib. 2. p. 3. quæst. quinta principali, artic. primo, cum sequen. & dixi dicto tractatu.

⁶ Quod si episcopus aliquis ad eū diuerterat suscipiat eum honorifice iuxta sui qualitatem & inuitet eum ad Missam celebrandam, & post verbum Dei prædicandum. ca. episcopi. 7. q. 1. Firm. tr. de episcopo. 2. p. 8. p. princ. 4. lib. q. 1. colum. 4. ver. iuxta prædicta.

Nō admittat ēt clericum forensē sine literis dimissorijs, pprijs epi. c. 1. 1. 1. q. 2. c. 1. 2. 3. 7. 1. d. alias eps punitur, vt ibi d. gl. ex cōicatione, uel depositione ad tēpus, q. ēt d. non sufficere tacitū consensum, sed requiri literas qñ transiit ad aliam ecclesiā eiusdem diocesis. & in c. 1. de c. de euit. & obs. sess. 2. in Tr. Cōc. statuitur peregrinā clericū nō admittēdū ad celebrandū sine dimissorijs proprii epi, q. intelligitur nisi sit notus admittenti sine tamen gl. appositione.

Tenetur etiam episcopus quisque ex Bulla Sixti V. visitare limina apostolorum

rum. tertio quoque anno. capitulo iuxta. nonagesimatercia d. & diebus Dominicis ecclesie sue non desit. cap. episcopus. de consec. dist. 3. & alia præstet quæ hoc toto Tr. & maxime ca. 6. & 7. explicantur.

De Residentia Episcopi, & aliorum. Cap. 5.

SYMMARIUM.

Residentia quid sit, & ut quis dicatur residere, quæ requirantur. num. 1.

Residere quis teneatur, & quomodo. num. 2.

Residere quo iure episcopus, & pastor tenetur. nu. 3.

à Residentia an & quando pastores excusentur. nu. 4.

à Residentia excusatus quæ prestare debeat. nu. 5.

Residentiam omittentes ut peccent, & quas pœnas incurrant, vel non. num. 6.

QUoniam frustra potestate sua uti, vel officio fungi potest episcopus qui a sua ecclesia abest, ideo dicto in superioribus quod possit vel debeat, sequitur congrue ostendendum quomodo residere teneatur. In quo primo videndum quid nomine Residentie intelligatur. Secundo quis teneatur residere, & ubi; Tertio quo iure. Quarto qui excusentur a residentia. Quinto quæ sit pœna non residentium.

I Residentia idem importat quod usus ministerij, vel officij, nam prælaturæ institutionæ sunt a Deo, non ad nudum nomen demonstrandum, sed ad certas actiones exercendas, unde cum Christi-

stus vellet instituere Petrum summum ecclesie Pastorem, non dixit ei, Ego Pontifex, sed Pasce oves meas. & Numer. 18. iubet Dominus Aaroni, & filiis dari primitias pro officio sacerdotali, filijs vero leui decimas pro ministerio quo in tabernaculo fœderis debebant inferuire. & Hier. ep. ad Nepotianum. d. episcopi, & sacerdotes sciât se ministros esse non dominos, & Orig. hom. 7. in Is. d. qui vocatur ad episcopatum, non ad principatum vocatur, sed ad seruitutem totius ecclesie; & Bern. epist. 237. ad Eug. Papam. d. si Christus te misit, æstimabis tibi non ministrari, sed ministrare venisse. Hinc dicitur in c. si de rescript. in 6. ob officium dari beneficium, & in c. quia non nulli. de cler. non resid. decernitur beneficium ei tantum dandum qui residere in loco & curam animarum per seipsum exercere possit, unde & Goffr. in summa de cler. non resid. d. q. residentia est personalis solutio proprii officij in suo beneficio, quæ ratione residens in beneficio, & non inferuiens ecclesie, nec eius curam habens, non dicitur residere, ut ibi d. Goffr. & Host. in summa. eo. ex c. proposuit. de fil. presb. & ita ad residentiam duo copulatiue requiruntur; primo quod quis maneat in loco beneficii, unde dicitur residentia quasi iterata vel continuata sessio, Secundo quod ibi ecclesie in suo ordine inferuiat. d. c. proposuit.

Quo ad secundum, dicendum est, 2 quemcumque obtinent beneficium in titulum teneri residere, etiâ si simplex sit, c. quia nonnulli. c. si. de cler. non resid. c. praterea. de cler. non resid. c. ubi beneficia ad hoc sint constituta, ut seruitium ibi fiat, unde non debet illa recipere qui non seruit. c. conquerente. c. cum ad hoc, eo. idque siue beneficium sit maximum vt episcopatus. ca. peruenit. 7. q. 1. siue modicum. d. c. conquerente. cum quilibet manere deat in ea uocatione in qua est vocatus. c. sanctorum. 70. dist. c. clericos. 71. d. ca. quia nonnulli. & cap. conquerente. de cler. non resid. Secundo debet beneficiatus

edere, quæ requirantur.

ciatus residere in loco beneficii, unde episcopus debet residere in sua cathedra, c. peruenit. 7. q. 1. & chrisma cõficere. c. te referente. de cel. miss. & ordines celebrare. c. quando. 24. & quolibet die Dominico diuinis officijs interesse, cap. episcopus. de consec. d. 3. nisi iusta causa impediatur. c. temporalis in fi. 7. q. 1. & alij in vesperis & matutinis in ecclesia, alias incorrigibilis deponitur. cap. fin. 92. dist. si tamen ecclesia sit collegiata, alias debet in ordine seruire quem requirit suum beneficium. ca. proposuit. de fil. presb. tertio debet seruire in propria persona faciendo seruitium ecclesie. c. quia nonnulli. c. conquerente. eo. & in suo ordine. d. ca. proposuit, & etiâ si canonicus sit debet alio canonico ministrare celebranti, arg. c. cum decorem. de fil. presbyt. unde ecclesie non seruiens non dicitur residere. d. c. quia nonnulli. cap. extirpandæ. §. qui uero. de præb.

De consuetudine tamẽ generali totius mundi beneficia simplicia non exigunt residentiam. ut d. Fel. in c. dilectus. 2. col. 1. de rescr. Alex. in cons. 1. vol. 7. Rebuff. in praxi benef. tit. de dispens. de non resid. n. 8. similiter is cui ob benemerita assignantur pensiones vel stipendia, non tenetur ad residentiam. c. nisi essent. de præb. not. Host. in summa. de cler. non resid. §. 1. pari ratione de consuetudine introductum est vt in simplicibus per alium seruire quis possit, dummodo ecclesie seruitium nõ defraudet, & pauperibus subueniatur, vt sentire videtur Silu. verbo. Residentia. num. 2.

3 Quo ad tertium primum sit dictum. Residere Episcopus & parochus tenentur iure diuino, & naturali in sua ecclesia residere.

Probatur conclusio ex sacris litteris. primo Nume. 1. 3. ubi constitutis a Domino sub Mose ministris tabernaculi sui, Aaron, & filijs eius, additis quoque Leuitis in eorum adiutorium, omnibus dixit, excubate in custodia sanctuarij, & in ministerio altaris, ne oriatur indignatio super filios Israel,

ergo cum Aaron & filij figurarent pastores nostros, ij tenentur præcepto diuino residere in ecclesia sua per tabernaculum significata. secundo Prou. 27. Agnosce vultum pecoris tui, & greges tuos cõsidera, at absentes illos agnosce re nõ p̄nt, ergo; 33. Ezech. 34. errauerunt greges mei in cunctis montibus, & in vniuerso colle excelso, & super omnem faciem terre dispersi sunt, & non erat qui requireret; quarto, Zach. 11. sume tibi vasa pastoris stulti, quia ecce ego suscito pastorem qui derelicta non visitabit, dispersum non queret, & contritum non sanabit, & carnes pinguium comedet, ò pastor & idolum derelinquens gregem, gladius super brachium eius, & super oculum dexterum eius. Hier. 23. vos dispersistis gregem meum, & eiecistis eos, & non visitastis eos, ecce ego visitabo super vos malitiam studiorum vestrorum, & Ezech. c. 3. & c. 34. Io. 10. Mercenarius cuius non sunt oues propriæ videt lupum venientem & fugit, & supra, qui vero est pastor, oues vocem eius audiunt, & proprias oues vocat nominatim, & educit eas, & ante eas vadit. 1. Pet. 5. pascite qui i vobis est, gregem Dei non coactè, sed spontaneè. Act. 20. Attendite vobis & vniuerso gregi, in quo Spiritus sanctus posuit vos episcopos regere ecclesiam Dei quam acquisiuit sanguine suo. 1. Timot. 3. & Tit. 1. & alibi sepe.

Ex Conc. probatur in Concil. Sardien. can. 14. & can. 8. & 10. Antioch. can. 17. sexta Sin. can. 18. & 80. Conc. Calcedon. can. 7. Conc. Rom. can. 17. 8. sino. can. 17. 19. 24. Cartag. 1. cano. 6. 8. Cartag. 4. can. 1. 14. 15. 17. 18. 19. 20. 31. 33. Cartag. 5. can. 5. Tolet. 2. can. 2. Tolet. 4. can. 14. & can. 31. 32. Tolet. 11. can. 2. Elibert. can. 19. Agaten. can. 38. 39. Tarac. can. 7. Arelaten. can. 6. & 13. Magunt. can. 10. & 15. Remens. can. 15. 17. Tribur. can. 27. can. 7. apostolorum. 57. 80. & demum Trident. sess. 23. c. 1. ubi aperte dicitur pastores animarum præcepto diuino ex consequentia munerum quæ obire debent in animabus paciscendis, teneri ad personalem residentiam

tiam in ecclesiis suis.

Ex Pontificibus Greg. 1. in past. p. 2. c. 1. & 2. & 10. & lib. 5. epist. 37. lib. 4. ep. 15. lib. 7. ep. 11. lib. 2. ep. 31. ex ep. Euaristi. Damas. ep. 4. & Greg. homil. 11. in Ezech.

Ex Patrib. Clem. Rom. ep. 3. in principio. Hier. to. 2. epist. ad Oceanum. & ad Paulinum. August. epist. 180. ad Honorat. lib. de pastoribus. c. 8. Nicolaus papa. ex decreto de pastoribus existente in 2. Tom. Concil. Bern. de persecutione sustinenda. c. 31. Ambr. lib. de dignit. sacerdot. c. 3. & c. 6. & lib. 2. de Abraham. c. 6. Bern. idem lib. de confid. ad Eugen. Et in declam. de verbis Petri, Ecce nos reliquimus omnia; & serm. 3. de adu. Domini. & in Psalm. Qui habitat. 90. serm. 6. & serm. 77. super Cant. Athan. ep. ad Hebr. c. vlt. Orig. in Iosue. ho 7. & super Gen. hom. 16. Cipr. lib. 1. ep. 3. Chrisli. de sacerdotio. & in Mat. c. 26. Naz. in apologetico. Cir. primo in Leuit. lib. 6. & in Ioan. lib. 7. c. 1.

Rone probatur, na pastor iure diuino ad curadas aias subditorum, ad id vero necessaria est presentia pastoru; primu patet Ezech. 34. 1. Tim. 3. Tit. 1. secundum patet, ergo; secundo, nam pastor non est Dominus gregis, Domino dicente, Pasce oues meas. Io. vlt. & Apost. Sic nos existimet homo ut ministros Christi, & dispensatores ministeriorum Dei; & Petrus. 1. c. 3. Pascite qui in vobis est gregem Domini, non dominantes in clero, ergo debet per se pascere. tertio ex forma consecrationis episcopi, cui dicitur, vade & predica euangelium populo tibi commissio. quinto nam decimae dabatur Leuitis, quibus pastores succedunt & sacerdotes, & Ap. d. non claudendum os boui trituranti, & Dominus dignum esse operarium mercede sua, ergo cum pastores beneficia possideant, debent iure naturali seruitium ex illius institutione requisitum exercere; & idem procedit in coaduatoribus curatoru, exceptis ijs qui ex institutione beneficiorum coaduatorialium seruire per alium possunt. Ex literis congreg. Tr.

Conc. 23. Iul. 1575.

Secundum dictum, alij beneficiati, non tantum iure positiuo, sed etiam naturali tenentur residere, de primo supra est dictum iure pontificio omnes beneficiatos teneri ad personalem residetiam. Ratione probatur, nam qui recipit stipendium pro seruitio, seruitium utique prestare debet, vt supra est dictum; secundo beneficium est institutum propter officium, ergo si officium non exercet, indignus est beneficio.

Quo ad quartum, cum pastores iure diuino & naturali, & reliqui iure quoque naturali teneantur residere, dicendum est eos non excusari a residentia nisi vbi idem ius diuinum, & naturale tribuit excusationem in aliquo casu, licet non a regulari residentia, Christiana siquidem charitas, & euides necessitas, debita obediencia, & euides ecclesiae vel Reipublicae utilitas abesse aliquos quandoque postulat. d. ca. 1. in Trid. Conc. quibus etiam casibus ius naturale & diuinum requirit praelatum ijs casibus abesse debere, cum illae causae non sint pefandae respectu propriae personae; sed tantum respectu boni ecclesiae cui fidem obligatam habet; ob bonum enim ecclesiae vniuersalis, licet quandoque abesse, quia vt corporis membra se mortis periculo obiciunt ut caput saluent, sic ecclesiae particulae tenentur se offerre, & suos praelatos communi bono, vt si contingat celebrari Concilium generale vel prouinciale, & idem si papa egeat praelato ob eius consilium & auctoritatem ad legationem magni ponderis expediendam.

Similiter si quis seruiat episcopo in eius persona, cui licet ad quatuor menses inferuire, vt sacra congregatio respondit, & eo magis pro utilitate ecclesiae & dioecesis. ca. ad audientiam. ca. de caetero. c. dilectus. extra eo, quae tamen intelliguntur, ubi papa uel episcopus, aut ecclesia uniuersalis egeat pastore, si enim non desint qui inferuiat in eo munere vt officio Auditoris, a secretis,

cretis, & huiusmodi, tunc pastor in conscientia foro non residens tutus non est, quia cum residentia sit iure diuino praecipua, papa etiam dispensari non potest, nisi idem ius diuinum & naturale interpretando, quod nisi in vera & legitima necessitate nullum excusat, sic si pastor infirmus sit, cuius ratione solum mutare debet ad tempus, excusatur. c. vn. de cler. non resid. in 6. quod etiam ecclesiae melius est, vt pastor sanus redditus utique ei seruire possit, & ecclesia tunc non egeat eius praesentia, si enim egeat, ut tempore pestis, uel ubi periculum esset alicuius haeresis, uel tumultus populi suscitandi, tunc debet potius mori quam recedere secundum legem boni pastoris a Christo omnium summo pastore praescriptam. Sic ratione studij excusatur pastor a residentia. cap. si de mag. quod & ecclesiae utile est, ut habeat doctum pastorem qui eam tuto ad pascua uitae aeternae ducat, in quo tamen hodie est necessaria licentia episcopi, ut in Bulla Pij III. 112. dat. 24. Nou. 1564. si tamen tunc ecclesia eius praesentia non egeat, alias ei ut supra abesse non liceret, similiter si ei opus sit adire curiam Romanam, vel regiam ad defendenda iura ecclesiae excusatur, cum id sit bonum ecclesiae, & praelatus eam defendere teneatur, vt d. Abb. in c. fraternitate. de don. in c. transmissam. de decim. dummodo id eque bene per alios perfici non possit, & tunc ecclesia non egeat praesentia pastoris ob bonum animarum; sic si tyrannus pastorem insequitur in odium persul, tunc licet ei abesse, secus si in ecclesia ipsam graffatur; tunc. n. ei est persistendum vsque ad mortem, & idem de pestis tpe, vt d. Aug. in ep. ad Honoratum. & D. Th. 2. 2. q. 185. ar. 5. vbi late Gaiet. & hinc in c. suggestu. c. aduersitas. 7. q. 1. ca. sciscitaris. eo. vbi late Tur. cre. nam quod in praesentia ipsum graffatur; tunc est re ecclesiae est vt ad tps inde se subtrahat, & tpe opportuno redeat, ne subditi fugere cogantur; & idem si pastor patitur inimicitias in loco beneficii; tunc. n. ei licet recedere, c. iter quatuor. eo. c. bonae. de elect. tunc. n. & est re ecclesiae est,

vt inde ad tps recedat, ne in loco inimicitiae multiplicentur, interim operando ut sedentur, quod tps excedere non debere spatium anni, deciditur in Conc. prou. Med. 5. tit. quae ad distrib. pertin. & idem in praedictis distinguit Turr. in d. c. aduersitas.

Similiter si pastor egeat vt ad modicum tps exeat animi recreandi causa excusatur, id. n. ius naturale permittit, modo eius praesentia ecclesiae non sit necessaria. Et idem demum procedit in quolibet legitimo impedimento, vt d. Nau. in Man. c. 25. num. 120. gl. & Doct. in c. si. eo. tit. quod tamen intelligendum est quod est re ecclesiae est ut recedat, licet consequenter concernat bonum personae vt supra, vt late d. Gaiet. d. ar. 5. & Sot. de Iust. & Iur. li. 10. q. 3. per tot. eam semper regulam tenendo, quod ubi salus subditorum exigit praesentia pastoris, ei recedere non licet ob aliquod comodum corporale, nec ob aliquod periculum imminens, vt d. D. Tho. d. art. 5. & Sot. d. q. ar. 4.

Vbi vero parochus abesse debet 5
debet idoneo relinquere Vicarium a Residentia excusatus, quod praestare deat.
ab ordinario approbandum cum congrua mercedis assignatione, & si est per duos menses tamen abesse debet licentiam ab Episcopo habeat, quod si imminens causa superueniat, vt superiorem pro licentia habenda adire non possit, crederem non glossando per hoc sacrum Concilium, eum non teneri ad restitutionem, sic tamen vt vicarium relinquat & ordinario quod primum absentiam significet, episcopus vero vbi abesse habet, debet habere licentiam in scriptis a papa, vel Metropolitano, vel eo absente, ab antiquiori episcopo, qui si milititer antiquior residens Metropolitano absentiam probare debebit, nisi casus repentinus occurrat, uel nisi per tres menses tantum absit; cum enim causa repetita & notoria fuerit ob Reipublicae utilitatem, id etiam metropolitano significare non esset opus, & si per tres tantum menses absit continuos, vel interruptos in anno, causa eius conscientiae relinquatur, qui tamen cum abest, sic quibus provideat, vt ex eius

eius absentia nullū dānum percipiāt, d. c. relinquendo. si idoneum vicarium & alios ministros qui muneri satisficiant, & si diu est abfuturus prouidendo de episcopo qui confirmet, & ordines conferat, vel eas functiones vicino episcopo spectata vitæ a se bene cognito commendando.

Quo vero ad alios beneficiatos sine curæ exercitio, cum & ipsi iure naturali teneantur residere, dicendum est eos non excusari nisi eodem iure naturali id suadente, vt in casib. supra relatis, minor tamen in eis causa sufficit, vnde duo canonici possunt episcopi obsequio inferuire, si tamen occupentur in seruitio ecclesiæ, non autē si in eius seruitio personali necessitate nõ urgente, uel si ecclesia nõ indiget eorū seruitio. c. ad audiētiā. vbi Abb. extra eo. secus item si seruiāt alieno episcopo. c. cū dilectus. eo. interim prouidendo ut in ordine suo ibi seruiatur ipensis suis, q̄ tñ non procedit in residētia in diuinis in cathedrali, vel collegiata cū ibi nõ liceat deseruire per vicariū, sed portio distributionū nõ residētiū sine cā accrescat residentibus. c. vn. de cler. non resid. in 6. prædicta vero procedunt, cum causa absentia est causa immediata non residendi, quia si alias quis non esset consuetus residere, non excusaretur ex causa superueniente. ut not. Doct. in c. 1. de cler. ægrot. & in d. c. 1. de cler. non resid. in 6. nec creditur impedito nisi appareat de causa, vt d. Iaf. in l. 1. col. 18 ff. de off. eius.

Finita vero occupatione, vel causa beneficiatus debet redire, nec vltius potest per vicarium seruire. arg. c. cum cessante. de appell. & not. Rebuff. d. ca. nu. 42. Caueat autem summopere qui ex causa abest ne abfit in Aduentu Domini, Quadragesima, Natali, & Resurrectione Domini, Pentecostes, & Corporis Domini diebus. d. ca. 1. sess. 23. in Trid. Conc.

Residētia Quo ad quintum, Episcopi & curati sine causa iusta non residentes peccant peccēt, & tenentur etiam in foro conscientia etiam nulla declaratio-

ne iudicis secuta, fructus tēpori absentia respondentis perceptos in pauperes loci uel ecclesiæ utilitatem erogare, d. c. 1. in Tr. Concil. q̄ si prædicti abfint ex causa, sed sine licentia, in foro conscientia, non crederem eos teneri ad restitutionem fructuum si iusta causa adfit, licet peccarint nõ petendo licentiam, cum in foro conscientia veritati stetur. c. tua nos. de spons. & ita sētit Nau. in Man. c. 25. num. 121. ad fi. & Abb. in terminis in foro conscientia, in cap. relatum. extra eo. vltra tñ duos menses absens a cura, vbi ad superiorē recursus haberi potuit, non est facile excusandus ob auctoritatem Cōcilii, cum causa debeat per superiorē cognosci, nisi sit repentina & notoria, nõ intendens tamen ex hoc glossam sacro Concilio apponere.

Si vero beneficium non est curatū, vel abfit cum licentia vel sine, vel etiā sine causa probabili licet peccet, tamē non tenetur ad restitutionem fructū nisi post iudicis cōdemnationem, vt d. Abb. in c. 1. nu. 8. de cel. miss. Nau. d. ca. 25. nu. 120. & habetur in c. cum dignitates. sess. 24. in Tr. Conc. qui tamen vltra tres menses si canonici sint abesse non debent, alias priuari possunt etiā fructibus quos ratione præbendę suos fecerunt. vt ibi habetur, & crescente contumacia contra eos etiam ad priuationem est procedendum, dicto c. & si curati sint, & per edictum citati non comparuerint, liberum est ordinariis contra eos procedere per cēsuras, sequestrationem fructuum, uel etiam priuationem non obstantem priuilegio quocunque. d. ca. 1. in Tr. Cōc. & not. in c. tuæ. in c. fi. extra eo. sic tamē vt prius citetur, & expectetur per sex mēses antequam priuetur, nisi notorium sit eum abesse sine causa legitima, quia sic potest priuari etiam non elapsis sex mensibus, vt dicit Siluest. residentia. §. 5.

Vbi vero quis debet restituere fructus, si pauper sit, potest episcopus aliquid ei relinquere vt vnitex pauperibus, & etiam a confessario idem fieri

po-

potest in foro conscientia. vt d. Nau. d. c. 25. nu. 122. ver. ex quibus.

De Visitatione. Cap. 6.

SYMMARIUM.

Visitatio vt accipiatur, & quid sit. num. 1.

Visitare quis possit. nu. 2.

Visitari qui possint. num. 3.

Visitare potest episcopus cathedralem & collegiatas ecclesias, & quæ tales dicantur. nu. 4.

Visitare potest episcopus parochiales ecclesias, & quæ dicantur tales. nu. 5.

Visitare potest episcopus curatas ecclesias, & quæ tales dicantur. num. 6.

Visitare potest episcopus ecclesias sine cura, & quæ dicantur tales. num. 7.

Visitare potest episcopus oratoria, & quæ ex his non. num. 8.

Visitare potest episcopus dignitates & quæ sic dicantur. nu. 9.

Visitare potest episcopus omnia beneficia ecclesiastica, & quod tale dicatur. num. 10.

Visitare potest episcopus clericum vniuersum. nu. 11.

Visitare potest episcopus monasteria monialium, & quomodo, ac in quibus non. nu. 12.

Visitare potest episcopus monasteria virorum, & quando non. num. 23.

Visitare potest episcopus lectores Theologiae, & scripturæ, concionatores, & confessores. num. 14.

Visitare potest episcopus Hospitalia, & quæ non, & quæ talia dicantur. nu. 15.

Visitare potest episcopus Confraternitates, & quæ tales dicantur, & quas non.

Visitare potest episcopus capellas militarium. nu. 17.

Visitare potest episcopus carceres. num. 18.

Visitare potest episcopus populum sibi commissum. nu. 19.

Visitare quid possit Archiepiscopus. nu. 20.

Visitare quid Papa possit. nu. 21.

Visitator quid præparare debeat, quid ve visitatus. num. 22.

Visitator quo comitatu visitet, & qua forma sit recipiendus. num. 23.

in Visitatione Ecclesiæ in genere, quæ obseruanda. nu. 24.

Visitationis decreta cuius expensis sint expedienda. nu. 25.

Visitator quomodo Decreta regulare debeat. nu. 26.

in Visitatione personarum ecclesiasticarum, quæ attendenda. num. 27.

in Visitatione beneficiatorum in genere, quæ obseruanda. nu. 28.

in Visitatione cathedralis, quæ obseruanda. nu. 29.

in Visitatione collegiatae, quæ attendenda. num. 30.

in Visitatione parochialis, quæ obseruanda, & item circa officium parochi. nu. 31.

in Visitatione ecclesiæ sine cura, & oratorij, quid attendendum. num. 32.

in Visitatione monasteriorum, quid attendendum. num. 33.

in Visitatione monialium, quid observandum. nu. 34.

in Visitatione lectorum, concionatorum, confessorum, & preceptorum, quæ observanda. nu. 35.

in Visitatione hospitalium, montium pietatis, confraternitatum, quæ observanda. nu. 36.

in Visitatione populi, quæ attendenda. num. 37.

Archiepiscopus visitator quæ observare debet. nu. 38.

Legatus, vel apostolicus Visitator visitans, quæ attendere debet. num. 39.

Visitator ut procedat contra impedientes visitationem. nu. 40.

Visitatori quæ expensæ debeantur, à quibus, & qua limitatione, & quando non. nu. 41.

Visitationis effectus quis sit. nu. 42.

Vm episcopus teneatur in ecclesia sua residere, ut ibi in officio suo deserviat, sicut & quilibet alius beneficiatus, ut dictum est cap. precedenti, & iter cætera munia, quæ ad episcopum & prælatum pertinent, Visitatio inter præcipua connumeretur, cum ea mores reformentur, & diuinus cultus destitutus restituatur, & augeatur, ideo dicto de residentia in precedentibus, congrue nunc de Visitatione est peragendum. In quo primo videndum est quid sit Visitatio, secundo quis teneatur & possit visitare, tertio qui possint uisitari, quarto qua forma uisitatio sit peragenda; quinto quid possit Visitator circa uisitados, quidque ab eis exigere ratione visitationis; sexto quis sit effectus uisitationis.

Quo ad primum, notandum, quod in sacris literis quandoque sumitur pro inflicione pœnæ, iuxta id Exo. 20. uisitans iniquitates patrum in filios usque in tertiam & quartam generationem, saltem quo ad pœnam damni, licet nõ quo ad pœnam sensus, secundo sumitur pro pacis & salutis allatione. ut Pl. 58. intende ad uisitandas omnes gentes, & Pl. 107. uisita nos in salutari tuo. & Cantic. Zachariæ: Visitauit nos oriens ex alto, cum Deus cũ carne assumpta mundo salutem ob nimiam charitatem suam allaturus, ad nos uenire dignatus est, cuius hodie natalis diei solœnia festi percolimus. In proposito uero sumitur magis secundo modo quam primo, nam licet visitator quandoque pœnas infligat, id tamen nõ est per se, sed per accidens, cum eius intentio, & finis uisitationis sit sanam doctrinam expulsi hæresibus inducere, bonos mores tueri, prauos corrigere. c. 3. sess. 24. in Trid. Conc. quæ omnia pacem & salutem animabus, & gloriam Deo afferunt, & pœnæ se habent per modum medicinæ ut animæ languentes sanentur. c. 1. de sent. excom. in 6. & uisitatio sic diffiniri potest, ut sit inquisitio uisitatoris circa regimen locorum, & uitam personarum quæ uisitantur, vel quæ est reformatio & correctio omnium quæ prælati nouerint in ecclesijs, seu clero & populo, tam in capite quam in membris reformanda, & corrigenda, occultis exceptis, ut d. Pauin. tr. de uisit. r. p. q. 1. nu. 15. melior tamen est prima diffinitio, cum uisitatio quandoque possit esse sine correctione, ut quando uisitator inuenit omnia recta, quo casu Deo gratias agere debet. c. placuit. 10. q. 1. & dicitur inquisitio, nam uisitator debet exquirere & discutere omnia diligenter, tam circa loca, quam circa mores subditorum. c. episcopum. cũ se q. 10. q. 1. c. 1. de censib. in 6.

Quo ad secundum, dicendum est, quod quilibet uisitare potest qui habet ordinariam iurisdictionem in aliquos, ut papa in toto orbe, cum sit pastor omnium fidelium, ut dictum est supra ca. de

de

de stat. papæ & Archiepiscopus in tota prouincia. c. Romana. & ca. perpetuo. de censib. in 6. & episcopus in sua diocesi. c. conquerente. de offic. ord. Archiepiscopus etiam & decanus. c. cum apostolus. de censib. c. mandamus. de offic. Archid. dum nõ illis competat administratio, & iurisdicção, quia cui non competit administratio, nec ius uisitandi habet, quod spectat ad legem iurisdictionis. c. 1. §. hanc. de censib. in 6. c. cum uenerabilis. eo. Abb. in c. cum apostolus. de censibus. & cõsil. 36. Oldr. conf. 204. Crau. conf. 238. col. 4. nu. 13. Similiter legatus Cardinalis uirtute legationis sibi a papa demandatæ. c. cum apostolus. de censib. & etiam alij legati apostolici vel nati vel missi. c. cum instantia. c. procuraciones. de censibus. qui tamen non tenentur sub peccato uisitare nisi magna animarum necessitas adsit. Marian. de uisit. lib. 1. q. 14. col. 6. num. 7. similiter patriarchæ primates, & archiepiscopi. c. 2. cap. foelicis. de censib. in 6. cap. cum apostolus. cap. super eo. extra eo. alij uero inferiores ut Decani, & c. iurisdictione carentes non uisitant nomine proprio, sed episcopi, nisi longa consuetudine ius suæ parochiæ uisitandæ præscriperint. d. cap. super eo. & dicto cap. cum apostolus. ubi Abb. tertio notab. cap. mandamus. de offic. Archid. cap. r. 2. 3. de offic. Archipresbyt. qui tamen ex Concil. Trident. sess. 24. c. 3. debent assumpto notario per seipso tantum cõcessu episcopi uisitare. plebani etiã iurisdictionem habentes in suam plebem uisitare possunt. d. cap. cum uenerabilis. Soc. d. tr. lib. 4. q. 10. capitulum etiam Ecclesiæ cathedralis sede vacante, uisitare potest eos quos episcopus iure ordinario uisitare potest, non autem iure speciali vel delegato. c. pen. & fi. de suppl. negl. præl. Marian. d. tr. q. 11. col. 4. cap. qualiter & quando. de accus. & etiã ueniente episcopo capitulum ex præscriptione acquisita uisitare potest, cuius tamé uisitatores ab episcopo approbati debent, & intra mensem eidem episcopo uisitationis factæ rationem red

dere, & eo etiam casu episcopus seorsum a capitulo potest eisdem ecclesijs uisitare potest. d. Concil. Trid. Abbates & priores, & alij regulariũ præfecti etiã Lateranensium uisitare possunt monasteria, & alia loca eis subiecta. c. in singulis. c. ea quæ. de stat. mona. & solent etiã capitula generalia uisitatores deputare, qui iuxta formam a canonibus traditam munus sibi iniustum exequi tenentur, d. cap. in singulis. & d. cap. ea quæ. qui etiam monialium monasteria inuisere debent, corrigentes & reformantes quod correctione dignum cognouerint, qui inuenientes rectorem loci mereri ut amoueat notum id episcopo facere debent, quo negligente, id papæ significare debent, ut & quicquid difficultatis in uisitatione emerferit, d. c. in singulis. & d. c. ea quæ.

Abbatissæ etiam & priorissæ nulli Abbatissæ subiectæ, & aliæ monasteriorum præfectæ, monasteria sua, & alia loca sibi subiecta uisitare tenentur, quæ ut poterunt in hoc officio extra claustra Religiosis idoneis, cum eis monasterium exire non liceat. Clement. secunda, de statu monacho. Pauin. quæst. undecima. parte prima, num. 43. sepius tamen monasteria monialium ab episcopis, vel alijs ordinarijs uisitantur, cum authoritate apostolica possint uisitare monasteria soli sedi Apostolicæ immediate subiecta, nõ exempta uero authoritate ordinaria exempta uero ab ordinarijs subiecta tamen prælatis sui ordinis, ab ijs prælatis uisitanda erunt, dicta Clement. de statu reg. solet etiam papa deputare specialiter uisitatores ad munus uisitandi. patroni tamen ecclesiarum se ingerere non possunt in his quæ pertinent ad uisitationem. sess. 24. cap. 3. in Trident. Concil. & uisitatio debita papæ remitti non potest, nec etiam eius iteratio. ut dicit Pauin. de uisit. par. 1. q. 4. num. 20.

Quo ad tertium, si loquimur de papa, omnes ecclesiæ & personæ possunt uisitari ab eo uisitari, cum ei omnes fideles sint subiecti, & sit ordinarius

cuiuslibet fidelis, nec ipse etiā possit eximere aliquem ab eius subiectione, vt dixi in cap. de statu papæ, & visitatio sit de lege iurisdictionis. capit. conquerente. cap. dilectus. de offic. ordin. si vero loquimur de Archiepiscopo primato & patriarcha, possunt visitare totam suam prouinciam, modo tamen inferius dicendo, quod si loquimur de regularibus omnes ecclesiæ, & personæ regulares visitari possunt a generali ordinis, vel visitatoribus deputatis in capitulo generali. Si uero sit sermo de inferioribus episcopo, obseruanda sunt dicta supra. §. præced.

Loquēdo uero de episcopo, de quo principaliter est sermo, & ad quem visitatio proprie pertinet, cum visitatio pertineat ad curam animarum, vt not. gloss. in capitulo. mandamus. de offic. Archid. latissimam habet facultatem, vel iure ordinario, vel vt apostolicæ sedis delegatus.

4 Vnde episcopus visitare potest omnes ecclesias suæ diocesis, tam cathedralē sic dictam ob honorem cathedralē, vt d. glo. in cap. execrabilis. ver. ceterum. de præben. in Extrau. Io. XXII. legiatis ecclesiis, quia ibi sit alta sedes præsentis episcopi, vel sedes Doctoris populi, vt dicit gloss. in clem. dudum. ver. super cathedralē. de sepult. & ecclesias collegiatis, quæ sic dignoscuntur esse tales, primo si ex institutione habeatur, quod ibi sint plures collegiati, secus vt ibi sit vnus tantum rector cum clerico. argum. capit. vt quisque. de vit. & hon. Sic etiam omnes ecclesiæ regulares iure communi sunt collegiatae, vt & cathedrales, cap. ne pro defectu. de elec. quandoque tamen ecclesia regularis non est collegiata, vt quia sint simplices prioratus religiosi, vt dicit Card. in clem. vt hi. de arate & qualit. Vel si ecclesia habeat priuilegium super iure collegij, quod si non habet defendetur in sua possessione, quia si est in possessione collegij, habebit pro collegio, alias pro beneficio simplici, hæc uero possessio deprehenditur si ibi exercentur pertinentia ad collegium,

vt quia clerici confueuerint facere findicum & per eum iurare. c. imperatorem. de iur. calumniæ, vel si habet sigillum commune, arg. ca. significauit. de app. vel ibi confueuerint collegiatim eligere prælatum cap. i. de elect. & ex alijs signis traditis supra cap. de iur. patr. alias non sufficit, quod in ecclesia sint plures clerici beneficiati, quia possunt esse singulares. c. dilecta. de exc. prelat. & not. Archid. in cap. ex laicis. 10. q. 1. nisi sint vnum corpus, & habeant arcam communem, & res communes, & auctoritas vel iudicium, & debeat esse salte tres, vt d. Abb. in d. c. dilecta. & in ca. nobis. de iur. patr. vel si habeat refectorium, & dormitorium commune, tractatum cōm, fraternitatem cōmunem, & huiusmodi, vt d. Io. And. in d. c. nobis. vel si tales opinione hominum habeatur, vt d. Archid. in c. 1. 10. q. 1. Old. consil. 281. Rom. consil. 436. idem Arch. in ca. quia. de el. in 6. Alex. consil. 58. libro 4. Nec ibi opus est, vt caput ad sit, vt d. Felin. in c. ex literis. de constit. sic tamen vt vna ex prædictis conditionib. non sufficiat cōstituendā collegiatam, sed plures requirantur, vt dixi in tr. prædicto, & opportunum est scire, quæ dicatur ecclesia collegiata, tum ad dirimendas controuersias in prouisione ecclesiæ, cum electio prælati iure cōi in collegiata spectet ad collegium. c. 1. de el. alias ad episcopū, & etiā quia si est collegiata ibi horæ debent recitari collegiatim, & si ex tenuitate distributionū cultus diuinus destitetur debet extrahi tertia pars reddituum oīum beneficiorū ecclesie, & in distributiones conuerti, quæ præsentib. tm diuinis assignentur. c. 3. sess. 21. in Trid. Conc. & ubi præbendæ tenues sunt simul cū distributionib. ijs vniri debet aliqua beneficia simplicia, vel aliqua eorum super primi, & ad pauciores numerum reduci ac in distributiones conuerti. cap. 15. sess. 24. in Trident. Concil. & cap. 3. sess. 22. in eodem Concil. tertio, nam collegiata curata non vacat ipso iure ex non promotione ad sacerdotium infra annum, vt euenit in

pa.

parochiali. cap. statutum. de elect. in 6. quarto quod collegiata curata non conferuntur per concursum vt sit in parochialibus, vt sacra congregatio Conc. respondit.

5 Tertio, Similiter visitare potest episcopus ecclesias parochiales, dicit autem parochia quasi partitio cure, quia rector ecclesiæ curam habeat animarum totius populi intra illos limites congregati. capitulo. 1. de cap. mon. Abb. in cap. extirpandæ. §. qui uero. de præb. Gem. in c. licet canon. de elect. in 6. idem in ca. pastoralis. de his quæ fiunt. Host. in summa. de paroch. Ioan. And. in cap. quia nonnulli. de cler. non resid. & ecclesia parochialis dicitur & eius rector quod actu parochianos habet, vt d. gl. in d. c. licet canon. verbo, parochialis, & Rom. consil. 356. & distinctio parochiæ probatur ex testibus deponentibus, quod a tempore cuius initij memoria non extat in contrarium talis limes fuit obseruatus, vt d. Archid. in c. 1. de consuet. in 6. & in cap. plures. 16. quæst. 1. quod si quæ parochiales non habent proprios fines, sed promiscue petentibus sacramenta ministrant, episcopus det distincto populo in certas ac proprias parochias cuique suum peculiarem & perpetuum parochum assignare, vt habetur in Conc. Tr. sess. 24. cap. 13.

6 Quarto, similiter omnes ecclesias cum cura, quæ dñr ubi rector habet potestatem fori penitentialis, licet actu non exercent curam, vt quia parochiani recesserint, vt d. Cald. consil. 48. Io. Andr. in d. c. licet canon. Innocen. & Abb. in c. de multa. de præb. ista ecclesia tamē non vacaret etiam per affectuionem alterius iuxta c. execrabilis. de præb. in extr. cōm. vt dicit Doct. in c. de multa. de præb. Stafil. in tr. de literis græ. rit. de qual. & stat. benef. licet de eo sit in impetratione mētio faciendā; Ex actu tñ sepeliendi solo nō efficitur ecclesia curata, vt d. Feder. consil. 80. cum ex consuetudine vel concessione episcopi id haberi possit, vt d. Archid. in c. 1. de sep. & Hostien. in cap. quia nonnul

li. de cler. non resid. Nec peractum baptizandi intelligitur quis habere curam, si non habet certam parochiam, vt d. Paul. in clem. vn. de bap. & ibi Card. quæst. 4. & Imol. Et sic curata ecclesia dicitur quando habet certā parochiam cum potestate fori penitentialis, & necessitate sacramenta ministrandi, & alijs ab eo accipiendi, vt d. Dec. in ca. ad aures. de rescrip. Vnde fratres prædicatores, & minor ex licet confessiones audire possint, tamen nō dicuntur curati, quia non habet certā parochiam, nec parochiani tenentur illis confiteri, nec ipsi eos audire, vt d. gloss. in clem. dudum. verbo. impendant. de sepult. ubi Abb. & in cap. significasti. de foro compet. & in c. omnis. de penit. Requiritur etiam ad hoc vt quis dicatur habere curam quod exercent eā nomine proprio non alieno, vt d. Stafil. loco prædicto. vnde si duo instituantur in ecclesia parochiali, & uterque eorum curam exercent; neuter est curatus. vt d. Oldr. consil. 67. quia in vna ecclesia non debet esse duo capita, ideo non habet in eis locum dispositio. c. licet. de elect. in sexto. capitulū. de multa. de præben. potest verocurata effici etiam ex consuetudine præscripta ab ijs qui capaces sunt curæ, vt dicit Card. in clem. 1. §. fin. de religiosis domib. & in c. cum satis. de offic. Archid. Ioan. Andr. in cap. conquerente. ver. si autem. de off. ord.

7 Quinto, sic etiā visitare potest alias ecclesias sine cura, dicitur autē beneficium quodlibet sine cura, nisi habeat populum, vel clerum, vt dicit Egid. decisio. 676. Stafil. tractatu de literis gratiæ. titu. de qualitate & stat. beneficiorum. Rebuff. in praxi benefic. in principio titu. secularis beneficium, numero vndecimo, ubi & dicit asserenti ecclesiam esse curatam spectare ei onus probandi; probatur uero non curata si a quadraginta annis citra collata fuit vt non curata, & sic postea fuit possessa, licet probetur ante fuisse curatam, cum cursus temporis tribuat statum beneficio, vt dicit Stafil.

D 2 d. lo.

Visitare potest episcopus ecclesias sine cura, & quæ tales dicantur.

dicto loco, titulo de formis expectati-
uarum, num. quinto; ideo vero tales
ecclesie debent visitari, vt videatur an
egeat reparatione, vt dicit Archidiaconus
in capit. episcopus. decima quaestione
prima, & an sit ei annexum onus cele-
brandi missam, & illi satisfiat, vel an
rector legitimus titulum habeat, &
huiusmodi, vt dicit Roch. de visitatio.
verbo. sine cura. Ecclesie vero appella-
tione intelligitur ecclesia ipsa mate-
rialis, quae etiam quandoq; dicitur orato-
rium. c. pen. & vlt. 42. d. cap. lator. 16.
q. 7. & antequam consecratur dicitur
basilica. vt dicit Abbas. in rubr. de conse-
crat. ecclesie. Et appellatione eccle-
siae comprehenditur camiterium, &
totus ambitus eius & capellae conti-
gue. vt dicit Rom. consil. 1. 81. & etiam
domus Rectoris quae debet esse pro-
pe ecclesiam. cap. necessaria. cap. nul-
la aedificia. duodecima quaest. prima,
cap. quisquis. vbi gloss. 17. quaest. quar-
ta. c. episcopus. 42. d. ad hoc saltem vt
debeat visitari. similiter visitare po-
test capellanas, vel capellas, dicitur
vero capella quando est corpus & ec-
clesia per se, capellania autem si sit al-
tare dotatum intra aliquam ecclesiam,
licet vnum quandoque in iure pro al-
lio sumatur, vt dicit Rebuff. loco pre-
dicto num. decimo quarto. Dicitur ve-
ro altare beneficium ecclesiasticum
simplex, & sic capellania, quando sic
est per episcopum ordinatum, & da-
tur in titulum, vt dicit Clem. in Clem.
beneficiorum. de Decim. Rebuff. ibid.
num. 15. Vnde altaria in quibus data
est perpetua administratio per testato-
rem assignatis certis stipendijs annuis
vt officiantur, non dicuntur benefi-
cia ecclesiastica, vt dicit Gem. Reg. de
ann. possess. q. 20. & capellania funda-
ta a laico si non fuit approbata ab epi-
scopo, non potest ab eo conferri, nec
a papa, vt d. Rebuff. de pacif. poss. num.
287. nec fundans capellaniam vel alta-
re tenetur eam dotare, vt d. Anan. con-
sil. 24. Felin. consil. 41. 45. Rebuff. ibid.
num. 88. tenetur tamen ad luminaria &
ornatus; & in hac materia capellania-

rum, vel altarium. multa d. Felin. in c.
ex parte. 2. de rescr. in c. cum venerabi-
lis. de except. Abb. in cle. vt hi. de ar. &
qual. & dixi supra tr. de iure patr.

Similiter visitare potest oratoria, 6
quae differunt ab ecclesia, quod eccle-
sia principaliter instituitur ad celebra-
ndum & orandum, & consecratur per epi-
scopum, & constituitur sibi dos, p
ministris & cultu diuino, vt habetur inf.
tr. de missa. sub c. de ecclesia. at orato-
riū non consecratur, nec ei constitui-
tur dos, nec deputatur principaliter,
vt ibi celebret, sed vt oretur, vt d. Ab.
in c. autoritate. de censib. Horū vero
oratoriorum alia sunt religiosa, & pu-
blica, alia priuata, publica quae aucto-
ritate episcopi constituuntur, priuata
quae sine ea, & hęc iure cōi non sunt
sunt visitanda ab episcopis, nec veniūt
appellatione p̄ loci, licet quandoque
ibi celebretur, vt ibi d. Ab. nisi ibi cele-
bretur publice, ita vt omnes indifferē-
ter ibidem admittantur, si tamen ha-
bens oratorium priuatū minus hone-
ste illud tractet, potest superior iubere
illud destrui, & ad id accedere, ut ui-
deat quō se habeat, vt d. Inno. & Abb.
in d. c. autoritate. Nec in his oratorijs
priuatis est celebrandū sine licentia e-
piscopi, nec gaudet immunitate eccle-
siastica, vt d. Host. in summa. de immu-
eccl. nec priuilegio ecclesiarum, nec
habent dotem, & a dominis eorum
sepe conuertuntur in camaras, vt ibi d.
Abb. & in c. patentibus. de priuileg. qui
& d. q. si sunt cōstruēta auctoritate epi-
tunc in eis publice pōt celebrari, alias
nō sine eius licentia, & si hōmō orato-
ria habent populū possunt ab ep̄s visi-
tari, & visitantib. procuratio debetur,
uel licet non habeat populū nec curā.
est tñ institutū q̄ in tali oratorio talis
persona instituat & seruiat, q̄ a tunc
ep̄s potest id visitare, & procuratiōē
recipere, cū is locus sit sacer, & in po-
testate eius, & certa persona visitan-
da. argum. c. de xenodochijs. de relig.
domib. & Innocen. d. cap. autoritate.
secus si non adsint praedicta, sed esset
ordinatum, vt ibi esset locus sātū ad o-

Visitare
potest ep̄s
oratoria,
& quae nō
ex his.

randum, quia tunc nil est quod visite-
tur ratione oratorij, & sic nec pro-
curatio debetur, vt dicit Soc. tract. de vi-
sit lib. 1. 1. quaest. 5. etiam si auctoritate
episcopi eo casu sit constructum, vt d.
etiam Zab. consil. 1. 1. vbi consulit haberi
ti oratorij priuatum, ne quid det pro
eo in dotem, nec deputet certum sa-
cerdotem Rectorem ad celebrandum
ibi, quia talis rector est visitandus ab
episcopo, habeat tamen licentiam ab
episcopo ibi celebrari per quemcum-
que sacerdotem idoneum; similiter d.
quod caueant ne oratorium construa-
tur ad formam ecclesiae, scilicet cum
campanili turri & campanis, quia tūc
praesumitur locus ecclesiasticus, vt Fe-
der. Senf. consil. 1. 1. 1. potest tamen epi-
scop⁹ illuc accedere vt videat quomo-
do se habeat, vt supra est dictum, sed
nō habebit procurationem, oratoria
etiam dicuntur vbi confraternitates
congregantur ad orandum, & conuen-
tus faciendos.

Ex Conc. vero Trid. sess. 22. decreto
de obser. decernitur ne celebretur ex-
tra ecclesiam, nec in oratorijs priua-
tis visitandis tamen ab episcopo, & de-
signandis, q̄ procedit licet construens
mandarit nō posse episcopum in eo se
impedire, licet alias contrariū consu-
luerit Card. d. consil. 1. 1. & hęc oratoria
debent construi sine prauiudicio iuris
parochialis, sic vt in eis non celebretur
publice quibusdam diebus solennib.
de quo in cap. si quis etiam. de consec.
distinct. 1. cap. ad audientiam. 1. de ec-
cles. aedific. quod si tunc praedictetur,
etiam ibi non potest celebrari sine
consensu Rectoris parochiae, nisi de li-
centia episcopi.

Ex Conc. vero prouin. Med. 1. tit. quae
pertinet ad celebrationē missae, statuitur
ne oratoria fiant in partib. interiorum
edium, sed honesto & commodo
loco a cubiculis triclinijs & aula sepa-
rato, ad templi formam constructa, &
ita ampla vt extra quis stare non co-
gatur pro missa audienda, & raro con-
cedenda, nec sine magna causa, & de-
bent construi forma de qua in tracta-

de missa habetur; Oratoria quoq; di-
cuntur ecclesiae rurales campeltres do-
te populo & rectore carentes, in qui-
bus quandoque tamē celebratur, quae
pariter subiacent episcopi visitationi,
etiam si sint iuris patronatus laicorū.
ex Conc. Trident. sess. 14. cap. 12. quo
Cōcilio stante circa oratoria videtur
modo sic dicendum, q̄ aut sunt depu-
tata ad orandum tantum, & episcopus
poterit ea visitare vt videat quomodo
tractetur, vel etiam deputata ad cele-
brandū, & episcopus potest ea visita-
re, & habebit procurationem, nec po-
test ibi celebrari sine eius licentia, vel
sunt publica, & tunc vel deputata ad
orandum tantum, vt quae sunt in tri-
uijs, & episcopus videre potest quomo-
do custo diantur, sine tñ procuratio-
ne, vel etiam ad celebrandum vt eccle-
siae sine cura, & tunc ea potest episco-
pus visitare, & habebit procuratiōē
a patrono, vel rectore si ibi adest, alias
non, cum sic transeat in dominium
episcopi, & ibi potest celebrari saluo
iure parochiali, vt supra, vt ibi non
celebretur Natali, Pascha, Epiphania,
Ascensione, die Pentecostes, Sancto
Ioannis Baptistae, & solēnibus festis lo-
ci nisi de licentia episcopi, nec dū pre-
dicatur. d. capit. Similiter episcopus
visitare potest omnes ecclesias secula-
res in diocesi existētes, exceptis eccle-
sijs quae sunt sub protectione regum &
principū iura imperij in suis dñijs ha-
bentiū, & ijs quae cōceduntur in fauorē
studiorum generalium, vt habetur in
Conc. Triden. sess. 25. c. 9. §. reliqui.

7. Similiter pōt dignitates oēs 7
ecclesiasticas, is vero dī hēre dignitatē
q̄ hēt iurisdictionē, & proprie dī pla-
tus, & sic rector ecclesie collegiatæ dī
habere dignitatē, vt d. Ab. in c. de mul-
ta. de preb. & ēt prior cōuentus & ab-
batia, vt ibi d. 2. dignoscit dignitas si
appellatur nō ēt i iure pro tali habito,
vt Archidiaconus, licet nullū ministe-
riū dignitatis exerceat, 3. si fuit institu-
ta vt esset dignitas, vel q̄ in loco repu-
tetur dignitas, licet sic non cadat sub
dispositione. d. c. de multa. vel ex pre-
-

Visitare
potest ep̄s
dignitates
& quae sic
dicantur.

minentia in choro, ex dignitatibus vero aliquæ dicuntur electiue, quando illis vacantibus proceditur ad electionem. iuxta. c. quia propter. de elect. & postea requiritur confirmatio, alia dicitur dignitas electiua, sed non vere, vt quando canonici eligunt, & eligendo conferunt, nec expetitur alia confirmatio; tunc enim potius dicuntur conferri eam eligere. c. post electionem. de concess. præb. Rot. decif. 1. de præb. in antiq. Nec licet instituere nouam dignitatē in ecclesia sine papæ autoritate, vt d. gl. in c. cum olim. de cōfuet.

10 Visitare potest ep̄s beneficia omnia, & q̄ tale dicatur. Octauo sic etiam visitare potest ep̄i scopus omnia beneficia ecclesiastica, significatur autē beneficiū eē ecclesiasticum ex quatuor; primo si de eo non nisi per ep̄iscopum, vel alium prelatū sit prouisio, licet præsentatio fieri possit etiam per patronum. c. 3. de iur. pat. & laicus ex priuilegio papæ quandoq; possit conferre; secundo, q̄ de ipso prouideri potest tantum clericis; tertio q̄ habeat annexum aliquod spirituale, & detur in perpetuum, cum solus papa possit conferre ad tempus; quarto q̄ de eo potest prouideri pure tantum & sine conditione vel pacto, quia sic esset simonia, vt d. Cald. i. c. i. nostra. de rescript. Anch. in c. beneficium. de reg. iur. in 6. Fel. in d. ca. in nostra. Dec. in Rubr. de rescript. Rebuff. tra. de pacif. num. 287. Beneficia vero sunt triplia, suprema, duplicia, vt ep̄iscopatus, duplicia dignitates inferiores personatus, & curam animarum habentes, alia omnia sunt simplicia, vt d. Hostien. de præb. in summa. nu. 3. & de fil. presby. simplicium quedam sunt mere simplicia, alia seruitoria prout habent onus celebrandi missam, & huiusmodi, vt d. Stafil. tr. de literis gratiæ. titu. de stat. & qual. benefic. simplicia vero dicuntur, quia tantum beneficia sunt, nec habent dignitatem, vel curam animarum, & inter simplicia primum locum tenent præbendæ canonicorum, vt d. Host. loc. cit. & ex his alia sunt collatiua, alia electiua, mō quo supra casu præcedēti.

Nono sic etiā ep̄s visitare potest clerū vniuersum, c. 1. §. deinde. de cōsib. in 6. Visitare potest ep̄s clerū vniuersum. si deliquerint notorie extra claustra. fess. 25. c. 14. in Tr. Conc.

Decimo, sic etiam visitare potest monasteria monialium omnium in ijs, quæ spectant ad claustrum, si alij sint subiecti, alias in omnibus. d. c. & q̄ apostolica sedē immediate sunt subiecta, ut apostolici delegati visitabunt. Clemē. 2. de stat. reg. c. 1. eo. in 6. c. solitæ. c. venerabili. de censib. c. 1. §. deinde. eo. in 6. & vbi sic exemptæ solent visitari a prouincialibus ordinis, non prohibet adhuc ep̄iscopos eas visitare. Clem. attendētes. vbi gl. verbo, alia. de stat. reg. si tamen ab abbatissis, vel priorissis illius, vel alterius monasterij moniales regi solent, non ab ep̄scopo, sed a delegatis per ipsas mulieres visitari, & corrigi debent. vt d. Io. And. & Paul. in d. cl. & Cucch. de visit. nu. 51. ob exemptionem ijs concessam.

Vndecimo, sic etiam visitare potest monasteria virorum, vbi non viget regularis obseruantia, & non habet proprios præfules a quibus regantur, si enim proprios habet præfules ab ijs erunt visitanda. Clemē. attendentes. de stat. reg. etiam si exempta sint, autoritate em̄ apostolica ab ep̄iscopis eocasu erunt visitanda, vbi proprios non habent præfules, & etiam visitare possunt monasteria virorum si habent curam secularium annexā, in ijs quæ ad curam animarum spectant. fess. 25. c. 4. & etiam vbi viget obseruantia quando eorum superiores paterne ab ep̄scopo moniti vt regulam obseruent, id negligant, quia tunc elapsis sex mē sib. si superiores prædicti non correxerint prædicta, & visitarint, ep̄scopi vt apostolicæ sedis delegati possunt ea visitare & corrigere iuxta regulam statuta omni appellatione remota. fess. 25. c. 8. in Tr. Conc. similiter in monasterijs quæ generalibus capitulis, vel ep̄scopis nō subsunt, potest ep̄scopus supplere defectum priorum, vel Abbatū, qui de triennio in triennium capitula non fecerint, similiter si superior non

reuo-

reuoceat monachum vagabundum, quia sic ep̄scopus potest illum reuocare. c. in singulis. de stat. mon. ca. ne religiosi. de regul. Abb. in c. quanto. de off. ord. sic si nouit tempore professionis faciendæ eam non emiserint, sed ad seculum ante eam redierint, & monasteria talibus non restituant bona sua, ep̄scopus per censuras supplebit eorū defectum, cogēdo eos restituere dicta bona. fess. 25. in Trid. Concil. c. 16. & si quis per vim dicat se p̄fessum, potest infra quinque annos, causam corā superiore, uel ordinario p̄ponere, quo probato admittitur ad dimittendū habitum susceptum. d. fess. cap. 19. sic vbi superior monasterij nō prouideret de lectione sacre scripturæ ep̄scopus supplebit talem defectum. cap. 1. fess. 5. in Tr. Conc. & vbi Abbas non cogit monachum vagabundum renūtiare proprium in manibus eius, ep̄scopus supplebit. d. c. quāto. similiter si regularis deliquerit extra claustra, & superior eum non punierit ep̄scopo petente, ep̄scopus supplebit. fess. 25. ca. 14. sic si parochialis ecclesia q̄ pleno iure spectat ad Abbatem & conuentum, non conferatur intra sex mēses, ep̄scopus supplebit eam conferendo secularibus. si ita est consuetum, alias regularibus. c. 2. de conc. præb. & si exempta est dicta parochialis conferet ep̄scopus auctoritate apostolica, iuxta clemē. quia regulares. de suppl. negl. & Trid. Cōc. fess. 25. c. 21. & alijs etiam casib. habet ep̄scopus ius in regulares. de quibus supra c. de potestate ep̄i est dictum.

Dicuntur vero monasteria habitationes monachorum, c. monachi. ca. in singulis. de stat. mon. qui habent bona in cōmuni ut sancti Benedicti, alij vero mendicantes dicuntur fratres, vt d. Abb. & Dec. in c. causam quæ. de iudic. sed tamen loca horum etiam dici possunt monasteria. c. q̄ Dei. de stat. mon. & etiam locus canonicorū regulariū. c. intelleximus. de æt. & qualit. & locus etiam ordinis mendicantium. ca. vn. §. sane. de stat. mon. in 6. c. 1. reg. in 6. Et licet monachi possint dici fratres, non

tamen econuerso, & non sunt idem in iure. c. priuilegiū. vbi Io. And. & Gem. de reg. iur. in 6. Conuentus vero dicitur congregatio ipsa fratrum, vel monachorum, ut not. Ab. in c. cum terra. de elect. Et appellatione monasterii venit etiam ecclesia illi contigua. Et beneficia vel monasteria regularia dicuntur quæ ex fundatione, vel superioris institutione, vel consuetudine præscripta per quadraginta annos per regulares regi consueuerunt. vt d. Rebuff. in praxi benef. tit. regulare beneficium. Stafil. tr. de literis gratiæ. tit. de formis expectatiuarum. forma. 8. licet primus status eius fuerit secularis, cum cursus temporis mutet beneficium de seculari in regulare, & econuerso. cap. cum de beneficio. de præb. in 6. Rot. Decif. 32. in nou. Fel. in c. in nostra. num. 41. de rescr. & sufficit q̄ per dictos 40. annos beneficium id fuerit gubernatum etiam per vnum monachum. vt d. gl. in d. c. & Stafil. loco prædicto; licet secundum Arch. in c. peruenit. 18. q. 2. requiratur q̄, saltem duo monachi ibi soliti sint habitare, & possunt ep̄scopi visitare etiā beneficia regularia qualitercunque commendata, etiam exempta ab ep̄iscopis. c. 8. fess. 21. in Tr. Conc. dicuntur vero commendata, quæ dantur in administrationem, vel gubernationem, vt not. Ant. in c. quærelam. de elec. Et vltius beneficia secularia possunt spectare ad regulares, vel quoad ius patronatus, vel quo ad collationē, vel vt ibi possint instituire presbyterū etiam quo ad curam populi, vel quo ad temporalia & spiritualia, & hoc vltimo modo possunt dici absolute pertinere ad regulares, & esse monasterium, vt d. Abb. in ca. de monachis. de præb. fratres tamen mendicantes non possunt acquirere noua loca ad habitandum sine speciali licentia papæ. ca. 1. de exc. præl. in 6. alias sunt excommunicati. cl. cupiētes. de pen. eo. & quādo conceduntur requiritur licentia diecesanorum, qui jid facile non debent cōcedere, nisi citatis parochis de quorum interesse agitur. ca. 1. de exc. præl.

in 6.c. quidam. c. de monachis. 1. 8. q. 2. & habetur in Conc. Trid. sess. 25. c. 3. Visitare etiam potest episcopus heremitas, cum & ipsi sint religiosi.

14 Visitare potest episcopus lectores sacre theologie in ecclesiis extantes qui ibi sine eius licentia legere non debent. lectores preceptores, concionatores, confessores.

12. Sic episcopus visitare potest lectores sacre theologie in ecclesiis extantes qui ibi sine eius licentia legere non debent. lectores preceptores, concionatores, confessores. scripturę qui & fidei professionem emittunt, ex Bulla Pij IIII. 101. incipit in sacrosancta & predicatores, qui sine eius licentia extra proprias ecclesias si sint regulares, nec in eis sine eius benedictione predicare debent, si tamen sint intra claustra & uiuant in obedientia suarum religionum, alias non, sess. 5. c. 2. in Trid. Concil. & etiam confessores secularium, licet regulares sint, qui sine episcopi licentia confessiones audire non possunt, vel nisi habeant beneficium parochiale, excepto mortis articulo. c. quamuis. sess. 23. in Tr. Conc. & etiam preceptores grammaticę, qui & ipsi professionem fidei facere tenentur ex d. Bulla.

15 Visitare potest episcopus Hospitalia & quę sic dicantur.

13. Similiter episcopi visitare possunt hospitalia. c. episcopi. sess. 22. in Trid. Conc. quę quidem hospitalia non ueniunt appellatione beneficiorum, ut d. Fel. in c. de quarta. de prescrip. q. intelligitur quando non solent dari in titulum, sed distribuuntur in usus pauperum, secus si consueuerint dari in titulum ex fundatione, vel per viam electionis. cl. quia contingit. §. ut autem. de religio. dom. Feli. loco predicto. nume. 14. Rebuff. in praxi benef. tit. de deuol. n. 73.

Hospitalium uero alia sunt, ubi pauperes & peregrini recipiuntur, & dicuntur xenodochia, alia ubi pauperes pascuntur, alia ubi senes & valetudinarii, alia ubi pueri parvuli, orbatii pascuntur, alia ubi pauperum infantes pascuntur, de quibus per gl. in ca. tributum. §. in qualibet ciuitate. verbo. xenones. 23. q. 8. & in c. de xenodochijs. de religio. dom. alia etiam dicuntur leprosarum, alia eleemosinaria, alia misericordiarum, alia incurabiliu, alia miserabilium & derelictorum, & alia alijs nominibus uocantur, prout alijs operibus sunt destina-

ta. Horum uero hospitalium, alia eriguntur auctoritate episcopi, & efficiuntur publica & religiosa. c. ad hęc. ubi Abb. de religio. dom. quibus certa dos est assignanda, ut & ecclesijs. ut d. glo. in extr. ad conditorem. Ioann. 22. de verb. sig. not. Innoc. in c. cum ad sedem. de rest. spol. nec debent amplius humanis uisibus deputari. arg. reg. semel. de reg. iuris. in 6. Alia eriguntur sine auctoritate episcopi etiam cum oratorio, in quo tamen non potest sine eius licentia celebrari, & dicuntur priuata & non religiosa, & possunt reduci ad statum priuatum iuxta arbitrium erigentis, nisi decesserit. ut d. ibi Abb. & in d. c. de xenodochijs; Ex his religiosa & publica parificantur ecclesijs in 19. casibus. enumeratis a Fel. in c. de quarta. de prescrip. priuata uero non gaudent priuilegio ecclesiarum, ut ibi d. & Port. 7. conclusuarum. c. cl. d. comunem esse opinionem, quod priuatum non sit locus religiosus, sed bene pius, quando. scilicet iam decessit erigens, nec potest hospitale reduci ad statum primum; præsuntur uero fundatum auctoritate episcopi quando ibi celebratur publice cum sono campanarum. ut d. Fel. in d. c. de quarta. nu. 12. Imol. in c. officij. de testam. 2. quando longissimo tempore fuit gubernatum per rectores laicos, & clericos, & habet altare oratorium & campanile, quę sunt signa loci publici, ut d. Perus. tra. de quarta. 3. p. nu. 12. tertio si per tantum tempus cuius initij memoria non extat ecclesia est unita hospitali, Fel. in loco predicto, Inn. & Butr. in c. inter dilectos. de donat. quarto si sub nomine sancti est appellatum, & ibi altare est consecratum, ut ibi d. Feli. non autem si ibi sit oratorium priuatum, licet aliquando ibi celebretur, nec sola denominatione hospitalis ab aliquo sancto facit id præsumi publicum; Vnde non sufficit episcopo probare, quod hospitale sibi sit subiectum ex exercitio alicuius iuris episcopalis ibidem, ut dicit Abb. in cap. 1. nume. 6. de religio. dom.

Ex his colligitur stante Conc. Trid. sess.

sess. 22. capitu. 8. quo cauetur episcopus posse visitare hospitale, quod in hospitali erecto sine auctoritate superioris ecclesiastici episcopus nullam habet iurisdictionem, ut d. Cepol. in cau. 211. & Rom. consil. 477. & Abb. in cap. sopitæ. de censibus. qui ponit tres casus, primus quando certum est hospitalia esse religiosa, & episcopi auctoritate fundata, & tunc per episcopum uisitantur; secundus quando id non constat, sed habent signa religionis, & quod sint publica, ut quia habent campanile cum campana, & ibi publice celebratur quotidie, & sic etiam possunt uisitari; tertius quando constat quod sint priuata, & tunc vel uiuit qui erexit hospitale, & non potest episcopus visitare illud eo inuito, cum tunc sit domus deputata ad hospitalitatem non capax relictorum, nec habens bona per se, & ad nutum disponentis amouibilis, ut d. Rom. d. consil. 477. poterit tamen episcopus illuc accedere, prout etiam potest ad oratorium priuatum, & ibi uideri an eleemosinam usurpetur, & huiusmodi, aut decessit qui erexit hospitale, & uoluit illud hospitale manere in suo statu, & tunc potest id uisitare, sed non habebit procuracionem, vel alia iura episcopalia, ut dicit Abbas. in d. cap. sopitæ. & in cap. officij. de testam. & quęst. 3. num. 14. & in cap. de xenodochijs. de Religio. domib. Vnde infertur, quod hospitalia erecta a ciuitatibus, & loca pia sine auctoritate superioris non possunt ab episcopo uisitari, cum ciuitas & uniuersitas semper uiuat, ut d. Paris. consil. 34. vol. 4. quod intelligit si non habent proprios reditus, alias secus, quia sic debent seruari in suo statu, & hospitalitas exerceri, iuxta dispositionem. cl. quia contingit. de religio. dom. & d. c. 8. in Tr. Conc. vel si habent signa quod sint religiosa, de quibus supra. Et idem si hospitalitas non potest omitti ab erigente, ut quia erectum est hospitale pro uoto facto, uel penitentia sibi iniuncta, uel conuentionalis facta cum aliquo, tunc enim potest uisitari, & idem de erectis ab uniuersis,

tatibus ex predictis causis. Fundans autem hospitale religiosum acquirat sibi ius patronatus, & ad illud præferat rectorem, & episcopus instituit, secus si sit priuatum, quia tunc id regit propria auctoritate, nec episcopus ab eo exigit iura episcopalia, ut d. Fel. in d. c. de quarta, si tamen esset mortuus erigens, posset, ut supra episcopus id uisitare, sine tamen iure episcopali, ius uero episcopale est primo, quod ecclesię dięcesis teneatur ad canonicam obedientiam. 2. ad subiectum; tertio ad reuerentiam; 4. ad institutionem, & destitutionem; 5. ibi episcopus habet correctionem, & reformationem; 6. iurisdictionem omnium causarum ad forum ecclesiasticum pertinentium; 7. habet penitentias; 9. ut omnia sacramenta recipiant ab eo; 10. sine odum. i. ut omnes clerici teneantur venire ad synodum. 11. cathedralicum. 12. quartam decimarum, & mortuariorum; 13. uisitationem annuam, & procuracionem eius rationem; 14. potest petere subsidium ex causa rationabili, ut ob æs alienum, uel quia uult ire ad Concilium, uel curiam Romanam, ut d. Ab. in c. conquerete. & dixi supra c. de potestate episcopi. & Roch. d. tr. uer. hospitalia 14. Similiter uisitare potest episcopus confraternitates laicorum uel scholas dictas, nisi sint sub immediata protectione regum, & pia loca omnia, & motus pietatis, licet predictorum cura ad laicos spectet, ibi uidetur ut maneat quod ad Dei cultum uel pauperes sustentandam instituta. d. c. 8. sess. 22. in Tr. C. c. pro quorum intelligentia notandum, quod collegium dicitur quod plures persone simul habitant. ut d. gl. l. i. ff. de cuiusque uniu. & in Rub. ff. de colleg. illicit. ubi Barb. & c. 1. de uisur. in 6. Archid. in c. uisurarum. eo. Hof. i. sum. tit. de sindaco. n. 2. corpus uero dicitur, uel simul habitet, uel non, iuxta predictos, dicitur tamen collegium et si simul non habitet, ut collegium Doctorum & medicorum, C. de collegiatis. li. ii. not. Car. i. c. dilecta. de exc. pl. & tunc dicitur collegium quod ascripti in matricula collegiatorum, collegialiter sunt congregati, quod collegia quod dicitur societates, quod fraternitates, uel confraternitates. Harum uero fraternitatum aliquid constat ex per-

personis ecclesiasticis aliæ ex laicis, & hæ ad tria solent ordinari, primo ad disciplinam vt se flagellis cedendo errata corrigant, vel etiã ieiunando, orando, peregrinando; secundo ad actus charitatis, & misericordiæ, vnde aliquo eorum in infirmitate constituto, aliqui ex eis illi assistunt, prouidēt ei de sacramētis, si moritur, corpus custodiunt, & indutum habitu congregationis ferunt ad sepulturam, & post ieiunando, eleemosinas erogant, & orāt pro anima eius, & hæ fraternitates licitæ sunt, cum ordinētur ad bonum & habent ius collegij, & sunt capaces relictorum; tertio aliquæ confraternitates habent domum propriã in qua celebrantur diuina officia auctoritate episcopi, q̄ sine eo non licet, vbi congregantur confratres, & ibi audiūt diuina & orationibus ac diuinis laudibus, vacant, certis se indumentis induēdo, & certo modo se flagellant, & confessorum habent certi ordinis cui confitētur. Aliæ sunt fraternitates habentes hospitalia, vbi de bonis ipsius elemosinæ pauperibus fiunt; puellæ pauperes dotantur, infantes expositi quorū parentes ignorantur, aluntur, & infirmi ibi detinentur pauperes, & quandoq; in anno publicæ elemosinæ fiūt, quibus fraternitatibus, quandoque in vltima voluntate relinquūt amore Dei, quandoque pro animabus testatium, quandoque simpliciter, quandoq; pro augmento fraternitatis, quandoq; ad eleemosinas faciendas, quandoq; per lectis, indumentis, & alimentis pauperum, quandoque vt dentur ea bona amore Dei, vel in aliquos pios vsus per gubernatores fraternitatis. vt dicit Petrus. de can. port. q. 14. principali, cōfraternitates tamen laicorum vbique ferre eriguntur in ecclesiis sub inuocatione alicuius sancti, & exercēt aliqua ex prædictis, & soluunt quid modicū in ingressu pro altaris ornamento, vel alijs operibus, q̄ licet, vt d. Fel. in c. nullus iudicum. de for. compet.

Hi vero administratores fraternitatum, vel fabricæ, hospitalis, mōtis pie-

tatis, & omnium piorum locorū, quoquo anno episcopo, vel alio de eius licentia administrationis rationem reddere tenētur ex Conc. Trid. sess. 22. ca. 9. & ex const. Gib. tit. 8. c. 9. & 10.

In his confraternitatibus, si maior pars sit laicorum censebitur fraternitas laicorum, & econuerso ecclesiastica, si plures ecclesiastici, vt d. Abb. in c. ex literis. de const. in ca. si diligenti. de for. compet. in c. cum ab ecclesiariis. de off. ord. Bart. in l. fin. ff. de colleg. illicit. Bal. in auth. habita. C. ne filius pro p̄re. Dec. & Fel. in d. cap. ex literis. & licitæ sunt, cauendum tamen ne fiant ob habenda officia in populo, vt d. Fel. in ca. nullus iudicum. circa fin. de foro compet. & aduertendum etiam ne ibi sint aliqui abusus, de quibus infra, & ne erigantur sine licentia ordinarij, vt infra. Scholæ uero idem importāt quōd confraternitates, nam in his fraternitatibus intenditur operibus pijs, de quibus supra, & ijs vacatur, & vacatio latine græce dicitur schola, vt d. Gem. in c. vt periculosa. ne cler. vel mona. in 6. gl. in proemio. 6. verbo. scholaribus. gl. & Abb. in c. bonæ. 1. de postul. præl. Dicitur vero laicorum, quando vt supra maior pars fratrum constat ex laicis. Et hæ cōfraternitates iure cōmuni nō subsunt episcopo. ut d. Fel. in c. nullus. in fi. de for. compet. & Card. in con. 13. vnde ibi d. q̄ non tenētur rationē reddere episcopo, nec ad soluedum ei canoniam portionem, nec huiusmodi collegia sunt loca pia secundum communem opinionē, vt d. Port. in suis cōm. concl. 6. concl. q̄ intelligitur, nisi ipsorū bona sint destinata in usus pauperum, vel nisi dictæ confraternitates essent collegia pauperum; nec possūt iure communi visitari per episcopum. vt d. Port. in conf. 34. Ex Concil. tamen Trid. supra alleg. id potest. d. ca. sess. 22. & ab eis rationem administrationis exigere. d. c. 9. ead. sess. & sess. 25. ca. 8. pia vero loca dicuntur vbi exercetur officium pietatis vel charitatis, vt not. Io. And. in c. fi. de testam. Abb. in c. de his. & in c. officij. eo. q̄ intelligitur si erigū

tu

tur auctoritate superioris, alias secus, vt habet magis communis opinio, teste Portio loco prædicto, conclus. 7. Ex Conc. tamen Trid. appellatione piorū locorū comprehenduntur etiã quæ sine auctoritate superioris erecta sūt. d. c. 8. sess. 22. cum d. licet prædictorum cura ad laicos ptineat, vt d. Roch. ver. d. tr. verbo. confraternitates, cum seq. montes pietatis autem sunt loca ubi pecuniæ congregantur ad vsum egentium publica auctoritate papæ licetia accedente, & mutantur pignore accepto, sub modica mercede pro expensis ministrorū, quæ & ipsa dicitur pia loca, ex d. c. 8. sess. 22. de quibus late super prædictum est in tr. de vsuris. sub cap. de montibus pietatis, possunt etiã dici montes, loca vbi sine aliqua mercede vel pignore pecuniæ egentibus mutantur, & a testatoribus ea lege bona sunt illi loco relicta, vt pauperibus mutantur, & proprie ista dicitur loca pietatis.

17 Visitare potest ep̄s capellas militariū. Decimoquinto, similiter episcopus visitare potest capellas & ecclesias curatas quarūcumque religionum militarium, vt illis prouideatur, nisi aliud in eorum priuilegijs contineatur, vt d. Host. in c. cum deputati. de iudic.

18 Visitare potest ep̄s carceres. Decimosexto, sic etiam visitare potest episcopus carceres magistratuū secularium, & ibi detentos ad videndum an sēuitia erga eos exerceatur, & an eis prouideatur de confessoribus, missæ auditione, & an eis petentibus Eucharistia ministratur, & an adsint qui solentur ad supplicium destinatos & an mares disuncti a fœminis habitent. cl. i. vbi gl. verbo. penitentia. de penit. & remis. Pau. tr. de visit. q. 6. p. 1. nu. 10. & eo magis proprios carceres visitare potest & debet.

17 Visitare potest ep̄s populum. Decimosextimo, vltimo loco visitare potest episcopus populum sibi commissum. arg. c. quoniam dominus. 3. d. c. 1. §. deinde. de censib. in 6. sic tamen sibi cōmissum ut populus separatim a clero visitetur. c. duo. 12. q. 1.

20 Visitare totam provinciam post visitatam pro-

priam diocesium, non tñ sine cā cognita probataque in concilio prouinciali, vt habetur in Conc. Triden. sess. 24. c. 3. licet ante id ei liceret. ex cap. 1. de censib. in 6.

Papa vero potest visitare omnes ecclesias etiam patriarchales, & titulos Cardinalium, & ecclesias Regulariū, ac militiarum ordinum, & omnes personas ecclesiasticas, & etiam laicos, Iudæos & paganos, Imperatores, & Reges. cl. vn. de Iudæis. tradit Pau. de visit. p. 1. q. 4. & q. 3. nu. 12. c. non minus. c. aduersus. de imm. eccl. c. omnes. c. solitæ. de maiorit. & obed. tradit Cucch. de visit. nu. 45. cum seq.

Quo ad quartū, cum episcopus quotannis debeat totam diocesium suā visitare. c. conquente. de off. ord. cap. episcopum. c. placuit. 10. q. 1. & si ita ampla sit ut uno anno tota visitari non possit, biennio saltem toto per se, vel suos uisitatores id exequi debeat. ca. 3. sess. 24. in Tr. Conc. & etiam frequentius necessitate urgente id sciendū sit. c. regenda. 10. q. 1. c. mandamus. de offic. Archid. Vt id decretum qua cura ac diligentia conuenit executioni demādet, suscipere debet omnem sollicitudinem cleri & populi visitandi. arg. ca. quoniam dominus. 3. 2. dist. prius seipso visitato ac reformato a familia sua c. ea quæ. §. si uero. de stat. mon. Dei nomine inuocato ad onus hoc apostolicum accedat. Et vt ordine in visitatione procedat, quædam ante eam ab eo sunt præmittenda, ac præparanda, quædam in ingressu sunt præstāda, & quædam in ipso actu dignoscenda, & inquirenda.

Quo ad primum ergo, prius uideat episcopus uisitationes suas præteritas, & præcessorum, vel superiorum, vt uideatur si quid eget suppletionem. arg. c. in singulis. §. porro. de stat. mon. & c. si. §. sequētes. eo. 2. habeat secum duos expertos in uisitationibus faciendis. d. c. in singulis. in princip. 3. habeat secum face: dotem pro absolutione casuū reſeruatorum, notarium & scribam, cōſionatorem, si ipse prædicare nō possit.

21 Visitare possit.

22 Visitas quod preparare debeat, quod ue visitat.

fit, sigillum, formas iuramentorum, vel professiones fidei, Rituale Sacramentorum, indicem librorum prohibitorum, Conciliū Tridentinum, proprias constitutiones, & prouinciales, iuxta quas debet suas ordinationes facere. c. super eo. c. ecclesijs. c. sopite. de censib. c. 2. de cap. mon. ca. cum ecclesia. de el. Pau. d. tr. p. 1. q. 5. n. 30. ac duos etiā canonicos pro eius dignitate seruanda. iuxta. c. iubemus. de conf. dif. 1. nisi ad loca pauperū accedat, ne sit eis grauis, nisi proprijs impensis id exequatur, vt infra dicetur; quarto secum habeat librum pontificalem, ceremoniale, & olea cathecumenorum, & sacri chrisimatis, & infirmorum, vt pro antiq̄uis reponere possit, si opus est, vel saltem chrisma pro sacramento cōfirmationis, & ornamenta pontificalia, vide licet pluuiale violaceum & album, & planetas iridem dīctorum colorū, baculum pastorale, mitram, casulam, dalmaticam, strictam, clamidem, amictū, cingulum, chirotecas, annulum, gremiale, bacile, broncinum, tapetū, manutergium, nasutergium, caligas, sandalia, crucem, candelas, Thus, calicem, thuribulum. quinto antequam episcopus visitet, q̄ per se facere debet, nisi legitime sit impeditus. d. ca. 3. in Trid. Conc. & c. Romana. de censib. in 6. alias vbi singula loca visitare non potest ad vnum congruum clericos, & laicos conuocet, ne visitatio eorum postponatur. d. c. & c. faciat. 12. q. 2. & c. qualiter. de elec. denuntiare dēt per litteras visitandis diem aduentus sui, ne eos improuisos inuadat. vt d. Io. Andr. in c. cum sit Romana. de sim. Spec. tit. de Inquif. §. quando autem. ver. si vero. exemplo Christi qui volens visitare templum Iudæorum p̄misit duos ex discipulis suis. Math. 21. eos hortando pastoralibus literis ad pietatis officia, confessionem, & sacram communionem, & orationem fundēdam pro salutarī fructū visitationis, & edicta valis ecclesiæ erunt affigenda, ne q̄s se excusare possit si se absentet, vt d. Fed. sen. conf. 79. potest etiam episco-

pus p̄mittere Archidiaconum, vel alium virum ecclesiasticum qui visitandis nuntiet aduentum episcopi clero & populo conuocato, vt ei obuiam debito modo ire possint, & quæ ad visitationem pertinent p̄parare, vt in Cōcil. Rhotamagensi cauerur, & ante initium visitationis orationem quadraginta horarum in cathedrali exponat. E conuerso parochus vel rector ecclesiæ visitandæ tribus diebus ante signo campanæ populo significet episcopi aduentum, & proximo die festiuo litteras pastorales episcopi de visitatione perlegat, ac illū hortetur ad sacramentum confirmationis digne suscipiendum, & sacram communionem ab episcopo suscipiendam.

Curet p̄terea parochus vt adiutores sacerdotes habeat vicini ores ad confessiones audiendas, & episcopum aduenientem suscipiendum, hostias, vinum, mappam pro sacra communione p̄paret, Faldistorium, seu cathedram pro episcopo digniori ecclesiæ loco solenniter extuar, suggestū item exornet, & in promptu habeat schedulas eorum qui sunt confirmandi, cum eorum nomine, & cognomine, & cōpatrum, ac commatrum; Indicem similiter oīum quæ b̄ndicēda sunt, vt calicum, campanarum, corporaliū, & huiusmodi episcopo ante diem visitationis p̄sentet, vt de die & hora illa benedicēdi deliberare possit, sacrificium exornet, & exponat omnem suppellectilem ecclesiasticam ordine suo, vt facile in visitatione distingui possit, & libros item vt missalia, antiphonaria, gradualia, & huiusmodi; Monumenta item quæ ad ecclesiæ altarium, vel capellarum iura, priuilegia, & bona testificanda pertinent; librum item constitutionum, & rituum illius ecclesiæ in diuinis officijs; Inuentariū similiter reliquiarum ibi extantium, & monumentum literarum illas testificantium, aliud indulgentiarū quæ ibi, sunt aliud ēt vestium sacrarum, aliud monumentorum bonorū ecclesiæ, vel altarium; Indicem etiam dignitatum

cano-

canonicatum personatum, & aliorum titulorum qui ibi sunt, altarium capellarum & clericatū qui ibi sunt, cum nota eorum redditus, & onerum, & fundationū, & notariorum qui illa conscripserit, & si qui p̄terea tituli ibi sint amouibilibi locorū, & titulorū beneficiorum & ecclesiarum ac oratoriorum quæ intra parochiam sunt, cū eorum redditibus ac fundationibus. Indicem similiter scholarum, confraternitatum, & aliorum locorum piorum ibidem extantium, vel extra ecclesiam, aut etiam hospitalium, cum nota notariorum a quibus instrumenta defu- per sunt confecta. Indicem etiam monasteriorum, etiam commēdatorum, tam vitorum, quam etiam seminarū, licet ab episcopo immunes sint, & heremitarum. Indicem item clericorum ibidem extantium, cum eorum nominibus, & loco habitationis, an domi parentum, vel alibi, & puerorum qui ecclesiæ inseruiunt, ac eorum qui in diuinis cantu sonoue adiuuant, & missæ feruientium, in funeralibus, & huiusmodi. Indicem etiam bonorum ecclesiæ ac p̄diorum, & redditus, & oblationum, quæ statim diebus sunt, & vsurpationum bonorum illius ecclesiæ & alienationum bonorum ecclesiæ triginta annis ante Tridentinum Concilium factarum. Indicem etiam bonorum & reddituum, clero uel capitulo eius ecclesiæ communium. & similiter ecclesiarum vacātium, & eius q̄ rectori pro soluitur vel fabricæ ecclesiæ, uel perluminariibus, vel ad sacrificiæ ecclesiæ, vel alterius rei usum. Libros promotos habeat, vnum baptizatorum, matrimonio iunctorum alium, tertium cōfirmatorum, quartum de numero & statu animarum; Indicem etiam eorum quæ ex cōstitutionib. diœcesanis in illo loco non seruantur; Indicē ēt secretū hereticorū, vel de heresi suspectorū, habentiumve libros prohibitos, in cōcubinatu viuentium, vel publico statu peccati, blasphemantium, superstitionis, inconfessorum, & eorū qui nō communicarūt in Paschate, simonia-

corum, vsurariorum, coniugum disfiditorum, uel in gradu prohibito iunctorum, uiolantium dies festiuos, choreis aleis otio, & huiusmodi dēditorū, & aliorum huiusmodi publicorū peccatorum. Indicem etiam p̄ceptorū pedagogorum, artes liberales profitentium, mulierum docentium, medicorum, chirurgorum, pictorum, biblioparum, obstericum, notariorum, cauponorum, tripudiandi, vel sonandi in choreis artem profitentium, & huiusmodi, de quibus late habetur in quarto Concil. Prouin. Med. sub tit. de visitatione.

Quo ad secundum episcopus visitaturus modesto comitatu ac utili ad opus visitationis, ne grauis sit in uisitatioe contra dict. capit. tertium, sess. 24. in Trid. Concil. ita ut ultra decem homines, & iumenta septem secum non ducat, incipiat visitationem a cathedrali & capitulo, dicto capitulo primo de censibus, in sexto; idque post synodum celebratam, licet & ante visitatio fieri possit, vt dicit Pau. d. tract. parte secunda princip. quæst. 1. cui ad ecclesiam visitandam accedēti clerus ecclesiæ cottis indutus, cruce p̄cedente, & populo subsequente, iuxta decretum Concil. Turon. alias ei munere qui defuerit est excommunicandus ex Conc. Rhotamagensi, c. si quis. de maiortate & obediē. cap. Romana. de p̄nitent. in 6. cum gaudio & reuerentia hymnis, & canticis spiritua- libus obuiam fiat, & venientem sub Baldachino a primatibus loci delato excipiat, qui adorata cruce sibi oblata humi super tapeto decenti statuta non longe ab ecclesia, sub baldachino ad ecclesiam, benedicens astantes, accedatur, sibi que ingredientī ecclesiam offeratur aspergillum aquæ benedictæ cum hōlopo, & sale mixto, a sacerdote pluuiali induto, eo etiam prius incensato, qui episcopus astantes aqua illa aspergat, & accedens ad altare maris ibi genuflexus oret, ac interim a choro canatur Antiphona: Sacerdos & pontifex,

28
Visitator
quo comi
tatu visitet
& qua for
marecipie
dus.

rifex, &c. & subiiciatur. ver. Ecce vir prudens. Respondetur, qui ædificauit domum suam supra firmam petram, tum a parcho dicitur, Oratio, Deus humilium uisitor, &c. vt in pontificali, qua finita episcopus surgit & accendens ad altare, eoq; in medio deofculato, populo benedicit solenniter, dicens: Sit nomen Domini benedictum, &c. quo finito accedit ad pulpitem, vel sedem sibi paratam, & ibi uerbum Dei proponit, iuxta cap. i. r. de censib. in 6. causam sui aduentus significans, & hortans populum ad fructus ex uisitatione ferendos, pacis scilicet charitatis continentia modestia, & huiusmodi, uitijs & abusus remotis, & ad reuerenter suscipienda sacramenta confirmationis, & sacrae communionis, & si sit apostolicus uisitor iubeat legi literas pontificias delegationis sibi factae, quibus lectis mandat notarium id in actis referre cum testimonio duorum religiosorum, vt d. Pauli. d. tr. p. r. q. 5. num. 3. r. c. in singulis. de stat. mon. tum accedat ad uisitationem peragendam modo quo infra.

24 **in Visita-** Quo ad tertium, primo loco episcopus ecclesiam uisitabit, & primo inquiret an sit polluta, & si cegeat reconciliationem quam ante omnia reconciliabit, & si locus est interdictus, ob id uisitatio ecclesiae non est omittenda, etiam si sit interdictum generale, sic enim episcopus eos conuocare potest in ecclesia & publice eis praedicare hortando eos ad emendationem, & obedientiam praestandam, & tollendam causam ob quam sunt interdicti. iuxta ca. responso. de sent. excom. sic tamen ut nullum eis celebretur diuinum officium. cap. cum uoluntate. eo. His actis, vel si praedicta non adfuerint, primo uisitandum est uenerandum Eucharistiae sacramentum, & fieri debet accessus quatuor intortitijs, a parcho pluuiali induto incensato sanctissimo Sacramento, & deposito extracto uase in quo custoditur, uideat episcopus an adsit tabernaculum honorificum pro loco qualitate in quo custoditur sanctissimum Sacramentum,

q; foris sit inauratum, & intus panno albi coloris sericeo circumuolutum, in cuius summo adsit imago Christi resurgentis, & eadem in hostio tabernaculi, q; clauem inaurata floculis aureis ei appensis tuto claudatur, ac conopeo argenteo, uel saltem sericeo totum tegatur, & intus in imo eius adsit corporale super quod uasa sanctissimae Eucharistiae reponantur, & nil aliud preter sanctissimum Sacramentum. Inspiciat an adsit pixis parua ex argento inaurata, in qua nec corporale reponatur, in qua tres uel quinque saltem particulae Eucharistiae reponantur quacumque hebdomada renouandae, & ex hostijs non ante dies uiginti confectis, & an adsit maior pixis pro populi communiione, & Tabernaculum cum lunulis argenteis & vitro perlucido ad id processionaliter deferendum, quae omnia propta sint, & tuto custodiatur iuxta cap. sane. ubi gl. de celeb. miss. & c. r. de cult. Euch. & c. psbyter. cum seq. de conf. dist. 3. Inquirat etiam an lampas ante illud iugiter ardeat, & cuius expensis, & an adsit ullum legatum ad id praestandum. An adsit umbella decem ad usum sacrae Eucharistiae tegenda, & Baldachinum honorificum quando deferatur ad infirmos, uel processionaliter, an pluuiale pro sacerdote tegendo & uelum cubitorum. 6. dum deferat sanctissimum Sacramentum, & uelum item sericeum, uel argenteum, aut inauratum, ad tegendum uas sanctissimi Sacramenti, an honorifice processionaliter deferatur cruce praecedente, clero sequente, & Thuribulo preparato quo iugiter sanctissimum Sacramentum incensetur, ac baldachinum sub quo deferatur cum multis intortitijs accensis populo deuote sequente. An honorifice deferatur ad infirmos cum baldachino, uel umbella, cum laterna decenti, ceroastis cum cereis accensis, tintinnabulo, & aqua benedicta. An honorifice in ecclesia ministretur, scilicet paratis scabellis oblongis mappis candidis tectis, sex intortitijs ad associandum sacerdotem a clericis uel uiris pijs, dum sacram Eucharisti-

charistiam ministrat, & uasis mundis pro purificatione, & huiusmodi. Similiter an honorifice exponatur in oratione quadraginta Horarum a sacerdote pluuiali induto praesente clero superpelliceis induto, populo campanarum sono congregato, & ad eius adorationem pluribus tum clericis, tum laicis iugiter assistantibus, quorum omnium forma, & modus late traditur in Tomo 4. sub tracta. de sacramento Eucharistiae, ad fin. & ubi quid deest eius arbitrio ordinabit ut prouideat.

Secundo loco uisitabit episcopus sacra, & uidebit quomodo custodiantur, & primo an adsit fons baptismalis, positus in capella, uel ecclesia sub nomine S. Ioan. Baptiste, uel saltem uindique clathris ferreis clausum sit, q; fons lapideus sit forma oblonga, uel rotunda, cui desuper cibarium pyramidatum affigatur, q; inde extrahi non possit, q; labro uasis baptismalis reitatur, & inaueretur ac commissurae ita connectatur, ut puluis intus ingredi non possit, & ob id etiam uelo decenti tegatur, & a superioriori parte ciborij armarium paruū conficiatur seruandis sacris oleis, sale, mappis, & alijs ad usum baptismi necessarijs aptatum, & intus tela serica albi coloris uestiat. Videbit pariter quomodo sacra olea custodiantur, an adfuerint tria uasa stannea, uel argentea inter se coniuncta, literis distinctis sic, CHR. Cath. Inf. vno operculo cōtecta, in uasculo, uel capsula nucea corio inaurato contecta, quae digito depresso claudatur posita, quae capsula cum libro rituali, bombaci, sale, matilibus in choro in armario in pariete posita, q; intus in armario in pariete posita, q; intus in armario, & extra offiolo, ac clauem bene tuta custodiatur. Videndum ite an adsit uas unum pro oleo infirmorum, q; corio inaurato tectum, in bursa uioleae, uel nigri coloris sericeae includatur. An alia item capsula adsit in uase baptismarum, ut supra confecta, in qua custodiantur oleum cathecumenorum, & christi ad usum baptismi, cum prima sit pro oleis refundendis, & a cathedrally

accipiendis, q; oī tēpore seruanda sint, quorum omnium forma late describitur infra in sacramento Baptismi, ad si. & si quid deest iuxta episcopi prudentiam, mandet ut prouideatur, uideat etiam an sacramenta quotannis renouentur, in lampadibus ea 6. Feria hebdomadae sanctae comburendo, & uelusta in sacrarium in choro extas, uel alia parte ecclesiae iuxta ea quae habentur in tract. de Missa. sub c. de ecclesia, projiciantur.

Tertio loco uisitabit episcopus cum duobus intortitijs sacras reliquias, & uideat an sint probatae cum apertis cartis documētis, cum non liceat sine auctoritate aliquod corpus uel sanctum uenerari. ca. 1. de reliq. & ven. nec nouas reliquias. ca. fin. eo. & an extra capsulam ostendantur, contra d. c. si. an cuiq; uideantur uel donentur, contra concil. 6. Med. tit. de cultu sanctorum, & Bulla Gregorij XIII. 15. Febr. 1583. pro uincia Mediolani, an transferantur de loco ad locum contra ca. corpora sanctorum. de consecr. dist. 1. an in processionibus honorifice deferantur a clerico in sacris constituto. an dignoscantur inter se scriptis, & an earum testimonium habeatur in archiuo episcopali, q; de omnibus in dioecesi extantibus episcopus praestare debet, quae in locuto in choro. f. armario è regione illius sacrorum oleorum iuxta illius rationem munitum, custodiatur sub duabus clauibus in uasculis argenteis arcis, uel oculis pie & decenter elaboratis, corpora uero integra, uel sub altaribus sint uel ubi extra illa sunt clatra ferrea decenti muniantur, & sacra membra, literis marmore inscriptis, corpora & reliquias quae ibi custodiuntur testantibus, ac pijs imaginibus, tum omnia armarium, tum alia loca ubi reliquiae sacrae posita sunt, decorentur, & illis si in choro non sunt, lampas propria praeuiceat, & earum monumentum in archiuo sacristiae afferuetur. Nec per laicos ullo modo tangantur, & cum a sacerdote in altari certis diebus ostendantur prius incensentur, nec sine operimen-

rimentis & velis ostendatur, ac solennibus tantum diebus, & die patroni, ac cum exponitur processionaliter id fiat hymnos pios decantando, & dum stant in altari candelæ. 4. ante eas præluceant, & a duobus vel vno saltem saceris initiato perpetuo afferentur, laicistamen de licentia episcopi licebit coronis loculos earum tangere, vt late habetur in Conc. 4. prou. Med. titu. de sacris reliquijs, amouendo omnem superstitionem si forte in reliquiarum benedictione irrepserit, & turpè questum, vt habetur in Conc. Trid. sess. 25. decre. de inuocatione & veneratione, & reliquijs sanctorum, & quando epi iudicio sunt transferendæ de loco ad locum id fiat cum magna solennitate, de qua in d. Conc. Med.

Quarto videat an aliquod miraculum ibidem apparuerit, prohibens ne eo inconsulto noua miracula admittantur, & in consilium adhibeat pios viros & Theologos cum quibus de eorum veritate cognoscat, sicutamen ut ubi grauior quæstio apparuerit, Metropolitanis, & comprouincialium episcoporum in concilio prouinciali sententiam expectet, & vt nil nouum, vel in ecclesia inusitatum, papa inconsulto introducat. d. decret. in Tr. Conc. & ideo episcopo inconsulto etiam in ecclesijs regularium non liceat altare causa miraculi erigi, vel vllas imagines extra morem ornari, vota vel oblationes suspendi, vel quicquam noui in ea re geri. d. Conc. Med. quinto videat imagines in ecclesia extantes, prouidens vt nulla insolita imago eo inconsulto in ecclesia etiam exempta, ponatur, ne falsum dogma inde confurgat, nec rudibus occasio erroris detur. d. decret. Conc. Trid. prohibens etiã ne prophanz aut inhonestæ imagines in ecclesia vel alibi ponantur, pictoribus contrauentibus penam imponendo, vetãdo etiam ne imagines animalium in ecclesia pingantur, nec ut crux sacræ aliæque imagines sacræ humi sculpanantur, nec imagunculæ paruz fucatz in altari ponantur, iubens etiam vt uete-

res corrosæ reficiantur, dicto Concil. Med. ad fin.

Quinto videat an adsint indulgentiæ, & an certa earum documenta habeantur, quæ recognoscat, prohibens ne incertæ publicentur, nec certæ nisi de licentia episcopi adhibitis duob. de capitulo publicentur, nec ut ad questum, sed ad pietatem adhibeantur, ut habetur in Conc. Trident. sess. 21. ca. 9. vetas ob id capsulas exponi, nisi in opus pium eque elemosinæ exponantur, nec indulgentiæ cum manibus adiutricibus publicentur, cum a Pio V. id sit prohibitum, in eius constit. 33. incip. & si dominici.

Sexto visitet episcopus altaria ecclesiæ, & videat sub cuius sancti nomine sint dicata, & an sint consecrata, an dotata, & quæ sit eorum dos, & an vsurpetur ab aliquo, an aliquis sacerdos ibi sit institutus vel pretio cõductus cum onere celebrandi, & an oneri satisfiat iuxta instituentis ordinationem, uel conuentionem desuper habitam, prouidens quod sit lapideum non ligneum contra. c. altaria. de consecr. dist. 1. nec intus sit vacuum, & mensa superior sit ex lapide integro, cui tamen si non est consecratum inferi potest altare portatile, in mensa lignea super lapideam posita locatum, quod latum sit vnc. 16. longum 10. Med. & desuper ponant tres tabulæ mundæ & integræ. iuxta c. vestimenta. de consecr. distin. 1. c. fin. de cust. Euch. quarum superior vsque ad scabellum altaris descêdat, & desuper ponatur tela viridis, quæ mappas tegat, sit vero altare si maius est in choro extans a soli scabello altum cubitis duobus. vnc. 8. longum cubit. 5. Mediol. longum duobus, vnc. 12. in quo 3. sint gradus quorum vnum bradella faciat ex asseribus cõfecta, qui alti sint vnc. 8. & bradella lata sit cub. duobus, vnc. 8. & ab vtroque latere cingat altare, Altaria uero minora longa sint cub. 4. cum dimidio, lata duobus, vbi sint tantum duo gradus, altaribus vero omnibus vbi fieri potest intra capellas, & in ingressu affigantur cancelli ferrei, vel

sal-

saltem lignei, qui ab extremo gradu altaris distent non minus cubito vno, vnc. octo, vt id spatium sacerdoti, & clerico ministranti detur, Non extruantur vero altaria sub suggestum vel organum, vel vbi Euangelium, aut Epistola canitur, nec inter columnas, aut eis adhæreant, nec è regione altaris maioris, & ornata sint cruce duobus saltem candelabris, Icona decenti, tabula secretorum mappis, & pallijs quineque colorum, vbi facultates suppetunt, quorum omnium forma, & modus traditur infra in tractatu de Missa; vbi de altari sit sermo, & vbi quid deerit Episcopus pro eius prudentia statuatur vt prouideatur. Videat etiam diligenter an altare sit execratum, & egeat re consecratione, vt si est ex toto destructum, vel mensa superior in sua forma sit mutata, vel enormiter fracta, vel si in angulis, & cornibus enormiter est destructa, vel si motus sit aliquis de lapidibus principalibus stipitis mensam contingentibus. capit. ad hæc. capit. quod in dubijs. de consecratione eccl. quando scilicet altare super columnas figitur, vel si sigillum sit fractum, vel diminutum. cap. si motum. de consecr. distin. 1. Vel si altare notabiliter augetur. Videat item an sigillum altaris portatilis sit morum, quia sic execratur, vt d. Abb. in c. 1. de consecr. eccl.

Septimo, visitet corpus ecclesiæ, & videat sub cuius nomine sit dicata, an sit consecrata, & an dies Dedicatio nis, & patroni colatur, iuxta capitulũ, pronuntiandum. de consecr. distin. 3. similiter an sit fundata auctoritate episcopi, an respiciat ad Orientem equinoctialem, an sit dotata, sic quod dos sufficiat ministris, & luminaribus. capit. pie. decimas extra quæst. septima, & ad hospitalitatem, & munera episcopalia persoluenda. capit. de monachis. de præben. capit. 2. de supplen. negligen. nisi adsit casus necessitatis, vt quia sine sacramentis homines moriantur, quia sic sine dote extrui potest, vt dicit Abbas in capitu. ad audientiam.

de eccles. edific. & si locus sit exemptus requiritur licentia papæ in ecclesie designatione. c. auctoritate. de priuilegiis. in 6. & si non est consecrata adhuc potest ibi celebrari si est benedicta de licentia episcopi, vt d. Abb. in ca. 1. de consecr. eccl. & si non est cõsecrata, potest eam episcopus cõsecrare, modo interueniant supra enumerata. f. dos competentis, & c. videat etiam an ampla sit ad capiendum populũ loci assignato cui libet ab omni parte mensura vnus cubiti vnc. 8. & etiam ad externos ad solennitates venientes recipiendos, videat itẽ an ecclesia fornicata, vel laqueata benefarta teatque sit, & pauimentum integrũ, Fenestræ vitreo opere vel tela saltem contextæ, an valuz sint bene firmæ & munitæ clauæ ac pestulo, & an ecclesia ipsa tota munda a sordibus puluere telis araneis, & dealbata, vel picta sit picta, An capella maior sit ampla & sedilia apta pro ministris, & sub arcu eius an sit imago pia crucifixi, an vas aque benedictæ è marmore decens in ingressu ecclesiæ a latere dextro positum sit, An suggestum adsit loco conspicuo in gremio ecclesiæ polite cõfectum vnde concio habeatur. An confessionalia pro numero confessorum extra capellam maiorem loco aperto locata, extra quæ mulieres non audiatur, vt in ca. seq. an pauimentum apte cõfectum sit, an sepulchra distent à gradu vltimo scabellis altari p tres saltem cubitos, an fores ecclesiæ debitis horis aperiantur & claudant, quorum osium forma late describitur in tr. de missa, vbi de ecclesia est sermo. Inquirat et episcopus an ad ecclesiã humiliter sit ingressus, & an aliqui irreuerenter ibi maneant, deambulãdo per eã tpe diuinorum colloquendo, contra Bullã Pij V. Dat. Cal. Apr. 1566. & Tr. Concil. sess. 22. de obseru. prohibens id omnino, & multo magis ne ibi fiant conuentus profani, nec rerum venalium mercatus in earum atrijs vel cõmiterijs habeantur, nec vt quisquam in foribus consistat cum armis hastatis, tormentis, volucris, & huiusmodi, & minus cũ illis

E

eccle-

ecclesiam ingrediantur, vel ne altari-
bus, aut vasi aquæ benedictæ, vel fonti
baptismi quisquam innitatur. curans
etiam vt mulieres loco separato a vi-
ris in ecclesia maneant, nec illam nisi
capite velato ingrediantur. i. Corint.
vndecimo; & vt mendicij in ea elee-
mosinas non q̄rant, sed in foribus de
licentia Episcopi consistant, sine qua
nulli in ecclesia extrave mendicent, q̄-
suarijs omnino eliminatis. ex Conc.
Trident. sess. 21. 9. cap. prohibens etiam
ne vigiliarum causa aliquis in eccle-
sia pernoctet, sed ecclesiæ vesperi ad-
ueniente claudantur, & die lucescen-
te aperiantur, & cum quis ad immu-
nitatem ecclesiæ confugit, id à Recto-
re illius statim episcopo significetur,
vetans etiam ne occisorum corpora
in ecclesijs conspiciantur a iudice se-
culari, prohibeat etiam ne aliquis in
ecclesia sepeliatur, nisi in sepulchris
iam factis, nisi de ipsius licentia, & vt
sepulchra lignea a terra extantia amo-
ueantur, æneis tantū, vel marmoreis
relictis, & euacuatis ex Bulla Pij V. Ca-
lendis Aprilis, 1566. & vt insignia
bellica inde amoueantur. ex dicta Bul-
la, & vt sepulchra humi posita solo e-
queantur, & ita obturentur vt nullum
foetorem emittant, & detur nulla in
ecclesia fiant, nec capellæ, aut altaria
sine episcopi licentia, vt habetur in
Concilio tertio Mediolanensi, titu. de
ijs quæ pertinent ad ornatum, & cæt.
Videat insuper episcopus ne altaria vl-
la extra ecclesiam, & sub dio sint, ni-
si septa & munita sint, & ne in qui-
busuis ecclesijs, vel oratorijs etiam
campesribus aliquid prophanum vt
ligna, vina, paleæ, & huiusmodi repo-
nantur, & altaria in eis extantia or-
nata sint, & ante earum fores clathra
lignea apponatur ne belluis ingressus
illuc pateat, nec in eis capsæ ad elee-
mosinas colligendas, nisi episcopi con-
cessu ponantur, Nec in eagramma-
tica edoceatur, nisi episcopi concessu,
idque ex causa cum domus est angu-
sta, & diebus tantum ferialibus; & ec-
clesia frequenter a puluere telis ara-

nearum, sordibus & huiusmodi pur-
getur. Videat demum Episcopus an
ecclesia egeat aliqua reparatione, qd̄
ab ijs ad quos pertinet præstari curet,
etiam si iuris patronatus sint & paro-
chiales, ex fructibus ad eas quomodocun-
que pertinentibus, & in defectum
parochianos ad id cogendo, & si om-
nes magna egestate laborant, ad ma-
trices vel viciniores ecclesias transfe-
rantur, cum facultate dictarum ecclesias
dirutas tam parochiales, quam nõ in
prophanos vsus, non tamen sordidos
erecta ibi cruce conuertendi, si vero
sint ecclesiæ sine cura, episcopi trans-
ferre possunt beneficia simplicia etiã
iuris patronatus ex ecclesijs, quæ ex
vetustate, vel alias collapsæ sunt, &
ob earum inopiam restaurari nõ pos-
sunt, vocatis ijs quorū interest in ma-
trices, vel alias ecclesijs eorundem lo-
corum, & in ijs erigere altaria, vel ca-
pellas sub iisdem inuocationibus, vel
in iam erecta altaria, vel capellas trãs
ferre cum omnibus emolumentis, &
oneribus prioribus ecclesijs imposi-
tis, cap. 7. sess. 21. in Trident. Concil. &
si quæ fenestæ in ecclesijs præter
eas quæ episcopi sunt, respiciant, ob-
turentur, & item ita depresso fenestæ,
vt sacerdos celebrans in altari a tran-
seuntibus conspiciatur.

Septimo visitet sacristiam, quæ ab
altari maiori aliquantum abesse par-
est, vt inde processio egredi possit, cu-
ius tectum fornicato opere sit, & pa-
uimentum subtus paruos fornices ha-
beat, cum duabus fenestris, eius hostio
in gremium ecclesiæ tendente, & de-
center constructa sit, ac in ea sit sacra
icona & altare vel mensa ad formam
altaris, cruce candelabris & mappis cõ-
structum, vbi sacerdos sacras vestes se-
induat, sit etiam ibi oratorium foris
prominens, vbi sacerdos oret imagi-
ne crucifixi ibi extante. Vas etiam a-
quatium manibus abluendis aptatum,
cum titulo, & linreo mundo, Arma-
rium etiam habeat amplum in quo sa-
cræ vestes recondantur; Aliud etiam
in quo calices & c. libri chori ponan-

tur, quæ singulis clauibus muniatur,
& vestiarium etiam decens, quorum
omnium forma late describitur dicto
tractatu de ecclesia. Videat vero epi-
scopus an in ea sint calices tot quot
sufficiant, bene firmi cum cuppis ar-
genteis & inauratis, an vela pro ratio-
ne diei & officij sericea, an corporalia
linea simplicia latitudinis vnciarum
30. & lōgitudinis totidem, & purifica-
toria latitudinis vnciarum 18. longitu-
dinis totidem; & tot quot sufficiant be-
ne munda & integra, an mappæ pro
altaribus bene mundæ, & integræ, at
albæ amictus cingula decentia & nu-
merosa, sudariola, & manutergia, sa-
culi corporalia 4. colorum cum cru-
ce contexta, ceroferaria, Thecæ pro
intortitijs, pax decens, cottæ commu-
nes, tintinnabula pro missis, & huius-
modi, & an calices vasa sacra, corpo-
ralia, purificatoria semel in mense a
constituto in sacris lauentur in pelui
ex ære ad id tantum parata, & ablutio-
nes in sacrarium projiciantur, an pla-
netæ albæ, rubæ, virides, violacæ, &
nigræ sericeæ, & totidē subsericeæ be-
nedictæ, & pallia identidē, an Thuribu-
lus cū acerra & cochleari, an Tunicel-
læ albæ, & patroni diei festiuo aptæ,
an pluuiaria, an candelabra decentia,
an hamulæ periculæ, an tintinnabu-
la pro missis lectoria, an Missalia, an
graduale, antiphonaria, lectionaria,
& huiusmodi, an vexilla decentia pro
processionibus, & huiusmodi, quo-
rum omnium forma late traditur tra-
ctatu de Missa, vbi de altari agitur. In-
quirat an ibi reuerenter ministri ma-
neant, semotis chachinnis, nugis, &c.
& laicis exclusis, & maxime mulie-
ribus.

Octauo visitet turrin campanarum;
quæ quadrata debet esse, cum plurib.
tabulatis interius quorum unum for-
nicatum sit, alia lignea, & in singulis
tabulatis fenestæ sint, & quæ sunt in
summo columellis inter se distinctis
patentiores sint, & in eius summo gal-
li effigies crucem erectam sustineat,

cuius ostium valuis firmis pessulo, &
clauē muniatur, & habeat septem
campanas si cathedralis est, si colle-
giata tres, si parochialis idem vel duas
saltem distinctas, & in hac turri ho-
rologium habeatur artificiose confe-
ctum ad horarum pulsū, nec cam-
panæ anteponantur in campanili,
quam sint solenniter benedictæ, cu-
ius rei monumentum in sacristia, vel
ecclesia sculptum sit, aut campanili,
ac campanæ non rem prophanam, sed
imaginem sancti Patroni Ecclesiæ, vel
alterius habeant, vel in ecclesijs pau-
peribus saltem pilæ lateritiæ cõstruan-
tur, in quarum summo campanæ ap-
pendantur, funes vero per labum li-
gneum non in capellam maiorem, vel
aliam, sed alio descendāt, quorum om-
nium forma late habetur infra tracta-
de Missa. capit. de ecclesia, prouideat
autem episcopus ne in hac turri con-
iugati dormiant, & ne campanæ quæ
ad conuocandum populum ad diuinā
adhibita sunt, pulsentur ad signū dan-
dum supplicij de reo a iudice sumen-
do, vel ad fugandum fures, & huius-
modi, maxime prohibens ne rector
ecclesiæ huiusmodi rei consentiat, ne
irregularitatem incurrat nec inde se-
cuta, si is in eo opere participauerit, vt
dixi in tract. de irregularitate.

Nono, visitet cœmeterium, & sepul-
chra, prouidens vt in cathedrali ante
fores chori sit sepulchrum episcopi,
& a dextro latere duo pro canonicis,
& a sinistris alij duo pro alijs mini-
stris sepeliendis, & clericis, In col-
legiata tria sint ante chorum, me-
dium in quo Rector, dextrum vbi
canonici aliud in quo clerici, & alij
ministri sepeliatur, in parochiali duo,
vnum pro paroco, aliud pro mini-
stris, sepulchra communia vbi in cœ-
meterio fieri non possunt in ingres-
su ecclesiæ quattuor eo nomine ex-
truantur, particularia vero nulla ni-
si Episcopi concessu, sepulchra vero
duplici integumenta tegantur; Cœ-
meterium amplum sit vndique parie-

te circumdatum, in cuius ingressu subsit cratis ferrea, ne animalia illuc ingrediantur, parietes vero dealbentur, & porticibus ornentur pie pictis, in medio vero cæmiterij crux sit ex auricalcho, vel marmore confecta, & ibi etiam sit capella ad preces pro mortuis effundendas, & sepulchra sub porticibus extruantur, & arbores omnes inde extirpentur, ac etiam fœnum, & huiusmodi, quorum omnium forma late describitur dicto tractatu de Missa, capitulo de ecclesia, nec per illud transitus fiat, sed valvæ ponantur, quæ bene clausæ teneantur, & stas diebus rector ecclesiæ cum cæteris clericis ibi pie profunctis oret, & asperionem de more faciat.

25 Vistatio-
nis decre-
ta cui⁹ ex-
pensis sint
expedien-
da.

Quo vero ad expensas in prædictis faciendas & ordinandas, ubi vistator episcopus decreuerit eius arbitrio aliquid opus faciendum, quod decori ecclesiæ sit, & ad Deigloriam tendat, has regulas obseruare poterit, ut si adest fabrica ecclesiæ ab ea impensæ in ecclesia, quæ opus sunt, fiant, capitu. vni. decima quæstione tertia, qua deficiente, vel si non sufficit, populus tenetur si consuetudo dictas impensas faciendi in ipsum est translata, quod intelligitur, nisi ipse egeat & ecclesia abundet, argum. capitu. aurum. duo decima quæst. secunda, qua consuetudine cessante, Rector ecclesiæ, & alij beneficiarij tenentur pro rata fructuum ad eius refectionem deductis redditibus necessariis ad eorum victum, etiã ubi opus esset de nouo construere ecclesiam, vt dicit Abb. in cap. primo, cap. ad audientiam. cap. de his. de eccles. adif. & in subsidium tenentur parochiani, vt not. d. in d. ca. 1. Silue est. ecclesia. 2. num. 6.

Ex Concilio vero Tridentino, sessione vigesima prima, capitu. septimo, statuitur vt ecclesiæ parochiales collapsæ reparentur ex fructibus, ad eas quomodocunque pertinentibus, & in defectum eorum a parochianis, & si om-

nes magna egestate premanantur ad matricem ecclesias, vel viciniore transferantur, & dictæ ecclesiæ conuerti possunt in prophanos vsus, non tamẽ fordidis, ibi cruce erecta, & idem procedit in ecclesiis simplicibus, etiam iuris patronatus, quæ ob inopiam instaurari non possunt, vocatis ijs quorum interest, transferendo dicta beneficia, vt supra cum eorum oneribus, & emolumentis, ubi erigenda sunt altaria sub eisdem inuocationibus, per hoc tamen non intelligitur præiudicatum consuetudini, quæ habet quod populus dicta onera subeat, vel si qua alia subest vt reparationis campanilis cæmiterij, baptisterij, & huiusmodi, quæ consuetudo est seruanda; Et ideo episcopus inquirat diligenter quomodo in prædictis se habeat consuetudo, & item quis lampadem sustinet ex onere vel consuetudine, quis provideat de cereis, palmis oliuarum, candelarum in die Purificationis, cuius expensis etiam prædicator conductor, vt sic certior factus quis hæc onera subire debet, eum ad id cogat, ne mora in executione adfit, & ubi non constat de obligatione, vel consuetudine, sic statuere potest, fiat pluuiale & cæ. Sic enim conuenire poterit Rector cû populo pro rata eam expensam faciendi, vt etiam prudenter consuluit Illustrissimus Dominus Carolus Borromeus sanctæ Memoriam in libro Vistatorum.

Illud vero imprimis obseruandum est, in negotio Vistationis maxima prudentia vtendum esse, vnde licet ordinationes, & decreta ita sint decernenda, vt quam proxime fieri potest ad superius explicata accedatur, & cuncta ad formas prædictas, ubi commode fieri potest reducantur, aliter tamen decernere oportet in ecclesia insigni, aliter inferiori, aliter in loco nobili, aliter in paupere, & demisso, aliter ubi facultates superpetunt, aliter ubi omnes egestate

egestate laborat, id tamen vniuersaliter obseruare oportet, vt sanctissima Eucharia tuto & honorifice detineatur, & idem de sacramentis, ac reliquijs, vt baptisterium ubi capella haberi non potest constructum sit saltem lapide decenti, & chorio congruo bene clauso superposito, & ipso baptisterio vndique cratibus ferreis septo, vt ecclesia bene tecta sit, & dealbata, fenestre vitro, uel tela saltem munitæ, & clatris ferreis, portæ ecclesiæ firmæ & bene clausæ, chorus capax sit pro numero sacerdotum; altaria cum icona decenti cruce, candelabris mappis tribus distinctis, tabula secretorum, altari portatili amplo, si non sint consecrata, munita sint, & ita ampla vt sacerdos ibi commode cum ministro ministrare possit, non sint è regione altaris maioris, & quæ hærent columnis, vel amoueantur, vel sepianantur, sepulchra inde sint remota, ecclesia non fodiatur pro aliquo sepeliendo, nisi in sepulchris iam factis, inde amotis uexillis depositisque super eminentibus si ligneis, si marmoreis euacuatis, ibique adfit labrum aquæ benedictæ, pulpitu, crucifixus in frontispicio; Sacrificia bene muniatur, ad sint calices bene aurati, missalia, & albæ, cotæ vela corporalia, & huiusmodi, quæ bene munda sint, & integra, planetæ omnium colorum, & huiusmodi, cæmiterium vndique clausum, & huiusmodi.

27 Secundo principaliter & in genere inquirat episcopus de statu & vita per sonarum ecclesiasticarum, & primo habeatur eorum nomen, cognomen, ætas, natalia, patria, ecclesia cui inserviunt, Tum videantur Bullæ eorum ordinum, & inspicatur an per interstitia temporum sint promoti, an functiones in ecclesia exercuerint, an alicui ecclesiæ ascripti de mandato episcopi, an promoti per saltum, Sine litteris dimissorijs, sine examine, sine licentia episcopi, extra tempora, an in aliquo defectu existentes, de quibus late tractatur in Sacramento Ordinis,

si in minoribus ordinibus sint constituti, an semel in mense constentur, & cui, & an communicent, si in sacris an quolibet die dominico, si sacerdotes an celebrent saltem diebus dominicis & festiuis, ex Conc. Trident. sess. 23. cap. 14. si capellani an iuxta obligationes, si parochi an diebus Dominicis & festiuis, & frequenter in hebdomada; si in minoribus Officium recitent B. V. quotidie, Tum inquirat summam de eorum vita & moribus, ac officio, licet nullæ contra eos infamia præcedat, etiam a populo. c. Romana. §. sane. de censib. in 6. Spec. tit. de Inquisit. §. quando autem. ver. licet. non debet tamẽ episcopus publice dicere, si quis scit aliquid contra clericos dicat. c. licet heli. de sim. cap. licet. de accusatio. cum laici clericis sint semper infesti. capitulo. clericis laicos. de immunita. eccles. in sexto; nec recipere ideo debet cartulas quas secreto aliqui offerunt, nisi contra publice diffamatum. vt dicit Specul. d. tit. §. quando autem. versic. si vero aliquid. nec etiam debet exigere iuramentum. dicto cap. 1. de censib. in 6. a populo; & primo inquirat an in habitu clericali cum tonsura incedant. cl. vt ij qui. de æt. prohibendo eis vestes virides rubeas nimium molles vel nimium prolixas, vel nimium breues. cap. primo, de vit. cap. clerici. eo, vel partitas, id est varij coloris, d. Clemen. vt ij. alias per sex menses beneficiatus suspenditur a perceptio- ne fructuum beneficij, in alijs ordinibus citra sacerdotium constituti per id tẽpus inhabilitatur ad beneficium obtinendum, sacerdotes vero per annum, habentes vero curam vel dignitatem per annum priuatur fructibus. beneficij. d. Cle. ubi gl. & idẽ statuitur in Conc. Trident. sess. 14. capitulo sexto, & in Bulla Sixti Quinti, de habitu & tonsura, qui vterius beneficiatis addit priuationẽ beneficij ipso facto, habitus vero clericorum debet esse nigri coloris, si per dignitatem, alio vti non liceat, cum veste talari, & birreto cum cruce, & tonsura

decenti, nec etiam uti debent fulgidis vestibus, & vnguentis. cap. 1. 21. quæst. 4. Abb. in cap. clerici. de vit. quæ intelligitur nisi causa rationabilis adsit, vt vt quia eos oporteat mutare habitum ad vitam tuendam, vel in aliqua solennitate nuptiali iuxta morem regionis. Imol. in clem. 2. de vit. an cerimonias Missalis restituti qui sacerdotes sunt, obseruent, an munera sua per se obtineant, an in ædibus clericalibus sine episcopi licentia aliæ mulieres præter matrem & sororem cohabitent. contra. c. 1. de cohab. cler. & mul. cum seq. an beneficiati, vel in maioribus constituti quotidie horas canonicas recitent, alias peccant mortaliter, & beneficiati tenentur ad restitutionem fructuum beneficii pro rata officij omisi ex Cõc. Later. & Bulla Pij V. 131. & an sacris concionibus interfint; similiter inquirat anferant arma, alias sunt excommunicandi. capit. 2. eo. nisi itineris causa per loca periculosa. vt ibi d. gl. similiter an negotientur vel secularia negotia exercent, histrionibus an intendant, tabernas an intrent nisi ex necessitate, aleis an operã dent; alias enim moniti non desistentes a prædictis priuatiu privilegia clericali. cap. secundũ. c. fin. ne cler. An in sacris constituti apud seculares iudices litigent. c. 1. eo. c. 1. de postul. nisi propriam vel ecclesiæ suæ, vel piam causam agant, vel pro miserabilibus personis, vel coniunctis. d. c. 1. de postula. An conducant res seculares, vel procuratores sint in causis secularibus. cõtra d. c. 1. 2. ne cler. vel mon. An tabellionatus officium exercent contra. c. sicut vbi Hof. & Io. And. eo. nisi sit causa ecclesiastica, vel coram iudice ecclesiastico, vt d. gl. in d. c. sicut. An audiant leges vt phisicam, si Archidiaconi, & c. nisi parochi sint sub se capellas habentes. c. 1. ne cler. vel mona. in 6. Soc. in c. ad audientiam. de homic. An sententiam sanguinis exercant, vel in huiusmodi participent, vel an chirurgiæ operam det, vel duellis interfint. contra. c. 2. d. purg. vulg. An venationi istæ

dant. c. 1. 2. de cler. venat. nisi animi recreandi causa. Abb. in d. c. 1. vel ex necessitate, vt ibi d. An crapulæ vel ebrietati vacent. c. a crapula. de vit. An monasteria monialium frequentent nisi ex necessitate. c. monasteria. eo. tit. an concubinas domi habeant, vel cõ eis versentur, vel ad eas accedant, vel suspectas mulieres domi habeant etiam consanguineas præter matrem & sorores, contra. c. 1. 2. 3. eo. tit. c. 1. & 2. de cohab. cler. & mul. vel an aliæ peccata carnis maiora incurrerint, & huiusmodi, vt adulteria, stupra, & c. heresim an incurrerint, simoniam, & huiusmodi. c. perniciosam. vbi gl. de off. ord. An literis operam dent, in quo etiam periculum fiat, an prima tonsura initiati sciant scribere & legere competenter, in minoribus ordinibus latinam linguam intelligant, in maioribus q̄ pertinent ad eorum officium, sacerdotes vero quæ spectant ad sacramentorum administrationem, ex Conc. Trid. sess. 23. & habeant libros infrascriptos, sacram Bibliam, Cathechismum Romanum, Concilium Tridentinum, Constitutiones puinciales, & diæcesanas, summas probatas casuum conscienciæ, homiliarium, libros spirituales, & huiusmodi.

Tertio principaliter, & in genere 28 circa beneficiatos, videat an habeat titulum sui bñficii, an ante cõfirmationem minifrauerint, an ante bullas expeditas, vel possessionem adeptam cõtra ea quæ dicta sunt supra tra. de electione, si parochi an per concursum sint electi. iuxta Bullam Pij V. 53. an emiserint professionem fidei, si parochi coram ordinario, & vterius canonici etiam in capitulo, an habuerint tempore collationis ætatem legitimam, iuxta. c. si eo tempore. de rescrip. in 6. quæ est pro clericatu quatuordecim annorum, pro personatu vel dignitate sine cura. 22. pro curato. 25. vt ibi dixi, an susceperint intra annũ ordines requisitos, iuxta ibidem dicta, si litteræ a papa emanarunt, inspiciatur diligenter an in impetratione fecit men-

tio-

tionem alterius beneficii, licet minimi quod ante obtinebat. c. si motu. de præb. in 6. An qualitatis notabilis beneficii sit facta mentio, vt curæ animarum. c. cum in illis. de præb. in 6. nisi cura accessorie veniat. & de qualitate cõtinuæ residenciæ, nisi sit tale quod iure communi residentia ei competat. vt d. Rot. 80. de Rescrip. in ant. similiter de valore beneficii, & an ordo verus a beneficio requisitus sit expressus. iuxta c. ei cui. de præb. in 6. vt d. Dec. in c. ad aures. de rescrip. Inquiratur an resideat iuxta dicta supra c. de residentia: An simoniam commiserint contra. c. detestabile. de sim. in extr. cõm. an alienauerint bona ecclesiæ contra. c. ambitio. de rebus eccl. in extr. cõm. An confecerint inuentarium de bonis ecclesiæ. c. siracusanæ. 28. d. c. sint manifeste. 12. q. 1. Vel permittant bona ecclesiæ dilapidari. contra. capit. 11. sess. 22. in Triden. Concil. & an bene expendant fructus beneficii, vel eis consanguineos ditent. contra. ca. 1. sess. 25. in Tr. Conc. an satisfiat oneribus beneficii, videat etiam an beneficiati habeat ætatem legitimam, quæ pro simplici beneficio est quatuordecim annorum. c. nullus. sess. 23. in Tr. Concil. pro parochiali vt attigerit. 25. annum. c. cum in cunctis. §. inferiora. de el. pro episcopatu vt compleuerit 30. annorum. d. cap. pro abbatisa priorissa. 40. ca. 7. sess. 25. in Triden. Concil. pro abbate conuentuali. 25. d. §. inferiora. clem. generali. de æt. si sine cura sit, sufficiunt 20, si est capella secularis requiruntur 25. anni. d. §. inferiora. si est dignitas cum cura, requiruntur 25. anni. c. cum dignitates. sess. 25. in Triden. Conc. quæ ætas requiritur tempore collationis. c. si eo. de rescrip. in 6. An etiam habeant ordinem requisitum, qui pro simplici est prima tonsura saltem. cap. nullus. sess. 24. Triden. Conc. pro parochiali, vt intra annum fiat sacerdos. c. licet. de el. in 6. p. episcopo vt sit saltem subdiaconus. c. a multis. de æt. & qual. pro canonatu, vt intra annum ordinem requisitum suscipiat. d. c. cum dignitates. An etiã

habeant scientiam debitam, vt episcopi, doctores sint vel licentiatii in Theologia, vel iure canonico. cap. 2. sess. 22. idẽ de Archidiaconi, vbi fieri potest. d. c. cõ dignitates, & penitentiarius, ac Teologalis. c. 1. sess. 5. c. 8. sess. 24. parochi sint docti, vt suo muneri satisfaciãt d. §. inferiora. alij sacerdotes, vt sciant essentialia sacramentorum. c. qui pie. sess. 23. Hæc de generalibus.

In particulari vero, visitet primo loco 29 cathedralem ecclesiam, & videat an distributiones nullæ vel tenues sint, ita vt diuinus cultus negligatur, & extrahat tertiam partem fructuum dignitatum canonicatum, & aliorum beneficiorum cathedralis, & in distributiones quotidianas conuertat, quæ tantum præsentibus diuinis officijs distribuatur salua consuetudine ecclesiã ubi residentes nil vel minus tertia parte percipiunt. c. 4. sess. 21. in Trid. Concil. & sess. 22. ca. 3. q̄ si præbendæ simul cum distributionibus non sufficiunt decenti victui residentium, de consensu capituli episcopus eis vniat beneficia simplicia, non tamẽ regularia, vel si id nõ licet, aliqua beneficia supprimat de prætronorum cõsensu laicorum, quorum fructus in distributionibus conuertatur, sic tamen vt tot supersint seruietes vt dignitati ecclesiæ & diuinis officijs peragendis respondeant. Videat item an distributiones dentur non præsentibus in choro, excepto si absint causa infirmitatis, cum ante tamen seruire cõsueuerant, vel causa necessitatis ecclesiæ, iuxta c. vn. de cler. non resid. in 6. Intel ligat an diuina officia horis congruis recitentur, iuxta c. 1. de celebra. ita ut matutinum ante lucem ortam celebretur, nisi rationabilis causa excuset, ut ibi notatur, an recitetur vesperis, nisi ex causa processions, vel prædicationis quæ die sequenti sit agẽda, vt d. Nau. de hor. can. c. 3. §. 17.

An item aliæ horæ suis horis celebrentur, vt not. in d. c. 1. an in Aduentum, Quadagesima diebus ieiuniorum si festum occurrit celebrẽtur duẽ missæ conuentuales, vna diei altera ferig,

iuxta rubr. missalis, an vbi consuevit recitetur statim diebus Officium Beatę Virginis iuxta Bullam Pij V. in principio Breuiarij reformati, an fiat anniuersaria pro papa defuncto. iuxta cap. vbi periculum. de elec. in 6. pro episcopo, & residētibz, ac episcopis prouincię. An pſententur absentes, vel qui nō interfuerint Matutino ante primum Pſalm. ceptum, horis item ante secundum Pſalm. ceptum, missę ante collectas ceptas, An dimidia pars canonicatum habeat prębendas sacerdotales, quarta diaconales, & lia quarta subdiaconales, & an onera & munera sua iuxta institutionem, vel consuetudinem ecclesię obeant. An obtinens dignitatem, vel canonicatum simul cum parochiali resideat in parochiali, iuxta Bullam Pij Quinti, oct. Id. Iul. 1568. & si cura est annexa dictis beneficiis, dum in cura residet & ministrat, habetur pro pręsente in choro, nisi consuetudo adsit, vel statutum qđ non feruientes in dignitatibus aliquid amittat, quod ascendat ad tertiam partem fructuum. d. capit. 3. sess. 22. in Trident. Cōc. Videat item an pręsentes in choro omnes recitent horas, etiam canonici, & an distinctę pronuntientur, vel an sincopando, loquendo, legendo literas, & huiusmodi, contra. cap. dolentes. de celebratio. miss. an deuote chororum cum cotta munda ingrediatur, & ante sanctissimum Sacramentum genuflectentes grauer ad suam sedem rudentes, & ibi genuflexi Dominica oratione, & Aue Maria deuote recitata, dato campanę signo, candelis accensis, pręfecto chori signum dante, omnes deuote confurgant, & in diuinas laudes celebrandas pie & alacriter ingrediatur, nec antequam Antiphona B. Marię in fine sit recitata, & post etiā Dñica oratione dicta, discedant, quod grauer & deuote faciendum est, quod si ex causa celebrationis missę, vel ecclesię utilitate, aut infirmitate ante quis discedere vult licentia a primo chori petat. Videat item

an quisque satisfaciatur suo oneri celebrandi, & cęt. An item aliquis absit ultra tres menses in anno. contra. cap. cum dignitates. sessione 24. in Tridentino Concilio, quod etiam tempore Aduentus, vel Quadragesimę non est fiendum, & ea ratio ineunda vt maior pars residentium quoquo anni tēpore in choro pręsens existat. Videat item an Theologalis prębenda sit constituta, vt in Concilio Trident. sessio. quinta, cap. 1. & an eam obtinens munus suum exequatur, & item an pœnitentialis prębēda sit erecta. vt sess. 24. cap. admonet. eodem Concilio, & ex Bulla Gregorij XIII. 4. Decēb. 1373. Videat etiam an residentes prędicationi quę sit in cathedrali episcopum comitantes cum cōtiss sint pręsentes, Videat etiam an processionibus publicis intersint etiam regulares, & confraternitates, post quę cathedralis ecclesię capitulum, cū clero vltimo loco prope episcopum sequatur, amotis omnibus de pręcedentia controuersijs, quas episcopus auctoritate Coucil. dirimere debet. sess. 25. capit. 13. & an pie & deuote illis intersint. Inquirat an capitulum singulis hebdomadis habeatur, & an ea quę proponuntur suffragijs occultis definiantur, & antequam incipiatur, an recitetur oratio inuocationis Spiritus sancti, & post gratiarum actiones a primo sacerdote ibi extante, an statuta capituli sint rationabilia, an habeatur archiuum in quo iura capituli conferuentur, & si qui scripturas ad illud spectantes hnt apud se, oino illi capitulo reddere cogantur. capit. 13. sess. 24. in Trident. Videat etiam an habentes dignitates in cathedrali habeant ætatem & alia requisita a Concil. Trident. sess. 24. capit. cum dignitates, & an canonici supranumerarij participent de distributionibus, iuxta not. in c. cū super. de concess. pręben. & an obtinentes dignitates, vel personatus obeant munera sua, iuxta dicenda, Deo dante in tract. de capitulo.

Et pręsertim pro nunc, An Archidiaconus qui oculus & pręordinator episcopi dici solet, cap. primo, capitu. ad hęc. de offic. ordin. & eius vicarius existit, pro episcopo tam in vrbe, quā in parochia curam cleri gerat, & curet ut parochię diligenter administrantur, singulorum iurgia cognoscat, certior fiat de statu cleri, & eos corrigat nisi casus grauis ita sit vt maiorem auctoritatem possit, & curet vt ecclesię recte seruentur, & tertio quoque anno diocęsim visitet vniuersam, singulis vero propriam parochiam, & an examinet pro episcopo ordinandos, vel qđ ecclesijs sunt pręficiendi, & eos corā episcopo pręsentet, capit. 1. vbi glo. capitu. mandamus. de off. Arc. An in missa solenni Euangelium canat, & edoceat ministros, quę sint eorum partes, quęve officia obire debent. capitu. secundo. eodem. an custodiat vasa sacra & eleemosinas collectas. cap. tertio, eod. & episcopo reddat, & an diaconorum errata episcopo notificet, ac sacerdotibus statos dies festiuos solemnitatum, & ieiuniorum, capitu. ad hęc. eodem. An prælatus in possessionem beneficiorū immittat, & in sede locet, dicto cap. & c. cum satis, eo. c. si. eo. & sacramenta custodiat, d. capitu. ad hęc. cum ibi not. & an dignos ad ordines pręsentet, cap. ad hęc. eod. An curet vt diuina officia statim horis recitentur, & sacristię rationes reuideat quo ad datum & acceptum, & huiusmodi, nisi consuetudo ius aliqua ex prędictis faciendi ademerit; An Archipresbyter obediatur Archidiacono, curam habeat presbyterorum, & absente episcopo missas eius vice canat, cum in diuinis sit eius vicarius, nisi Archidiaconus sit sacerdos, quia sic extra missam pręcedit Archipresbyterum, an archipresbyter absente episcopo vice eius inchoet officiū, det benedictiones presbyterales in ecclesiā, iubeat missā cantari, vel cum epſeam canit, iubet presbiteros se induere vestib. sacris, & cuncti ecclesię mandet, vt iugiter ad-

sit Eucharistia ob infirmos, & vt confessio, & Eucharistia a sacerdotibus in firmis ministrantur. An audiat confessiones omnium diocęsanorum ad se conuenturum, & curet vt infantes baptizentur, cap. 1. c. officium. cum ibi not. de offic. Archipresbyt. An fontes benedicat, infirmos oleo sacro ungat, & pœnitentem egrum consulto episcopo reconciliet, sic tamen vt sine episcopi licentia non absoluat a casibus ei reseruatis, glo. in cap. 2. eo. nisi episcopo absente, & in magna necessitate. Io. Andr. in c. si episcopus. de pœnit. in 6. An mandet vasa chrismatibus infirmorum, & cathecumenorum consecrata ut tuto seruentur, & vt sacerdotes alia pręsentent, quę ad eorum officium pertinent, & maxime circa curam animarum, An Archipresbyter ruralis curam habeat cleri & populi in suo plebanatu existentis, & audiat eorum confessiones, sic tamen ut non absoluat a reseruatis, nec quid contra ius ordinet. cap. fin. cum ibi notat de offic. Archipresbyt. An prępositus vbi non est Archidiaconus in eius locū succedat, vt d. Rot. dec. 442. in nou. & eius munera obeat, & vbi est consuetudo, quod iura capituli custodiat id exequatur, & si est prępositus ecclesię collegiatę, an leuiter coerceat clericos ibi existentes, & cognoscat de causis ciuilibus inter eos, & non residentes coerceat, ac delinquentes destituat, vt dicit Cucch. in Inst. Maior. tract. de pręposito. An Vice dominus curam gerat iurium capituli, cap. diaconum. 19. distinct. cap. 1. de sindico, & vbi est consuetudo vt Sedē episcopali vacante iura episcopatus tueatur, id pręstet custodiendo scripturas & instrumenta eiusdem in Archiuo tuto & bene clauso. An primicerius, vel cantor ordinent officium acoluthorum, exorcistarum, Pſalmistę, & lectoris, & modum psallendi in choro pro solemnitate ratione, & quęlectiones Pſalmi, Responsorija, & huiusmodi sunt recitanda decernant, & iubeat vt executioni madētur, curado est

vt diaconi & inferiores literis & disciplina ac custodia, vel residentia debita incumbant, exponendo tabulam, qua notetur quid in choro ab ijs sit recitandum. capit. i. de offic. primicer. & transmittendo epistolas episcopi pro diebus ieiuniorum per parochias, clericos delinquentes corrigendo, vel ad episcopum referendo, & pariter si que ecclesie in vrbe institutionem expectant prouidendo. cap. per lectis. §. ad primicerium. vel d. 25. vetando etiam ne in ecclesia, vel organo vel cantu quid prophphanum canatur. An Decanus qui est inter precipuos capituli. cap. post electionem. de concess. preb. curet vt capitulum inuisat ecclesie sibi vnitas, prouidendo que pertinent ad earum cultum; An sacrista vel thesaurarius custodiat vasa sacra ecclesie, vestimenta, & cereos, & an curam suscipiat chrisimatis conficiendi, & baptisterij instruendi, & luminarium sacris parandorum. cap. i. de off. sacriste, cum ibi not. An custos ecclesie iubeat campanas pulsari mandante Archidiacono ad populū ad diuina conuocandum, suppellectilem ecclesiasticam custodiendo, lampades accendendo & extinguendo, & vt incensum vinum ac panis pro sacrificio prebentur curando, ac oblationes inter fratres diuidendo, c. primo, & 2. de off. custodis. in prebentis tamē ubi de iurisdictione agitur standū est consuetudini, que dat & admittit iurisdictionem, vt not. in locis prebentis. An adsit Theologus cum vnione prebentis pro lectione sacre scripture in ecclesia, & an muneris suo satisfaciatur, iuxta c. 1. sess. 7. in Triden. Conc. An penitentiarius, iuxta c. 8. sess. 24. in Trid. Conc. cum vnione prebentis, sit constitutus, & an satisfaciatur oneri audiendarum confessionum, quem & probabile est teneri vt & Archiepiscopus ad audiendas confessiones diocesano ad se accedentium, ex Pal. 4. dist. 17. q. quarta, conclus. 2. d. eum qui prebentis obtinet cum onere audiendi confessiones illorum de diocesi, esse ordinarium confessorum diocesano, &

& ne frustra constitutus videatur, cum non desint confessores ad quos diocesis accedunt, par erit vt constituitur vicarius ab episcopo in spiritualibus. ita vt vice & auctoritate ipsius, cum propria non possit, prout sacra congregatio Concilij respondit, absoluat a censuris & casibus episcopo iure consuetudine, vel ab homine reseruatis, vota commutet, in ijs dispenset ac in iuramento & impedimento petendi debiti & contrahendi ex delicto non impediendo, in foro conscientie, & in irregularitatibus ex delicto occulto, excepto homicidio voluntario proueniētib, ex c. liceat. ea. sess. 24. prout se obseruasse mihi alias retulit Illustriss. D. Carolus Borromeus Cardinalis Venerandæ memoriæ, & vt confessorij inferiores eundem consulant in dubiis, quæ circa confessiones occurrunt, vt idem decreuit in instructionibus suis ad confessores, seruato tamen debito confessionis sigillo, quem tamen penitentiarium non arbitraretur ex debito iustitie; primo excepto audiendi. scilicet confessiones inuitū arctari posse ad prebentis, cum nouum onus prebentis a prebente etiam cum consensu capituli imponi non possit etiam cum vacat, nisi id a papa confirmetur, vt not. Abb. in c. significatum. num. 1. 2. de preb. in prebentis tamē me submitendo decisioni sacre congregationis non intendens ex his vliam Concilio glossam apponere; ex debito nihilominus charitati, & obedientie penitentiarius, nisi iusta causa adsit, prebentis onera subire detrectare non debet. Examinentur etiam prebentis, & dispiciatur an idonei sint ad munus suum exequendum, & si imperiti reperiatur Theologus & penitentiarius, sentiri eis dandū esse coadiutorē ex fructibus eorum beneficij alendum congrua portione illi assignata, si vero alij sint qui prebentis ignorent, arbitrio visitatoris suspendi poterunt ad tempus ab officio vel beneficio, vel in aliqua summa pecunie locis pijs applicanda puniri, vt rubore & pena suffusi diligenter ea curent percipere que ad ipsorum officium & mini-

ministerium recte exequendum, sunt opportuna, vel necessaria, vt inde meliores fiant, qui proprius visitationis est finis, & eo magis si parochi sint, confessarii, vel concionatores, cum, ut supra dictum est. ca. 5. quisque teneatur residere & deservire in suo ordine, & idem dicendum est de reliquis sacerdotibus diaconis, vel subdiaconis, vel qui prebendas quibus prebentis ordinis sunt annexi, obtinet, si enim ignorant que pertinent ad eorum officium, & sacerdotes vltius rationes ceremoniarum missalis restituti, suspēdi poterunt vel condemnari, vt supra, vt & modo mirro exemplo & inaudito obseruat Sanctissimus D. N. Clemens Papa VIII. in Visitatione Almæ Urbis, quam vigilantissime per se ipsum exequitur, crederem tamen non ita exactam scientiam exigēdā ab ijs qui ordinati sunt, & beneficium, cui executio ordinum est annexa, obtinuerunt, ac si de nouo ad ordines ecclesiasticos eent promouendi iuxta tradita in Conc. Trid. sess. 23. per totum. vt sentit Lamber. de iur. patr. 2. lib. par. 2. q. 9. & 10. princip. ubi d. q. ex quo quis est ordinatus, & promotus ad beneficium non est ita subtiliter indagandum, ac si de nouo essent ordinandi, sat enim erit si norint ea que pertinent ad eorum ordinem & officium exequendū, dicens tamen ibid. q. 9. ar. 24. peritiores esse debere canonicos ecclesie cathedralis, quam inferiorum ecclesiarum, & habetur etiam in c. cum dignitates. sess. 24. in Triden. Conc. & idem Lamb. ibid. d. q. 10. princip. ar. 1. late declarat quot qualitates requirantur ad hoc, vt sit quis idoneus ad beneficiū, cuius dictis me remitto, in promotio iam tamen sufficit, q. idoneus sit ad officium exequendū, nec aliquo crimine vel impedimento canonico sit irretitus.

30 Secundo visitet collegiatam ecclesiam, & videat an in ea sint distributio nec collegiæ, quibus deficientibus prouidendū, modo quo supra est dictum in visitatione cathedralis, ubi etiā quo ad honores & officium inspiciatur an seruetur

ibidem dicta, videat etiam an ibi sit lector Theologiae. c. 1. sess. 5. in Tr. Conc. quomodo animarū cura si curata, ibi exerceatur, quomodo eius platus eligatur, si adsint coadiutores an singuli simul, vel vnus singulis hebdomadis curam exerceat, & an electi in ea ecclesia sint viri idonei scientia, etate, & moribus, iuxta Clem. primam. de etate, & qual. An statuta collegij sint rationabilia, an ibi sit sufficiens numerus clericorum, quot de fructibus eius commode possunt sustentari, vt d. gl. in c. cum enim. de const. Abb. in c. 1. de instit. an rector eius intra annum ad sacerdotium sit promotus, iuxta c. statutum. de elec. in 6. licet non vacet ecclesia per non promotionem, vt sit in parochiali. d. c. & inqrat de capitulo vel collegia que precedenti sunt tradita. & si ibi debita obsequia exercentur, iuxta c. 8. sess. 21. & c. 12. sess. 4.

Tertio visitet parochialem ecclesiam, & i primis uideat si parochialis ecclesia, ita tenuis reditus sit, vt ministri sustentari non valeant, nec reparari, quo casu vniat ei aliqua beneficia simplicia, vel etiam curata dummodo regularia non sint, vel aliquam aliam parochialem, baptismalem, aut curatam ecclesiam sine tamen preiudicio obtinētium, sess. 21. c. 5. & sess. 24. c. 13. non tamē vniat ut beneficia vnus diocesis alteri. sess. 14. c. 9. Videat etiam an populus ita excreuerit vt vnus parochus non sufficiat curam animarum exercendæ, & diuinis officijs celebrandis, tot enim tunc ei adiungat sacerdotes quot sufficiant ex fructibus matricis alendos, & idem si ad matricem recurri non potest sine magno animarum periculo, tunc enim nouas parochias erigere potest, ut quia multum distent parochiaui, uel amnis sit intermedius, uel locus muratus, ex fructibus matricis, qui si non sufficiunt, compellat populum ad prouidendum Rectori. sess. 21. c. 4. in Trid. Conc. in quo tamen episcopus attendat consuetudinem locorum similium, ne sine causa matricem grauet. Videat etiam an ecclesia egeat reparare, iux-

31
i. Visitatio
ne parochialis, &
munerum
parochi, quæ
obseruanda.

ra.c. decernimus. cum sequē. 10. q. 1. & sess. 21. c. 7. 8. in Tr. Conc. & compellat eam reparari ex fructibus ecclesiæ ad eam quomodocunque pertinētibus, qui si non sufficiunt compellantur patroni, & in subsidium parochiani. d. c. 8. sess. 21. prouidendo ne curata beneficia in simplicia conuertantur. cap. 3. sess. 7. in Trid. Conc. nec vniatur regularibus, aut dignitatibus, vel canonicatibus cathedralis, vel collegiatae, vel simplicibus, aut militijs, & eas declarat episcopus vniones nullas, si a quadraginta annis Concil. citra sunt factæ, & per surreptionē, vel obreptionē sunt obtentæ. sess. 24. c. 13. videat etiam an ecclesia parochialis vnita sit mensę capitulari, vel cathedrali, aut alijs pijs locis, & prouideat ibi de vicario perpetuo, si ei expediēs videbitur etiam cū assignatione tertię partis fructuū ecclesiæ. sess. 7. in Tr. Conc. similiter videat an parochialem obtinens non refideat, vel habeat incompatible aliud beneficium, quo casu contra eum procedat iuxta iuris formam, & cogat illū ad ostendendum dispensationem. c. 2. sess. 6. & c. statuit. sess. 25. in Tr. Conc. & interim prouideat de idoneo vicario cum congrua portione fructuum, ne animarum cura deferatur dictis. cap. & idem si Rector parochiæ sit imperitus, aliam tamen bonæ vitæ; est enim ei dādu coadiutor eum cōgrua fructuum portione. c. 6. sess. 21. in Trid. Conc. videat etiā an parochus in egestate positus sit, quo casu parochiani tenentur eum sustentare. gl. in c. omnis Christianus. de consec. dist. 1. Abb. in c. ex parte. de testib. Fel. in c. veniens. 2. col. eo. non per hoc tamen debet eis subtrahere sacramēta, sed eis ministratis parochianos cōuenire vt partes, suas obeant. 10. An. Butr. in Rub. de paroch. Fel. loco cit. nisi episcopus id eis iussisset sub pœna excommunicationis, & ipsi obedire nollent, sed non debet id agere parochus propria autoritate, vt d. Borgas. tra. de irregularitate. p. 6. tit. de primit. & oblat. nu. 11. 12. videat etiā an iura parochialia parochi con-

sueta persoluantur, & prestentur, ut. f. parochiani diebus Dominicis, & festiuis missam in parochia audiant, & parochi oblationes & elemosinas tribuant. vt d. Lap. alleg. 58. aliter si sine causa ibi missam non audiant peccāt. c. 2. vbi Abb. de paroch. & id etiā suadet Conc. Trid. sess. 24. c. 4. & sess. 5. c. 2. & si oblationes consuetas, & præscriptas non tribuunt parochi, ipse p hoc eis sacramenta subtrahere nō potest, sed episcopus per censuras eos coget ad seruandum piam consuetudinē introductam ex populi deuotione, non sacerdotum exactione; vt d. Borgas. loco cita. & Abb. in c. ad apostolicam. de sim. & id etiā suadet Conc. Trid. sess. 25. c. 12. videat item an ei persoluant decimas personales, & an omnes oblationes quæ sunt in parochia ei tribuātur, ut notatur extra de Decim. per to. & in Concil. Trid. sess. 25. c. 12. c. questione. 16. q. 1. & in Rub. de paroch. An etiam decedentes in parochia in ecclesia parochiali sepeliātur, & si alibi elegerint sepulturam an 4. parochi præstentur, iuxta Cle. dudum. de sepul. curet etiam vt nulla alia ecclesia curata, nisi ex necessitate, intra fines parochiæ erigatur, ne decimis & oblationibus sibi debitis priuetur. cap. ecclesiæ. c. si quis. c. quicumque. 16. q. 1. & an celebretur in ecclesijs priuatis diebus solemnibus, vel dum concio habetur. Econuerso videat episcopus an parochus in cura animarum administranda diligens sit, & idoneus, & primo an resideat, vt est dictum supra, c. de residentia, & habetur in Bulla Pij V. 8. Id. Iul. 1568. & an eius ædes vicinæ vel cōtiguæ sint parochiali, vt est dictum in d. c. & si egent reparatione an reparentur ex fructibus beneficii, nisi consuetudo id onus in populum transtulerit, vt supra est dictum; Videat etiam an bene custodiat sacramenta, iuxta tradita supra, & an quotannis renouetur & cineres veterum combustorum in sacrarium projiciantur, iuxta c. si quis de alio. de cons. dist. 3. An diligens sit in suo munere exequendo, & primo an

celebret diebus Dominicis & festiuis, & infra hebdomadam ita vt populo satisfaciatur. c. 14. sess. 23. in Trid. Conc. An prædicet diebus Dominicis & festiuis, quotidie in Quadragesima, & Aduentupie, & vtiliter, vel impensis eorū qui tenentur vel debent per alios prædicatur. sess. 5. c. 2. & sess. 24. c. 4. ita scilicet, vt si ex legato aliqui ad id onus tenentur, id subire debēt, vel si consuetudo est q̄ populus id onus subeat vel alius, seruanda est, alias parochus tenetur, vt sacra congregatio Conc. censuit. An edoceat puero in ecclesia dominicis & festiuis diebus rudimenta fidei, & obediētiā ei; ga Deum & parentes, simul cum ijs ad quos spectat, vt parentes magistros clericos, paternos, & capit. d. c. 4. An diligens sit in sacramentis administrandis, & an aliquis ægrotn sine illis ei² culpa decesserit, a quo munere non excusatur, etiam si tēpus pestis extiterit, vt d. D. Th. 2. 2. q. 26. ar. 5. & q. 32. ar. 5. Nau. in Man. c. 24. cas. 3. & cap. 25. cas. 20. saltem quo ad baptismum, & forte etiam pēnitentiā ob difficultatem habendæ veræ contritionis, in alijs enim non conferendis tūc videtur excusandus, cum sola fide eorum fructus haberi possit, licet & optimum esset ea conferre, quod tamen omitti posset si periculū esset infectionis parochi, & non esset alius qui ceteris infectis sacramenta necessaria ministraret, nisi verisimiliter credatur ijs sacramentis aliquid mortale suscipientis delendum, q̄ proferre nō possit in confessione, tunc enim salus animæ est anteferenda saluti corporis parochi. Videat etiam an gratis ea conferat vel pecunias exigat, contra. cap. quam pio. 1. quæst. 2. & cap. cum in ecclesiæ. de simon. prius enim libere sacramenta sunt administranda, & postea populus ad laudabilem consuetudinem seruandam cogendus. vt supra est dictum.

In particulari vero circa baptismū, an renouetur vigilia Paschatis, & Penitentes, prius in sacrario effuso, An infantes baptizentur intra octo dies,

an eis imponantur nomina Sanctorū, An patrini moneantur oneris suscipi, etiam an illi satisfiat, an arceantur a suscipiendo ignari rudimentorum fidei, excommunicati, interdicti, in cōfessi, & Religiosi, An vnus tantum, & vna ad summum suscipiant, & an describatur in libro, & qua forma, cap. 2. sess. vige sima quarta, in Triden. Conc. An infantes intra annum detineantur in lecto sine cautela cum periculo suffocationis, contra. capit. fin. de his qui fil. propr. & an tales absoluantur sic detinentes, An bis baptizentur etiam a commatre domi baptizati contra. capit. primo. 2. de reit. sacram. bapt. an extantes in vteris matris baptizentur, & quid seruetur quando membrum aliquod apparet, An parochi doceant laicos formam baptismi, & an videatur si obstetrices norint formam baptismi; An laici tangant chrisma, vel aquam baptismalem. An puerperæ suscipiant benedictionem in ecclesia iuxta capitulum. primum de purific. post partum, quod tamen non est in præcepto, vt ibi dicitur. An populus doceatur quæ cognatio contrahatur in susceptione infantium, iuxta capitulum. secundum, sessione vige sima quarta in Tridentino Concilio, an vnus tantum, vel ad summum vnus, & vna suscipiant de fonte baptizatum, & an in librum deferant, eius exemplum quotannis episcopo dando.

Circa Confirmationem, an parochus doceat populum vim huius Sacramenti, an infantes confirmentur ante septem annos, an bis quis suscipiat hoc Sacramentum, an circa paternos ea seruentur, quæ supra de baptismo sunt dicta, & an caueatur ne quid donetur infanti, ne per hoc reiteret hoc Sacramentum, An describantur confirmati in libro, & quō ordine.

Circa Sanctissimam Eucharistiam, an custodiat honorifice, & tuto, & administretur, modo quo dictum est supra de Visitatione ecclesiarum in genere, An primo communicantes

instruantur de vi huius sacramenti, & quomodo tam corpore, quam animo suscipere debent, an ab eius sumptione arcereat publici peccatores, An semel saltem in anno quis eā suscipiat, an ad sint vasa vitrea, lintea munda, sudariola, & huiusmodi in eius ministracione.

Circa poenitentiam, An permittant aliquos ab ordinario non approbatos in eorum parochia confessiones audire, an in sacristia parochiali, & etiam regularium ad sit tabula in qua describantur nomina eorum qui expositi sunt, & approbati ad confessiones audiendas, An audiant aliqui alienos parochianos sine licentia episcopi, vel parochi, etiam extra tempus paschale. cōtra c. omnis. de pēn. An ad sint confessionalia in quibus affixa sit Bulla Cœnæ Domini, & casus episcopo reseruat, An ab ijs aliquis absoluat sine licentia episcopi, An mulieres audiatur extra confessionale, vel in sacristia, aut ædibus priuatis, vel ante ortum Solis, aut post Solis occasum, nisi ex necessitate, An absoluantur in pēti statu publico morantes, An edoceantur poenitentes canones poenitentiales, an ijdē obligentur ad discenda fidei rudimenta si illa ignorant, An imponant poenitentias pecuniarias, vel missarum a se celebrandarū, An bene norint formā absoluenti, An seruet regulas vel instrutiones confessoribus traditas, & ea de quibus late tractatur in sacramēto poenitentiae, An incōfessi episcopo denuntientur. An clerici habeant proprios confessores ab episcopo eis deputatos, an confessiones in ecclesia audiantur cum cotta & stola, An confessori poenitentias pecuniarias sibi vel ecclesie suae applicent, An infirmi intra triduum confiteantur.

Circa sacramentum Extremæ Vnctionis, An conferatur tantū infirmis ætate, an quando infirmus est sanæ mentis, an edoceatur virtutis huius sacramēti, an ministratur cum cotta & stola, lumine, ea decētia qua decet, & an clericus cotta indutus in eius admini-

stratione adsit .

Circa sacramētum Ordinis, An clerici ordinentur absque fide ludimagistri, q̄ literis operam dent, & parochi, q̄ in habitu incedant, q̄ ecclesie inseruiant, q̄ semel saltem in mense confiteantur & communicent, & Doctrinā Christianam discant & edoceant. An edicta in ecclesia proponant cū sacri ordinem quis est suscepturus, An aliquis ordinetur aliquo impedimento irretitus, de quibus dictum est supra de personis ecclesiasticis in genere.

Circa matrimonium, an seruentur quæ in Concil. Trid. sess. 24. c. 1. statuta sunt, vt scilicet publicationes tres fiat in ecclesia, nisi episcopus eas remiserit, & matrimoniū fiat a parochio præsentibus duobus testibus, idque a parochio vxoris, an in dieb. vetitis matrimonium celebretur, contra. c. 10. sess. 24. an moneantur sponsi de confitendo & communicando ante matrimoniū, d. c. 1. An sponsi benedicantur cū missa integra, an secundum matrimoniū benedicatur. An fiat matrimoniū non habita fide de publicationib. factis in aliena parochia, quæ, si alter est alterius diœcesis sigillo Episcopi munita sit, An vagi admittantur ad matrimonium contrahendum, An celebretur matrimonium die vltima denuntiatio num sine licentia, An matrimonium celebretur in ecclesia cum cotta & stola, An sponsi cohabitent ante benedictionem, contra d. c. 1. An aliqui conuigati sine sententia ecclesie diuisim habitent. cōtra. c. 3. de diuort. An matrimonia describatur in libro, & qua forma. An decretum Conc. Trident. circa matrimonium, pluries in anno publicetur. An aliqui in gradu prohibito matrimonium contraxerint. contra. cap. non debet. de consangu. An populus edoceatur, quæ sint impedimenta matrimonii, modeste tamen .

Circa missam, An parochus celebret vt tenetur, & idem de capellanis iuxta cōuentiones, vel obligationes. An diebus festiuis parochia relinquatur sine missa, An celebretur extra ecclesiam, vel

in

in oratorijs priuatis sine licentia episcopi, vel an exteri admittantur ad celebrandum sine eiusdem licentia, vel in ecclesia in cātu, vel organo aliquod lasciuum admittatur. contra. c. 1. sess. 22. de obs. & euit.

An celebretur ante aurorā vel post meridiem, vel ante matutinum, an populus deuote missæ assistat, iuxta d. c. 1. An omittatur missa diei propter votiuam, nisi ex causa. contra. c. 2. de celeb. miss. An aliquis in missa non conficiat sacramentum. cōtra. c. de homine. eo. an aliquis celebret ad perdendum aliquem, quæ grauissima sunt, vt habetur in tr. de missa. an aliquis celebret sine lumine aqua, vel in pane fermentato vase ligneo. contra. cap. si. eo. An missa præuideatur, & ante oretur, & post gratiæ agantur, & celebrantes semel saltē in hebdomada confitatur, & an lauet manus ante & post, An missa retardetur, vel anticipetur in gratiā alicuius cum populi in commodo. An ritus & ceremoniæ missalis noui seruentur, in quo fiat experiētia, & an cū missali veteri celebretur, An celebretur cum oreccchino in capite sine licentia episcopi, An vbi sunt plures missæ cum debito interuallo celebretur, & celebrantes se describant in libro ad hoc a parochio deputato, vt sciatur an quisque suo oneri satisficiat. An celebrentur anniuersaria pro defunctis iuxta obligationes, & in prædictis latius videtur quæ dicam in Tomo de Sacramentis, & missa, maxime de missæ defectibus, an clericus cum cotta bene instruet missæ inseruiat.

Inquiratur etiam an parochus habeat clericum sibi inseruientem in diuinis, & Doctrina Christiana docenda. iuxta c. vt quisque. de vit. & honest. cler. An curam per se exercent. c. conuenerente. c. quia nonnulli. de cler. non resid. & Bulla Pij 8. Jul. 1568. An admittat questuarios, concionatores, cōfessarios, sacerdotes ignotos sine licentia & approbatione ordinarij. An habeat quatuor libros, baptismi, confirmationis, matrimoniorū, & status ani-

marum, bene confectos, An sit doctus vel imperitus in quo periculum fiat ac etiam de clericis, & sacerdotibus ibi degentibus. An in parochia insigni habeat lectio Theologia. c. 1. sess. 5. in Tr. Conc. An congregationes vicariæ habeantur semel in mense, & parochiæ semel in hebdomada, vbi agatur de sacramentis, censuris, & casibus conscientiarum, & an illis intersint omnes persone ecclesiasticæ Vicariæ, & parochiæ; nec plures duobus ferculis ibi apponatur, & in mensa sacra lectio habeatur, An aliquis sine licentia episcopi obsessos exorciset. An habeat in ecclesia confraternitas sanctissimi Corporis Christi, Rosarij, sanctissimi Nominis Iesu, charitatis, Doctrinæ Christianæ, si minus erigantur, & regulæ seruentur, An parochus fidelis & diligens sit in animarum cura, an visitet infirmos maxime in agone mortis, an egenis opem ferat iuxta facultates, an pretio peccatores sustineat. contra. c. nemo. cap. vt clericorum. §. prælati. de sim. an corrigat errates & incorrigibiles episcopo denuntiat, an cum cotta & bireto choro, & processionibus intersit, an litteris operam det similiter cum illis, & heat cum illis, breuiarium, missale, Catechismum, Concilium Tridentinum, constitutiones diœcesanas, prouinciales, indicem librorum prohibitorum, Sacerdotalem, Siluestrum, & Stimam Nauarri, Sermones Granatæ, Voragini, Pomerij, Diez, Biel, & huiusmodi, computum ecclesiasticum, Bibliam sacram, & huiusmodi, iuxta cuiusque captum, & facultates, admonitiones procuratis, Diez Instr. Tullij Cripoldi, Gasparis Loartes Iesuiz, &c.

Inquiratur etiam an processiones habeantur de more ecclesie, & an alię, & deuote in eis pcedatur clerico crucem deferente cotta induto, clero similiter induto, & populo sepente, maribus a feminis distinctis, cum litanis hymnis, & precibus, Deum laudando, remoto strepitu, dissolutionibus, ramorum amputatione, commensationibus, & eodem ordine ad ecclesiam redeun-

redeundo. An ritus cathedralis & metropolitanae ecclesiae seruetur in diuinis officijs, & sacramentis administrandis.

I Visitatio ne ecclesiae & oratoria, c. episcopus. 10. q. 1. c. Romanae de censib. in 6. c. 8. sess. 21. in Tr. Conc. & Inquirat nomen & titulum ecclesiae, & eius beneficij, quis eam fundauit, & quando, & si de hoc habentur documenta legitima, si in fundacione affuit consensus episcopi, si libera, vel patronata, si in se habet aliquod onus vel aliquem censum persoluit, & an ei onerum iuris fiat, requirit inuentarium bonorum ecclesiae, requirit quis sit eius rector, & an legitime sit prouisus, An ecclesia egeat reparatione, & an reparari possit, uel egeat translatione, uel in ea aliquid prophane fiat. sess. 7. c. 8. in Tr. Concil. Inquirat etiam an ecclesia sit exempta, quam nihilominus visitare potest, sess. 7. c. 8. & sess. 24. c. 9. & c. 11. Inquirat etiam an ecclesia sit nullius dioecesis, quae nihilominus est visitanda a proximiori episcopo. sess. 6. c. 4. sess. 7. c. 8. sess. 21. c. 8. & si dubium existit quis sit vicinior Concilium provinciale prouinciale expediet. c. sicut etiam visitare potest personas exemptas. sess. 24. ca. 11. sess. 7. c. 14. c. 1. de priu. in 6. nisi tales exempti uiuant in perpetua clausura. sess. 25. de reg. ca. 13. Et eo magis si personae & ecclesiae exemptae sunt curatae, quae subsunt episcopo, c. per exemptionem. de priu. in 6. sess. 25. de reg. c. 12. exemptio enim non liberat a visitatione cuius animarum curam, & sacramentorum administrationem. d. c. per exemptionem. sess. 7. c. 8. sess. 21. c. 8. videat vero episcopus titulum exemptionis quem exempti ostendere tenentur, cum iure communi omnes ecclesiae & personae dioecesis episcopo subsint. c. omnes. 16. q. 1. cap. cum personae. de priu. in 6. c. cum venerabilis. de except. & ratione delicti, & rei possit quis conueniri ab ordinario. c. uolentes. de priu. in 6. ita ut etiam possit puniri claustrales delinquentes, si post tempus praesentium superiorum ab episcopo, non pu-

niatur. clem. frequens. de exc. prael. ex Conc. Later. sess. 10. sess. 25. c. 14. etiam si sint familiares Cardinalium, prothonotarij, acolyti, comites palatini, capellani regij etiam, ijenim relationem suorum beneficiorum possunt ab ordinario conueniri. ca. cum capella. de priu. sess. 6. c. 3. sess. 24. c. 11. Vnde si praedicti priuilegio & exemptione abutuntur ijs non profunt in aliorum scandalum. arg. l. potioris. C. de off. re. et. prou. Inquirat etiam an ecclesia ipsa sit commendata, quae etiam non curata ab episcopo est visitanda. sess. 21. c. 8. sess. 25. c. 10. & 20. & si sit parochialis videat an collata sit constitutio in aetate. 25. annorum, & ordine sacerdotij. iuxta licet canon. de el. in 6. gl. in c. ei cui. de el. in 6. in quo solus papa dispensat. c. permitimus. de at. & qual. in 6. gl. in cle. 1. de off. vic. ut etiam non licet habere plures curatas commendatas. c. cum iniunctis. de el. c. de multa. de praeb. sess. 7. c. 2. sess. 24. c. 17. Vnde visitabit eam ita ac parochialis esset, & eadem inquirat quae de parochia sunt dicta. sess. 21. c. 8. & si ibi viget regularis obseruantia, superiores episcopus monebit, ut iuxta eorum instituta uiuant, qui si intra sex menses non paruerint, episcopus visitabit & corriget. d. c. 8. Videbit etiam ne a commendatario mutetur status ecclesiae, vel cultus diuinus minuat, quod facere non potest. Abbas in c. querelam. de ele. alias episcopus prouidebit. d. c. 8. sess. 21. Vnde & commendatarius professionem fidei emittere tenet iuxta sess. 25. c. 2. & haec ecclesiae cum dignitate a solo papa in commendam conceduntur, & de eorum titulo prouidetur. ut d. Abb. in c. si confiterit. de accus. episcopus enim solum ad sex menses commendare potest ecclesiam si id facit intra terminum semestris sibi speciatim, ut not. in c. nemo deinceps. de el. in 6. potest tamen ibi vicarium ponere. sess. 24. cap. 8. dum vacat, & cum ecclesia in commendam confertur vocandi sunt patroni & alij quorum interest. gloss. in d. c. nemo. verbo. commendare.

Inquirat etiam an ecclesia sit unita perpetuo

petuo alteri ecclesiae, & examinet unio- nes factas ab annis 40. & si per obreptionem factas cognouerit, vel surreptione irritas declarat, beneficia separando & eo magis si post coeptionem nodum plenum sunt sortite effectum, quae examinade sunt coram ordinario, vocatis ijs quorum interest, & si absque legitimis causis factae sunt, per surreptionem factae presumantur nisi aliter papa declaret. cap. 6. sess. 7. in Trid. Conc. cause vero rationabiles sunt temporis qualitas. c. temporis. 16. q. 1. c. monasterium. de relig. dom. 2. duarum ecclesiarum vicinitas. c. cum tpe. de arbit. 3. paupertas. c. unio. 10. q. 4. 4. religionis deformitas ob dissolutionem clericorum vel monachorum. c. cum in singulis. de stat. mon. c. relatu. ne cler. vel mon. aut eorum destitutio vel desolatio. c. monasterium. de relig. dom. licet id sit magis qualitas temporum, quae tamen cause reducuntur ad duas. si euidentis sit necessitas vel utilitas, ut si duae ecclesiae sunt pauperes, quae ad victum duarum non sufficiunt. d. c. unio. c. postquam. 16. quae sit. c. cle. ne in agro. §. ad haec. de stat. mon. dicitur vero ecclesia pauper quae non potest aliquem sufficienter, & honeste alere, & hospites recipere ac pauperes, ut d. gloss. in c. clericus. 21. quae sit. 1. attenda qualitate personarum & loci, ut ibi d. Vel si ecclesia sit destructa ob hostium incursum, vel populi decrementum, vel quando ecclesiae sunt vicinae, & pauci sunt ibi, quia populus mortuus est, utilitas quando ob tenuitatem reddituum non inueniuntur idonei ad seruendum illi beneficio, vel ob alias causas, quae tendunt ad utilitatem ecclesiarum, & non personarum, ut dicit Perus. in tractatu de unione. cap. 3. unde unio facta sine causa nulla est. Abbas in capit. sicut unire, de excess. praelatorum. Rota decis. 1. eodem in nouis, si vero est facta ex causa, sed falsa seruata tamen solemnitate, & forma, tenet, sed venit reuocanda, Rota ibid. & decis. 2. de rebus eccles. in antiquis, requiritur etiam in unione aliquis tractatus, licet non tantus ut in alienatione, si fiat unio tamen

eiusdem dioecesis, secus si alienae, dicta decis. 1. tractatus vero in alienatione facienda debet fieri per capitulum, vel collegium causa utilitatis, vel necessitatis, quia sic expediat bono ecclesiae, ut aliqua res alienetur, & postea subsequi debet omnium consensus, & sufficit vnus tractatus, ut dicit Abbas in capit. tua. de his quae fiunt, unde in unione requiritur primo, consensus capituli, Rota decis. tertia, de rebus eccles. in antiquis, & si illi de capitulo nolunt consentire sine iusta causa illis inuitis fieri potest, sed si subest iusta causa contradicendi vnus contradictio vitiat, ut dicit Zabarell. in capit. final. de rebus eccles. secundo requiritur, quod omnes ijs quorum interest vocentur coram eo qui unione facit, ex Concilio Trident. sessione septima, capit. sexto, licet papa ad id non teneatur, requiritur etiam consensus patroni laici de honestate, non tamen de necessitate, qui tamen potest contradicere ubi sine causa fieret unio, ut dicit Abbas in capitulo vnico, ut ecclesiastica beneficia, & etiam consensus praelati inferioris ad quem spectat ius conferendi ecclesiam, quae unitae, & eius capituli, vel collegij, & si ecclesiastica beneficia, & etiam consensus praelati inferioris ad quem spectat ius conferendi ecclesiam, quae unitae, & eius capituli, vel collegij illius, & etiam canonicorum ecclesiae cathedralis, & si unitur ecclesia collegiata requiritur consensus collegij, & alij etiam sunt citandi quorum interest, rector tamen cui fit unio non vocatur, quia ei non fit praesudicium, plebs etiam non est vocanda, cum sit imperita & sepe labore contra proprium commodum, ut & mulieres, & si fit unio ecclesiarum duarum dioecesium vtriusque Rector est vocandus; Videat etiam Episcopus quis unuerit Ecclesias; Papa enim absolute potest omnes ecclesias unire, & probabile etiam est de Legato, ut dicit Abbas in capit. final. de confirm. vtili, Patriarchae etiam & primates in propriis ecclesijs, & sibi subiectis possunt unire, & et

Archiepiscopi, & episcopi, quo ad inferiores ecclesias in perpetuū tñ, & nō ad vitā: Papa tñ sine causa potest vnire, illi vero non possunt, alij vero prelati inferiores vnire nō possunt ecclesias sibi subiectas, nisi id ius præscripserint, capitulum ēt sede vacante pōt vnire dummodo non præiudicetur ecclesie cathedrali; Vicarius tñ episcopi id facere non pōt, non potest etiā ep̄s vnire ecclesias vni⁹ diocesis alteri seff. 14. c. 9. nec parochiales locis prohibitis in c. 13. seff. 24. potest etiam ep̄s vnire beneficium deuolutū ad Papam ob eius negligentiam, vt d. Abb. in c. sicut vnire de exc. præl. nō tñ beneficiū qđ Papa sibi reseruauit, nisi expectans renuntiet iuri suo, qđ tñ intelligitur in præiudicium ipsius, alias. n. pōt vnire, seff. 21. c. 5. si vero ecclesia sit exempta recurrendū est ad Papam, qđ intelligitur quando subest immediate Papæ, si enim alij pleno iure, sufficit eius consensus, & potest etiā vnire ecclesiam non exemptā, loco exempto. Clem. si. de reb. ecclesie; videat etiam ep̄s quō vnio sit facta, quinque. n. modis sit, primo vt spiritualia tñ communicentur, vt quia in vna oretur pro alio defuncto, quæ vnio sine papa, & episcopo fieri potest. 2. cū vna ecclesia alteri subijcitur in temporalib. & spiritualib. c. cū dilectus. q. metus causa, quo casu vna dī mater, altera filia, & filia sortit̄ priuilegiū matris. 3. cum neutra subijcitur alteri, sed quælibet ī suo statu manet, Prælatus tamen vnus erit prælatus vtriusq; & ab omnibus cōiter eligetur. 4. vt vnum sit collegiū vtriusque quo ad spiritualia, & temporalia, ita q. qui est canonicus in vna sit canonicus in altera. 5. vt altera cathedralis erigatur, ita vt episcopus duarum sit prælatus, & hic proprie loquimur de secundo modo, & hunc examinabit episcopus in visitatione iuxta superius dicta, vt late probat post alios Rochus Veromen. trac. de visitatione, verb. vnionis.

Videat etiam episcopus an ecclesia sit patronata, & primo examinetur patronatus, an legitime sit constitutus. f.

ex fundatione ecclesie, constructione vel dotatione, & an authenticum documentum illius existat, quod patronus ostendere tenetur etiam si per longissimum tempus ius præsentandi possiderit, & eo magis quando præsumitur vsurpatio, tunc. n. præter reliqua requiritur etiam cōtinuata præsentatio per 50. annos, quæ autēticis scripturis probetur, & item videat an aliqui patronatus in beneficijs tam secularib. quā regularibus, vel parochialib. aut dignitatib. in cathedrali vel collegiata sint, quæ exceptis patronatib. super cathedralibus ecclesijs competētibus, & ijs quæ ad Imperatorem, Reges, & Principes habentes iura Imperij pertinet, vel ad studia generalia cum quasi sua possessione irrita esse intelligantur; videat etiam an aliquæ vniones beneficiorum factæ sint patronatibus, quæ si nondum sortitæ sunt effectum simul cum vnionibus ipsi per subreptionē obtentæ intelligantur, at quæ a quadraginta annis citra factæ effectū sunt sortitæ ab ordinario examinentur, & si per surreptionem, vel obreptionem obtentæ fuerint irritæ declarentur, & beneficia separentur, & alijs conferantur, & similiter patronatus in ecclesijs, & dignitatibus etiā antea liberis facti, & in futurum fiendi a quadraginta annis citra diligenter examinentur, & si non reperiantur ob maxime euidētem ecclesie, aut beneficij necessitatem constituti, in totum reuocentur, etiam ob augmentum dotis facti, & patronis restituatur quod dederunt, beneficijs in libertatem restitutis, cap. nono, sessione vigesima quinta in Trident. Concilio, videat etiam an patronus vsurpet bona ecclesie, vel impediatur ne perueniant ad eos, ad quos pertinent, is enim ligatur excōicatione papali, nec potest absolui nisi facta restitutione, & priuatus est ipso iure, iure patronatus, seff. 25. capit. 11. videat etiam an aliquod onus impostum sit ipsi ecclesie patronatæ, & à quo tempore, cum patronus nil percipere possit, nisi id sibi reseruauerit

an

in fundatione, vt notatur in capit. nobis, de iur. patron. nisi in necessitate sit constitutus, vt ibi notatur, videat etiā quod patroni numero sint, & quomodo præsentent, si enim sit vnus non potest seipsum præsentare. capit. per vstras eodem; videatur etiam quasi possessio iuris præsentandi, & si ecclesia est curata, & ius patronatus spectat ad ecclesiasticos, tunc præsentabitur, quem patronus inter digniores examinatos ab examinatore approbatus iudicabit, si institutio spectat ad episcopum, nam si ad inferiorem institutio spectat ex dignis digniorem eligit, & illum patronus præsentabit ei, ad quem institutio spectat, sessione vigesima quarta, cap. octauo, §. cum vero, sed si laici erunt patroni præsentabunt patroni quem eligunt examinatum ab episcopo, & etiam si ad inferiores spectet institutio, ab episcopo tamen semper examinabitur, sessione vigesima quinta, capit. 9. §. quod si ad inferiores, & si qui absque episcopi approbatione fuerint præsentati ad beneficia, & illa possederint, eos episcopus remouebit donec constet ad quem ius illud spectet, sessione decima quarta, cap. 13. & poterit præterea episcopus repellere præsentatos à patronis si idonei non fuerint, sessione vigesima quinta, c. 9. & quando ab inferiori institutio est faciendā si præsentatus ab episcopo non sit examinatus irrita est institutio dicta, capit. 13. & sessione vigesima quarta, capit. 13. & quando ecclesia non est prouisa à patronis intra tempus quattuor mensium sine causa, Episcopus providebit, cap. cum propter, de iure patron. & semel instituti ab Episcopo ad præsentationem laicorum, non possunt inde remoueri sine licentia episcopi, cap. in Lateranensi, de præb. alias recipiens ecclesiam de manu laici, ipso iure illa priuatus est, cap. cum laicus, de iure patron. nisi laici penitentia ducti alium præsentauerint, quod tamē ecclesiasticis non licet, cap. præterea, cap. relatum, capit. cum laicis, eodem.

videat etiam ne ius patronatus, vel ecclesia patronata resignata sit aliqua cōditione adiecta, vel confidentia contra Bullam Pij Quinti, M.D. LXVII. incipientem: Officium credite, maxime si fiat coram ordinario; videat etiam diligenter Bullā institutionis, & onera quæ ecclesie patronatæ subire debent, & si egent reparatione, vt reficiantur, quæ si refici non possunt in matrices ecclesias ab episcopo transferri possunt, sessione 21. cap. 7. & alia in huiusmodi materia consideranda sunt, quæ late dixi supra in tractatu de iure patron. unde prædictis attentis, & diligenter consideratis; videat Episcopus an ecclesie sine cura legitime sint institutæ, an eius autoritate fundatæ, at onera ibi imposita executioni mandentur, an eorum bona vsurpentur vel ne, in munda custodiatur, & bene clausa cum ostio, clauē, & pefulo bene firmis, an ibi celebretur diebus solemnibus, vel dum concio in parochiali habetur, quod & de oratorijs priuatis intelligi debet in quibus sine licentia episcopi celebrari non potest, & si ibi non celebratur adhuc ab Episcopo sunt visitanda, vt videat quomodo custodiantur, vt supra est dictum; & videatur vterius, an ibi sint calices planetæ, & cæ. de quibus supra titu. de ecclesijs est actum.

Quinto, visitet monasteria casibus quibus potest, de quo actum est supra; & videat an ibi adsint qui sacramentationem in suis monasterijs habere videntur, vel sacrorum canonum, alias rum, quæ ab episcopo ad id cogi possunt. cap. 1. obseruans, sessione 5. in Trident. Concil. An prædicent in alienis ecclesijs sine episcopi approbatione, & in proprijs sine eius benedictione, contra ca. 2. eadem sessione. An vbi cura animarum exercetur sit definitus certus numerus regularium curam exercentium, iuxta Bullam Pij Quinti, Calend. Nouemb. 1567. & an bonum sit ibi constituere vicarios perpetuos, quod episcopus facere potest, sessione septima, capit. 7.

F 2 & an

& an ibi cura animarum laudabiliter exerceatur vt debet, iuxta ca. 11. sess. 25. & dicta supra de visitatione parochialium, & si quid deest de his quae ibi traditur, episcopus mandet prouideri. dicto cap. vndecimo, Et maxime an ibi praedicetur, iuxta ibid. dicta, alias episcopus prouidebit cum congrua portione assignanda alicui qui id onus praestet. dicto cap. 2. sessione quinta in Trident. Conc. & sess. 24. capit. 4. & corriget praedicantes etiam errores vel scandala. sessione 5. capit. 2. de Ref. Videat etiam an aliquis audiat confessiones secularium etiam clericorum ab episcopo non approbatus. contra. Concil. Trident. sess. 23. c. 15. & an absoluant a casibus Episcopo referuatis sine epi approbatione contra litteras congregationis de mandato etiam papae emanatas. An etiam iisdem seruent interdita & censuras alias ab epi emanatas, & eas populo enuntient vt debent. sess. 25. c. 12. de reg. An obseruetur decretum Conc. Trid. sess. 22. de obf. & euit. & sess. 25. c. 11. de regul. de euitandis in missae celebratione, & no admittendis lasciuia in sono & cantu. An mulieres admittantur intra septa claustrum, contra Bullam Pij V. 24. Oct. 1566. An accedant ad publicas processiones etiam exempti, nisi viuunt in perpetua clausura, & ordinem ab episcopo statutum ad tollendas controuersias in ijs, & funeralibus obseruent, vt tenentur sess. 25. c. 13. de reg. an celebrent in oratorijs priuatis ab episcopo non approbatis, & an admittant peregrinos sacerdotes sine licentia episcopi, contra d. decret. de euit. & sess. 23. c. 13. An celebrent in diocesi vbi habent monasteria dum in parochia concio habetur. sess. 5. c. 2. sess. 24. c. 4. q. hortado dicitur, cum ad id cogi non possint, nisi epi ipse praedicet. cl. dudum. de sepult. An aliquis admittat ad ordines sacros sine attestacione authentica, q. in religione professionem emisit, contra const. Pij V. 75. Romanus pontifex. An monasterium sibi elegerit conseruatore[m] cuius nomen in curia episcopali descriptum sit,

ex constit. Greg. XIII. aliter episcopus pro miserabilibus personis contra eos ad se recurreribus cognoscat & definiet. sess. 7. cap. 14. An superior monitus ab episcopo vt puniat regularem qui extra claustra publice deliquit, paruerit, aliter elapsis sex mensibus episcopus eum puniet. sess. 7. cap. 14. de regul. qui & punire potest degentem extra claustra etiam ex causa honesta, & de licentia superiorum, no tamen sub eorum obedientia. sess. 6. ca. 3. & qui extra monasteria recedentes etiam praetextu suos superiores adeundi absq. eorum scripto reperti fuerint, tanquam desertores sui instituti puniantur. sessione 25. capit. 4. de Regul. & eo magis si habitum suae religionis deseruisse cognoscantur, & si quis a papa vel superiore licentiam obtinuit sub alio habitu manendi extra monasterium, secundo mense post ingressum diocesis id ostendere Episcopo debet, aliter vt apostata punietur, & si quis texit causam deponendi habitum, quia per vim metum, vel ante aetatem debitam se ingressum dicat, non est audiendus, nisi intra quinquennium a die professionis, intra quod tempus causas egressus coram suo superiore, & episcopo deducat, & si ante habitum dimiserit, ad monasterium redire cogendus est, & vt apostata puniendus. sessione 25. capit. 19. de regular. An noua monasteria virorum vel mulierum intra diocesim sine episcopi licentia aedificentur. sessione 25. capit. 3. de regul. An monasterium habeat suos ordinarios Visitatores, vel sub sit generalibus capitulis, & ad congregationes conueniat, aliter enim episcopo in omnibus suberit. sessione vigesima quinta, c. octauo, de reg. Videat etiam an monasterium immedia te sit sub protectione Sedis Apostolicae, & non sub capitulis generalibus, vel episcopis, episcopus enim supplere potest defectus priorum, vel Abbatum, qui de triennio in triennium non fecerint in regnis, & prouincijs capitula. capitulum in singulari. de

stat.

stat. mon. conuocans eos pro huiusmodi congregationibus faciendis. d. c. videat etiam si superior non reuocet monachum vagabundum, ipse enim eum reuocare poterit. c. ne religiosi. de regu. Abb. in c. quanto. de off. ord. sic videat si debita regulae obseruatia non seruetur, episcopus enim iubebit, vt ea assument secundum regulae statuta, & si intra 6. menses superiores moniti no visitauerint, episcopus eos visitare & corrigere poterit iuxta eorum instituta. sess. 25. c. 8. videat etiam an nouitij qui ante professionem ad seculum reuertuntur, receperint omnia bona sua a monasterijs, alias episcopus eos ad id coget. sess. 25. cap. 16. Videat etiam an superior non fecerit monachum vagabundum omnia renuntiare in manibus eius, sic enim episcopus supplebit. cap. quanto. de off. ord. Videat etiam an parochialis ecclesia pleno iure spectans ad Abbatem & conuentum collata sit infra sex menses, alias episcopus eam conferat regulari si ita est consuetum dari, vel seculari si ita, & si est exempta conferat autoritate apostolica. ca. 2. de conc. preb. cl. quia regulares. de sup. pl. negl. & sess. 25. c. 21. & si est curata, videat eius fundationem, & de institutione curam exercentis, modo regimini eius, vt cap. sess. 25. cap. 11. Et si capellanus est monachus q. obseruet vota suae religionis. cl. 1. de cel. & etiam habeat secum alium monachum socium cap. 1. c. quod Dei. de stat. mon. qui tamen monachus ibi non debet poni vt curam exerceat, nisi in defectum clericorum secularium, vt d. Abb. in c. 1. de cap. monac. aduertendo tamen q. non oes parochiales ecclesiae regularium sub sunt episcopo, excepti. n. ab eo sunt & visitatione parochi cluniacensium, & aliorum Abbatum, & generalium sedem ordinariam principalem, vel iurisdictionem episcopalem in parochos, & parochianos habentium, vel exercentium. sess. 25. c. 11. Videat etiam an parochi regularium accedant ad synodum, ob populum qui epi subest, & an exercentur animarum populi epi commissi

sine eius licentia, cui et capellano per monachos presentato, & ab epi instituto dabitur portio congrua ex fructibus ecclesiae arbitrio epi. Conc. Tr. sess. 7. c. 7. & sess. 25. c. 16. qui etiam inde non potest remoueri per Abbatem sine causa legitima, vt si dilapidet bona ecclesiae, vel viuat incontinenter, quia tunc Abbas eum poterit remouere de consilio frum cum epi consensu. c. 1. de ca. mon. in 6. & is si delinquit ab episcopo puniri poterit & ecclesia priuari. c. postulasti. de for. comper. Videat etiam an aliqui regulares extra monasterium degant, quia ratione contractus & delicti possunt ab ordinario conueniri & puniri. c. 1. de priu. in 6. c. quamquam. de censibus. in 6. Conc. Trid. sess. 7. cap. 14. & maxime si cum miserabilibus personis contraxerint. d. c. 1. & d. c. 14. sexto tenor priuilegiorum regularium diligenter debet attendi ad videndum in quo subsint episcopo, & in quo non c. recepimus. de priu. c. si papa. eo. in 6. An regulares seruent dies festos ab episcopo statutos, & censuras. sess. 25. cap. 12. vel an admittant mulieres intra claustra contra Bullam Pij V. 1566. Greg. 28. & an emiserint tria vota si viuunt sub obedientia voluntaria, ex Bulla Pij V. 15. Cal. Decemb. 1568. f. 306.

Quod si sit superior regularis, vel apostolicus visitator q. regulares visitet, eos in omnibus uisitabit, & praeter supra dicta inquirat an disciplina regularis seruetur, & iuxta regulam viuunt, & maxime circa obedientiam, paupertatem, & castitatem, & si quae ibi sunt peculiaria vota, & an item circa uisum, vestitum, & comem vitam seruetur q. regula praecipit. c. 1. sess. 25. de reg. An aliquis possideat bona immobilia vel mobilia vt priuata, vel et noie coentus, et in monasterijs mulierum, & an oem id statim superiori tradat, & an mobilia alicui coedant a superiore contra statum paupertatis qua sunt. pfessi. c. 2. ea. sess. An capuccini vel minores de obseru. bona mobilia possideant, & an in alijs vbi id permittitur, is tantum numerus recipiatur q. ex rebus monasterij, vel consue-

eis eleemosinis possit sustentari, tā in virorum quam mulierū monasterijs. c. 3. eod. An aliquis regularis sine licentia sui superioris subijciat se obsequio cuius praelati vel principis, etiā prae-textu lectionis, vel praedicationis, & an qui ad studia vniuersitatum mittuntur habitent in conuentibus, aliter ab episcopo contra eos est procedendum. c. 4. eod. An abbates, & alij superiores eligantur per vota secreta. c. 6. eod. An aliquis ibi sit professus ante 16. annū completum, & ante annum quam in probatione quis steterit. ca. 15. eod. & an renuntiatio ante fiat, quae inuvalida est, nisi de licentia Episcopi fiat ante duos menses, quā professio fiat, quae tamen effectum non habeat, nisi professione secuta, & an finito nouitiatu, cogantur profiteri nouitij, excepta societate IESV, & an tempore nouitiarius aliquid a parētibz eis detur excepto victu & vestitu, cap. 16. ead. fess. An abbates qui sunt ordinum capita, & alij superiores, episcopis non subiecti, sua monasteria visitet, etiam si commenda existant. c. 20. ead. fess. An monasteria regularia solum regularibus bonis commendentur, & an habentes in commendam monasteria, quae sunt ordinum capita, nisi eis de regulari successore sit prouisum, religionem illorum ordinum infra sex menses professi sint, aliter commenda ipso iure vacat. c. 21. ead. fess. videat etiam an habitantes in communi sub obedientia voluntaria, quorum habitus a secularibus presbyteris est distinctus, & vota emiserint, iuxta constitutionem Pij V. 15. Cal. Decembr. 1568. Inquirat etiam a praelatis de obedientia & reuerentia subditorū, & a subditis de solertia praelatorum in corrigendis excessibus subditorum. Inquirat etiam an Abbas vel alius superior, legitime sit ingressus, & canonicè confirmatus, vel an aliqua si monia in eorum electione, vel aliorū receptione sit commissa, iuxta dicta supra tract. de simonia, & de alijs inquirat de quibus agatur infra subtracta. de regularibus.

Sexto, visitet monasteria monialia, & videat an plures ibi recipiantur moniales, quā facultates monasterij, vel consuetae eleemosinae exigunt. c. 3. fess. 25. de reg. An omnia habeant communia, & nil priuatim vel separatim possideant etiā nomine conuentus, sed omnia communicentur. c. 2. ibid. praefecta tamen poterit pro sua prudentia nil pati sinere eas quarum centemulatione ea bona ad monasterium peruenerunt. An omnes die ac nocte horis canonicis intersint ac sacris officijs, pie ac deuote, illis exceptis, quas ex causa praefecta excusandas existimari. An in mensa legatur liber spiritalis ab episcopo approbatus, & diebus festiuis, etiā regulae aliqua pars. An omnes semel in mense confiteantur, & sacramentum communionem accipiant, oblato eis ter in anno praeter ordinarium, alio confessore, fess. ead. c. 10. & an illis pie praedictetur, & die qua communicarint ab omni colloquutione abstineant. An aliquis audiat confessiones earum a superiore non probatus, idque extra septa monasterij, quae nisi ex graui causa ingredi non potest, & de licentia episcopi, nec ibi pernoctare etiam in forasterijs nisi cum alicui moniali mors imminet. An admittatur ad celebrandum in ecclesia alicui ab episcopo non probatus, vel a superiori si monasterium regularibus subditum est; & an sanctissima Eucharistia custodiat in altari maiori extra septa monasterij, d. c. 10. An aliqua monialis cum aliquo loquatur sine licentia ab eo ab episcopo accepta, nisi mater vel soror sit, & tunc cum alij sermo est habendus, nisi pater vel frater sit, praesens sit aliqua monialis aetate & moribus grauis a praefecta ad id deputata; An aliquis etiam clericus, vel foemina accedat ad monasteria monialium docenda musicae causa, vel alterius artis. An aliqua monialis scribat ad aliquem secreto sine eo quod praefecta prius literas legerit, nisi a superiore monasterij pro eius bono, vel sine eiusdem licentia munera mittat vel accipiat. An ubi ades vicinaria

ia

in monasteria inspiciunt altius parietes tollantur, An aliquis ingrediatur septa monasterij sine episcopi licentia fess. 25. c. 5. & Bulla Greg. XIII. incip. vbi gratia. 1575. vbi absolutionem excommunicationis sibi referuat, licentia vero non debet concedi nisi ex causis necessarijs & monasterio vtilibus, sine quo nec episcopus ingredi potest, ea vero licentia non est concedenda nisi personis necessarijs monasterio ut medicis, & huiusmodi, & quae etiam sint morum probatorū, quae licentia quotannis renouetur; & in ea persona illa quae ingredi opus est notatim describantur, sic tamē vt quae officia moniales intus praestare possunt, ad ea exequenda viros vel mulieres non introducat, & praefecta eos ibi morari non sinat vltra quam necessitas poscat, quibus tamen ibi pernoctare oīno prohibet, nisi confessori cum aliqua morti est proxima, modo tamē supra narrato, vel medico in casu necessitatis. Et cum etiam eligenda est praefecta superior septa ingredi non debet, sed manere ad fenestras colloquutionis ibi suffragia occulta accepturus. fess. 25. c. 7. q. tamen non eligatur minor 40. annis, d. Cōc. nisi necessitas urgeat & habeat duas ex tribus partibus suffragiorum, Vicariam tamen & alias dimidiam partem habere sat est; An ianua monasterij die vna claudatur, & nocte duabus claudatur, & sine licentia praefectae aperiatur, & an ad fenestrellas colloquutionis ferrei cancelli apponantur, & intus lamina ferrea foraminibus distincta, & an ibi sit ostium quo monialis ecclesiam exteriorē ingredi possit, quod omnino vetitum est, vt & ianua clausurae monasterij tranfire ad aperiendam vel claudendam ianuam vteriorē qua aditus est ad rotas, cum illa ianua sit extra clausuram, vt declarauit Gregor. XIII. 3. Cal. Ian. 1572. An virgines sacrae post sacrum habitum sumptum septis monasterij egrediantur praeterquam causa incendij, lepra, vel pestis, vel nisi ante professionē egredi velint, alias excommunicationem incurrunt

ex Bulla Pij V. Cal. Feb. 1569. quae licentia ab episcopo tantum conceditur, An ubi reditus, vel consuetae eleemosinae cum laboribus sufficiunt ad alendas moniales, etiam conuersae egrediantur ad quaerendum. contra Bul. Greg. XIII. 3. Cal. Iun. 1572. & vbi non sufficit, an quae mittuntur ad quaerendum seruet conditiones litterarum congregationis. 4. Id. Febr. 1573. videlicet, vt solum emittatur donec ad eum numerum moniales redigantur, quae ex praedictis alij possit, vt non plures octo emittantur, vt binae saltem incedat quae nunquam disiungantur, vt sint saltem 40. annorum & vitae probatae, vt non exeant extra ciuitatem, & oppida ubi monasteria habent, nisi episcopo & superiori secus videatur. Vt extra monasterium non pernoctent, nisi de episcopi licentia quo casu simul semper dormiant, Vnde de cetero is tantum numerus est accipiendus qui ibi, vt supra alij possit. fess. 25. c. 3. nisi ingrediens dotem affliget qua alatur, quae tamen minui potest, vbi laboribus victus quaeritur, An monasteria extra mēnia vrbis, vel oppidi constituta sine periculo manere non possunt quae intra illa reducuntur. fess. 25. c. 5. An antequam puella in capitulo recipiatur consensus episcopi, vel superioris regularis praecedat, quae etiam non est ab Episcopo admittenda nisi post annum quo suum animū praefectae & monialibus aperuerit, vt interrim ipsa labores & instituta monasterij cognoscat, & moniales eius voluntatem, quo etiam tempore par est, vt confessor monasterij illam confiteatur frequenter, & ei sacramentum communionis ministret eam intruens de votis religionis & laboribus monasterij, ne vnquam conqueri possit, nec tunc recipiat, nisi ex tribus duos suffragiorum partes habeat, & cum recipitur in librum referatur eius nomen, tum tempus etiam quo habitum suscipiet, & professionem emittere, & interim intra septa non admittatur, interim omnino habitu demisso ostendens se seculari vanitatibus renuntiare, quae puella

F 4 non

non prius admittatur ad habitum suscipiendum sacrum, quam episcopus vel alius eius mandato illius voluntatum explorat mores item & etatem. *sess. 25. c. 17. & q. 12. annis minor non sit, & illum habitum non induatur, nisi post sex menses, quã ad capitulũ est recepta, nisi episcopo aliud videatur, & si ante habitum non est confirmata, confirmetur omnino, & in susceptione habitus nomen sanctę alicuius ei imponatur, & q. examinabunt puellam, & q. moneant eius parentes, & alios ad quos pertinet excommunicationis lætã contra cogentes aliquas suscipere habitum sacrum vel religionẽ profiteri. *sess. 25. c. 18. & probationis tẽpore nil puellę detur præter victum, & vestitum. *sess. 25. cap. 16. dos tamen in aliquo loco tuto reponatur, vt facta professione monasterium statim illam habere possit, quã dos a præfecta monasterio conferuetur, nisi aris alieni soluendi necessitas virgeat, quodd tamen cum episcopi licentia fiat, In quo habitu suscipiẽdo nulla pompa adhibeatur, sed a propinquis in exteriorẽ ecclesiam ducta, a monialibus intra septa introducatur, prius tamen in ecclesia Missã audita, & sacra communione sumpta, & a superiore monasterij, vel confessore habitu sacro induta, ac pio sermone ad id opus sancte peragendum accensa. An nouitię cum sola magistra earum versentur loco a monialibus separato, a qua in timore Dei & institutis monasterijs erudiãtur. An aliqua recipiatur ad professionem ante decimum sextum annum expletum. *contra. cap. 15. *sess. 25. cum professio ante sit nulla. dicto c. & mense ante episcopum moneatur, vt explorat eius voluntatem, & de eius progressu in instituto monastico, & officio recitando, ac huiusmodi quodd seorsum a monialibus fiat; & nulla monialis sit quã stato tẽpore professionem non emittat etiam si sit conuersa, vel habitu dimisso, si non est professura, domum reuertatur, ex Bulla Gregorij XIII. 3. Calend. Ian. 1572.*****

& nulla obligatio vel bonorum virginis renuntiatio nisi infra duos menses ante professionem, & cũ episcopi scripta facultate fieri possit, quẽ non facta professione effectum tamen nõ factiatur. *c. 16. *sess. 25. An moniales habeant speculos vnguentã, catellos, & huiusmodi vana, vel habitu seculari etiã animi relaxandi causa induantur, vel in imagunculis fucatis formandis tẽpus proterant; An custodię causa accipiãt gemmas vel vestes, nisi de episcopi licentia, An præfecta cum vicaria ter in anno cellas lectos libros monialiu visitet, & quodd earum statui non conueniat auferant; An præfecta reuideat libros eius quã pro monasterio expendit, & singulis quibusq; tribus mensibus accepti & dati rationes ad capitulum referat, & ad superiorem; An alienent bona monasterij permulent, vel locent superiore inconsulto. An singulę in vno lecto dormiant, & si domus angusta sit, tres saltem lecti in vno cubiculo ponantur vbi singulę dormiãt. An habeant nummos apud se, nisi officij causa, aliter vt proprietaria puniãtur, An moniales se dedant orationi lectiõni sacrorum & piorum librorum, ambagibus, & inutilibus rebus omisiss; An monasteria vbi puellę consueuerunt recipi educationis causa, id faciant sine episcopi & superioris licentia, q. non cõcedatur nisi ob magnam monasterij egestatẽ, & interim nullę moniales vestiãtur, donec ad eum numerum redactũ sit, vt moniales ex fructibus monasterij, & alijs de quib. supra ali possint, nisi aliã episcopo videatur, nec recipiãtur, nisi honestis parentibus ortę, nec minores decem, aut maiores quindecim annis, & ea summa pecunię, vt ali commode possint, quã cum ad decimum quintũ annum deuenierint, emittantur si sacrum habitum non induerint, nisi aliud episcopo videatur, & cum habitum volunt suscipere prius parentum habeatur consensus, & apud eos permensem maneant; Dum vero in monasterio morantur laneas vestes induãt.**

lu-

fufcas, vel albas ab omni ornatu superfluo abstinentes, loco a monialibus separato cibum sumentes, & dormientes, præter eas quã illarum curę præpositę sunt, & cum propinquis nõ loquantur, nisi supra relatis seruatis, & a monasterio nunquam exeant, alias non iterũ recipiantur, nisi episcopus id semel tantum concesserit. Circa moniales etiam inquiri poterunt, quã supra de regularibus respectiue sunt dicta, & infra tract. de monialibus agetur.

35
in Visitatione
Lectorũ, concionatorũ, confessorũ, præceptorũ
quã obseruanda.

Septimo, visitet episcopus lectores, concionatores, præceptores grammaticę, & confessores, & heremitas, & c. Lectores Teologię, vel sacre scripturę videat an legant in ecclesijs sine eius licentia, contra. *cap. primũ *sess. 5. & an professionem emisserint iuxta Bullam Pij Quinti, incipientem, in sacrosancta. anno 1564. & an diligenter munus suum exequantur, si cum charitate, zelo pietatis, & animarum salute proficiãt, vel an sub specie pietatis, im pietas disseminetur, & si quid a vero alienum asserere comperti fuerint, inde amoueantur alio bono suffecto, & an seruẽt ea quã de concionatore dicentur. An concionator sit approbatus ab episcopo si prædicat extra religionẽ. Si ibi an benedictus, & an prædicet errores, vel scandala contra. *ca. 2. *sess. 5. An doceat populum dies festos seruare, & ea die omnino Dei seruitio omnibus curis depositis vacandum esse, ex Bulla Pij V. 6. Calend. Apr. 1566. abusus circa eorum dissolutionem maxime chorearum ludorum, & huiusmodi detestantes, An moneãt populum dominicis & festiuis dieb. parochiã accedere, vt ibi missam audiãt, & sacram concionẽ. *sess. 24. c. 4. & *sess. 22. de cr. de obs. & abstineãta circulatorũ histrionũ, & huiusmodi auditione. An patres & matres in familię eruditione instituunt, An hortẽtur ad ieiunia seruanda. *sess. 25. de cr. de del. cib. & ad opera pia exercenda frequentem cõfessionem, & cõcionem, *sess. 12. c. 8. *sess. 25. c. 6. An in suis sermonibus prælati ec-*********

clesiarum detrahant. cõtra cle. dudũ. de sepult. cl. religiosi. de priu. vel retrahant populũ ab ecclesia parochiali, vel decimarũ solutiõẽ, & hmõ. d. cl. & alia obseruẽt q. infra tr. de concionatorib. habentur. An præceptores grammatice emittant professionẽ fidei ex Bulla Pij V. 1564. & an bonis morib. præditi sint & an legant libros hereticos, vel suspectos, aut eos habeant, vel obscena pueris perlegant cõtra regulam. 7. indicis. An clericos bene instituunt in cathedismo Romano, & pueros rudimẽta fidei edoceãt, & eos ad ecclesiã adducant. An confessores sint ab epõ approbati iuxta c. 15. *sess. 23. in Tr. Concil. & an obseruent ea q. dicta sunt sup. in sacro penitentię. & an a casibus epõ seruatis absoluant, & magis papę sine licentia, & an habeant scientiã sufficientem ad confessiones audiendas, vt norint differentiã inter mortale & veniale, casus excoicationum, & restitutorum, iustitiam contractuum, & hmõ. An heremite approbati sint ab ordinario, & de eius licetiã habitum sumpserint, an certo loco assignati, an bene viuant, & regulas seruent.*

8. Visitet hospitalia, montes pietatis, confraternitates, & omnia loca pia, & in Visitatione ad hospitalia videat an sint publice ho-
spitalium, & confraternitatum
quã obseruanda.

lu-

moniti ab episcopo munus hospitalitatis obire cessarint, nō solum eos cogit ad id per censuras, sed etiam eos administratione priuabit atque ad restitutionem fructuum coget, & alios eorum loco substituat, si quid contra institutionem hospitalium perceperunt. *sess. 25. c. 8. si tamen hospitalia ad certum peregrinorū infirmorum, vel huiusmodi genus suscipiendū fuerint instituta, & ibi non sint similes personæ, vel pauca, fructus, & eleemosinæ collectæ in alium piū vsum proximiorum institutioni, vel alium vsum piū ab episcopo cum duobus de capitulo conuerti poterunt, nisi aliter in hunc euentum in institutione fuerit expressum. d. c. 8. non autem a gubernatoribus hospitalis. c. cum nō ab homine. de iudic. nec administratio hospitaliū vni ultra triennium committatur, nisi aliter in fundatione caueatur. d. c. 8. qui etiā gubernator iurare debet de bene gubernādo ad instar tutoris, necid munus detur, nisi tantum viris integris, & bene notis, nec minoribus 25. annis ad instar tutorum. vt not. in Cle. quia contingit. verbo. tutor. de relig. dom. qui & scientia idonei sint, diligentes, & pijs in suo munere, & iurent se vtilia curaturos, & contraria vitaturos, & q̄ res & personas ibi existētes custodiēt, & ad vsum miserabilium personarum iuxta hospitalis institutū conuertent, & eorum ecclesias ac domos reficiēt, nec permittant eorum bona vsurpari, & vsurpata reuocent, & de bonis suis inuentarium faciant, alias episcopus suppleat administratorum, vel titularium negligentiam. Clem. quia contingit. de relig. dom. & nullo modo eis cō donet eos fructus quos cōtra hospitalium institutionem perceptos in foro conscientie restituere tenentur. *sess. 25. c. 8. & d. cl. & vbi aliqd. debetur pauperibus vere pauperibus distribuatur, in quo eps curam adhibeat, an ita seruetur, nec eorum bona immobilia, vel mobilia pretiosa vendere, permutare, vel in emphiteusim concedatur nisi seruat is ijs quæ a canonibus præcipiuntur, epi**

scopi de super consensu accedente. ex Extrauag. Pauli II. de reb. eccl. non al. in extr. cōm. incip. ambitioso; in quo etiā papæ consensus requiritur, vt ibi dicitur, nisi vbi, quo ad id Bulla illa nō est vsu recepta, tunc enim sufficit consensus ordinarij ex Cōc. prou. Med. r. tit. quæ ad piorum loc. An mares ibi separati a mulieribus habitent. An sine licentia episcopi eleemosina p hospitalibus quærat, qui videat an ibi reuera hospitalitas debita exerceatur & illas colligētes sint bonæ fame, & certo pretio conducātur, nullo vero modo certa pars eleemosinarum eis præstetur, nec sint è numero quæstorum à Trid. Conc. damnatorum, & q̄ eleemosinæ expendantur in vsum petitū non alium. An infirmis ibi degentibus sacramenta ministrentur. cl. i. §. si. de relig. dom. An quærentes eleemosinas p̄ ipsi, indulgentias publicent, portent priuilegia, reliquias, campanulas, conuentionentur contra. *sess. 5. c. 2. sess. 21. c. 9. An confraternitates huiusmodi illicitæ fiant tractu temporis, cl. ad nostrā. de heret. cl. r. de Relig. dom. vt beguinorum, bizochorum, fraticellorum, & huiusmodi, quæ remouebit episcopus, non tamen collegium leprosorū. vt d. Abb. in c. 2. de eccl. x. dif. vnde sine licentia episcopi erigi non debent, vt supra est dictum. An habeāt aliqua stuta superstitiosa, quæ videātur & tollantur. An ritus Romanæ Ecclesiæ in officijs diuinis obseruent, An regulas confraternitatis ab episcopo approbatas seruent, an adeāt ad publicas processiones, quo habitu & decetia, an in suo oratorio recitent diuina officia, & quo modo, an ibi celebretur dum conuicio habetur in parochialibus, vel solennibus diebus, An cōgregationes habeāt & quid ibi tractetur, an commensationibus se dedant bona fraternitatis cōsummentes, vel in loco congregationis comedentes etiam de cibis p̄prijs ibi collatis, An habeant bona, & eorū inuentarium fecerint, & recte ministrent, iurando, vt supra de hospitalibus est dictum, & ea non alienando vt ibi*

est

est dictum, an episcopo administrationis rationem reddant quotannis. An congregationes incipiāt ab oratione, & perficiant, An prædicēt vllō modo, & cetera obseruēt respectiue, quæ de hospitalibus sunt dicta.

An montes pietatis apostolica & publica autoritate sint erecta, An ibi aliquid exigatur, præter id q̄ est necessarium ad alendos ministros, an depolentes ibi pecunias aliquid exigant, nisi coacti a principe mutuarint, vt dixi in tr. de vsuris. c. de montibus pietatis. An habeantur libri in quibus pignora accepta describantur, ita vt in reddendis pignoribus nullus error, vel fraus contingere possit. Si pignora bene custodiuntur, & expectet congruo tempore dominus pignoris etiam termino elapso, vt id redimere possit, & si ei restituitur id q̄ pluris venditum fuit, si custodes vel astimatores aliquā fraudem faciunt in custodiendo vel estimando; An sepe fiant congregationes, vbi tractetur de conseruatione ipsius montis, & an montes prædicti erigantur etiam in oppidis vbi fieri pōt. An piorum locorum administratores eis aliquam pecuniam debeant, tunc enim illorum ministri esse nō possint, & an mutuent bona piorum locorum alicui præter institutum, An quæ pauperibus relicta sunt veris pauperibus distribuantur. An vbi sine interesse aliquid est mutuandum, vsura exigatur, & an administratores solliciti sint in exigendo, q̄ est mutuatum. An alienent bona ipsorum non seruat is ijs de quibus supra de hospitalibus est dictum, An iurent se fideliter bona ipsorum administraturos, & an episcopo quotannis administrationis rationem reddant. *sess. 22. capit. 19. An confecerint triplex inuētariū bonorum ipsorum, quorum vnum apud ipsos, aliud apud Rectorem ecclesiæ, tertium in archiuo episcopali conseruetur. An describant legata cum eorum oneribus, que successiue illis relinquuntur, & diligētes sint in eis exigendis, delatis ad episcopū ijs q̄ soluere distulerint. An pie*

& ex charitate officium illud administrēt, & sint bonæ existimationis, & curent vt vbi aliqui aluntur sumptibus piorum locorum, Officium B. V. vel Rosarium, aut coronā pro ijs qui bona reliquerunt pie recitent. An ordinata in cōgregationibus in librum referantur, & an legatorum cum oneribus exemplum ad Archiuum episcopale transmittant. An in lapide aliquo inscribatur fundatio loci pijs, & ad quē vsum, vel quo tempore id actum sit, cōtinens. An legata relicta, vel fructus in alios vsus, quam est institutum sine episcopi concessu conuertantur, cum vltimas voluntates sine episcopi, & quandoque papæ licentia immutare non liceat. *sess. 2. c. 6. 8. & sess. 25. cap. 4. & episcopus earum sit executor. d. c. & vbi eleemosinæ p capita & familias distribuuntur pauperibus tantum conferantur, nisi ex testamēto episcopo pateat etiam non egenis indistincte id dandum esse, q̄ ex verbis dignoscatur; si em habeatur id relinqui in remedij animæ vel amore Dei, & huiusmodi, erit legatum piū, & sic pauperibus tantum debetur. glo. & Bart. in l. si quis Titio. ff. de leg. 2. Abb. in ca. relatum. r. de restam. & par. ohus præsens sit huiusmodi distributionibus, qui illas in librum referat diemque qua distribute sunt cum duorum testium subscriptione, qui & in librum referat omnes qui in eius parochia tenentur ad eleemosinas erogandas, vel sint pia loca, vel vniuersitas, vel familiæ particulares, & curet vt oneri satisfiat, alias ad episcopum id referat. An eleemosinæ colligantur dandæ egenis qui præ verecūdia mendicare erubescunt, & eis dentur a parochijs, vel pijs locis, & hæc omnibus supra dictis hospitalibus. f. confraternitatibus, & c. & alijs pijs operibus accommodari possunt.*

Nono episcopus visitet populum, & 37 inquiratur an aliquis in populo sit hæreticus. c. ad abolendam. de hæret. qui tione possilicet male sentiat de articulis fidei, puli, quæ sacramentis, sacralibus. vel de sacra obseruanscriptura. c. hæresis. 24. q. 3. vel potesta. da.

an

te ecclesiarum, vel papæ, vel credit aliquam hæresim, c. a. recta. 24. q. 1. vel dicit vsuram non esse peccatum. cl. 1. de vsur. & huiusmodi, an hæretici denuntietur, an quis versetur in partibus hæreticorum sine licentia inquisitionis, an habeat libros prohibitos in indice, an quis sit suspectus de hæresi, vt adorans demones, imagines baptizans, demones consulens, vel inuocans, aut arreptitios, vel in phiala inspiciens, c. hi qui. 26. q. 2. abutens sacramentis, exercens sortilegia, diuinationes, suppositiones, sapientes hæresim manifestam, c. accusatus. de hæ. in 6. perseuerans in excommunicatione per annum. gl. in c. cōtingit. de dol. sacras imagines frangens, c. 1. §. si. de off. ord. in 6. lamias exercens, & huiusmodi, de quibus dixi cas. 2. in casib. referu. similiter exercens astrologiam iudiciariam, vt ibi habetur. An aliqui magiam exerceant, vel superstitiones, sortilegia, diuinationes, & vanas obseruationes, de quibus late dixi casu. 8. ibid. & prædictos puniat. c. 2. de hæ. in 6. an habeantur libri lasciuas res ex professo tractantes. An Doctores professionem fidei emiserint, ex Bulla Pij III. sacrosancta, 1564. & idem de medicis, & an ijdem iurēt de non visitando infirmos post tertiam diem, nisi confessi sint. iuxta Bullā Pij V. super gregē. 1566. & an eis dent medicinas in perniciem animæ contra. c. cum infirmitas. de penit. & videantur eorum libri, & alioquin etiam an quid in eis prohibitum sit. sess. 7. de lib. dele. §. 4. c. 1. c. in super. & qui mali sūt amoueatur, & hñtes puniatur. c. sacra. d. 1. 5. cap. si qui. 5. q. 2. & Bulla Pij III. Dominici gregis. 1564. & similiter visitetur omnes bibliothecæ, & videatur si quid est prohibitum, & an imprimatur libri aliqui, sine licentia episcopi, & inquisitoris, reg. 10. indicis. sess. 4. de edit. lib. cuius exemplum apud ipsum, vel inquisitorem maneat, aut impresorem. d. reg. 10. An aliqui abutantur sacra scriptura ad scurrilia, quos eps corriget, An laici prædicent contra. c. cum ex iniuncto. de hæret. sess. 24. c. 4.

aliter excommunicetur si non destiterint. c. 2. §. 1. de hæret. in 6. An aliqui cōiuncti sint matrimonio in gradu prohibito. cl. eos. de confang. vel non præsentente parochia. c. 1. sess. 24. qui separēt. cap. 5. ibid. vel contra statuta, ead. sess. An causa spiritualis in laicum committatur contra. c. contingit. de arbit. An adsint concubinarij qui excommunicantur. sess. 24. c. 8. an incestuosi, huiusmodi grauē penitentiā imponendo. c. incestuosi. 35. q. 9. & similiter de peccantibus contra naturam. atq. vt non luxurientur, & similiter adulteris, & maxime si quis duas simul vxores habuerit. c. 1. de off. ord. An vsurpent bona ecclesiastica qui excommunicati sunt sess. 22. c. 1. si id faciunt potestate vsurpata, secus si vt fures, similiter an retineant decimas. contra. c. 1. de decim. q. excommunicantur, nec absoluantur, nisi facta restitutione. c. 12. sess. 25. & fructus non sunt exportandi, nisi prius solutis decimis, vel præsentente nuntio exigentis. Io. And. in c. 2. de Decim. An persoluat legata pia. c. qui oblationes. 13. q. 2. & an notarij illa denuntient, an aliqui sint apostata a fide. i. qui recedunt ab omnibus articulis fidei; vt dicit D. Th. 2. 2. q. 1. art. 1. ad 3. vel scismatici, qui non ex errore intellectus, sed per contumaciam voluntatis ab unitate ecclesie recessere. c. 1. de schismat. an vsurarij. c. quoniā. de vsur. an mediatores in simonia. extr. si. de sim. An blasphemii quibus penitentiā imponatur. c. 1. 2. de maled. An falsarii litterarum apostolicarum. c. ad falsarioru. de crim. fals. An incēdiarii. l. qui ædes. ff. de inced. An opprimit libertatem ecclesiasticam. sess. 25. cap. 20. An ludis prohibitis vacent. c. 1. de aleat. l. ff. de alea lusu. An in spectaculis vtantur vestibus religiosis. c. clericis. c. cū ad decorem. de vit. & hon. cler. c. interrogasti. 27. dist. An duella exerceant vel ijs opem dent, qui sunt excommunicati. sess. 25. c. 19. vel torneamenta & artem sagittariam. c. 1. de torneamētis. An in ecclesia delinquant. cap. cum a deo. de rescript. an frequentēt monasteria, an aliqui

aliquis crimen notorium cum scanda lo commiserit. c. vas. de relig. dom. in extr. comm. An barattarias exerceant. §. quoque. 14. quæst. 4. an sint discordes quos concordare curet. c. studendum. 9. dist. c. si primates. 5. q. 2. An bene veniant ad ecclesiam, & diuina audiant. cap. Ioannes. de homic. an ibi deuote stent, vel prope altare accedant dū sacra fiunt cōtra. c. vt laici. de vit. vel ibi tempore diuino: num ambulent vel colloquantur. contra Bullam Pij V. de qua supra in visit. eccles. est dictū. An dies festos ab Ecclesia præceptos, vel ex voto loci colant, aut consuetudine generali, remotis mercatibus, & nundinis. c. 1. de fer. per 24. horas, iuxta ritum loci, & remotis etiam choreis, comediarum recitatione habitudinis, & huiusmodi, maxime die patroni, & tempore diuinorum. An missas diebus festiuis integre & deuote audiat. c. missas. de conf. dist. 1. & maxime in parochia, sess. 22. de obs. & euit. etiam qui greges custodiunt. An seruent iuramenta. ca. licet. de iureiuran. in 6. An habeant statuta quæ sine peccato seruari non possunt quæ delenda sunt. cap. fin. de præscript. cap. nouit. de iudic. An infantes exponantur, nec alantur a parentibus; sic enim tenentur restituere locis pijs expensa, si possunt, & illos alere. cap. 1. de inf. expos. etiam si sint naturales tantum. ca. cum haberet. de eo qui cogn. An caupones cibos vetitis diebus prohibitos aduenis vendat, an obsterices sciant formam baptismi, & an ab episcopo approbatæ, an sūt lenones sacrilegi, & hmōi. Et circa laicos vltimius alia inquirat, de quib. sup. c. de potestate episcopi dictum est, posse certis casib. episcopum contra laicos procedere, cōtra eos procedendo celsuris si non respuerint, & penas a canonibus taxatas eis in foro penitentiali imponendo, q. solum ei contra laicos licet vt d. Cucch. tr. de visit. nu. 54. si procedit in crimine nō pertinēte ad forum ecclesiasticū cōtra laicos, nam in pertinēte ad illud potest alijs remedijs vti, vt & iudices laici faciunt, citra tamen

penam sanguinis, vel etiā multas pecuniarias si magis timentur. c. dilectus. c. irrefragabili. §. si. de off. ord. sess. 4. de edit. eas tamen pauperibus, vel locis pijs applicando, nisi ipse pauper sit, vt not. in d. c. dilectus.

Et hæc de Visitatione Episcopi dixisse sufficiat, q. ad formam visitandi pertinet.

Quod si sit Archiepiscopus, vbi cau 38
sa probata in Concilio prouinc. habet Archieps
visitare prouinciam, debet prius visita visitans, &
re propriam prouinciam, & vbi capit obseruet.
aliquam diocesim prouincię visitare, ante eam finitam ad aliā diocesim transire non potest, cum recedendo ab illa videatur illam perficisse visitationē, vnde ad illam reuerti non potest, nisi tota prouincia visitata, & denuo sua diocesim, & alia visitatione prouincię inchoata, nisi illius diocesim omissa, vel alicuius ecclesie eius necessitas, vel petitio diocesani illius, vel cōsensus concors suffraganeorum prouincię sic fieri postulet, vel maioris partis eorum, qui tamen suffraganei si malitiosē hūc consensum non præstent, papa Archiepo id postulati concedat. c. Romana. §. 1. de censib. in 6. sicut econtra comprovincialibus consentientibus non poterit episcopus diocesim illius visitationē impedire. d. §. vbi gl. ver. requisitus. si tamē ex causa necessaria Archiepiscopus cēpta visitationem perficere non potuit, poterit sine noua visitatione suę diocesim ad illā reuerti p̄ficiē dā, vt d. Io. And. & Host. i. d. c. Romana. ver. ex quo tñ; dñ vero p̄fecta visitatio suę diocesim si nulla parochia ē omissa, q. cōmode visitari posset arbitrio boni viri. gl. i. d. c. 1. verb. plene. de cēss. in 6. vñ vnus vel alteri omisso nō vitabit Io. And. & Host. d. c. 1. stāte maxime regionis vsu, vt ibi d. q. si ante ppriā diocesim visitatā, prouinciā visitarit, irrita erit visitatio, vt d. Imol. i. d. c. 1. post vero oēs diocesim prouincię visitatas poterit denuo de cōsilio suffraganeoru in Cōc. prou. iterare eadē visitationem, sic tñ vt prius visitet ecclesias, & locos omisos, nisi id officium alijs vt opportunius reliquat, vt d. gl. i. d. c. Romana. §. post.

§. postquā. Et quod dictum est de modo visitationis faciendæ ab Archiepiscopo, procedit etiam de faciendâ a primatibus, & patriarchis erga suos metropolitanos. vt d. Soc. de Visit. li. 6. ver. 4. quæro. num. 8. qui tamen & ipsi quotannis, vel biennio saltem propriam diæcesim per se vel alios visitare tenentur. d. c. 3. sess. 24. in Trid. Conc. Archiepiscopus vero vel superior deprehensus in visitatione aliquem mala fama laborare, id episcopo significet, qui si eum non puniat, ad id ab illo cogetur, vel ipse eius negligentiam supplebit. c. auditum. c. omnibus. 2. q. 1. Notoria vero crimina corrigere potest iuxta iuris formam etiam vsque ad depositio nem. d. c. Romana. ver. sane. ibi quod si de aliquibus, si tamen non constet, quod id sit notorium, archiepiscopus abstinabit. Non potest tamen Archiepiscopus visitans ad ordines promouere in prouincia, nec litteras dimissorias concedere, Io. And. & Lap. in c. fin. de censib. in 6. confessiones tamen potest eorum audire & eis poenitentias imponere, c. si. de censib. in 6. & vbi Archiepiscopus in visitatione aliquid contra episcopum compererit, seorsum ab alijs clericis id notare debet, vt d. Pau. de Visit. q. 6. p. 1. num. 15. Quod si primas Archiepiscopus, & episcopus eodem tempore ad eundem locum visitandū accesserint, omnes erunt admittendi, & id seruandum quod a pluribus fuerit prolatum, & in paritate, quod pro reo latum erit, & si ecclesia tot sumptibus ferendis par non sit, a vicinis ecclesijs sibi auxilium præbetur, vel visitatores suis sumptibus visitabunt, vt d. Mar. de visit. libro 11. q. 14. & si vnus horum spatio alij præcedat erit admittendus & alius excludendus, episcopus vero in paritate horum inferiorum prælatum visitantem excludet, In visitatione vero monasteriorum concurrente episcopo cum regularibus visitatoribus, ipsi anteibunt episcopum vt cōstitutionum & morum peritiores. Io. And. Mon. Host. Archid. in d. c. 1. de c. lib. archiepiscopus tamen episcopum

anteibit. c. si a sede. de præb. in 6. potest vero archiepiscopus sicut & alius visitator ex necessaria vel iusta causa pluries in anno visitare, vel si id habeat loci institutum vt pluries in anno visitetur, & magis priuilegium, & toties sumptus tribuendi. gl. in c. mandamus. de off. Archid. Maria. d. tr. nu. 74. Cucch. n. 116. alias semel tantum in anno, vt ibi d. ex d. c. mandamus, & si Archiepiscopus sit etiam legatus natus, bis visitare poterit, & vt Archiepiscopus, & vt Legatus, & duplicem procuratorem habebit, & idem potest pluries in anno visitare prouinciam si certior sit factus de magna suffraganeorum negligentia, d. c. Romana, nec tunc oportet vt repetat visitationem suæ prouinciæ vt ibi d. Cucch. nu. 117. 118. Et generaliter Archiepiscopus, vel alius visitator nunquam est excludendus a visitatione si oneri non sit visitatis, & suis expensis id munus expediat, vt ibi d. nu. 120. & tam Archiepiscopus quam Episcopus per alios ex iusta causa & impedimento possunt visitare, alias non c. 1. vbi gl. 2. de censib. in 6. vbi Inn. Ioan. And. Host. & Conc. Trid. sess. 24. c. 3. & Archiepiscopus visitans debet videre constitutiones suorum comprouincialium, vt ibi d. Cucch. nu. 64.

Quod si sit Legatus visitator, vel apostolicus visitator, tenetur adhuc seruare formam a iure traditam in visitatione ab alijs faciendâ, nisi alia certa forma ei tradita sit, vt d. Host. de cens. in summa. §. qualiter. ver. sed nunquid. & huiusmodi visitator potest iure cōmunibeneficij priuare, vt d. Abb. in c. dilectus filius. de rescript. & beneficia vacantia conferre, vt d. Cucch. d. tr. num. 126. & indulgentias taxatas concedere, vt ibi d. nu. 126. & vbi papa dat visitatorem videtur ordinariam iurisdictionem in visitando adimere si motu proprio sit datus, non ad instantiam visitandorum, vt ibi d. nu. 127.

Inquirat vero apostolicus visitator & etiam archiepiscopus visitans præter superiorem de vita Reuerendissimi Archiepiscopi vel episcopi, & de familia

sua

sua honestate, & vt se habuerit in gubernatione episcopatus, & ecclesiarum subditarum in spiritalibus, & temporalibus, de eius suppellectilibus, & mensa, & an cōsanguineos dicit de bonis ecclesiæ contra. c. 1. sess. 25. de ref. An in mensa sacramentationē habeat; an familia sua sacramenta frequenter, an in vesperi domi suæ oratio fiat. An Dominicis diebus & festiuis cōcio habeatur in cathedrali. c. 2. sess. 5. & c. 4. sess. 24. An fructus beneficiorum vacantium sibi vsurper. An ordines vel beneficia indignis conferat, infamibus, vel defectum ætatis vel literarum, aut alium patiētibus. & an perforde, manibus, lingua obsequio, & an in collatione seruet Concilium, sess. 7. c. 3. An in mensibus ad ipsum non spectantibus, vel alias affecta sedi apostolicæ contulerit. An sollicitus sit vt ecclesiæ suæ cathedrali, & alijs sibi subiectis diuinus cultus debitum modo & tempore, & pie exhibeatur, & an decreta Concilij contra non residentes exequatur, vt c. 1. & 2. sess. 6. & c. 1. sess. 23. & c. 12. sess. 24. & Bulla Pij III. 7. Calend. Sept. & Pij V. Idib. Iulij 1568. qui det listam manu sua subscriptam beneficiorum non residentium transmittendam ad sedem Apostolicam. An ipse resideat in sua cathedrali iuxta d. c. 1. & Bullam Pij III. pridie Non. Sept. An si nodus diæcesana singulis annis celebrata fuerit, & si non, vt celebratur iuxta c. 10. sess. 25. & sess. 24. c. 2. in qua cum omnibus qui ad id tenentur, iuxta modum constitutum à Pio III. fidei professionem emittat, publicet decreta Concilij maxime residetia, & obseruari faciat Bullam Pij V. super residentia in parochialibus ecclesijs faciendâ, Idib. Iul. 1568. statuat indices, quales oportet, quibus a sede apostolica causa committatur, & mittat eorum nomina ad sanctam sedem, examinatores quorum recto iudicio ordinationes & beneficia conferantur dignioribus, iuxta c. 18. sess. 24. & Bulla Pij V. 15. Cal. Aprilis. 1566. Si seminarium non erexit erigatur si suppetunt facultates, iuxta c. 18. sess. 23. aliter san-

ctissimus Dominus consulatur. An ab episcopo ludimagister examinatus, & approbatus fuerit, & emisit fidei professionem, iuxta c. 1. sess. 5. de Ref. An per episcopum sup ordinationibus. Doctorum, & aliorum cuiuscunque artis, & facultatis professorum, Bulla Pij 4. circa professionem fidei faciendâ seruata fuerit, publicata 5. Id. Dec. 1564. & iuxta cap. 12. sess. 24. An Bulla Pij V. per medicos seruanda, publicata 11. Martij 1566. seruetur caute, & si quis poenas & censuras incurrerit, absolua-tur dummodo obediat, & restitua-tur officio. An episcopus gradum suum seruet. iuxta c. 6. & 17. sess. 25. An prædicet vel impeditur an alium ad prædicandū per se idoneum substituatur. iuxta. c. 2. sess. 5. & c. 4. sess. 24. An episcopus ipse uim sacramentorum explicet populo, cum ipse est ministraturus, & idem ab alijs fieri curet, maxime tempore paschatis. An singulis annis vel saltē biennio visitet ecclesias suæ diæcesis, iuxta c. 8. sess. 7. & c. 8. sess. 21. & 3. sess. 24. & an sit grauis in visitatione, & an procuratorem accipiat in pecunijs, vel in rebus. An ultra visitationē inuigilet episcopus vt sciat quid agant parochi. An loca etiam nullius diæcesis visitauerit iuxta cap. 9. sess. 24. An habeat vicarios foraneos. An etiam visitauerit regularia. iuxta c. 20. sess. 25. monasteria monialium sibi non subditarum quo ad clausuram tñ, aliarum autem quo ad reliqua, & caueat a reliquis visitationibus sub clausuræ prætextu; An singulis annis tempore visitationis visitauerit quæcūque beneficia curata perpetuo vnita, & adnexa alijs, aut monasterijs, & an vicarios idoneos posuerit. iuxta c. 7. sess. 7. An seruauerit in visitandis hospitalibus, & confraternitatibus, & montibus pietatis, quæ in c. 15. sess. 7. & c. 8. sess. 22. statuta sunt, & an singulis annis rōnes exegerit a ministris supradictorū locorum. iuxta c. 9. sess. 22. An vacantibus ecclesijs curatis statim ab eo vicarius constituatur. iuxta cap. 18. sess. 24. An ordines conferat. iuxta c. 5. & 11. & 13. & 14. & 16. sess. 23. An eccle-

siastica

fiastica sacramenta tempore, loco, & modo debitis populo ministrantur, & an decreta concilii, & precipue circa sacramentum matrimonii seruentur, vt fess. 24. c. 1. & 2. de patris in baptismate admittendis, an incaute vagabundos ad matrimonium admiserit. contra. c. 6. eiusdem fess. & an in gradibus prohibitis aliqua matrimonia sint contracta. vt c. 2. eiusdem fess. An contra concubinos & concubinas executioni mandentur, quæ in c. 8. eiusdem fess. & Bulla Pij V. 1. Aprilis. 1566. continentur, An curet, si sit aliquis qui matrimonia impediat, aut minus libere contrahere cogat, contra. c. 9. fess. 24. An conferat beneficium præsertim curata personis dignis, & habilibus, quæ resideant, & per se curam animarum exercent. iuxta. c. 3. fess. 7. & an contra obtinentes plura curata, aut alia incompatibilia serauerit. c. 5. fess. 7. q. si non, mædetur executioni, An penitentiarium statuerit. iuxta c. 8. fess. 24. An confessores nisi a se præuia examinatione approbatos, admittat, contra. c. 15. fess. 23. An quæstiones admittat contra. c. 2. fess. 5. & 9. fess. 21. An in excommunicationibus cedendo seruetur. c. 3. fess. 25. An in dispensando sit facilis, & an gratis dispenset, iuxta c. 15. fess. 25. An in procedendo & puniendo nimis rigidus fuerit, & seuerus non seruato. c. 1. fess. 13. & si penę pecuniaria ad pios vsus applicetur, & an signis & remissus in delinquentibus puniendis, & an equa lance iustitiam omnibus ministret. An in litibus seruetur. c. 20. fess. 24. An index librorum prohibitorum sit vulgatus, factaque sit inquisitio iuxta Bullam & canones in eo contentos, & an ab ipsos foribus, & venditoribus librorum exigat obseruantiam. c. de vsu & editione librorum. fess. 4. Si bona episcopus bene gubernat, & si pauperibus pro modo facultatum distribuit. Si immobilia contra sacrorum canonum, & Pij V. constitutiones alienauit, aut alienari ab alijs permittit fol. 99. 103. 110. An de decimis ecclesie soluendis curam habuerit, iuxta c. 1. fess. 25. & vt quarta sine

ralium quibus erat solita persolui ante 40. annos, restitueretur iuxta c. 13. fess. 25. Interrogetur episcopus quomodo libertas ecclesiastica a dominis temporalibus illæsa seruetur. iuxta c. 20. fess. 25. & an domini temporales duella permittant, contra. c. 19. fess. 25. An missas celebrari permiserit uespertino tempore contra Bullam Pij V. 28. Martij. 1566. constitutu. 5. An captas & deposita mortuorum ab ecclesiis sustulerit. iuxta Bullam Pij V. 1. Aprilis. 1566. c. 6. An festa de precepto, & quæ consuetudine patriæ seruari solent, seruentur iuxta d. Bullam. An Bulla Cene Domini fuerit publicata. An Bulla contra Iudæos Pauli III. à Pio V. confirmata, 25. Maij. 1566. seruetur, quæ tamen non extenditur extra statum temporalem Romanæ ecclesiæ. An seruetur Bulla Pij V. 6. Id. Febr. 1566. q. indulgentiæ ad quarum consecutionem porrigendæ sunt manû adiutrices, sint sublata, An seruetur Bulla Pij V. diei 23. Oct. c. 50. super declaratione portionum vicariis in unione beneficiorum facienda. An Bulla Pij V. publicata 19. Ianuarii 1568. super forma statuendi cæsus, in huiusmodi contractibus seruetur. Moneatur episcopus q. curet vt pauperibus succurratur, constituatur testes synodales, qui uisitatores, & deinde episcopo reuelent quicquid videbitur corrigendum. An depositarium fecerit pro recipiendis penis pecuniariis, quæ iuxta formam Concilii pijs locis applicandæ sunt. Et alia inquiratur quæ supra, maxime de officio episcopi, & infra cap. sequenti habentur.

Hæc de forma uisitandi.

Quo ad quartum, si uisitandus casu quo uisitari potest, prohibeat uisitationem, potest uisitans eum excôicare, & interdiceret ac suspendere. cle. attendentes. in si. vbi gl. de stat. mon. Inn. in c. venerabili. de censibus. vel etiam vim repellendo potest vi ingredi, & officia etiam frangere, vt d. Firm. tra. de ep. p. 2. li. 4. tit. de auth. ep. circa spir. & Inn. in c. 1. de immun. eccl. & not. Cucch. de uisit. num. 19. cum seq. Si tamen

118-

incompetentia contra uisitatoris opponatur cum tunc gerat officium partis, ut ibi d. Inn. non potest aliquid facto arretrare. vt idem d. Cucch. n. 20. Si uero non agatur res cum subditis, sed cum alio prelato uisitationem impediendo, potest frangere non debet, sed iudicialia uia procedere, quo casu uisitans non potest illum excôicare, nisi facto resistat, sed excipiat de facultate uisitationis, sed si facto resistat id poterit, nec appellatio suspendet uisitationem etiam ad S. sedem interposita, dummodo uisitator esset in possessione uisitandi, nec tunc tenet recipere probationes quas aduersarius in promptu haberet, sed si constat eum non esse in possessione uisitandi, tunc excôicatio ab eo lata contra exemplum priuilegio, nulla esset licet episcopus qui sic excôicauit, non esset puniendus si illa ecclesia esset intra suam diocesis, secus si extra, & idem si principio non constaret de non iure uisitationis, & postea id manifestum factum est, ut ibi d. n. 21. cum seq. usq; ad 29.

2. episcopus uisitans uel alius si quid uideat dignum emendatione, uel in locis uel in personis uisitatis, poterit quo ad loca decernere ea reparanda uel ornanda prout ad cultum diuinum tuendum sibi opportunum uidebitur, quo uero ad mores potest eos corrigere & reformare, quæ differunt, nam reformatio est quando in totum res non tollitur, sed ei aliquid additur uel detrahitur, ut d. Dec. in c. 1. 2. lect. de const. nu. 4. gl. in c. statutum. de rescr. in 6. & sic mores reformantur cum reducuntur ad meliorem frugem, uitiiis expulsi, corriguntur uero excessus & crimina, & deuantur uel deprauata. c. irrefragabili. de off. ord. ca. conuenerente. eo. c. sicut olim. de accus. & not. Abb. in d. ca. conuenerente, quæ omnia potest episcopus & uisitator. c. 1. de censibus. in 6. & etiam consuetudines deprauatas tollere. c. consuetudo. d. 1. sic tamen vt ex inquisitione generali facta in uisitatione non possit quæ dånari, nec testes in generali probatione accepti probant, sed oportet eos repeti, ut quis dam-

nari possit, cum quæstio specialis super hoc sit habenda. ca. Romana. §. sane. ubi Fr. de censibus. in 6. Inn. in c. bona. 1. de el. Cucch. d. tr. n. 86. 87. notoria tamen crimina ab Archiepiscopo uisitante corrigi poterunt, cum sicut negligetia ordinarii cognoscatur, ut habetur in d. c. 1. de censibus. in 6.

Quo uero ad procuraciones, cum uisitatio fiat gratia uisitati ut curet & corrigatur, nec quis militare debeat proprii impensis, ideo uisitanti a uisitato expensæ debentur dum tibi moram trahit, quæ procuraciones dicuntur, quia soluntur pro curatione, quam accipiunt uisitati, & debentur uisitanti, ut dicit Soc. de uisitatione, libro 11. quæst. 2. & 5.

Has uero procuraciones dare tenetur quicumque uisitari possunt ut corrigantur, etiam si extra domum propriam sint. ut d. gl. in c. 1. uers. uisitatus. de censibus. in 6. ubi Innoc. Host. Ioan. And. Gemin. oratoria etiam si sint deputata ad celebrandum, secus si tantum ad orandum. Innoc. in cap. fin. de off. Archidiacon. & etiam capellæ positæ in collegiatis ad expensas procuracionum tenentur, ut dicit Lap. alleg. 3. Marian. de uisitatione, nume. 85. uer. 5. principaliter, & etiam monasteria. c. 1. & si. de censibus. in sexto. quin & laici non solum cum parochus est pauper, id enim est certum, sed etiam cum ipsi uisitantur ad id tenentur, ut dicit Cucch. de procurat. num. septimo, cum seq. quæ procuraciones debentur episcopo non solum cum uisitat ecclesias positas extra urbem, sed etiam in ea, c. uenerabili. ubi Abb. de censibus. Pauli. p. 1. q. 9. nu. 12. & etiam illi qui nomine episcopi impediti uisitat, & regularibus uisitantibus monasteria sibi subiecta, & et archidiaconis, Archiepiscopi, & delegatis apost. & cuiuscumque; denique ex officio hēt uisitare, ut dicit prædicti, & habetur in c. 1. de censibus. in 6. in c. 3. fess. 24. in Tr. Conc.

Hæc uero expensæ in uisitationibus sunt exhibendæ, quæ obligatio est maior quam dandi uictus solum; uerbo uictus. cum sequen. ff. de uerb. signif.

minus vero quam victus & vestitus, vt .f. visitati debeat potus, esus, & stramenta pro se & familia & iumentis, ligna ad frigus expellendū, & dapes parandas, & lecti ornati rebus necessarijs, & suppellex ad esum necessarium ac habitatio. d.l. verbo victus. cum seq. vbi Alc. de verb. sign. delegatis vero apostolicis vltimus debetur merces vehiculis. vt d. Abb. & Inn. in c. procuraciones. de censib. Pau. de visit. 1. p. q. 9. qui etiam dicunt eis deberi expensas quas faciunt in emendo equos loco mortuorum, nisi aliud in delegatione contineatur.

Sunt autem procuraciones dandæ visitantibus iuxta morē regionis, visitatiopes, visitantis naturam, & qualitatem, & consuetudinem, vt d. Io. And. Imol. in c. cum secundū. de preb. sic tamē vt mēsa frugalis sit, vt habetur d. c. 3. sess. 24. vnde olim epō visitati lac pro potu dabatur, nec vltra trinā vicē potus sumere debebat, vt d. gl. in c. cum instantia. verbo. p̄grauari. de censib. ne abstinentiā corpore saturo suadēs risum excitaret, vt ibi d. & ideo modesto etiā equitatu contenti esse debent visitantes ne graues sint in visitatione. d. c. 3. sic vt Archiepiscopi 40. vel 50. euectio num numerū. epī 20. vel 30. Cardinales 25. nō excedat, Archidiaconi 5. vel 7. Diaconi duas si episcopis sint subiecti, sine tñ canib. venatorijs, vel auib. c. cum apostolus. de censib. c. 2. de censib. in 6. & et pedites procuradis equis duci possunt. f. vnus pro binis vel ternis equis, vt d. Pau. d. q. 9. p. 1. nu. 8. hodie tñ ex Conc. Trid. numerus equorū minui dēt, & id consuetudo feruat. vt d. Pau. ibid. & non putatē recedē dum ab eo q̄ dixi sup. §. quo ad formā visitandi, circa princip. Quod si episcopus visitet monasteria iustiora vt Cisterciensiu, procuraciones recipiet in domib. ipsorū extra septa eorū existētib. si apta sint, aliter intra. cl. 2. de regul. & curabit vbi angustus est ciborū vsus in monasterijs, illa visitare ijs diebus quibus communibus cum illis ciuis vti debet, scilicet die Veneris, &

Sabbati, qui tamen non cogitur eodē victu cum monachis vtī, sed carnibus vesci poterit alijs diebus extra portā regularem, vel etiam intra illam si extra locus aptus non sit eius dignitari si priuilegio illi monasterij impeditur. gl. in d. cl. 2. verbo. regularem. Ultra vero vidualia nil a visitante percipi potest, nec ab aliquo de familia ratione cuiusq; officij, scriptoris vel sigillatoris, & huiusmodi, nec munus accipere etiam sponte oblatum, aliter cōtrafaciens peccat mortaliter, & duplū restituere tenetur ecclesie a qua recepit infra mēsem, aliter superior prælatus id differens incurrit interdictionem ingressus ecclesie, inferiores vero ab officio & beneficio vsq; ad restitutionē dupli eo ipso sunt suspensi, nulli in hoc eis remissione liberalitate, vel gratia valitura, c. 1. §. sane. & c. 2. de censib. in 6. q̄ etiam innouatur a Conc. Trident. d. c. 3. addente etiam alijs p̄nis in sinodo prouinciali arbitrio sinodi contrauentem puniendum, dictas tamen p̄nas incurrit recipiens tantum, vnde licet prælatus teneatur pro familia sua, tamen visitans non incurrit dictas p̄nas, nisi in eo fraudem committat, cū p̄na non debeat egredi auctorem, & si prædicti prælati existentes in interdictione celebrarēt, sicut prius in officio suo in ecclesia. fierent irregulares, & morientes non debent sepeliri in cœmeterio, q̄ intelligit si sunt denūtiati & inferiores suspensi si interim celebrarēt fiunt irregulares a solo papa absoluedi, nisi crimen sit occultū, quia tunc ep̄s potest. c. liceat. sess. 24. in Tr. Conc. & ijs casib. sufficit restituere duplum prædictū prælati ecclesiarū, vel earum rectorib. ligati vero prædictis p̄nis facta restitutione statim sunt absoluiti, nisi celebrarint, absque alia absoluteione, vt d. Soc. de Visit. li. 1. q. 15. Est tamen in facultate visitatorum si malint soluere pecuniam consuetam dari visitanti vel vidualia, d. cap. tertio, sess. 24.

Tandiu vero sunt dandæ procuraciones dum visitationis officiu durat,

in quo certa meta dari non potest, cū vna ecclesia citius quam alia ob varia negocia emergentia visitari possit, in quo tamen curari debet vt maiori celeritate quā fieri potest, debita tamen adhibita diligentia, visitatio perficiatur, & debent exhiberi in loco visitato, nisi ex causa rationabili, aliud visitanti videatur, non autem debentur a loco per quem prælatus facit transitū, si locale non visitatur, licet hospitatio ei deneganda non sit. vt dicit Pau. dicto tract. p. 1. q. 9. num. 14. & 22. glo. in capit. felicis. verbo. concedimus. de censibus. in 6. Quod si is qui tenetur ad procuraciones præstandas eas præstare recuset, restrictione ecclesiastica compelli potest, nisi excedat modū in numero euectionum, & aggrauando loca visitata, quia tūc est iusta causa denegandi procuraciones, vt dicit Soc. de Visit. libro 11. 11. q. 14. principalis. Pau. de Visit. 1. par. quæst. 4. num. 27. & eo casu excommunicatio lata est nulla. Pau. ibid. 4. p. q. 9.

Excusantur vero a procuracione præstanda primo quando ecclesia est pauper, ita vt non possit dare procuracionem, & nil super sit ei præter victum rectoris, tunc enim Episcopus proprijs expensis eam debet visitare. si id potest gl. Ioan. Andr. in d. c. procuraciones. de censib. nec ob id ecclesia debet vendere ornamenta ecclesie. cap. cum apostolus. vbi Doctor. de censibus. debet tamen adiuuari a vicinis ecclesijs pro cuiusq; redditibus, si fieri poterit, c. cum instantia. cap. procuraciones. de censibus. Imol. in cl. 2. eod. & si dubitatur an ecclesia sit diues vel pauper standum erit iuramentum rectoris, qui excommunicari poterit sub conditione si mentitus sit se non esse soluendo, vbi vero res est clara absq; excommunicatione præcise cogi poterit, nec oīno credēdum esse libris in archiuo positis, vbi describuntur redditus beneficiorū, maxime si lōgo iam temporis spatio sint confecti, cū redditus varientur, ideo iuramentum addēdum erit, vt d. Cucch. de procurat. nu. 39.

2. excusatur a soluenda procuracione priuilegium apostolicū. c. cum instantia. de censib. cl. 1. eod. q̄ priuilegium quandoq; conceditur locis, q̄q; personis, & tunc portio illa deficiens debet accrescere alijs clericis, si id priuilegium habet ex iuris cōis dispositione, sed si ex priuilegio principis id habet, ipse princeps id onus subire tenetur, vt ibi d. Cucch. nu. 42. cū seq. q̄ tamē priuilegium vniuersitati clericorum concessum non est seruandum, q̄ eorum numerus est valde auctus. vt d. Fel. in c. accedentes. num. 8. de præscr.

3. excusatur exeprio, vt cum quis generaliter est exemptus ab onere, vt pensionarii, vel fructuarij qui habent fructus exemptos, vel etiam titulares, vel si sunt exempti a iurisdictione ep̄i. gl. in cl. 1. verbo. exepcione. de censib. licet nulla de procuracione mentio habeatur, secus si exeprio sit de aliquibus tñ onerib. & de procuracione mentio nō fiat, quia tunc non excusatur quis a soluenda procuracione nuntijs apostolicis, sed ep̄is tñ, cum non solet papa concedere exemptionem in sui præiudicium, & si tale priuilegiū exhibetur, erit bene examinādū, cum suspitionē falsitudinis afferat. gl. in d. cl. 1. verbo. exepcione. de censib. & in c. cum instantia. eo. Fel. in c. accedentes. 2. col. de præscr. & si papa cōcedat legatis vt procuraciones exigant ēr ab exep̄tis, derogādū erit tali priuilegio, licet in eo habeatur, q̄ de eo fienda esset mentio de verbo ad verbū, cum sufficiat vt papa i suo breui deroget priuilegio cū clausula, ēr si de verbo ad verbū esset faciēda de eo mentio ex solto, vt d. Fel. in c. nonnulli. col. 7. de rescr. & in d. c. accedentes, licet Alexander cōf. 122. li. 4. n. 16. & cōf. 7. li. 4. dicat de priuilegio habente clausulā detegotariā non solum sp̄tiale, sed etiam singulare mentionem faciendā esse, primum. n. ex stilo seruatur, vt d. Cucch. de procurat. nu. 47. q̄ si aliqua ecclesia exempta sit a iurib. ep̄i, erit exempta ēt a visitatione, & procuracione archiep̄i, & etiam legati nati, secus si sit exempta a iurisdictione

ditione episcopi tantum, quia tunc subest extraordinarię visitationi Archiepiscopi & legati nati, vt ibi dicit Cucch. nu. 48. cum seq.

4. res iudicata liberat a procuratio ne præstanda, qñ hæc sententia lata est ob priuilegiū papæ concessum visitato, non aut ob consuetudinem præscriptam. gl. & Doct. in d. cl. 1. de censib.

5. si prelati eodem anno sine causa legitima bis visitet eundem locum, vel in visitando modū præscriptum excedat, vel nota esset ecclesię paupertas, vel eo anno magnā sterilitatē passa esset, vnde se ac rectorē alere, & procuracionem dare non possit, nisi præcedentis anni vbertas suppleuerit, vel sequentis, quo casu tunc vtriusque anni procuracionē soluere tenet. vt d. Maria. loco prædicto. nu. 65. 66. 67. sic etiā procuracionē diariam nō tenetur dare pactū cum prelato de pecunia pro procuracione soluēda iniit. c. felicit. de cē sibi. in 6. pacto tñ vel compositione ius exigendę procuracionis remitti non pot; cū fauor publicus ibi versetur cui renuntiari non potest. gl. in cl. 1. & 2. de censib. dum visitat tamen potest cō donare procuracionē & suis sumptib. visitare, potest tamē modus pacto apponi procuracioni, vt. s. tantum tantum numerus hominum ducatur, & solum certa impensā fiat. vt ibi d. glof. quæ tñ cōpositio moderata esse debet, ne ob id uisitatio cōtemnatur, alias nō ualere, potest tñ pacto remitti illa procuratio, q̄ nō iure cōi, sed priuilegio, pacto, vel cōsuetudine, vel p̄scriptione debetur, legati tñ expresse procuracionē cō donare possunt, in dubio tñ non intelligitur q̄ remississe eā, licet seruitia remittat. vt ibi d. Cucch. n. 86. cū seq. p̄scriptio tñ nemo se defēdere potest a procuracione soluēda. c. cū ex officij. c. accedentes. de præscr. et si prelatus illam nunquā petijisset, vel etiam si p̄scriptio hoīum memoriā excedat, nisi priuilegiū allegetur in cuius probatione p̄scriptio probetur, p̄scriptio tñ tollitur procuratio q̄ debet Archidiacono, vel Abbati visitanti, cū

visitent speciali potius iurē quam cōi. similiter prodest p̄scriptio si qui dicant p̄scriptione hoc onus alijs spectare nō sibi, cū sic visitator nil patiat, vt nec quę minuit procuracionē improbata est p̄scriptio, dūmodo moderata sit, nec ob id uisitatio contemnatur. Modis et procuracionis p̄scriptione pot mutari, vt. s. in pecunia soluatur, & huiusmodi, vt d. Cucch. n. 64. cū seq.

6. qui immunis est a uisitacione etiā a procuracione erit. vt d. Mar. n. 37. Aliquę tamen procuraciones debēt sine uisitacione vt legatis apostolicis de benę pcuraciones ab ecclesijs ad quas accedunt, dum legatione funguntur. c. procuraciones. c. cū instantia. de censib. sic etiam ratione fundationis, p̄scriptionis, vel cōsuetudinis, licet uisitatio nō fiat. vt d. Maria. n. 35. similiter si nō fiat correctio, sed christina cōferatur vel ecclesia consecratur. Maria. d. n. 35. vel polluta reconcilietur, q̄ tamē præstari debet a uiolate eam, Io. And. Abb. in cap. 1. de consecrat. eccl. & si is nil habeat, parochiani contribuent, vel quisque partem aliquam, & his nō ualentibus episcopus suis sumptibus id aget, vel cum contributione prædictorum, maxime si episcopus diues non sit. vt d. Cucch. loco prædicto nu. 74.

Quo ad quintum, effectus uisitacionis est ut habeat executionem paratam, ita vt appellatio non suspēdat illius executionem, sicut nec ubi de morum correctione ageretur, etiam si ad sedem apostolicā appellatur, vel quęrela interponatur, aut inhibicio fiat, vel exemptio allegetur, vt habetur in c. 10. sess. 24. in Trid. Conc. licet causę cognitio ad superiorem deouluatur, nisi forte tale esset negotium, q̄ si executioni daretur, vt in fabricę expensā, appellatione reparari non posset; tunc enim crederem, sine tamen glo. appositione Conc. appellationem executionem suspendere ob damnum irreparabile.

Peracta uero uisitacione quos episcopus vel alius uisitor culpabiles reperiet, iuxta canonū decreta punit, vnde

de clericis hereticis degradat, & traditur curię seculari. c. ad abolenda. de hæret. nisi velit se corrigere, quia tunc depositus detruditur in carcerē, vt d. Abb. in c. at si clericus. de iudic. Sortilegus deponitur & in monasteriū detruditur. Abb. in d. c. & idem de consulente aruspices, c. si quis episcopus. 26. q. 3. homicida uoluntarius deponendus est, & in monasterium detrudendus. gl. in c. sicut dignum. de homic. periurus similiter deponitur. Abb. in c. quęrela. de iureiur. & idē de eo qui protulit falsum testimonium. c. episcopus. 50. dist. falsarius literarum apostolicarū deponetur, & traditur potestati seculari puniendus. cap. ad falsariorum. de crim. fals. non tamen in literas delegati, vel episcopi uitiante, quia licet is sit deponendus, non tamen traditur potestati seculari. Host. in c. ex literis. de fid. istr. sacrilegus in auferēdo rem sacram est deponendus. vt d. Host. in summa. de accus. § quis sit effectus ver. & gratia. iuxta tamē facti qualitatē blasphemus prima uice fructib. beneficij vno anno priuatur. 2. beneficio simplici est priuandus. 3. uice omnibus beneficijs eo ipso priuatur ex Concil. Lateran. sub Leone X. simoniacus in ordine vel beneficio, eo ipso beneficio priuatur, & incurrit excommunicationem. c. cum detestabile. de sim. in extr. comm. Si vero in sacramentorū administratione, non incurrit excommunicatio, fornicarius non est deponendus, nisi cognoscat filiam spiritualem etiam parochianam tantum, si casus est publicus. Fel. in c. at si clerici. de iudic. concubinaris notorius est suspēsus ab officio & beneficio, & si ante penitentiam ministrat in ordine incurrit irregularitatem. Abb. in cap. uestra. de cohab. cler. Adulter ab officio deponitur, & in monasterium detruditur. not. in capit. significasti. de adult. & idem p̄ stupro, & stupratam tenetur dotare. vt dicit Abbas in capit. at si clerici. de iudic. & eo magis si vi id actum est, incestuosus similiter est deponendus, gloss. in cap. non debet. 30. quæst. 1. etiam si sit ran-

tū spiritualis cognatio, & idem de eo qui crimen sodomix continuatę commisit, qui & in monasterium traditur. cap. clericus. cum ibi not. de excess. prælat. & idem de eo qui cognouit monialem. not. in d. cap. at si clerici. uisurarius ab officio & beneficio suspenditur, & si est incorrigibilis deponitur. c. canonum. 14. quæst. 4. matrimonium de facto contrahens in sacris existens caret ordinum executione. c. presbyteris. 27. distinctio. ebrius qui non abstinet a beneficio suspenditur. cap. a crapula. de vit. & honesta. Alienus bona ecclesię priuacionē bñficij incurrit c. 2. de rebus eccl. in extr. comm. ordinatus extra tempora, vel ante etatem legitimam, vel ab alieno episcopo suspēsus est ab ordinum executione, & si interim ministrat est irregularis, ex Constitut. Pij Secundi, celebrans sine lumine, &c. deponendus est. capit. fin. de celebrat. miss. non baptizans infantem requisitus qui moritur, deponendus. cap. quicumque. de consec. dist. 4. Arma portans excommunicatur. c. clerici. de vit. frequentas monasteria monialium sine iusta cā per p̄sumptionē, si nō desistit monitus ab officio suspēdendus est. c. monasteria. eo. fornicarius vag^o arbitrio iudicis et depositioe punitur, vt not. i. d. c. at si clerici. de iud. in quo tñ est standū cōsuetudini, vt ibi not. Fur si leue sit furtū nō deponitur. secus si sit latro. vt d. Foller. i. prac. crim. ver. vel furtū. & ubi certa pena nō est statuta arb. iudicis imponi pot. sic tñ vt leuia delicta clericorū dissimulentur ne p̄ modicis infamēt. vt d. Spec. tit. de iur. sit. i. prin. vt p̄ leui p̄cussione vel iniuria vel ubi circa factū i peritia iteruenit, & hmoi, p̄dicta tñ superius relata nō hnt locū ubi delictū eēt occultū, q̄a sic ep̄s non pot̄ procedere, nisi accusator vel denūtiator existat, nec et ubi per folas schedulas detegit alicuius delictū sine noīe denūtiatis vel accusantis, quia sic iudex p̄cedere nō pot̄, vt not. Spec. tit. de inquisit. & not. i. c. qualiter. & qñ. de accus. vel nisi publica præcedat infamia per fide dignos testes pbata, sic enim

iudex ex officio procedere potest. Episcopus etiam ut supra est dictum, potest aliquantulum mollire iuris rigorem, & dispensare in criminibus minoribus, adulterio, in quibus par est eum dispensare & rigorem mollire debere, ut dicitur c. seq. & etiam in penis imponendis, & mitigandis est attendenda consuetudo, nisi sit prava. ut d. Abb. in c. ea quæ. nu. 2. de stat. mon. & pena etiam ultimi supplicij potest commutari in temporalem, nisi ad sit scandalum, & subsit causa commutandi, nec procedatur ad penam legalem per accusationem, ut idem d. in c. in archiepiscopatu. de raptor. Quod si inuenitur parochus imperitus est ei dandus coadiutor cum sufficienti fructuum beneficii portione. c. 6. sess. 21. in Tr. Conc. & idem dicitur si quis inueniatur imperitus in alio munere sibi incumbente ut confessiones audiendi, & huiusmodi, & si sit infirmus non est priuandus beneficii fructibus. c. 1. de cler. egrot. si tamen sit leprosus est ei dandus coadiutor alendus ex fructibus beneficii, si utriusque sufficiunt, alias rector præferatur, & parochiani tenentur alere coadiutorem. c. de rectoribus. vbi Abb. eo. Si alij beneficiati, vel sacerdotes sint imperiti, si aliquod onus subire tenentur, cui per substitutum possit deferui, est eis dandus coadiutor alendus ut supra, sin minus poterit ad tempus suspendi à fructuum portione locis pijs applicanda, si vero sit infirmus fructus percipiet beneficii, d. c. 1. & si beneficio carentes sint imperiti, poterunt ab officio ad tempus suspendi, vel in aliquo multari, quod locis pijs arbitrio episcopi, attenta qualitate facti, & personæ applicatur.

De regimine Episcopali, & cura animarum, & de modo se habendi in ea.

Cap. VII.

SUMMARIUM.

Animarum valor quantus sit, & quanti a pastore faciendus. num. 1.

Pastor tenetur pro peccatis subditorum. num. 2.

Animarum cura quid sit, & quomodo pastor teneatur ex peccato subditorum, & quando illos corrigere teneatur, vel non, vel id omitti licet. nu. 3.

Parochus quomodo teneatur ad correctionem iudicalem ex commissione, & quid in eo agendum. num. 4.

Episcopus & pastor charitate in Deum accensus esse debet, & quare. num. 5.

Episcopus & pastor ad orationes recurrere debet, & quare, ac quando. nu. 6.

Episcopus & pastor rectam habere debet intentionem, & quam, cur vult. num. 7.

Episcopus & pastor sanctum sui exemplum præbere debet, & quare. nu. 8.

Episcopus & pastor prius amore, tum timore animas trahere debet, & quare. nu. 9.

Episcopus et pastor fortis animo, et circumspectus esse debet, et quare. num. 10.

Episcopus & pastor a quibus curis seiunctus esse debet, & quare.

¶

numero 11.

Episcopus & pastor familiaritatem nimiam subditorum euitet, & quare. nu. 12.

Episcopus & pastor curare debet, ut Deo debitus cultus adhibeatur, ut diuina officia religiose celebrentur, ut multos adiutores habeat, vitia vitentur, virtutes sevantur. num. 13.

Ecclesiæ qualiter custodienda, & in ijs versandum. nu. 14.

Diuina officia qualiter celebranda. num. 15.

Processiones qualiter habendæ. num. 16.

Santissima sacramenta qualiter custodienda, & ministranda. num. 17.

Concionatores habendi, & qualiter instruendi. nu. 18.

Lectio scripturæ vel Theologiæ, & casuum habenda. nu. 19.

Doctrina Christiana qualiter docenda. num. 20.

Reliquiæ ut custodiendæ, & exponendæ. nu. 21.

Salutatio Angelica quando pulsanda, & oratio Vespertina, et quid ibi præstandum. nu. 22.

Oratorium introducendum, & quid ibi agendum. nu. 23.

Confessariorum copia habenda, & de quibus instruendi. nu. 24.

Religiones quæ introducendæ. n. 25.

Clerici ut ordinandi, viuere, & erudiri debeant. num. 26.

Seminarium erigendum, & ut clerici instituendi. nu. 27.

Vicarij foranei constituendi, et quod eorum sit officium. nu. 28.

Congregationes sacerdotales qualiter habendæ. num. 29.

Vicarij foranei quæ curare debent. num. 30.

Sinodus diocesana habenda, & quæ ibi agendum. nu. 31.

Vicarius generalis constituendus, & quid agere debeat. nu. 32.

Visitatores constituendi, & quod eorum officium.

Præfatus Monialium, & alij constituendi, & quod eorum officium. num. 33.

Congregationes quæ introducendæ, & quid ibi agendum. nu. 34.

Confraternitates, societates, & loca pia quæ introducendæ, & eorum officium. nu. 35.

Edicta quæ ab episcopo sint emittenda, & quando, & quid in eis mandandum, vel tradendum.

Litteræ pastorales, quæ ab episcopo, & quando ac quomodo sint emittendæ. nu. 37.

Instructiones communes, quæ ab episcopo tradendæ. nu. 38.

Correctio & admonitio, qualiter moderanda. nu. 39.

Episcopus qualiter in fine correctionis aliorum se habere debeat. num. 40.

Vm in visitatione episcopus agnoscat vultum peccatoris sui, defectus scilicet sibi subditorum, ita ut illos recte reformare & corrigere possit, ideo dicto in præcedentibus de visitatione, sequitur dicendum de modo animas curandi & pascendi, & ut aptius episcopus & pastor quilibet exequi possit ad onus sibi impositum opus est ut mentis

¶ Animæ valorem quæ sit, & quanti a pastore faciendus.

ris aciem extendat, & primo confideret, sed animas quæ tanti sunt, vt quæcūque huius seculi bona earum cōparatione pro nihilo reputentur, dñō attestate nullam pro aīa commutationē dari posse, & nil hōi prodesse si cuncta lucretur, ipsius vero iacturā patiat. Mar. 8. est si quidē aīa gemma illa pretiosa, quā venditis oībus homo cōparare tenetur. Luc. 15. drachma illa amissa, quæ vt inueniat tota domus est subuertēda, & inuēta maximū angelis gaudiū affert. Luc. 15. Nec in merito, aīa si quidem rationalis corpus viuificat, eiusq; est forma substantialis. cl. 1. §. porro. de sum. Tr. D. Th. 3. p. q. 90. art. 4. ac corpus mouet & ad operationes adducit, qua proinde nudatū cadauer existit, ac proinde Plato in Timeo. hōi sem d. esse aīam corpore vtentē. capax beatitudinē, & ad eius finem condita, vt Deū cognosceret, intelligēdo amaret, & amādo fruere. vt inquit Aug. li. 1. c. 13. de doct. chr. quem citat Mag. 2. d. 1. idq; dono gratiæ & bonorum operū, vt inquit D. Th. 1. 2. q. 114. art. 5. c. omnis. de consecr. dist. 4. c. firmissime. 15. quæst. 1. & meritis Christi, & ad imaginem Dei condita. Gene. 1. quatenus .s. est immortalis intellectualis & apta Deum cognoscere & amare, vt inquit Aug. sexto super Genes. ad litteram. & D. Th. 1. par. quæst. 93. art. 2. & 4. & pollet memoria, intellectu, & voluntate, & quam Deus tanti fecit vt in peccatum lapsam proprio voluerit sanguine redimere, quod omnē amoris qui existimari possit excedit mensuram, Ioann. 15. vt probat etiam late Chris. hom. 3. & 11. in Gen. & homil. 43. in c. 11. Math. ad si. pluribus docens quanti pretij anima sit, & quanti faciēda. vt sic eius dignitatem & excellētiā patrefaciat, nec satis esse ratus eam in oru Angelo. custodiendā deputasse. vt inquit Hieron. in capit. 19. Math. Bas. Conc. 9. in Psalm. 33. & Conc. 13. tantam eius curam semper habuit, vt omni tpe viros doctrina & sanctitate ceteris insigniores ei curandē, & custo-

diendæ deputarit, quos maximis honoribus auxit, & primitiarum ac decimarum opibus ali mandauit, quos tamen ea lege illius custodiæ tradidit, vt si torpiter & negligenter in eius custodia se haberēt; anima illorum pro illius peccantis labe pœnas easdem subire teneretur; sic enim dicit Dominus Ezech. cap. 33. Fili hominis speculatore dedi te de ore meo, verbum vt annuntietis eis ex me, si dicente me ad impium, morte morieris, non annuntiaueris ei, neque locutus fueris, vt auertatur a via sua impia & viuat, ipse impius in iniquitate sua morietur, sanguinem autem eius requiram de manu tua. & ca. 34. Veh pastoribus Israel qui pascebant semetipsos, nonne greges a pastoribus pascuntur? lac comedebatis, & lanis operiebamini, & quodd crassum erat occidebatis, gregem autem meum non pascebatis, quod infirmum fuit non consolidastis, & quod ægrotum non sanastis, quodd confractum non alligastis, & quod abiectum est non reduxistis, & quod perierat non quaesuisistis, sed cum austeritate imperabatis, & cum potentia & dispersa sunt oues meæ eo quod non esset pastor, & facti sunt in deuorationem oīum bestiarū agri, & israh. Ecce ego ipse super pastores requirā gregem meū de manueorum, & cessare eos faciam vt ultra non pascant gregem meū, nec pascant amplius pastores semetipsos, & liberabo gregem meū de ore ipsorum, & alibi sepe id ipsum Deus minas. Es. 56. Hier. 10. 23. Zacha. 10. Ezech. 34. quæ verba terroris sunt plena, & easdē pœnas pastoribus nostris imminere testatur Chrisost. tr. de sacerdotio. li. 3. in si. d. quara multa igitur debet timere supplicia is cui nō solum pro erroribus propriis necesse est rationē reddere, sed et pro alienis delictis ad vltimū discrimen adduci? & Greg. 24. mor. c. si. Penfer ergo sacerdos qui ad satisfaciendum districto iudici de sua tñ modo anima fortasse vix sufficit, vt quot regendis subditis præest, reddendi rationis tempore, vt ita dicam, tot solus animas habe-

beat, & idem Grego. super Ezech. homil. 11. Penfandum est quantum sibi cōnexa sunt peccata subditorum, atque præpositorū, quia vbi subiectus ex sua culpa moritur, ibi is, qui præest, quoniam tacuit, reus mortis tenetur. Et si quando vos fratres ad iniquitatem de fluitis, etiā ex nostro reatu hoc est, qui obstitentes atq; reclamātes in prauis desiderijs non habetis. Vobis ergo & nobis par citis, si a prauo opere cessastis, vobis & nobis parcimus, quā hoc quod displicet, non tacemus. O quā liber a cōmissorum sibi sanguine fuerat prædicator egregius, qui dicebat: Mundus sum a sanguine oīum. Non. n. subterfugi quominus annunciarē oē consiliū Dei vobis, & c. Si. n. non annunciasset, mundus a sanguine nō eēt, sed quib. oē consiliū Dei annuciare studeat, ab eorū sanguine mundus fuit, in qua voce nos cōuenimur, nos cōstringimur, nos rei esse ostēdimur, quod sacerdotes vocamur, qui super ea mala quæ propria hēmus, alienas quoq; mortes addimus, quia tot occidimus, quot ad mortē ire quotidie repidi tacentes videmus. Cū vero dñs, sanguinem eius de manu tua requirā, si hoc in loco sanguinis nosse mors corporalis designat, valde nobis de nostro silentio auget metus, quia si in subiectis suis, is qui prælatus ad specularandū est, de morte corporis quāq; morituri tā grauitate reus tenetur, quo reatu de morte aīe, subiecti cōstringitur, quod potuisset se viuere si verba correctionis audisset: Sanguis ergo morientis, de manu speculatoris requirit, quia peccatū subditi, culpa eius præpositi si tacuerit, reputat. Est ergo quod faciat, vt et moriente subdito se liberū reddat, surgat, inuigilet, malis actibus cōtradicat. Tunc. n. subiectus moritur sine te, quā in cā mortis contradictorē pertulerit te. Nā morti cui nō cōtradictis, adiungeris. & Bern. serm. 2. de adu. Dñi. Longe tā grauiori & periculosiori debito tenetur adstricti, si qui de multis aīabus reddituri sunt rōnē. Quid ego infelix? quo me vertā, si tñ Theaurū, si pretiosū depositū istud, quod

sibi Christus, sanguine proprio pretiosus vindicauit, cōtigerit negligētius custodire? si stillantē in cruce Dñi sanguinem collegissem, esset repositus penes me in vase vitreo, quod & portari sepius oporteret, quod animi habiturus essem indiscrimine tāto? Et certe id seruandū accepi, pro quo mercator non inspiēs (ipsa vtiq; sapiētia) sanguinem illū dedit. Sed & hęc thesaurū istud in vasis fictilib. & quib. multo plura quā vitreis imminere pericula videantur. Accedit sanē ad sollicitudinē cumuli & pondus timoris, qui cum & meam, & proximi cōsciā seruare necesse sit, neutra mihi satis est nota. Vtraque abyssus est imperscrutabilis. Vtraq; mihi nox est, & nihilo minus exigūt a me vtriufq; custodia, & clamatur. Custos quod de nocte? Custos quod de nocte? Nō est mihi dicere cū Caim. Nunquid custos fratris mei sū ego? sed est fateri humiliter cum Propheta: Quia nisi Dñs custodierit ciuitatem, frustra vigilat qui custodit eā. Hęc secū episcopus & pastor attente perpendens, sancto timore correptus, & pio zelo accensus, surgat & dicat, Quod nam me pondus circūstet quā sarcinā humeris meis impositam cernō in quanto periculo verfor? si factiū depositū pretiosissimas, sancto timore Christi sanguine redēptas, fidei meæ cōcreditas, diligēter nō tractauero & custodiero? si lupis gñose nō resistēs, eas de illorū ore nō eripuero? Nū Dei honorē contemni cōspiciā & sancto zelo nō ardebo, & illū vtiq; ad necem nō defendā? nū fidē catholicā hēresibus, & superstitionibus labefactari cōspiciā, & lupos nō impugno? Nū cleri dissolutio nē cernā, & non corrigā? Nū virginibus insidias parari sciā & nō obuiabo? Nū vsurarū voragini sinē non imponam? Nū impudicis ludis, vel comedijs quibus animi iuuentutis corrūpuntur, modū nō faciam? vel hōi cōmittentes ē ciuitate, iuxta Platonis monitū. 9. de legibus. exulare non cogā? Nū scelera quæcumque deniq; perpetrari videbo, & filebo, & vt tuba vocem non exultabo? Surgam & circuibō ciuitatem, nō vt aura

refrigerer, non ut saluationes obuiatium excipiam, non ut honore me affici gaudeam, sed vt disperdam, euellam, ad sicem, & plantem, vitia euellens, & virtutes ferens.

3. **Qua** vt attentius considerare possit episcopus, videat quid sit cura animarum, quam gerit, vt proinde norit sit, & quo quod onus eum circumstet, est siquidem pastor te animarum cura, vtd Archid. in cap. conatur ex g. ouimu. 18. q. 2. fo. And. in c. omnis. pctō sub d. in nouell. de penit. D. Ant. 3. tit. 19. §. torum, & 8. vigilans ac sollicita custodia animarum commissā alicui vt curet ne los corri pereant, sed saluentur, quae compete gere tene ex lege vel commissione canonica, aut tur vel nō, consuetudine vel prescriptione. se aut id o- dem apoticam non improbat. Dicitur uigil & onerosa cura animarū, mittit licet, quia qui episcopatum desiderat, bonum opus desiderat, s. sollicitudinem circa animas commissas. c. quod uiscompatum. 8. q. 1. c. intelleximus. deta. & qual. Dicitur vt curet ne periret, in- struendo sibi commissos in fide & moribus, & vt vitia fugiant, & virtutes exerceant. c. placuit. 10. q. 1. c. vt quisq; de vit. & hon. vnde si negligenter se habeat obligatur Deo. c. irrefragabili. de off. ord. c. cum ad monasterium. de statu mon. quae efficit docēdo, visitando, corrigēdo, sacra administrando, c. dudum. de el. c. cum infirmis. de penit. & remis. vt sic semper piē, oculis hanc obligationem habeat, & caueat a negligentia & sopore. Pf. 1. 120. non dormitabit neque dormiet, qui custodit Israel, vnde curato dicitur Prou. 6. discurrere, festina, suscita amicum tuum, ne dederis somnū oculis tuis, nec dormitent palpebrae tuae, si enim Iacob custodiens greges Laban: Genes. 31. dicebat, & tugit somnus ab oculis meis, quanto magis pastor vigilans esse debet, & somnum negligentiae ab oculis suis excuteret? cum rem tanti momenti, vt supra est dictum, custodiat, quod si diligenter fecerit, licet ob malitiam & duritiam plebis non proficiat, tutus erit. c. sit rector. c. ephejs. 44. dist.

Ex quibus colligitur, quod cum pastor

teneatur ad omnem diligentiam, teneatur etiam de leuissima culpa, aduertēdo tamen quod praelatus non tenetur de peccato subditi personali, cum pater non teneatur pro peccato filij, nec econuerso, sed anima peccans ipsa moriatur. Ezech. 18. sed eatenus tenetur, quatenus sit propriū, quod contingit pluribus modis; primo per consensum praestitum peccanti, vel per eius defensionem, vel 3. per approbationem, vel 4. per consilium, vel quinto per negligentiam. c. qui consentit. vbi gl. 1. 1. q. 3. & hoc modo ultimo praelatus participat de peccato subditi si negligit illud corrigere, vt habetur in c. qui cquid. 1. q. 1. vbi excommunicatur episcopus qui non puniuit eum qui pro pecunia sacramenta administravit id sciens, ex eo quia correctionem necessariam omisit, vt ibi habetur, & in c. error. c. quid enim. c. consentire. 83. dist. vbi dicitur eum consentire qui manifesto facinori non obuiat, cum nil profit suo errore non pollui, & praestare consensum erranti, & is dicatur consentire, qui ad reseranda quae corrigi debent non occurrit, vt ibi dicitur, vnde cum praelatus ex officio teneat obuiare delictis, si non obuiat particeps est peccati, & cum teneatur ad omnem curam & vigilantiam ne peccetur, tenetur omnē diligentiam ad id adhibere, alias peccat, cum culpa sit quod a diligenti potuit prauideri, non esse prauium. l. si putator. ff. ad l. Aquil. in quo venit etiam leuissima culpa in re graui. l. sed & si quicumque. §. 2. & l. in lege. ff. eo. cū vbi periculum maius sit, cautius sit agendum. c. vbi periculum. de el. in 6. vnde cum cura animarum sit maximi periculi, cautissime ibi est agendum, & sic tenetur praelatus adhibere eam diligentiam ne peccetur, quam diligentissimus quisque in re sua adhiberet. ar. c. clerico. 50. dist. c. in lectum. 34. q. 2. d. l. si putator. & l. diuus. ff. de off. praesid. & tenetur etiam explorare vitas subditorum. c. irrefragabili. de off. ord. & et potest generaliter monere subditos, vt qui sciunt aliquid dignū correctione

ne

ne ipsi manifestēt ad peccatum remouendum, nam si subditi tenentur id deum praelato dicere. Math. 18. c. si peccauerit. 1. q. 1. potest etiam eos monere vt reuelent, quod intelligitur salua fraterna correctione, vt. si ipsi prius monentur peccantem, qui si non respicit, praelato est aperiendum iuxta euangelicam regulam, & eo casu reuelans nō dicitur detractor, tum quia obedit praelato, tum quia id facit ad bonum peccatoris, dicendo id ei qui potest prodesset, quod licet, vt d. Silu. detractor. §. 4. ver. 3. non tenetur tamen alere exploratores, nisi vbi timeret ne aliqua haereticis suscitaretur, quia tūc ob bonum fidei tuendum, sicut propriam vitam exponere tenetur, multo magis facultates, quae sunt inferioris gradus, cum & eo casu sigillum secreti debeat detegi, vt d. D. Tho. 2. 2. q. 70. art. 1. ad 2. & debeat etiam occultus peccator detegi licet delictum non possit probari, vt d. D. Tho. 2. 2. q. 68. ar. 1. Dir. in Scol. li. 2. q. 53. & etiam quod sit pater vel frater qui peccauit, vt d. Dir. 2. p. sub ti. de praesumpt. in c. literas. §. 14. comment. 15. in alijs vero delictis occultis id non expedit mihi videtur, ne fama proximi in periculum incidat; Vbi etiam peccatum est occultum, licet praelatus sciens teneatur ad correctionem fraternam, non tamen ad iudicialē, quod intelligitur non de occulto omnino, quod scilicet probari non potest; tale enim iudicio Dei relinquitur, & ab ecclesia iudicari non potest. c. erubescant. vbi gl. 3. 2. dist. c. a nobis. de sent. exc. sed de non omnino occulto, quod ab aliquibus scitur, & probari potest, sed aliqua tergiversatione celari potest, vt d. Abb. i. c. quastum. de penit. & remis. ne paucis notum iudicialiter procedendo omnibus fiat manifestū, si tamen fama publica in eo concurrat, vt quis habeat concubinam, cogi potest ad eam dimitteendam, etiam si cum ea nō peccet ob scandalum vitandum ob charitatis fratris. vt d. D. Tho. 2. 2. q. 43. ar. 1. scū id sit peccatum, vt ibi d. & ar. 4. & Couar. in reg. peccatum. p. p. in princ. de reg. iur.

in 6. & Nau. c. 16. n. 20. Quod si ex correctione scandalum imminet, tūc vel est scandalum passiuum, vt quia correcti sint dicturi praelatum esse scueri, superbum, & huiusmodi, & sic correctio non est omittenda, cum ob tale scandalum non sit omittenda veritas doctrinae, iustitiae, & vitae, vt d. D. Tho. 2. 2. q. 43. ar. 4. & Couar. loco cit.

Et sic intelligitur regula si scandalizauerit. de reg. iur. in 6. sicut nec si praelatus timet ne sibi mors inferat si corrigat, quando delinquentis peccatum vergit in malum multitudinis ob malum exemplum; tunc enim praelatus ex praecocepto tenetur corrigere, alias peccat mortaliter. 83. dist. per tot. & bonus pastor animam pro ouibus ponere debet, & idem si timet ne accusetur etiā falso a correcto, nō per hoc correctionem omittere potest, si eius delictum est notitium multitudini, vt not. gl. in c. scimus. 46. dist. licet alias famam ob alios seruare debeat suam. c. non sunt audiendi. 1. q. 4. quod intelligitur vbi animarum saluti prauidicium non inferatur, nec correctio prodest multitudini, nam sic potest eam differre, & se ac suam famam seruare, alias non.

Sivero scandalum est actiuum, vt quia caedes sint secuturæ si correctio fiat inter correctos, vel inter eos & alios, vt quia quis corrigere velit uxoratam ob adulterium, & maritus eam eēt occisurus, vel si ex correctione infamia sit subitura, & eius domus, & peccatum non est publicum hoc secundo casu, tunc potest differri correctio, vt & mulier toleratur, quae concepit ex adulterio vel sibi alienum partum supposuit, quādo ex detectione immineret sibi mors vel infamia quo ad restitutionem faciendam. c. officij. de penit. & remis. licet vbi sola fama periculata retur, nec timor sit de nece sequutura, correctio non sit omittenda si id malum tendit in damnum multitudinis, cum salus anime sit fame vt maius bonum anteferenda, vbi vero est timor mortis omitti potest veritas iustitiae, vt d. Couar. loco allegato, & Lamb. de iure

iure patr. li. 2. p. 2. q. 1. princ. ar. 3. 1. si vero multitudine est in peccato, est puniēda vel quo ad totam multitudinem, vt Aegyptii submersi. Ex. 3. 2. quandoq; si speretur aliorum correctio, debēt puniri principaliores, vt alii terreantur, si vero tota multitudo peccet, & boni a malis possunt fecerni, debēt mali puniri si potest fieri sine scādalo aliorū; alias enim est parcendum multitudini, sic peccatum principis, q̄ sine scādalo multitudinis puniri non potest, est tolerādum, nisi sit tale q̄ magis noceret multitudini corporaliter, vel spiritualiter quam scādalum, vt dicit D. Thom. 2. 2. q. 108. ar. 1. in corpore, & ad quintum. Et si iniuria sit praelato quæ tendat in Deum & ecclesiam, potest eā prosequi, ad scādalum amouendum, quatenus tamen in eius personam tendit, debet patienter sustinere, vt ibi dicit D. Th. vt & Siluester excommunicauit eos qui illum in exilium misere, vt ibi d. si vero non speratur emendatio correcti, sed timor est, q̄ peior sit futuro, non per hoc debet praelatus omittere correctionem, tum vt correctus per pēnas peccare desistat, tum vt prouideatur bono communi, vt alii eius exemplo terreantur. vt d. D. Th. 2. 2. q. 33. art. 3. & 6. si tamen videt non prodesse communitati talem correctionē non tenetur corrigere, cum ob id sit quis corrigendus. c. prodest. 23. q. 5. & similiter si eius correctio non prodest nec nocet communitati, & eius omisso delinquenti ad emedationem cum causa emendationis fiat correctio, & sic loquitur Greg. in pastoralis. 2. p. c. 2. q̄ rectori dēt i eē discretio correctionis & dissimulationis feruoris, & mansuetudinis. Quod si ex prohibitione aliquorum peccatorum, vel quæ cum peccato esse possunt, habeatur suspitio probabilis maiora peccata cōmitti debere, vt ex prohibitione ludorū, fornicationis, vel ex expulsatiōe meretricum, adulteria, vel peccata in nomināda, citius illi vitio est subueniendum, per quod festine ad interitū tenditur, & si vnū sine alterius toleratione, au-

ferri non potest, q̄ leuius est, tolerandum est, vt grauius subtrahatur, ut d. Grego. in pastoralis. 3. p. c. 4. & habetur in c. duo mala. ca. nerui. dist. 13. si vero sine incurfu alterius vtriq; succurri potest, id agendum est, dictis iurib. q̄ tamen intelligitur vbi peccatū non est publicum, vt publicus concubinarus; sic em tolerari non potest, licet timeatur perpetratio maioris peccati, ob scādalum annexum, vt supra est dictum, cū habeat malitiam annexam, ludus tamen cum simpliciter non sit malus, tolerari potest si timetur probabiliter tale malū committēdū, nam aliquibus casibus possunt dissimulari peccata & non corrigi, vt cū mali non possunt discerni a bonis, vel cum multitudo tanta est, vt sine ecclesie schismate vel inuolutione bonorum punitio fieri non possit, vel cum de emedatione speratur, vt quia quis peccauit ex fragilitate vel ignorantia, nisi tale peccatū noceat multitudini, vel si mali ecclesie prosint exercitando bonos, & non obfint. ca. commensationes. 10. dist. c. vt constitueretur. 50. dist. c. ipsa pietas. c. cum quisque. 24. q. 4. q̄ vltimū intelligitur si non speratur correctio malorum, & eorum peccatum nō obfit multitudini; alias enim puniri debēt, vt supra est dictum, & etiam meretrices ab ecclesia tolerātur ad maiora vitanda peccata. argu. c. nerui. 13. dist. & not. in c. quia plerique. de immu. eccl. Quod si ex correctione probabilis suspitio sit, q̄ iudex laicus etiam procedat contra correctum ad pēnam mortis, vt si procedatur contra a iacestuōsū furem, & huiusmodi, cum supra dictū sit, quando crimen est mixtum, punitum ab vno iudice puta ecclesiastico possē adhuc puniri ab alio. s. seculari, si laicus est, & per eius leges maior pēna imponatur illi crimini, quā per ecclesiasticas, eo casu poterit ecclesiasticus differre correctionem, & vt euitet illi mortem, & sibi irregularitatem. argu. c. de cetero. de homic. & vbi casus contingat vt eodem tempore sit attendendum sacramentis ministrandis

infirmis, & diuinis officijs, & correctio ni, primo loco est in firmis vacandum, secūdo diuinis officijs quibus oretur Deus pro peccatore, nisi periculum sit in mora, quia tunc omitti debent diuina officia, vt salus animę afferatur, quę omnibus est prapōnda, vt supra est dictum. Correctionis vero nomine laico infligendæ intelligi potest excōicatio, vel interdictū vel multa pecuniaria, quæ a iudice ecclesiastico laico infligi possunt in pēnam vel emendationē peccati, vt dictum est supra de forma visitationis in sine, contra clericos vero vti pōt suspēsiōe, & aliis iuris remedijs. Id etiam aduertere debet ep̄s vbi proximorū causa correctionē non requirit, in correctione faciēda maxime personarum naturā considerandā; alij em leui pēna facile corripitūr, alij contra, ideo remedia cuique congrua adhibere debet, vt d. Chris. lib. 2. de sacer. Caueat uero praelat⁹ ne corrigendo id ex odio faciat, quia sic esset mortale si intēderet nocere notabiliter; nec ex ira p̄cedente rationē delibērantem. c. odio. 86. dist. sed ex charitate id agat, vt delinquens corrigatur, vel saltem vt alij timeant talia agere. c. prodest. 23. q. 5. ira tamē debet subsequi iudicium rationis, vt ministras, ante vero iudiciū rationis māuetudo p̄cedere dēt, ideo vero ira subsequi debet, cū facilitas ueniet tribuat incentiuū peccādi. c. est iniusta. & seq. 23. q. 4. nec debet corrigere leniter vt Heli, cū praelatus debeat vti mīa cū pēnitentib. c. non pōt. 23. q. 4. sic tñ vt lenitas misceat seueritati. ca. disciplina. d. 45. & magis ad lenitatē quā seueritatē declinetur. c. licet. ea. d. & c. pōderet. d. 50. Et si corrigēdo modū excedit nō a proposito i nullo tenetur. c. olim. de rest. spol. quo ad Deum tamen sic, nec etiam tenetur veniam petere ab offenso. c. quando. 86. dist. sed si ex odio tenetur iniuriarum & veniā petere. glo. in d. ca. quando; potest tamē subditus appellare a correctione vbi modus exceditur etiam non addita opera, quæ tamen appellatio hodie nō suspendit

executionem ex Concil. Trident. sess. 24. cap. 10. Caueat etiam praelatus ne existens in mortali corrigat peccantē quia si id facit ex officio peccat mortaliter, licet peccatum sit occultum, secus si ex charitate, nec sequatur inde scādalum, vt d. D. Th. 2. 2. q. 33. ar. 5.

Hæc sufficient de correctione iudiciali & punitiua a praelato faciēda, quo vero ad fraternam magis tenetur quam subditi, vt dicit D. Thom. dict. quæst. 33. art. 3.

Quod si sit parochus qui habeat iurisdictionem in foro exteriori ex priuilegio vel p̄scriptiōe, aut ep̄i commissione, in correctione faciēda debet in oib. vt supra de ep̄o est dictū procedere, cum sic possit excōicare, interdicere, mulctare, & huiusmodi. ca. dudum ecclesia. de el vbi gl. extrauag. ex execrabilis. lo. 2. 2. ver. quantum, quod si ea iurisdictione careat, sed habeat tantum potestatem in foro penitentia li, prout iure cōi tñ parochus habet, non potest excommunicare, suspēdere, interdicere, absoluere, p̄dictos mulctare, nec penitētiās imponere in foro exteriori. c. nemo. 2. q. 1. Silu. excōm. 1. nume. 5. & eo casu sufficit, q̄ notificet ep̄o sibi subditos qui egent correctione, & ab eo perat vt illos corrigat, post tamen monitionem illis a parochofactam, qui Episcopus par non erit, vt mandet parochus, vt fungatur officio p̄conis denunciādo excommunicatos aliquos in ecclesia, nisi vbi pro forma traditur, vt aliqui in ecclesia candelis accensis excommunicentur, vt in cap. curæ. & c. debent. r. 1. q. 3. habetur, Tum vt seruet vitam parochi, qui presto esse debet ad sacramenta infirmis ministranda quacūque noctis hora, nec excusatur etiam si certo sciret sibi necem parari, si sunt sacramenta necessitatis, vt baptismus absolute, vel cōfessio in illo quem credit nō habere sufficientē cōtritiōē, vel extrema vntio in eo qui loquelā amisit, nec potuit confiteri, vt ita virtute sacri exatrito fiat contritus, qui tñ vbi sacramētū nō est necessitatis poterit domi nare

4 Parochus quō teneatur ad correctionem iudicialē ex cōmissionē, & quid in eo agendum.

vere, vel si timet mortem vel fictione caute debet procedere prius expectando domesticos firmi qui id certificet, & sociatus incedere si potest, & minus episcopus debet ei mādare vt exequatur officium nuntii, presentando mandata corrigendis, vt sic etiam dignitate parochi seruet, sed debet per suos nuntios id exequi, q̄ si id tuto vel ob paupertatem prestare non possit, poterit vices suas parochi tradere, qui i omnib. tenebit, vt supra, vel et iubere vt denuntiet, quo casu tenebitur obedire. ar. c. qui resistit. 1. q. 3. Et tū ipse tum episcopus poterunt inuocare auxilium brachii secularis in correctione facienda, si citra sanguinis effusionem id fieri potest, vt d. D. Ant. 3. p. tit. 19. §. 8. ex c. conquereute. de off. ord. & c. cum satis. de off. archid. excommunicatione tamen raro & nō nisi coactus praelatus vtatur ob magna damna que infert, licet vt medicina feratur. c. 1. de sent. excom. in 6. vt etiam abstinendum suadet Conc. Tr. sess. 25. c. 3. & quo ad res perditas non concedatur nisi summa sit magna & seruatis ijs de quibus eod. Conc. sess. 25. c. 3. Et si existens in peccato notorio graui impenitēs moriatur non erit sepeliendus in cimiterio. c. qui non. 13. q. 2. vel incōfessus eo anno. c. omnis. de penit. vel seipsum occidens. c. in quibus ibid. vel excommunicatus maiori. c. sane. 24. q. 2. vel interdictus ab ingressu ecclesie. c. is qui. de sent. exc. in 6. nec vsurarius manifestus. c. quanquam. de vsur. in 6. nisi in morte dederint signa contritionis ad q̄ probandum sufficit vnus testis. c. qui recesserunt. vbi Arch. 26. q. 6. quo casu excommunicatus publice est absoluedus post mortem. vt dixi tr. de excommunicatione. Hac de debito corrigendi, & quod intris in vsurario dixi tr. de vsuris. c. si.

Quo vero ad rationem & modum regendi munus episcopale, & curam animarum, corrigendi, & admonēdi.

Prima via est vt ardenti in Deū charitate incensus sit, dicēte Domino. Io. vlt. Si diligis me plus his, Pasce oues meas; non enim par cum ceteris præ-

sulis in Deum amor esse debet, sed eo maior quo pstantius ministeriū Dei fortitur, & quo magis a patiente agēs, & perficiens, q̄ episcopi est, a perfectibili distat; sic enim erga animas pascedas amore maximo, & fide afficietur, qui enim aliquem diligit, & quæ illi cara sunt diligit, & nihil non earū causa perfert, at quanti Deus animas faciat, quidque earum causa egerit, supra monstratum est, & hanc viam in praelatu tenendam esse potissimum docet Christi. 2. de sacerdotio. in principio. cum & illi si fideliter se gesserit æternum præmium promissum sit, vt ibi d. & habetur Math. 24.

Secunda via est, q̄ cum illi sit pugna aduersus demonum phalanges ingenio valde præstantes, carnem ac mundum, & sepe subditorum vitia quæ latent cōperta non habeant, nec omnes præoculis eis sint, nec ei illos vincire quoties vrere vel scidere opus sit, more pastorum erga pecudes, liceat, cum si correctio debita alicui adhibeatur animo despondens, peior fiat, & contra si minus digno pena afficiatur, vt d. Christi. d. lib. 2. non longe post principiu, vt ad orationes recurrat, pie Deū deprecans, & orationes fundens pro salute peccantium, & eorum conuersione, & populi sibi cōmissi custodia, multum si quidem valet iusti oratio, & maxime pastoris ex intimo corde pro salute populi ad Deum porrecta, vnde Deus Moisen pro populo exorantem, quasi eum orationibus deuinxisset, sic est affatus Exod. 32. dimitte me, vt irascatur furor meus contra populū istū, cum ex congruo possit quis alteri etiā primam gratiam mereri. vt d. D. Th. 1. 2. q. 14. ar. 6. & vbi casus est grauis par est orationi adiungere ieiunium, & lacrimas, vt illis Deus placatus peccanti misereatur, & eum conuertat.

Tertia via vt in exercitio praelaturæ rectam habeat intentionem in grege pascendo, vt pascat Dei amore quo illum ad Deum vt vltimum finem perducatur, vt d. Christi. 2. de sacerdotio. in princ. & non propter mundi honorē

Deum accensus sit, & quare.

Ep̄s & pastor ad orationes recurrere debet, & quare, ac quādo.

Ep̄s & pastor rectā intentionem habere debet, & quā, & cur.

&

& gloriam propriam, uerue, aut maioris gradus acquisitionem, ne sic remissus sit in correctione, vel eam omittat ob amorem timorē sui, vel damnificationem suæ exultationis, ne a subditis ei detrahatur, vel etiam ne nimis rigidus sit pauperes diuitib. omiffis puniendo, vnde le eo suo cōtentus esse debet, nec nouas querere sedes, nisi ex debito obedientiæ, uel casibus qb. debet renuntiare, de quib. in c. nisi cum pridem. de renunt. & supra est dictum. c. de renunt. alias peccat si id facit ex ambitione, auaritia, vel inconstantia, c. mutationes. ca. non oportet. 7. q. 1. & animum habens oues deserendi, eas mercenario animo pascat contra dictum Domini. Ioā. 10. si tamen a superioribus ad maiores gradus vocetur, ex debito charitatis & obedientiæ potest & debet id acceptare, vt est dictum tr. de electione, & tra. de translatione, sed animum ad id habere nō debet, nec rector suo studio placere hominibus appetat, intendat tamen ad quid digne placere debeat, vt d. Greg. in past. p. 2. c. 8. & sic in exterioribus occupetur, vt in interioribus prouidus sit, vt ibi d. c. 7.

Quarta via, vt sanctum sui exemplū præbeat, exemplo Oniæ, qui dum pie populum regeret, fiebat vt omnia bene se haberent, animæ optime custodirentur, cultus diuinus aueretur, & principes ipsi illum, & locum summo in honore haberent. 2. Machab. 3. & sic etiam inculpatē viuens libere subditorum vitia reprehendit non metuēs ne in ipsum correctio retorqueatur, vt d. Christi. lib. 5. de sacer. alias maxima ipse a Deo pena afficitur, vnde & Leuit. 4. mandatur, vt tantundem pro sacerdotib. quam pro reliquo populo sacrificium offeratur, vt late idē profequitur. lib. 6. de sacerdotio. ab ira p̄sertim & inani gloria se abstinens ob innumera que inde mala oriūtur, vt idem d. li. 2. & 3. de sacer. solertem se etiam præstando in munere suo sollicito obeundo, & præsertim in officiis, quæ per episcopum solum præstari iu-

re ordinario possunt vt ministrando sacramentum Confirmationis, q̄ per solum episcopum iure ordinario ministrari potest. c. de his. & per tot. de consec. d. 5. si tamen sit consecratus, licet ex comm. sione papæ id confici possit etiam a simplici sacerdote. c. p̄uenit. vbi omnes. 95. d. & similiter sacramentum Ordinis, q̄ a solo episcopo iure ordinario confici potest ex Conc. Floren. in vn. Armen. & Trid. sess. 23. c. 4. & can. 7. licet ex consuetudine Cardinales presbyteri in suis titulis conferre possint primam Tonsuram, & Abbates ex priuilegio papæ primam Tonsuram, & minores ordines suis subditis si habent vsum mitræ, c. abbates. de priu. in 6. & probabile est, q̄ etiam simplici sacerdoti a papæ concedi possit collatio subdiaconatus, nō tamē Diaconatus vel sacerdoti, ut uidetur sentire. D. Th. 4. d. 25. q. 1. ar. 1. ad 3. sic etiā solus episcopus potest ecclesias vel altaria consecrare, c. nullus. vbi Turr. cr. de cons. d. 1. & solus eam pollutam reconciliare, de licentia tamen papæ ex priuilegio, reconciliari potest per simplicem sacerdotem, aqua prius per episcopum benedicta. c. aqua. vbi Abb. de cons. eccl. q̄ si ecclesia non sit consecrata, sed tātum dicata diuino cultui, quæ dicitur Basilica, sufficit q̄ a sacerdote cum aqua benedicta reconciliatur, vt d. Sor. 4. dist. 13. q. 2. ar. 3. similiter solus velare potest virgines. ca. deuotis. 20. q. 1. licet velum continentiarum vel viduarum dari possit etiā a sacerdote. vt d. gl. in c. vidua. 26. q. 1. similiter calicem & patenam solus episcopus consecrare potest, ut d. Gemin. in c. Abbates. de priu. in 6. ob vsuetudine, quæ fit in consecratione. c. vn. de sacra vnctione. Benedictio etiam indumentorum sacerdotium, ut planeta, stolæ, manipuli, albæ, cinguli, amictus pertinet ad episcopos, ex consuetudine tamen id etiā per Abbates fieri potest, vt not. in d. 6. Abbates. & in cl. artendentes. de statu reg. & idem de Tobaleis altarium, quæ simul cum prædictis sunt benedicēde, ut & palla, uel animalia corporalium,

&

Ep̄s & pastor charitate in

& pixides in quibus detinetur sanctissima Eucharistia, & campana. Vnde in prædictis muneribus pontificalibus obeundis solertem & diligentem se præbeat episcopus, idque fiat cum maxima solennitate ad ostendendam rei quæ agitur maiestatem, & dignitatis propriæ amplitudinem, & innumera mala affert si malum sui præbeat exemplum, ut late probat Chrisl. li. 3. de sacerdotio.

9 Quinta via est, ut animas ad bonum amore præcipue ducat, sic enim facilius ducuntur, & diutius in bono perdurât, renaciusque in eo manet, ut d. Ficinus in conu. Plat. dissert enim princeps ecclesiasticus à politico; hic enim quia hêt p̄ sine externam t̄m pacem & téporalem Reipublicæ, sinem suum consequitur quando subditi quiete viuunt, vel id faciunt coacte vel volentes, princeps vero ecclesiasticus, quia habet pro sine vitam æternam, & pacem tam internam quam externam subditorum, potius curare debet ut subditi prius amore quam timore ducantur, cum sic facilius trahantur, & magis in bono hæreant, & virtutem colant, ut sentit Orig. tr. 12. in Mat. c. 20. licet & debeat uti vi coactiua & p̄nali quando amore non trahit, ut nec pater parcit virgæ ut corrigat filium quem diligit, nec medicus cesset secare vulnus quæ curare intendit, & censuræ ac p̄næ sint medicinales cum hominem erubescèntia ductum à malo retrahant. c. 1. de sent. excom. in 6. & dixi tr. de sen. excom. & idem sentit Greg. lib. 20. moral. c. 6. Chrisl. ho. 70. ad popu. Antioch. Idem Grego. in past. p. 2. c. 5. & 6. d. rectorem esse debere singulis compassione proximum præ cunctis contemplatione suspensum, & bene agentib. per humilitatem socium, cõtra delinquentium vitia per zelum iustitiæ erectum. & habetur in Concil. Trid. sess. 13. c. 1. vbi habet prius amore quam timore subditos ab episcopis corrigendos, Vnde bonos episcopus honorib. augeat, & maxime sacerdotes quos charitate paterna amplectatur ut coadiutores in muneribus pontificali, in clero se nõ ha-

bens ut Dominus. 1. Petr. 5. sed clericis honorem præstando. c. esto. 95. dist. & licet maiorem se presbiteris agnoscere debeat, domi tamen eos habeat ut collegas. c. episcopus. cum seq. d. distin. cum eis in criminibus, quibus salua iustitia, occultis præferim, & in casibus ei concessis, de quibus supra ca. 3. late est dictum; potest facile dispensando, ut sic de malis commissis erubescèntes, videntes secum misericorditer agi, à malo recedant, & ad bonum virtutis promoueantur, & in eo plus alijs proficiant, quo ceteris magis in malis fuerit, ut sentit etiam Chrisl. lib. 6. de sacerdotio.

Sexta via, ut fortem episcopus & circumspectum animum induat, cum caput valèntissimum esse debeat, ut a corpore prauas exhalationes depellat, ut d. Chrisl. li. 2. & 3. de sacerdotio, & se nõ ad propria commoda, nõ ad diuitias, vel luxum, sed ad labores & sollicitudines pro Dei gloria vocatum esse intelligere debeat. sess. 35. in Trid. Conc. c. 1. & dictum est supra cap. 1. in princ. & multis curis ac criminationib. sit subiectus, quarum tamen causa peccatiū correptionem dimittere non debet, ut nec medicus iurgia furētis infirmi horrescit, ut eum sanitati reddat, sic tamen velleus etiam suspitiones ne peccato obnoxius sit effugiat, & ad totum populum qui in eū oculos retorquet, aciem mentis extendere debeat, ut dicit Chrisl. lib. 2. & 3. de sacerdotio; vnde viduarum & pupillarum curam nõ per se, sed per alios gerere debet, cap. episcopus. cum seq. 88. dist. & si quando illas necessitate motus inuist, non nisi grauib. viris sociatus adeat eas, cum non solum à malo, sed etiam a specie mali sit cauendum. 1. Theol. 5.

Quinta via, ut seiunctus sit a ceteris curis quo attentius spiritualib. vacare possit, vnde episcopus Vicariū qui curam litium habeat constituere debet, alias si id omittat Archiepiscopus eū constituere potest, cum magis episcopus prædicationi & animarum curæ, quam litium decisionib. intèdere debeat,

10 Ep̄s & pastor fortis animo, & circumspectus esse debet, & quare.

11 Ep̄s & pastor a ceteris curis se debet, & quib. ac quare.

beat, quas per vicariū decidere dēt, & alia multa per Archidiaconū, & Archiepresbyterū peragere, & et debet constituere economū qui curā domus, & reddituū gerat. ut d. Bracharen. in stimulo pastorū. p. 2. c. 7. & Lud. Granat. concione. de officio pastorali, p. 2. requisito 10. sic tñ ut videat q̄ in foro exercētur, & ipse quāq; cum sacerdotib. in aliq. b. dispenset, iuxta c. 3. & æconomi rônes sepe reuideat, ne reditus dilapidētur, & superfit, & dari debeat pauperib. & in cultū diuinū expendi, cauēdo et ne nimis tenacē economū & impium habeat, sic tñ ut nil eo incõsulto dispēset p̄ter vsus domus cõsuetos, curādo quoque, ut supra, ne iura ecclesiæ d̄pereāt, vel reditus vsurpētur. Et idē parochus facere debet si per facultates licet, aliquem. f. virum probū & fidelē deputando, qui domus & reddituū curā gerat, ut ipse attētius spiritualibus operā dare possit, sic tamē, ut supra, ut reditus nõ vsurpentur, vel iura ecclesiæ depereāt.

12 8. via est, ut prælatus nimiam familiaritatem subditorū euitet, nã cum ob imperfectionē viæ, nemo sine aliquo offendiculo vitã degat, eo a subditis cognito continget ut correctionē contēnāt, vel in prælatū crimē & correptionē retorqueāt, vñ euitet ne ad aliquē dierrat cibū sumpturus et occasione nuptiarū, ipse tñ quāq; subditos suamensæ associet, ut sic amore & beneficijs deuinctos prop̄tiores habeat ad eius iussa exequēda, nec mutuo ab illis pecunias aliasve res exposcat, ne ijs deuinctus, debitam erga illos correctionem dimittat.

13 9. via, ad praxim deueniēdo, ut oēm Ep̄s & pastor cura. Max. debitum honor reddat, diuina officia, & sãctis. sacrificia ac facta religio Deo debissime ministrēt, ut multos in munere cultus pastorali hêt adiutores, ut ecclesiasti adhibeat, ce p̄sonę sãctę & innocēter viuant, ut diuina offi opera pia & sacre cõgregationes itreducantur, & Dei ecclesię sãctę p̄cepta lebrentur, quātũ fieri p̄t inuiolate seruent, quo subditi vidētes quantã in ijs curã platur, & c. tus adhibeat, simul intelligant res esse

maximi ponderis quæ tantopere ab eo curantur: Quæ sunt summam.

Vt ecclesię quã magnificentissime fieri p̄t extruant & exornētur, iuxta tradita sup. c. de Visitat. & latius h̄ in Tr. de Missa; Tum ut oēs intelligant quam excelsa sit Dei maiestas cui inseruit, & in cuius honorē tēpla extruuntur, ut et docuit Arist. li. 7. Polit. vbi Inu. tr. 6. c. 4. Tū ut ex hoc charitate erga Deum accensū ipetrate possimus ut diuina in nos gratia, & beneficentia redunder, quæ ante solis ortū non aperiantur, & post occasum claudatur, dieb. vero solēnib. Natalis Dñi, Circumcisionis, Ep̄phanie, Resurrectionis Dñi, Ascensionis, Pentecostes, festiuitatib. B. V. Apostolorū, & Oium Sanctorū, & titularis ecclesię, auleis & tapetis ac piis imaginib. struantur, amotis inde lasciuis, vel prophanis quibusq; picturis, vexillis, & depositis eminētib. valuis etiã frondib. viridib. exornatis. Idē edicat ut ad ecclesiã humilis sit ingressus, & sancta i eis cõueratio amotis ambulationib. rpe diuinorū, colloquutionib. strepitibus, & huiusmodi, ut immunitas ecclesię seruetur, ita ut ad eã confugiens iauitus nõ extrahatur, vel ab eius forib. nec a iudice ecclesiastico si clericus sit et si è manibus familię iudicis, vel carcerib. illuc cõfugiat, nisi homicida, p̄ditorius sit, vel depopulator publicus, vel nisi laicus in ecclesia deliquat, ut d. Coar. var. ref. c. 20. Ut nemo laicus chorū ingrediatur, i ecclesia virorū circuli non habeatur, nemo altarib. vasibus aq̄e benedictę vel baptisterio h̄reat, nec sedeat cõtra altare vbi adest sãctis. Sacramentum, ut viri a mulieribus seiunctim maneant, nec se impudice aspiciant, nec sistant in foribus ecclesię vbi stationes sunt, vel alio tempore ad eas spectandas, aut in comiterio; ut mulieres nisi capite operto fucis, & inanibus ornamentis amotis ecclesiã ingrediantur. Nemo extra ecclesiam missam audiatur, nisi b ecclesiã angustiam, vel alia iusta de causa, nullus ecclesiam ingrediatur cum canibus, accipitribus, tormētis, vel hastilibus excē-

14 Ecclesię qualiter custodiam, & ijs versandū.

ptis militibus magistratum, nec ea parietibus ecclesiarum, vel cimiterij here re faciat, aliter non celebretur, nisi cōposito corporis habitu omnes ibi stēt, vt habetur in Conc. Trident. sess. 22. de cret. de euit. & obs. Vt viri plumis volatiliū semotis cum decēti habitu & pallio nisi prę egestate aliter sit fiēdū, deuote & humiliter in ecclesia versentur, vt sic nedū corpore, sed & animo eos adesse pateat, s̄ctissimo sacrificio missę capite aperto & genuflexi, nisi dum euangelium legitur, intersint, a qua nisi ea finita discedant, vt nec ab alijs officijs diuinis, vel prædicatione; Nulli in ecclesia mendicent, sed in valuis ecclesiarum elemosinam petant. In ecclesijs vel cimiterijs prophana non exercentur, causę ciuiles, vel criminales non audiantur, contractus nō fiāt, nec consilia habeantur, nec mortui occisi in ea a iudice inspiciantur, nec proclamata fiant, nec ibi quid vendatur, in cœmeterio tamen cereę imagines in ecclesia offerendę vendi non prohibeantur. Nulli in ecclesijs reponat grana, ligna, & huiusmodi, vel res immūdas, nec in eis grammatica edoceatur, & huiusmodi, & si quis prædicta gesserit à Rectore ecclesiarum, vel eius mādato inde arceatur, inuocato etiam ad id auxilio brachii secularis.

15 Diuina officia quali-
ter celebra-
branda.
Vt diuina officia pie, deuote, & diligenter horis debitissimis psallantur, iuxta c. 1. & c. dolentes. de celebrat. miss. & dista supra. c. de Visitatione sub §. de Visitatione cathedralis, a motis lasciuiss & turpibus cantibus, & huiusmodi. Vt missę a quolibet sacerdote iuxta eius obligationes pie & deuote celebrētur iuxta dicta supra cap. de Visit. sub §. de Visitatione parochialis, & latius habetur in tr. de Missa.

16 Processiones quali-
ter habenda.
Vt processiones & supplicationes deuote & religiose obeantur, & ob id parochus die festiuo processione præcedente moneat populum supplicationis fiendę, illum hortans, vt nedū corpore, sed & spiritu ei intersit, ac pie oret pro causa pro qua est fienda processio, Vesperis vero præcedenti signis

campanę huiusmodi processionis fiendę populum moneat, mane vero omnes clerici sub suo vexillo, regulares quoque & confratres si supplicatio generalis sit hora statuta, cathedralē addeant si in ciuitate, si extra parochiam, & cruces a clericis cotta omnino & veste talari indutis, & cantores etiam sic induantur, deuote extensę ferantur, ac omnes loco suo incedant, & si qua de præcedentia altercatio occurrat, eam episcopus quam primū dirimat, clerici induti sint superpelliceis decentibus, absque pileo chirotecis, vel floribus in manib. & deuote psallentes incedant, & cum ab ecclesia disceditur, omnes ante sanctissimum sacramentū genuflectant, & cum coram ep̄o transeunt genu dextrum inflectant, exceptis canonicis qui tātum caput profunde inclinent, bini incedant ab alijs sex cubitorum spatio distantes, & cum admonentur sistant, vel progrediantur, cum in aliquam ecclesiā processio ingreditur ibi campanę omnes pulsentur, & ecclesia auleis decenter ornet, nil in altari reposito præter crucem & sex candelabra accensa, & ingresso cle- ro campanarum pulsatio desistat, & in ecclesia statę orationes & preces canantur, i processione viri a mulieribus seiuncti incedant, ac omnes colloquijs exclusis psalmis, hymnis, & alijs sacris precibus operam dent, prohibeantur in vijs spectacula quę minus decent, nec actiones præ foribus ædium, aut in via repræsententur, episcopiq; vel parochi viros graues eligant quib. cura sit vt processio pie & religiose habeatur, semoto abusu quo cunq; edēdi, vel bibēdi in processioibus, vel agros lustradi, vel aliquid in ijs locis vendēdi, & vt dū processio dieb. ferialib. habet, officinę claudantur, nec aliquid tunc vedatur, vt mulieres velatę intersint, vt patres familias curent eorum filios supplicationibus interesse, & roget etiam magistratus vt id populo edicāt, & vt orationes nostrę facilius exaudiantur, hortetur parochus populum, vt ante supplicationem confiteatur, &

COM-

communicent, In supplicatione canantur Litanie iuxta formam ritualium, hymni, vel alie preces, nec ea non absoluita, nisi necessitate adigente, & licentia a proprio superiore petita, aliquis religiosus discedat, sed vsque ad ecclesiam vnde cepit reuertatur, & ibi maneat genuflexus donec preces sint absolutę a parcho induto stola violacea, & cotta ac pluuiali, si tempore Rogationum sunt processionis, sin secus alio colore tempore conuenienti.

17 Sacramenta quomodo custodiantur, & ministranda.
Vt sanctissima sacramenta honorifice custodiatur, & ministrantur, mō supra in c. de Visit. exposito, & sacramentum Eucharistie, & penitentię remedia singularia animę languētis, & vię pręsentis solatium quam frequētius fieri poterit frequētetur, ac parochi & qui ad id onus expositi sunt, seduli sint in ijs paterna charitate ministrandis.

18 Concionatores habendi, & in quibus instruendi.
Vt concionatores optimi, præter parochi operam, tā in ciuitate, quā in diebus diebus dñicis, & festiuis, Aduētus Dñi, & Quadragesima vbi fieri potest habeantur, qui pie & vtiliter verbum Dei iuxta auditorum captum disseminēt, vt inquit Greg. li. 7. de sacerdotio, ab ijs cauendo qua supra c. de Visit. sub §. de visit. lectorū exposita sunt, in eoposissimum incumbendo vt peccata e medio tollatur, vt blasphemie, superstitionis violationis festorum, irreuerentię in ecclesijs, auaritię, sitis nefarię pecunię augendę, iniurię in cōtractibus litium malitiose protractarum, vel iniuste actarum, inimicitiarū, adulterij, stupri, incestus, & huiusmodi, per iurij falsi testimonij, detractionis, superbię, & huiusmodi, cōtra ea acriter inuehendo, & ad species etiam & mala quę inde oriuntur descēdēdo, contra prauas etiam consuetudines, quę peccati incentiuū existunt inuehendo, ut spectacula ludicra, ludos, choreas, scenicas actiones ornātū inanem fucum, impensas superfluas, seruorū multitudinē inutilē, epulas sumptuosas, mala inde promantia exponens. Oēs ad sacramenta frequentanda hortando, & cum vsq; euerit, exponendo q̄ offi-

cium sit suscipientium infantes, & circa sacramenta alia qualiter sint accipienda, & qui fructus inde sit colligendus, iuxta tradita inf. Tom. 4. exponat.

Ad virtutis prætereę opera exquęda populū cohortabitur, ad euāgelica consilia amplectēda, ad elemosinarum vsū, correctionis fraternę, ieiunij, orationes ter in die pie fundēdas, ad Doctrinā Christianā edocēda, ad bene filios educandos, & filios ut patribus obediāt, & itē de magistratibus, diuites ad bene pecunias & opes expēdendas, vt quotidie Missę sacrificio intersint, prius a Deo peccatorum venia petita, vt frequentar concionib. intersint, orēt pro viujs & defunctis, egros inuisant, eos pie solentur, tā domi quā foris, vel in ecclesia deuote genuflectorent, considerantes Dei magnitudinem, ad quid conditi sumus, diuina benesicia vt peccatum uitemus, quid pro nobis tulerit, vt cum eo patietes & dolētes pariter coregnemus, nouissima nostra, vt sic a peccatis cessemus, & ad Deum mundo spreto, tota mente inhiemus, vt late docet Card. Borro. in actib. ecclesie Med. sub c. de instructionib. cōcinatorum, & dicetur late sub tr. concionatoris.

19 Lectio teo-
logie, & ca-
scripturę
habenda.
Vt lectio sacrę scripture, vel Teologie in cathedrali, & locis insignib. assignata Teologo cum eo onere præbenda in illa ecclesia primo vacante, habeatur diebus Dominicis & festiuis, & lectio item casuum cōscientię quotidie in palatio episcopali, quibus lectionib. sacerdotes & clerici omnes ciuitatis, vel loci illius intersint.

20 Doctrinā
christiana
docenda.
Vt Doctrinā Christianā pueri & puellę, & alij qui id ignorant dieb. Dominicis & festiuis in ecclesia edoceatur, a parcho clericis, & alijs pijs viris ac mulierib. post prandium iuxta formā libri æditi, ac patres filios, & matres filias eo deducant, & ob id societas Doctrinę Christianę in ecclesia instituat, in qua plures docentes describantur, magistri & magistrę, silentiarii, ianitores, Thesaurarii, & alii de quibus in dicto libello habetur, curando, vt ip-

H 2
fius

sius regulæ obseruentur, & puellæ in ecclesia separata, vel in angulo ecclesiæ edoceantur, prohibendo ne interimum iuuenes illuc accedendo, & ob id deputando viros ac mulieres graues ætate & moribus, quæ arceant illos ne ingrediantur vbi puellæ erudiuntur, quæ erudiantur a mulieribus tantum grâuib, & quæ norint fidei rudimenta, & sacerdote, ætate & moribus graui, qui & illis lecta explicet, & in fine recitatis Litanis, & orationibus modeste discendant, & singulis mensibus congregatio habeatur confraternitatis, & simul consulatur si quid opus est ad operis promotionem præsentem semper parochus, qui & semel in mense confiteatur, & sacram communionem accipiant, & bis saltem in anno disputationes generales habeantur a pueris, & puellis præter consuetas dierum festiuorum, in quibus præmia rerum piarum vt Agnus Dei, coronarum, & officiorum, vel sacrarum imaginum peritioribus erogentur, & curetur vt Indulgentiæ a Sanctissimo Domino Nostrò huic confraternitati applicentur, quæ a parochis sæpius populo publicentur, eum sedulo hortando ad opus hoc tam pium & Deo charum amplectendum, & promouendum.

21 **Reliquiæ** Dei & domicilia Spiritus sancti a Deo vt custodiendæ, & exponendæ, in honore a populis habeantur, & summa cum veneratione exponantur & custodiantur, & sacræ item imagines pie, amotis prophanis, vel impudicis imaginibus, sculpantur, quas populus Christianus in memoriam prototipi & exemplaris veneretur, vetando tamen ne quid noui in sacris imaginibus pingendis, vel miraculis euulgandis, & in ecclesia inusitatum in ecclesia introducat, iuxta superioris ca. de Visit. expofita, & habetur in Tr. de M.ffa. sub c. de Ecclesia.

Vt indulgentiæ quæ homines ad sacramenta frequentanda inducunt, & quibus penę peccatis debentur ex appli-

catione thesauri ecclesiæ eluuntur, quam frequētius & copiosius fieri potest, habeantur, quę populis enuntiantur, semoto ob abusu & auaritię nota.

Vt Salutatio Angelica in aurora, 22 meridie, & vesperi pulsetur ad Beatam virginem salutandam, & eius auxilium implorandum, vtque Oratio vespertina introducat, qua de causa in cathedrali, & collegiatis, & regularibus, secularibusque ecclesiis campana pulsetur per quartum horę spatium sub nocte, qua significatur adorationem concurrentem esse, quo tempore patres familias omnes de domo conuocent, & pie ante aliquam sacræ imaginem omnes simul orent, in qua aliquid meditari expediet de vita & passione Domini, turpitudinis peccati, mortis, iudicij, inferni, & regni cælorum, vel recitare coronam, Litanias, Psalmos pœnitētiales, aliquam spiritualem meditationē approbatā, propriam conscientiam examinando, gratias Deo agendo ob beneficia accepta, tum omni tempore, tum ea die præsertim, tum ab eo lumen petendo cognoscendi & detestandi peccatum, cogitatio an in aliquo Deū offenderit cogitationib, verbis, vel operib, maxime in ijs ad quæ quis magis proclius existit, & si in aliquo peccauit a Deo humiliter veniā petēdo, cū emēdationis proposito, & quā primū ea confitendi, Curādo ē vt indulgentię huic operi deditis a Sanctiss. D.N. applicēt, quæ a parochis populo signo & efficacib, verbis patefiat, vt ad hoc opus populus accendat.

Vt et introducat orō sine intermissione dieb, festiuus in ecclesia ad quā clericus & popul⁹ cōueniat post vespēras & ore pro ecclesia scā, hereticorum cōuersione, vel eorū humiliatione, & infidelium, cōcordia principū Christianorum, pro dñis spiritualibus & tpalibus vt bene p̄sint, & p̄spere viuāt, p̄ euitationem peccatorū, custodia diuina, & quacumque imminente necessitate, & ibi aliquis sacerdos pie verbū faciat sup deplorationē peccantium; eorū miseris, ob quæ diuina in nos ira descendit, eos hortan-

do vt ad Deū ex intimo cordis cōuersi a vijs pessimis recedant, & ad diuinam recurrant misericordiam.

Vt etiam quęq; introducat oratio 40. horarū ad diuinā opē implorandam vbi res aliqua magni momenti, vel aliud quod periculū graue imminet, quę tamen sine ep̄i licentia non exponatur & sub forma tradita in sacro Euch.

23 **Oratoriū** introducendum, & quod ibi agendum. Vt oratoriū introducat in aliqua ecclesiæ capella si ampla sit vel in foro ep̄ali, vbi ter in hebdomada post vespēras, 3. 4. v. sacerdotes seculares, vel regulares vicissim super aliqua materia spirituali pro sermone habeant, quæ maximā vtilitatē affert ad progressum in vita spirituali, cui sermone ipse quoque episcopus præsentem semper sit, & pie sermonem habeat, post quæ aliquæ pię laudes canantur, & orationes temporari congruè recitentur.

24 **Confessariorū** copia habenda, & de quibus instruendi. Vt confessariorū copia nō desit qui laudabiliter & assidue hoc munus obeant, quib, & regulas tradat quas obseruare a quibus cauere debeant, vt nemo confessiones audiat, nisi ab ordinario approbatus sit, etiā si pueros tantum audiat, & regulares omnes tradat episcopo copiam eorum qui ex suis ab ordinario sunt ad id approbati, & idē faciant qui in diecesi sunt vicario foraneo, vt qui ad tempus vel sub certa limitatione admissi sunt, fines mandari non excedat, si regularis audit infirmos fidē faciat statim scripto confectā eius cōfessionis audiat parochus, nec in domibus laicorum audiat cōfessiones virorum mulierūve casu necessitatis excepto, vt antequam incipiat confessiones audire pie Deū oret, vt illi opē ferat in tanto munere exequēdo, facile non admittat eos qui ordinariū cōfessariū relinquunt, cum parochus si regularis sit, bene consentiat, vt eos non admittat qui turpem vitam gerunt, nisi eius consilio adhibito, curet vt penitentes facis criminibus intortis, & huiusmodi abstineant. Videat an vere penitentes sint, & mutandi vitam firmum propositum habeant, an cōscientiam discusserint, an reliquerint occasiones

proximas peccati, de quibus late in tr. de penitentia, & si eos nō nouit interroget eorū statum & conditionem, an eius subditus sit, alias remittat ad suū, an aliqua censura, vel casu referuato irretitus sit; primo enim casu ad superiorem pro absolutione dimittat, & pariter vel absoluat a quibus potest pro alijs ad superiorem remittens, prima tamen via est potior, an pœnitentias si bi impositas peregerint, an calcant articulos fidei, præcepta Dei & ecclesiæ, & huiusmodi, & si rudes sint eos instruat, mandet vt penitentes prius sua peccata confiteantur, & postea eos diligenter interroget, circa x. præcepta Dei, 7. capitalia peccata, præcepta ecclesiæ opera misericordię, virtutes, &c. & vbi aliqua occasio peccati, vel restitutio facta me vel pecunię est scienda eā præmitti ante absolutionem vbi sine scandalo, vel magno detrimento fieri potest mandet; & cuiuslibet peccato cōueniētes penitētiās & remedia adhibeat, & vtatur certa absolutionis forma, & alia præstet, de quib, late d. tr. de penitent. h̄.

Vt operā det vt præter antiquas religiones a sanctis. viris progenitas, & quæ suo exēplo & doctrina ecclesiā mirū in modū illustrat, quas charitate p̄na amplectatur, introducat et religiones recentes, quæ nunc temporis doctrinę excellentia & sanctitatis exēplo p̄stāt, vt Capucinos Barnabitas, Summascos, Tolētinates, Theatinos, & præsertim Patres societatis Iesu qui præter supradicta in iuuentute erudiēda, & bonis moribus imbueda, mirifice profunt.

Vt p̄sonę eccl. legitime viā ecclesiasticā ingrediāt honeste viuāt, & in bonis literis erudiant, Vñ vitā ecclesiasticā ingredi nō p̄mittant canonicis & legitimis impedimētis irretiti, vt minores septennio, nō cōfirmati, ignorātes fidei rudimēta, quęq; cōpetenter scribere & legere nesciāt, vel non vt seruiāt Deo hanc vitā ingrediūt ex Conc. Tr. sess. 23. c. 4. hæretici, criminosi, solenniter penitentes, neophiti, gulę dediti, impudici, periuri, vsurarij manifesti, infames, ratiocinijs obligati, inui-

25 **Religionē** nes quę introducendæ.

26 **Clerici** ut ordinari, viuere, & erudiri debeant.

corpore vitiat, vel insigniter deformes illiterati, & ignoti, bigami, irregulares, suspensi, excommunicati, interdicti, morbo comitiali affecti, enervamenti, non examinati, furiosi, furtive, vel per saltum promoti, & huiusmodi, de quibus late in tr. ordinis. Vnde hi cum peccent ordinari scriptum afferant testimonium parochi, se legitimo matrimonio genitos, vel secum esse in natalibus dispensatum, diocesano esse origine vel habitatione decenali, vel per triennium cum proprio episcopo, & a ludimagistro, vel parochio testimonium afferat obsignatum quod litteris operam dat, & in illis proficiat, scholas doctrinae Christianae frequentat, sepius communicat, bonis moribus praeditus est, & bonorum conuersationes sequutus est. si ad minores ordines promoueri vult in habitu & tonsura se praesentet, scriptas litteras obsignatas parochi habeat, quod litteris operam dederit, in habitu & tonsura decenti inceserit, sacramentum communionem semel in mense susceperit, doctrinae Christianae operam dederit, probate vixerit, functiones ordinum exercuerit in ecclesia cui ascriptus est. i. si ostiarius clauserit, & aperuerit tempore debito fores ecclesiae eiiciendo excommunicatos, & interdictos curando ne in ecclesia strepitus vel deambulationes fiant, ne altari in quo sacerdos celebrat quis prope accedat, hereat altaribus, chorum ingrediatur, vendat, colloquatur, impudice aspiciat, canes eiiciendo, curando ut semper maxime vero tempore sacrae communionis sumendae omnes reuerentior ibi maneant, & tpe quo doctrina Christiana exercetur, fores custodiendo, ecclesiam mundando & altaria apparando, & mandando ut mendici in foribus sistant ecclesiae, si lector, quod legat in ecclesia prophetias in ecclesia legi consuetas, & lectiones matutinales, diebus festiuis doctrinam Christianam edoceat, vel mandato superioris aliquem librum approbatum legat in ecclesia, si exorcista, quod exorcismos memoria teneat, in eo munere imper-

tinencia non petat, cum oratione ieiunium adiungat, ut in ecclesia ad sit semper aqua benedicta, ut praeparat sal sacerdoti volenti baptizare, vel aquam benedicere. Si acoluthus, quod societ diaconum & subdiaconum ad altare eis inseruendo, lumina in altari accendat, praecedat cum socio cum cerofariis sacerdotem ad altare, Missam solennem celebraturum, accedentem, praeparat vinum & aquam in vrcolis mundis, pmissa sacrificio, dum legitur euangelium cum socio ex vno latere altaris maneat altero ex alio extante, cum cerofariis, & similiter dum Sanctus canitur usque ad finem sacrae communionis, parat thuribulum cum incenso & nauicula, illa tempore debito subdiacono praesentando, tempore communionis cum lumine illam associet, ministret missis priuatis in ecclesia cui est ascriptus; Hi tamen non admittantur, nisi ordinis suscepti litteras ostendant, probent se legitime esse aetatis, & latinam linguam intelligant, & temporum interstitia, nisi aliud a episcopo videatur, trahisse probent. sess. 23. c. 11. in Tr. Conc. & ex Bulla Sixti V. contra clericos male promotos.

Si ad ordinem sacrum est promouendus, praeter supra dicta testetur se habere aetatem praescriptam. s. pro subdiaconatu. 22. annos, pro diaconatu, 23. pro presbiteratu. 25. sess. 23. in Triden. Conc. c. 12. & pensionem ecclesiasticam vel patrimonium, aut beneficium, quod satis sit ad eius sustentationem vere sine fraudeque pacifice possidere, vel saltem aliquis cautionem praestiterit se illi victum suppeditaturum saltem donec aliunde illi prouisum sit, nec subdiaconi ordinetur nisi post annum a die ultimi minoris suscepti, nisi ecclesiae utilitas vel necessitas aliud postuler, c. 11. eadem sess. & quod prius publicationes praemissae sint in ecclesia parochiali propria, & vbi domicilium vltimum habuit intra missarum solennia, quod is ad aliquem sit ex ordinibus sacris promouendus, & si regularis sit testetur se in religione probata professum esse, & quod frequen-

quen-

quenter confessus sit & sacramentum communem acceperit, & quod in ordine suscepto ministraverit, nec admittantur. qui praeter supra dicta ignorat quae ad ordinem exercendum pertinent, vel officii recitationem, vel cantum firmum, vel digni non sint, ad presbyteratum vero qui ad docendum populum ea quae ad salutem sunt necessaria, & sacramenta administranda idonei non sint. ca. 13. 14. eadem sess. nec qui ignorat missae ceremonias, qui & post ordinem non dimittantur celebrare nisi a magistro ceremoniarum licentiat, & vltius testentur se congregationibus sacerdotalibus interfuisse, qui & feria quarta ante ordinationem, vel prout episcopus mandauerit se praesentent, & praedicti ad ordines sacros promouendi, a tribus Theologis, vel canonistis examinentur.

27 Vt seminarium si erectum non est erigendum, iuxta formam. c. 18. sess. 23. in Tr. Conc. in quo pueri non minores 12. annis ex legitimo matrimonio nati admittantur bonae indolis, & qui scribere & legere competenter norint, pauperes praesertim, nisi diuites proprijs bonis alatur, qui in certas classes distincti in habitu & tonsura decenti incedentes, in grammatica, centu, computo ecclesiastico, & alijs bonis disciplinis, sacra scriptura, libris ecclesiasticis, homilijs Sanctorum ritibus, & ceremonijs sacramentorum tradendorum, & maxime sacrae confessionis instruuntur, cui loco sacerdos aetate & moribus grauis praeficiatur, cui cura sit, ut modeste viuat, & singuli in loco communi collucantibus ibi lampadibus, & in Thalamo exteriori intro respiciente eo manente, & ipsos custodiente, noctu cubet, litteris vacet, missae sacrificio intersit, quotidie officium B. V. quotidie recitent simul & semel saltem in mense sacerdoti ad audiendas confessiones clericorum exposito, quod zelo & aetate sit grauis singuli peccata sua confiteatur, & sacramentum comunem recipiant, nigras tamen vestes interius & exterius induci, qui mane surgentes recitent Pater noster, Ave Maria, Credo, & orationem Domine Deus omnipotens qui ad principium huius diei, & cum schola ingrediatur, Pater noster, Ave Maria, Salue regina, Actiones nostras, & in exitu eius itidem, in benedictione mensae, benedictione ut in Breuiario, & similiter gratiarum actiones post, dum cubitum eunt Pater noster, Ave Maria, Credo, Salua nos Domine vigilantes, &c. quae omnia genuflexi antepiam aliquam imaginem recitent. Huic vero loco prouideatur, iuxta formam dicti Concilij.

¶ Vt alij clerici vagari non permittantur, sed vbi fieri potest in vnum locum colligantur, & ut supra instruantur, quod si in domibus parentum degunt habitu & tonsura decetam quae paruus hostiae figuram praeseferat, semper vtantur, ac alicui ecclesiae ascribantur vbi functiones ordinum exercent, sacramentum communionem accipiant, & doctrinae Christianae intersint, & decem ex ipsis alicui graui moribus, & aetate sacerdotum commendentur, qui velut pater eorum curam habeat diligentem, cui est tantum peccata semel in mense, & diebus solennibus confiteatur, & attedat, ne cum mulieribus suspectis cohabitent, vel cum laicis suspectis viris vel locis versentur, ne armis vtantur praeter cultellos ad usum domesticum, nisi itineris gratia in casu necessitatis, & de licentia episcopi scriptis exarata, ne personati incedant, choreas publicas, vel priuatas non agant, vel eis intersint, a fabulis, comedijs, hastulidijs ludisque maxime alearum tesserarum, & ab eorum prospectu abstineant, excepto ludo paruus pile exercitii causa, & in priuatis adibus decurionis, vel alterius grauis viri, vel proprijs; sic tamen ut pecuniam, nec pecunia aestimabile quicquam pro lusu proponant, a crapula & ebrietate, & cauponis nisi in necessitate abstineant, negocia prophana euitent, venationes aucupia, & huiusmodi, quae omnia etiam per alios clericos in minoribus, vel sacris constitutos & sacerdotibus obseruentur, caligis turgidis non vtantur, nec inter-

rulis laudatis, nec ocreis, nec annulis nisi Doctores sint, vel in dignitate constituti, nec mantelletto nisi praelati sint, quæ etiam per alios ecclesiasticos feruentur; probato præceptori ab episcopo commendentur, vbi grammaticam, cantum, & alia de quibus supra edoceantur, & qui linguam latinam intelligit, illa tantum in scholis vtantur, & qualibet die sabbati memoriter recitent quæ in hebdomada didicerint, & super ijs quæ didicerunt, vtiliter disputent, nec libros præter necessarios apud se habeant, lasciuos vel prohibitos omnino vitando, qui vero in diæcesi sunt parochi vt prædicta præstent commendentur, & vt vicarius foraneus prædictorum executionis rationem episcopo reddat, pueri etiam laici missis priuatis ministrantes, qui tamen non nisi in necessitate admittantur, iisdem de curionibus commendentur, qui curent vt literis operam dent semel in mense conferantur, & communent, ecclesiæ inseruiant, & honeste viuant.

28 Vicarii foranei vbi non adsunt in certis diæcesibus regionibus, constituantur, qui Archipresbiteri, vel Rectores ecclesiarum sint si idonei & probi sunt, sin minus alii arbitrio episcopi, quibus cure sit vt congregationes semel in mense vicissim apud omnes Rectores habeantur, vbi omnes sacerdotes & clerici illius vicariæ intersint in habitu tonsura, & cū superpelliceo decenti, idque mane die non festiua statuta per vicarium foranem, populo eius loci vbi est fienda die dnico præcedenti huius rei admonito, vt ad concionem & diuinam cõueniat vbi sacerdotes celebrēt, & cõmitemium cum orationibus, consuētis in suffragiũ defunctorũ recitatis processionaliter adeatur, & missa solẽnis canatur, i cuius medio ab aliquo sacerdote idoneo a vicario foraneo electo pie ad populũ sermo habeatur, quo vitia illi loco peculiariter detestetur illũ hortando ad Deum colendum, ipsius præcepta obseruandum, virtutes amplectendum, & vitia fugienda.

29 Cõgregationes sacerdotales vt habeantur.

Celebrato vero officio omnes in domum parochi conueniant vbi modeste vno ferculo tantum, & iurulento, ac fructuum vna tantum specie reficiantur, in qua refectioe benedictioe præmissa, lectio sacra a clerico habeatur, & consueta gratiarum actione concludatur, qua sumpta, aliqua pars constitutionum synodaliũ legatur, tum lectioes propositæ a vicario foraneo Cathedris, summæ, vel alterius generis perlegatur, & casus conscientie ab eodem propositi disputentur, & si quod pariter dubium alicui sacerdoti maxime in curæ administratione occurrit, vel quoddam ad populi correctionem pertineat, & vbi dubium occurrit quoddam ipsi expedire non sciant, ad episcopum vel pœnitentiarium cathedralis, id referant, & congregatio futura ac locus & dies a vicario constituatur cum annotatione lectioe & dubiorum, quæ tractanda erunt, lectioe cura vicissim omnibus assignata, singulis vero circa casus propositos suam sententiam proferant, & notentur quotquot ei cõgregationi non interfuerint. Vbi vero clerus est numerosus in aliquo oppido, bis in hebdomada congregationes huiusmodi omnia refectioe & sermone ac missa solenni, ordine præscripto habeantur.

30 Vicarii foranei, quæ curare debent.

His curæ sit vt maior quam fieri potest clericorum numerus in eorum vicariatu introducatur, & instruat, modo supra relato, vt ecclesiæ bene custodiantur & ornentur, iuxta dicta cap. præcedenti, & præsertim vt bene contentæ sint, & sub tecto fornix, vel laqueatæ tabulæ decenter depictæ, parietes interni ecclesiæ pijs imaginibus ornentur, vel saltem dealbentur, fenestræ ferreis cancellis sepiantur, & vitreis fenestris, vel telæ saltem muniuntur, pauimentum ecclesiæ sit bene aptatum, valæ pessulo, & seramuniuntur, quæ a parochi, vel ecclesiæ Rectore custodiantur, & in pauimento crux, uel sacra imagines non sculpanitur, ad sit vas aquæ benedictæ,

quæ

quæ octauo quoque die benedicatur, & renouetur. Intus ecclesias, grana, ligna, & huiusmodi non reponantur, In ecclesiis, vel cõmitemijs, non edatur, bibatur, dormiatur, vel alia fiat, de quibus supra; in ecclesiis nullus sepeliatur, nisi in sepulchris iam factis, episcopi licentia non obtenta, Cõmitemia clausa sint vndique muro, vel ita ut feris ad ea non sit aditus, Cruce in medio sita, & ab omnibus impedimentis arboribusve iis purgatis, Vt parochialis habeat campanile cum duabus saltem campanis, & sacrificiam cum armariis ubi suppellex ecclesiastica reponatur, quod & alia ecclesiæ habeant, vbi & ad sit lauatorium, vel saltem situlus cum manutergio; & altare tobalea operum si loci capacitas pariter, vbi altaria extra ecclesiam existentia amoueantur, vel in oratoriis, quæ clausa non custodiuntur, & altaria sint mensuræ, & formæ supra capitulo præcedenti explicata. Vt ad sit calices bene firmi, & inaurati, corporalia munda, albæ, cinguli, amictus, planetæ omnium colorum, purificatoria, manutergia, vela, pluuiaria, missalia, pacis vas, situlus, Thuribulus cum acerra, & cocleari, capsula pro hostiis conseruandis, ac custodiendis suppellicea cõmunia, & huiusmodi, de quibus supra pro loci qualitate & numero ministrantium; Vt sanctissimum Sacramentum custodiatur in tabernaculo ligneo, forma de qua in dicto capitulo confecto, in quo nil præter ipsum existat, & ad sit vasa de quibus capitulo præcedenti est dictum; quod singulis hebdomadis renouetur; Vt communiantes habitu decenti accedant, & cum sanctissimum Sacramentum ad infirmos deferretur, pulsetur campana ut confratres præsertim societatis Corporis Domini illud associant, quod & vesperi fiat, deferretur vero sub baldachino, cum lanterna, intortitijs accensis, campanula pulsante, vt om-

nes in eius transitu genuflexentes illud reuerenter adorent, situlo & aspersorio, panno lineo ante infirmum ponendo, duas saltem particulas deferendo, nisi ad loca longinqua & difficilia accedatur; quo in reuerfione ad ecclesiam pariter adoretur, & vbi non adest societas Sanctissimi Corporis Domini in aliqua ecclesia parochiali in ea autoritate ordinarii instituat, habeaturque etiam in qualibet parochiali duo instrumenta ferrea pro hostiis conficiendis ad vsum sacrificij, & communionis populi, & capsulæ decentes ad eas custodiendas. Vt sacra reliquia tuto & decenter custodiantur, & exponantur, modo in dicto capitulo explicato, & latius in tractatu de Missa.

Vt ad sit baptisterium cum ciborio illud tegente; in quo reponantur olea sacra, & panni linei separatim quibus caput infantis abstergetur, & vasculum vitreũ quo aqua baptismi super caput baptizandi infundatur, & pro vsu absterfionis ad sit saltem duo panni linei mundi, & aqua baptismalis renouetur Sabbatho Sancto, & Pentecostes, & vt baptizati in librum describantur, notando nomen infantis, patris, & matris, si noscantur, & legitimus est, sin minus dicatur eum esse natum illegitime, ex tali patre & matre, & si id ignoretur dicatur natus ex parentibus ignotis, & vbi est dubium an sit baptizatus, baptizetur sub conditione de qua in tractatu de Sacramento Baptismi, & notetur similiter nomen susceptoris, & susceptricis ac cognomen, & baptizantis, si parochus est testans esse talem, sin minus quoddam baptizans vel parochus in eo testetur de eius licentia a tali esse baptizatum, cum annotatione diei, mensis, & anni, qui liber apud parochum diligenter custodiatur, & singulis annis eius exemplum episcopo tradat; Vt ad sit confessionalia forma, dicto capitulo præcedenti descripta, in quibus ad sit tabula

Bul-

Bulla Cœnæ, casuum episcopaliū, pia imago cum oratione dicēda in initio confessionis audiendæ, curando vt cōfessarij obseruent superius relata, q̄ præsertim ne omittant, verba illa forma: Absoluo te. Vt parochi diligentes sint in infirmis visitandis, & faciendæ eis administrandis, & ob id librum habeant in quo describant omnes qui in eius parochia moriuntur, in eo notando quis ei sacramētum penitentię ministrarit, quis Eucharistię, quis extreme vñtionis, & quis animā eius Deo cōmendarit, & eius pariter exemplum ad episcopū transmittat, q̄ item de ijs qui matrimonio iungūtur fiat, notatis diebus denuntiationum, & contracti matrimonii per quem an per parochum, vel alium de eius vel ordinarii licentia, cum annotatione testium, & denuntiationum si de licentia episcopi sint omittæ, non iungendo alterius parochiæ, nisi prius habita fide a proprio parochio originis, & domiciliis si in diuersis locis aliquis ex sponſis degerit, q̄ denuntiationes tribus diebus habitæ sint iuxta formā Conc. Trident. nec aliquod impedimentum apparuerit, quæ fides sigillo proprii episcopi muniatur, si scribens absens, vel ignotus sit, aut alterius diocesis, quæ & infilia custodiatur, q̄ si impedimentum apparet non procedatur vterius, nisi de episcopi licentia, & ante publicationem prius separatim habeatur sponſorum consensus in ecclesia q̄ consentiat vt id matrimonium publicetur, & matrimonium cū benedictione fiat in ecclesia & non alibi cum missa sacrali. An habeat librum status animarum, in quo describantur omnes domus suæ parochiæ cum nomine & cognomine ibi habitantium, patris familias, matris, vxoris, filiorum, nepotum fratrum patris si simul habitant, vxorum etiam fratrum, filiorum, nepotū, famulorum, vel alio modo ibi habitantium cū eorum exercitio; & an domus sit propria vel conductitia, notādo iam margine pro ijs qui communione accipiunt. Co. pro confirmatis. Ch. pro

yrisque. Co. Chr. qui & aliq̄ parui habeat libri i quo separatim notent qui nascuntur superuenient ad habitandam parochiam, discesserint, morientur, peruenierint ad ætatem cōmunio nis, vel confirmati fuerint, vel peruenierint ad ætatem 10. annorū, quorū librorū simul cū illo matrimonii exēplū transmittat ad episcopum quotannis; An custodiant literas, Decreta, & huiusmodi ab Episcopo, vel Vicario, aut visitatore emanata; An consecrerint inventarium bonorum ecclesię, & sacristiæ, An pie ad populū sermonē habeant diebus Dominicis, & festiuis, & Doctrinam Christianam edocēat, vespers etiam canant, & an clerici, & alii sacerdotes ibi inseruiant, An clericos habeant qui in habitu decet tonsura & labro superiori tonsō incedāt, An omnes ad p̄cessiones & exequias cum superpelliceo & birreto modeste accedant, An qui debent resideant, an habitēt in domibus ecclesiæ parochialis ad populū cōmodum, curam per se exerceant, onera sustineant, sacramēta cum stola & cotta ministrent, & infirmis quorum calcaneo diabolus infidiatur. Gen. 3. piam operam & presentiam vsque ad extremum spiritū præstent, & diebus Dominicis de more ecclesiæ aquam benedicant, ac ijs & diebus festiuis. saltem vespers canāt, an a suis ecclesiis sine licentiā se absentēt, an defunctus sine licentiā episcopi in funere laudetur. An curam gerant vt populus honeste viuat, an celebret sic frequenter vt populo satisfaciatur diebus festiuis, & alijs, an edicta populū enuntient, an prædicēt vt tenētur per se vel alios, si enim non ad sit legatum vel cōsuetudo populū parochus tenetur etiam Quadragesima prædicare, vel soluere concionantem, si cōcionari nolit, an pulsetur Salutatio Angelica ter in die, & Oratio vespertina, an dieb. festiuis discedant ab ecclesia quacunque de causa missa prius non celebrata ibidem, & obseruent alia de quibus supra c. de visitatione est dictum, & an adent coadiutores & resideant, &

mu-

munera per se obeant, ac adiuuent in diuinis, & Rituale Sacramentorū seruent, & missas celebrent ad populū cōmodū, an resideant in domibus parochialibus, quæ si egēt reparatione mādetur reparari, & videatur si mulieres detinent domi maxime suspectas sine licentiā ep̄i, vel libros hēant suspectos, an alij sacerdotes munera sua obeant, & adiuēt i diuinis, p̄bati ab ep̄o, & Doctrina Christiana, & congregationibus inter sint, an in sacris constituti, vel beneficium ecclesiasticum possidentes, officium quotidie recitent, qui vero pensiones Officium B. V. & in scholis Doctrinæ Christianæ ac diuinis officijs adiuuent, cōgregationibus inter sint, & huiusmodi. An in minoribus constituti, & alij obseruent ea de quibus supra est dictum. An confraternitates ad sint & quomodo custodiātur, & an rationem parochio quotannis reddant iuxta alibi dicta. An ad sit præceptor grammaticæ, qui si non ad sit, curetur omnino vt introducatur, qui sit vir bonus, ab episcopo approbetur, & emitat fidei professionem, nec parochus hoc munus præter, ne a curæ officio distrahatur. An in populo scandalosi, & c. de quibus supra c. de visitatione. His actis si quid Vicarius foraneus correctione vel admonitione dignum inuenit, paterne moneat, & curet vt emendetur, sin minus id ad episcopum referat, præsertim singulis mēſibus se subscribens congregationi habitæ, iubendo etiam alios qui ad sunt se subscribere, q̄ ad episcopum transmittat, cū an notatione causæ absentia, si quæ per aliquem sit allegata. & similiter an sacerdotes semel saltem in hebdomada constiteāt, & alij semel in mense, curando etiam ut administratores confraternitatum quotannis mutentur, nec confraternitatis pecunia alicui præter loci institutum mutuo dentur, & executioni mandent ea ad quæ tenentur circa legata defunctorum, & pariter qui tenentur ea persoluant, & huiusmodi de quibus supra cap. de visitatione est dictum. His etiam vicarijs fo-

ra neis concedere poterit episcopus, vt a censuris & casibus sibi reseruatis absoluant eos qui in vicaria existunt, nisi ex causa aliquos sibi retinere velir grauiores, & si Doctores sint, vt iudicare possint inter clericos vsque ad summam quinque annorum.

Vt sinodus diœcesana quotannis cōstituat in qua examinatores ad beneficicia & iudices delegati constituantur, ex ca. 2. sess. 24. in Trident. Conc. & episcopus intelligat vicariis foraneis & parochis, quos vt coadiutores in vicaria Domini paterne amplectat, quomodo animæ custodiantur de opportunis quibusque remedijs prouidens; ad hanc sinodum etiam exēpti ratione parochialium, vel ecclesiarum suarum secularium accedant; & omnes parochi & clerici in sacris constituti, cum cottis mundis; in ea sinodo missa de Spiritu sancto canatur ab episcopo vel canonico cathedralis in cathedrali, qua finita fiat processio, & reuersis ad ecclesiam concio habeatur, vel oratio per aliquem regularem secularēve clericum arbitrio episcopi, Tū Decreta aliqua, vel Bullæ Summorū Pontificum, vel episcopalia legantur, & ea præsertim quibus illa diœcesis magis eget ad tollendos abusus, mores corrigendos, controuersias componendas, & disciplinā ecclesiasticā sancte instituendā, vel collapsam reparandā, vt Bullā Sixti de male promotis, de habitu clericorum, de alienatione bonorum ecclesiarū, ex Paulo I. I. & huiusmodi, vt in vsum inducantur, & testes sinodales viri moribus graues, tum in ciuitate, tum in diœcesi ab episcopo statuatur, qui præſtito iuramento iuxta formam. c. episcopus in sinodo. 35. q. 6. fideliter prius visitatoribus, tum episcopo referat si quid in ecclesiis clero vel populo nouerint corrigendum, q̄ intelligitur occultis exceptis, & præmissa prius paterna correctione; & data solenni benedictione, & ab episcopo licentiā accepta, sine qua et ad ciuitatē accedentes discedere non debent, omnes cum Domini benedictione ad præ-

31
Sinod^o dig
cesana ha
benda, &
quid ibi a
gendum.

prius

prias redeant ecclesias.

32
Vicarius
generalis
qualis con-
stituendus
& quomo-
do se habe-
re debeat.

Ut plures quam fieri potest & boni ministri in episcopi adiutorium adsci- scantur, qui tamen parochi non sint præter Vicarios foraneos, nisi ad modicum tempus, & sine curæ detrimento episcopus eorum opera utatur. Vicarius generalis in primis, qui idoneus sit scientia, moribus, & ætate. c. cum in cunctis. de el. c. fin. de voto. ac clericus & in clericali habitu incedens. c. in no. na. 16. q. 7. nec exterius sit vbi commode fieri potest, vt notos habeat loci hominum mores, vt d. Cucch. de Vic. nu. 53. qui & monachus vel canonicus regularis esse potest. vt ibi d. idem. nu. 57. q. 7. q. tamen facile non est admittendum, nisi in defectum clericorum secularium, ne detur eis materia vagandi, & dummodo secum habeant socium sui ordinis. iuxta c. q. Dei. de stat. reg. & dixi supra & in cura eis animarum concedenda obseruandum esse. Hic autem diligens sit in officio, & incorruptam iustitiæ normam absque personarum distinctione iuxta canonum decreta, mansuetudine vel æquitate cum rigore temperata, custodias causas clericorum expedire, a muneribus, vel ultra quam ius permittat, sportulis accipiendis, se abstinens, & multas pijs tantum locis applicans, quæ item cancellarius & scribæ obseruent, vt in Cõcil. 4. Med. ritu. de foro ep. qui & periti fideles ac diligentes sint in munere exequendo, nec ultra taxas statutas aliquid percipiât, vt ibi dicitur. Auditor quoque vbi per facultates licet habeatur, qui causarum criminalium curam gerat, qui prædictis prædixit sic & prædicta obseruans, vbi delictum non est enorme, vel de eo non constat per presumptiones, vel probationes ad capturam non deueniat, nec ad eam facilis sit, vt not. Fallor. in pract. crim. verbo, vel vsuram. & vbi est opus ad eam deueniri, operam det, ut id sine scandalo populi fiat, ne crimina ecclesiasticorum cognoscetes erga diuina male afficiat.

33
Visitator
re coacti-

Visitator etiam generalis constituatur qui singulis annis omnes ecclesias

ciuitatis inuisit, alter qui totam diocesis pariter perlustrat, horumque quilibet sub se. 6. alios habeat visitatores quod ad loca vbi ipse peruenire non potuit, accedant, qui totam diocesim certis inter se regionibus distinctam visitent & idem faciant vrbani, vicus ciuitatis sibi partiendo, qui ad aliqua loca diuer- tentes, notent ad quam ecclesiam accesserint, sub quo titulo, cuius redditus sit, an pensionibus grauata, vel onere coadiutorum aliorumve, Tum describatur status ecclesiæ quomodo constructa, an fornicata, &c. & idem de sacristia, & eius suppellectili, &c. & de domo rectoris, & qui in eius domo cohabitent, &c. Tum describatur nomen & cognomen Rectoris, & singulorum ex clero cum descriptione titulum ipsorum, nominis, cognominis, patriæ, ætatis, studiorum, literarum, morum, stature patrimonij, an cum parentibus habitent, vel alibi, & huiusmodi; hi etiam visitatores cum literis patribus sui officij ac scriba assumpto, visitent ecclesias in indice desuper collecto, sibi assignatas, contentas, modo quo supra est dictum. c. præcedenti; sic tamen ut non visitent per 8. dies ante Natiuitatē Domini, nec per octo dies ante & post Pascha, nec a Festo Ascensionis vsque ad festum Corporis Christi, & prius inter se conferant, vt vniuersim visitent, & in assignandis terminis ad executionem decretorum, ubi agitur de obstructione sepulchrorum, altarum amotione, vel rerum prophanarum in ecclesia extantium, calicum indecetium prophanatione, corporalium dilaniatione, quæ indecentia fiat, Missalium, Breuiariorum, tobalearum, indumentorum quæ non conueniunt, arborum incisione, nullum spatium detur, in reliquis ali- quod spatium dari poterit, sic tamen vt cum episcopo maiora consulant, vt de fabrica ecclesiæ, sacristiæ, domus nouæ, & huiusmodi; Ad hos visitatores vicarii foranei deferant quæcumque negotia occurrunt, qui ea ad visitatorem generalem referant, cui ab episcopo facultas detur vt censuris & penis agere possit.

tuendi, &
q. sit eorū
officium.

possit vt quæ decreta sunt in visitatione executioni mandentur, in grauioribus semper episcopum consulendo, & cætera quoque, pro eorū prudentia præstare poterunt, quæ latissime habentur in libro Visitatorum Illustrissimi Domini Cardinalis Borromei.

Præfectus
monialium,
& alij con-
stituendi,
& q. eorū
officium.

Præfectus quoque monialium seu earum vicarius generalis qui sit in dignitate constitutus, & ætate, scientia, ac moribus. grauis constituatur, cuius munus sit deputare capellanos & confessorios monialibus viros graues & bonæ existimationis ac zeli, & licentiā dare in eorum ecclesia celebrantibus. & omnibus qui tam mares quam femine ad earum colloquutionem accedere volent, quæ scriptis sit exarata, & nullus illuc accedere præsumat, sic tamen vt non det licentiam ingrediendi septa monasterij, cum id tantum episcopo liceat, & eo absente a diocesi vicarius ipsius generalis, prout sacra congregatio Concilij respondit, curando quoque vt circa moniales ea obseruentur quæ supra sunt dicta, eas quoque semel in anno episcopi concessu visitando.

Præfectus morum cleri qui obseruet in generali mores eius & corrigenda ad congregationem desuper fiendam referat. Præfectus morum populi in generali qui obseruet & referat vt supra. Præfectus confraternitatum, qui vir sit ecclesiasticus prudentia & pietate conspicuus. Præfectus locorum & operum priorum vir, vt supra.

Vt plures congregationes habeantur in adiutorium muneris episcopalis, in quibus agantur ea quæ ad illam pertinent congregationem, ut si quæ abusus irrepserint, tollantur, & opus ad bonum promoueat.

34
Congrega-
tiones quæ
introducē-
dæ, & quid
ibi agen-
dum.

Congregatio in primis sanctus inquisitionis, cuius præses episcopus præsideat, ac eius inter sint vicarij ciuiles & criminales, Theologus cathedralis, & alij Theologi & canonistæ ab Episcopo & Reuer. Inquirentore ad id electi, magistratus principis, Iuris periti laici consultores inquisitionis aduocati etiā, & promotores fisci episcopalis, & sacre inquisitionis, & hæc vbi opus est habeatur: alia scripta semel

in hebdomada, & huic præsit semper episcopus, & eo absente Vicarius generalis, & cum eo Reuerendus Inquisitor, reliquis idem episcopus vel vicarius generalis, & ipsi impeditis præses illius congregationis. Congregatio rituum cerimonialium, vel aliarum rerum quæ pertinent ad cultum diuini cui præsent alij ex canonicis, & inter sit magister ceremoniarum, & alij ab episcopo eligendi, & habeat quoniam opus est.

Congregatio penitentiariæ, cui inter sint penitentiarius, Theologus, cathedralis, & alij tres Theologi ex clero seculari vel regulari, & 4. canonum Doctores, & ex his duo insignes, alter theologus, alter canonista, quorum consilium adhibeat penitentiarius in deliberationibus capiendis in congregatione, & in consultationibus frequentioribus. ac in ea agatur de ijs quæ pertinent ad forum conscientie, quorum est consilio uti episcopus poterit in rebus ad forum conscientie, vel fidei pertinentibus. & hæc congregatio habeat feriam 2.

Congregatio consultationis causarum, cui inter sint vicarij generales, protector piarum causarum, & carceratorum, aduocati & sollicitatores partium, partium aduocatus & procuratores fisci, cancellarius, & alij ab episcopo eligendi feriam 3. vbi agatur de admissione iuris patronatus, de validitate matrimonij vel nō, de ijs quæ spectant ad iurisdictionem & immunitatem ecclesiasticam, de penis corporalibus a relegatione supra, & alijs huiusmodi dubijs iudicis arbitrio, sic tamen vt liberum sit iudicij consultorum sententiā non sequi si ei videri debeat, licet eorum vota audire debeat consultiuam, tam in litibus pendētib; criminalibus & ciuilibus, quam in alijs negotiis emergentibus.

Congregatio visitatorum, cui inter sint omnes visitatores vrbani & diocesani, & alij ab episcopo eligendi, quæ habeatur feriam 5. post vespertas.

Congregatio seminarij, cui inter sint a Concilio Tridentino electi, morum præfecti, & ministri loci, & habeatur feriam 3. mane post diuina peracta.

Congregatio piarum carum, cui præsit præfectus carceratorum, & piarum causarum, & aduocati pauperum quæ habeatur feriam 6.

Con-

Congregatio parochorum vrbis semel in mense, cui intersint penitentiarius, & Theologus cathed. alius, & alij Theologi ab episcopo eligendi ac canonistæ, & omnes parochi ac coadiutores vrbis.

Congregatio confessorum, cui intersint prædicti, & omnes confessorij vrbis, & habeatur bis in anno.

Congregatio concionatorum cui intersint Theologus cathedralis, & alij tres arbitrio episcopi eligendi, & omnes concionatores ciuitatis & diocesis, & habeatur semel in anno sub qua dragesimam.

Congregatio Vicariorum foraneorum, cui omnes prædicti intersint cū vicarijs foraneis, & habeatur semel in anno fer. 5. post Octauam Paschæ.

Congregatio Monialium, cui intersint vicarius monialium, confessorij, & capellani, ac visitatores vrbis, quæ habeatur semel in mense.

Congregatio Doctrinæ Christianæ, bis in anno, cui intersint parochi vrbis, & præfides operis.

Congregatio pauperum cui intersint præfides pauperum congregationis, & habeatur semel in mense.

Congregatio morum cleri, cui præficiatur vir ecclesiasticus, moribus, & ætate grauis appellatus præfectus morum cleri, & visitatores tum vrbani, tū diocesis, & habeatur semel in mense, & in ea agatur de ijs qui pertinent ad mores, habitum & studia cleri in generatantum.

Congregatio morum populi, cui præficiatur vir ecclesiasticus ætate & moribus grauis, & ei adsint etiam correctores morum a ciuitate constituti, de quibus infra, & etiã electi ab episcopo, & confratres societatis charitatis, & in ea agatur de ijs quæ pertinet ad mores populi abusus scandala communia, absque eo quoddam aliquis ibi nominetur ne infametur, & ratio ineatur qua ijs prouideatur.

Congregatio regiminis episcopalis cui intersint episcopus, vicarii, & alij ab episcopo electi, idque præter capitulum

consilium, quod par est episcopum adhibere debere in rebus alicuius grauis ponderis deliberandis, vt supra c. 3. in si. est dictum, cum & iure teneatur pluribus casibus id adhibere.

Congregatio confraternitatum cui præsit præfectus earum, & ei adsint Visitatores, & præfides confraternitatum, quæ habeatur semel in anno, & agatur de emendatione, & augmento confraternitatum.

Hæ congregationes habeantur in episcopali palatio, vbi omnes suo ordine sedeant, primo nempe loco vicarium canonicum, tum teologum, & canonicum, seculares clerici, post hos regulares, & post illos Iurisperiti laici, & sic de alijs; & antequam habeatur congregatio præfectus illius scripto transmittat ad quemlibet congregationis summam eorum quæ sunt pertractanda, & ante illius initium a præfecto congregationis recitentur aliqua preces ad diuinum implorandum auxilium, & si in vna congregatione statuta non possunt decidi in aliam differantur, nec vnquam omittantur hæ congregationes, nisi congregatio cadat in die festiuo, quo casu alius dies a præfecto statuatur, quæ tamen ad officium sanctissimæ Inquisitionis cultum diuinum, & penitentiariæ pertinent, etiam diebus festis tractentur.

Vt episcopus curet in ciuitatem, & 35 diocesim introduci plures confraternitates, & socialitates, ac pia opera, tum ad profectum spirituale, tum ad opera loca pia quæ introducere pietatis exercenda.

Confraternitates disciplinatum, da. qui introducti sunt vt carnem suam macerates in hac christiana militia & disciplinis se cedentes, Christum imitentur, qui est disciplina pacis nostræ. Il. 53. ob id in has societates ij tatum introducantur qui Deum timeant, & bonæ famæ existant, sanctæ pacis amatores, solliciti in operibus charitatis præstandis, constantes in bonis operibus, & diligentes obseruatores Christianæ disciplinæ, vel saltem de quibus sperandum sit tales esse futuros, Vnde

de prius habita eorum plena notitia, excludantur hæretici, vel de heresi suspecti, vel qui tales fuere, homicidæ, vsurarij, concubinarij, & huiusmodi, minores 16. annis, qui tñ introduci poterunt ac instrui, vt alio tpe in numerum aliorum recipiatur, cum vero aliquis est recipiendus recitetur Litanæ, & hymnus, Veni creator spūs, cum oratione Sp. S. & prius examinetur a cōfessario societatis, ostensis ei presentibus regulis, & si per annum in probatione constanti animo præditus ingrediendi confraternitatem maneat, tunc proponatur capitulo congregationis, & si obtinuerit ex tribus duas partes suffragiorum, recipiatur. Induant cōfratres ad ostendendum interiorem humilitatem & mortificationem, saccum telæ rudis quo totum corpus tegatur, in eius fronte sit crux rubea picta, & in dextro humero imago Sancti Sanctæve, sub cuius protectione societas est erecta, quod cingulo funium circa renes cingatur, in memoriam sanguinis quæ Christus Dominus pro nobis effudit, & funium quibus deuinctus fuit, quo habitu vtantur in processionibus. quando fratres ad sepulturam comitantur, dum se disciplinant, dum sacram Eucharistiam recipiunt, & quando feruntur ad sepulturam, & cum habitum ferunt, simul disciplinam gestent, ijdem alijs temporibus abstineant ab inaniibus vestimentis, plumis altissimi, armis, & huiusmodi; ijdem singulis diebus festiuis, in oratorio recitent horas matutinas vsq; ad vesperas exclusiue Beate Virginis, post prandium, Vesperas & Completorium, prima Dominica mensis Officium Defunctorum, & qui legere ignorant, Rosarium B. V. pie recitent, sic ramentum vt illa hora non occupentur, qua Doctrinæ Christianæ est vacandum, vtantur in oratorio silentio maxime tempore orationis, & ibi habeant libros spirituales, & se dedant orationi mentali, ac commendent sancto congregationis patrono, & missæ quotidie intersint, ac mensam benedicant cibum sumpturi in eorum domi-

bus, & post gratias agant, Constituteatur semel in mense sacerdoti zelanti ab episcopo approbato qui omnium audiat confessiones ac communicent prima mensis Dominica, & diebus sollempnibus. Natiuitatis Domini, Resurrectionis, Ascensionis, Pentecostes, Assumptionis, & in festo Omnium Sanctorum, cum festum patroni euenerit ieiunent in eius vigilia, in festo vero procurent vt Missarum copia adsit, & ibi etiã verbum Dei prædicetur, cauendo a conuiujs, & modeste ecclesiam ornando. Ieiunent præter stata ecclesiæ ieiunia, qualibet etiam die Veneris in memoriam Dominicæ Passionis, & se disciplinent omnibus Dominicis Aduentus, & a Septuagesima ad Resurrectione Domini exclusiue, & quando in populo sūt dissolutiones, vel aliquod periculum imminet; Erogent eleemosynas eas in capsula in oratorio posita reponendo, quibus succurratur necessitatibus societatis, & fratribus pauperibus, vel infirmis; publicis intersint processionibus. crucifixo ab eorum aliquo pie delato præcedente, & ipsis sequentibus. Litanias, vel hymnum aliquod deuote canentibus. Constituatur prior qui caput sit societatis, cui alij obediant, & ipse curet vt regulæ obseruentur, & in eius absentia superior constituitur, qui errantes discrete corrigat, prudenter consulat, quiete reprehendat, & feruenter moneat, Adsit etiam magister qui nouos fratres omni charitate in regula instruat, alius etiam constituitur qui officium in choro dicendum regulet, & absentes notet; Sacrista ætati constituitur cui curæ sit vt cera, oleum, paramenta, vinum, hostiæ, & alia ad sacrificium pertinentia adsint, ac provideat de ijs quæ ad diuinum cultum pertinentia episcopus mandauerit prouidendum. Thesaurarius etiam adsit qui redditus custodiat, nec quid soluat sine mandato scripto prioris, & cancellarij, scriba quoque adsit, qui rationem habeat omnium reddituum, instrumentorum, describat fratres, & onera societatis maxime legatorum quibus celebrari ma-

datur, vt monitis fratribus illi satisfiat. procuratores vero constituuntur qui lites emergentes peragant, & duo infirmarij, qui pie visitent fratres infirmos, ac eis assistant, & si egent curent vt ex bonis societatis, vel aliunde eis prouideatur, & sancta sacramenta percipiant, fratribus comitantibus cū Eucharistia sacra defertur ad illum, & ad sepulturam fertur. Duo etiam sint qui colligant diebus festiuis eleemosinas in ecclesia, & prædicti officiales per annum durent, qui tamen eleemosinas in ecclesia colligunt singulis mensibus mutantur. ij vero recipiunt, & puniuntur si deliquerint modo notato in articulo ecclesiæ Med. fol. 332. vel alio arbitrio episcopi, & maxime vt qui aliquē stimularit, vt in suffragijs ei faueat, prius voce actiua, & similiter si omiserit bis communionem, si pluries, è societate deleatur; & idem si pertinaciter priori inobediens fuerit, vel cum scandalo Deum vel B. V. blasphemarit, adulterium, vel fornicationem commiserit, vel huiusmodi publica peccata.

Societas sanctæ Ursulæ, in qua plures virgines describuntur, sic tamen vt nulla earum obligata intelligatur ad regulæ obseruationem sub reatu mortali vel veniali, nisi vt & alias lege christiana tenetur adstricta; In hanc societatem admittendæ, regula prius eis declarata, eius & exemplum eis relinquatur, & vt per aliquod tempus in probatione eius steterint, admittatur a priore generali, ad societatem. Harum vestitus simplex sit vt honestas virgines decet, abstinentes a fucis, capillis intortis, & inanibus vestibus, vtantur coloris albo tantummodo, nigro, vel subofcuro, & circa renes funiculo coloris vestis cingantur, cum domo exeunt, vel deferant ita latum vt pars maior faciei tegatur, q̄ bombicinum tantummodo sit; cum lecto confurgunt Deo gratias agant q̄ illas nocte illa custodierit, pie rogantes pro custodia diei, & recitent Terries Pater noster, & Aue Maria: cū cibum sumpturæ sunt, recitent Pater

noster & Aue Maria, signo crucis desuper ducto, q̄ & in fine præstent, Vesperi propriam examinent conscientiam, & si in aliquo offenderunt Deū ab eo veniam petant, & quinquies recitent Pater noster & Aue Maria, in memoriam plagarum Domini nostri, Tū gratiarum actione ex beneficijs acceptis illa die præsertim in honorem sanctissimæ Trinitatis, & se commendent Angelo custodi, orationi quoque mentali se dedant, & quæ legere norūt recitent Officium B. V. diebus saltem festiuis, & Rosarium in hebdomada semel saltem, & pro sororibus vel ministris decedentibus quinquies Pater noster & Aue Maria. Missæ quotidie vel saltem diebus Dominicis & festiuis inter sint, Confiitentur confessoribus ijs a societate tantum deputatis, & communiceant, prima saltē Dominica mensis, in solennitatibus Domini, B. V. & Omnium Sanctorum. Caueant a conuersatione mulierum vitæ perditæ, nullo vnquam tempore accipientes munera, vel commendationes alicuius viri, vel mulieris, neque flores: nō intersint vnquam choreis, habitudis, & huiusmodi, non sistant in ianuis domus, vel fenestris, cum per vias incedunt, oculis demissis id agant, in aliquo loco nō sitentes, nec huc illucve circūspicientes. p̄ter statuta ecclesiæ ieiunia, ieiunant die Veneris, vel Sabbati, & in omnibus vigilijs B. V. obediunt eorum patribus spiritualibus, & etiam temporalibus ac gubernatricibus, nec ijs detrahant; Diebus festiuis intersint missis, cōcioni, diuinis officijs & Doctrinæ Christianæ, & legant libros spirituales, nec villo modo, nisi de licentia confessoris, opera seruilia ea die exercent; Cū infirmantur id statim confessorio & gubernatricibus notum faciant, & patienter id ferendo, sacramenta deuote suscipiant. Non admittantur vero in hanc societatem viduæ coniugatæ, vel quæ publice peccarunt, nec quæ sub cura sunt parentum sine eorum licentiâ, & prius vt supra instructæ, & q̄ in probatione steterint per annum, nisi aliud

supra-

superiori videatur, nec ante 16. annū, & prius eius informatione habita q̄ bonæ sit famæ; constituatur prior societatis qui sacerdos sit vitæ probatæ, & scientia ac prudentia conspicuus, qui curet vt tempore debito virgines cōgregent, & doceat qd̄ ibi sit tractandum, & semel in mense cōgreget societatis gubernatores, ac librum habeat in quo describat virgines, societatis gubernatores, ac gubernatrices societatis, priuilegia, eius hæreditates legata cum nota notariorum qui illa conscripserit, & res demum magni ponderis societatis, constituantur etiā gubernatores qui colligant eleemosinas à locis pijs, vel alijs p̄o societate, & agant lites eiusdem & particulariū eius, & bona communia custodiant. Constituantur etiam gubernatrices, quæ inuigilent super moribus virginum, eas visitando & inquirendo quo modo sibi victū parent, & si in periculo aliquo sint, & corporales necessitates gubernatoribus notificent, spirituales priori vel confessorio, si ipse succurrere non possunt, iubendo singulas binis quibusq̄; mensibus fidem ad se deferre quod confessæ sint, cōgregationibus quæ fient intersint. Si aliqua earum infirmatur, eam inuisant, earum necessitatibus, tum spiritualibus tum corporalibus succurrendo, vel id notificando priori, & idem si aliqua earū decedit, & liberum sit prioribus, & confessorijs, i regulis societatis dispensare.

Societas Sanctissimi Corporis Christi, quæ in qualibet parochia introducatur, in qua vnus prior, alter subprior, & thesaurarius eligantur, qui eleemosinas colligat, & cancellarius q̄ redditus, & expensas describat, confratres vero semel in mense communiceant, vel diebus solemnibus, saltem Natiuitatis Resurrectionis, Pentecostes, Assumptionis B. V. & Omnium Sanctorum, & singula die quinquies recitent Pater noster, & Aue Maria, & semel in mense intersint processioni quæ fiet intra, & extra Ecclesiam Sanctissimi Sacramenti, die Dominica à paro-

cho eligenda, fratres prouideant omnia quæ pertinent ad custodiam, & decorem Sanctissimi Sacramenti, in maiori altari detinendi, & pariter dum defertur ad infirmos, & processionaliter iuxta tradita supra, & in Tomo. 4. tr. de Sacramento Eucharistia, & ob id cōfrater fidelis sit q̄ singulis hebdomadis eo nomine eleemosinas quærat, cum capsula, clauibus munita, quarum vna à parochio, secunda à priore, tertia à cancellario custodiatur, & si eleemosinæ abundant, thesaurarius de mādato prioris, eas distribuatur pauperibus parochiæ, cum Sanctissimū Sacramentū est deferendum ad infirmos, vespere præcedenti, sono campanæ id significetur, & mane confratres conueniant vt societatem Sanctissimi Sacramentum, præmittendo vnum ex confratribus, qui domum mundet, & iubeat ea parari quæ opus ad id fuerint; In hanc societatem mulieres quoq̄; introducatur, modo quo supra, & ex regulæ trāsgressione nullus intelligatur peccati mortale, vel veniale, incurrisse, & si aliquis decedit sine electione sepulturæ, sepeliatur in parochiali in sepulchris societatis, & p̄ ea cōfratres iubeant missas & stata annuariaria celebrari.

Societas nominis Iesu, in qua plures tam mares quam feminae describuntur, cum regulis in ea contentis, Societas orationis 40. horarū in memoriā Dominicæ passionis. Societas Sanctissimi Rosarij B. V. In qua describantur plures, quam fieri potest tam mares quam feminae, & feruent regulas desuper æditas, & hæc saltem societas introducat in qualibet parochia cū illa Sanctissimi Corporis Christi, & charitatis, de qua supra. Societas Cōceptionis. B. V.

Societates sub inuocatione Sanctorum Sanctarumque, cum obseruantia regulæ cuiusque.

Societas doctrinæ Christianæ, cum obseruatione regulæ eiusdem, in qua p̄ter opam parochorū, & clericorū, deputetur ab ep̄o superiores, quorum duo sub se alios decem habeant, qui eam regant tam in ciuitate, quam

extra, quorum officium sit simul cum Visitatore, & Parocho, primo ut in ciuitate debitae regulis exerceatur, & foris à deputatis ab iisdem cum alijs collegis, simul cum vno ex visitatoribus cleri diocesim peragando, & vbi huiusmodi societas adhuc non est instituta, vel opus non exercetur eam inferendo, & curando, ut doctrina exerceatur, cum eius debitae regulis iuxta regulas traditas in libro regularum Doctrinae Christianae.

Societas charitatis, quae in ciuitate & qualibet parochia diocesis introducatur, in qua plures describantur tam mares quam feminae. In ea prior constituitur, qui adsit congregationibus fiendis, & curet ut regulae obseruentur, & eo deficiente sub prior ad id electus id praestet, thesaurarius qui colligat, & conseruet eleemosinas, & earum rationes conseruet, & duo qui singulis hebdomadibus, in parochia eleemosinas eo nomine quaerant, & clauas ab ijs, & priore custodiatur, 4. Visitatores qui inuestigent, qui orfani, pupilli, viduae, in parochia egeant; qui infirmi, mendicij, concubinarij, &c. & prouideant ijs qui egent, iuxta facultates societatis, & de prioris mandato scripto, ac errantes corrigant, discordes concilient, & huiusmodi, & sic etiam duae mulieres quae circa feminas praedictas praestent, Cancellarius etiam constituitur, qui rationes reddituum & expensarum describat, & in librum confratres referat, & ministros, praedicti vero officiales à capitulo eligantur, & congregatio generalis fiat semel in mense, & particulae qualibet die Dominico, & confratres semel in mense confiteantur, & communicent, & si quid graue emerferit cui socij maxime circa mores prouidere non valeant, ad parochum secreto, qui & semper congregationibus interfit, deferant. Societas misericordiae, vel congregatio, quae visitet carceratos, curando, ut eis prouideatur spiritualiter, & corporaliter, ut scilicet sepe confiteatur, & communicent, docendo etiam

eos Doctrinam Christianam, monendo eos ne blasphement, &c. curando ut viri separati à mulieribus degant, pro eis intercedendo in causis ciuilibus, & in criminalibus prout iustitia exigit, & morti addictos pie solando.

Societas vel congregatio hospitalium, quae visitet infirmos hospitalium, eis cibum praebent & medicinas, curent ut confiteantur, & communicent, & huiusmodi, quae item praestent mulieres in locis mulierum, & aliae huiusmodi pie congregationes, & societates, quae recte administrantur iuxta regulas ab episcopo visas, & approbatas; & tradita supra c. de Visitatione, & curet episcopus ut in ijs descriptis indulgentiae ampliores quam fieri potest à Sanctissimo D.N. applicentur, & ipse quas potest, eis largiatur, ut sic accendantur ad profectus spirituales, & opera pietatis exercenda.

Ut loca pia & opera introducantur, & si iam introducta sunt etiam in diocesi, bene administrantur, & praesertim.

Hospitale infirmorum, & senum, in quo pauperes infirmi, & senes recipiantur, alantur, & custodiantur, & simile sit pro mulieribus.

Hospitale Orfanorum pauperum, qui parentibus carent, vel eos ignotos habent, in quo alantur & in bonis moribus, artibus & disciplinis educantur, & simile pro mulieribus constituitur.

Hospitale peregrinorum, in quo pauperes peregrini hospitio recipiantur, & charitatiue alantur.

Hospitale pauperum, in quo pauperes omnes ciuitatis & etiam diocesis colligantur, & alantur, maxime quia borare non possunt.

Hospitale virginum S. Agnetis in quo colligantur virgines quae sunt in periculo cadendi in peccatum, & pauperes sunt, vel sine debita custodia, in quo maximam adhibeat Episcopus diligentiam praesertim inopiae tempore, ne ob victus necessitate labantur, eis succurrendo per se, vel alios, & morum correctoribus, vel socijs charitatis iniungendo ut intelligant, quae tales

repe-

reperiantur in regione ipsis assignata, & ad eum referant ut simul cum illis, eisdem succurrere possit.

Hospitale subsidij pro virginibus lapsis, quae nondum sunt bene firmatae, ut in perpetuo claustrum manere velint; & aliud pro iam firmatae quae volunt manere in perpetua claustrum ad penitentiam peragendam, licet religiosae non sint, sed id sponte faciant.

Hospitium in quo recipiantur statim mares, & feminae pauperes donec eis de aliqua arte exercenda, vel literis discendis prouideatur, vel si orphanum sint, donec constet eos esse tales, cum interim aliter non recipiantur.

Hospitium in quo colligantur filij apti ad discendas litteras vel artes, sed ob paupertatem id exequi nequeunt.

Quae loca pia curet Episcopus à communitate, vel eleemosinis fidelium, ipso quoque, si per facultates licet, sepe aliquid contribuente, ut alios ad opera bona accendat, dotari, ut operibus ibi praestandis satisfieri possit.

Hospitium in quo soli sacerdotes & clerici, ne intrent tabernas, cum ciuitatem adeunt, recipiantur hospitio, sic tamen, ut plures quam fieri per facultates licet, Episcopus, & Canonici Cathedralis, maxime cum ad sinodum acceditur, Domi hospitio recipiant, vrbauitatis & charitatis gratia.

Mores pietatis, in quibus mutuenter pecunia pignore accepto egentibus sub certa mercede, seruatis his de quibus in tr. de vsuris. sub. c. de montibus pietatis est dictum, & praesertim quae publica auctoritate, & de consensu Apostolicae sedis constituatur, & apud eos pecunias deponentes nil praeter sortem percipiant, nisi coacti à communitate mutuenter, vel emant annuos redditus communitatis, vel pecunias dent sub censu irredimibili; depositarij verò nil lucri praeter sortem percipiant à deponentibus pignora, nisi habita ratione ut ministri alantur, & onera motis sustententur, curando ut pignora fideliter, & tuto custodiantur ne corrumpantur.

His locis praesententur viri integritate, pietate, & zelo conspicui, qui curent ut necessitatibus spiritualibus operum prouideatur, vbi sunt oratoria quotidie celebretur, & infirmi sacra deuote percipiant, & eis prouideatur de cibarijs, medicorum opera, medicinis, seruientibus, & omnibus opportunitis, & bona locorum fideliter admistrantur quae item mulieres praesentent in locis faminarum, & vbi pueri vel puellae sunt, edoceantur, & instruantur in bonis artibus, & honestis moribus imbuantur, & cum puellae nubiles erunt, vel nuptui tradantur, vel religionem ingrediantur, si à Deo vocatae erunt, & omnes occupentur in aliquo honesto exercitio, & omnes praedicti semel in mense confiteantur. si vsum rationis habeant & communicent, pro confessoris prudentia.

Ut prauis moribus corrigantur, ideo Platois exemplum secutus primo 2. & 3. legum libro, curet summopere ut in publico ciuitatis, vel oppidi consilio delignantur. 12. f. senes prudentia, & zelo praestantes, qui errantem corrigant iuuentutem, et leui correctione castigent, & vbi maiori est opus circa sanguinem ad magistratus id deferendo, curando ut pueri bonis moribus literis, & artibus imbuantur, bonos praerceptores eligendo quorum custodiae commendentur, scholas sepe inuisendo, & intelligendo ut in bono proficiant, quae item faminae graues erga puellas praesentent, iisdem obseruent ceteri populi mores, nec permittant faminas impudicas in locis honestis degere, sed in angulo ciuitatis loco ab ecclesijs, & mulieribus honestis semoto, si toleranda videtur ad maius peccatum vitandam, prohibeant ludorum, maxime quae baratariae vocantur, & aliorum peccatorum conuenticula, comicos, & circulatores edoceant ut vel ab impudicis verbis & actibus abstineant, vel eos à ciuitate exulare cogant, nec ante cuiquam ex iis publice liceat praedicta peragere, nisi à correctoribus probati, iuxta Plato. monitum. 9. de legibus libro,

concupinos præterea seditiosos, v-
furiosos, & huiusmodi publicos, & per-
nitiosos homines, vel ad bonam frugē
reducant, vel à ciuitate expellant; His
adiungere poterit Ep̄s seculares viros
ad numerū 60. qui diuisi per vicos ci-
uitatis, & pagos diēctis, inuigilent su-
per moribus omnium secularium, ad cō-
gregationem referendo quæ emenda-
tionem exposcent, sic tñ vt nullum ibi
nominatim incusent, sed separatim, &
fraterne id faciant, & si non proficiunt
ad episcopum secreto id deferant, ge-
neraliter tñ, puidēdo, vt mores omnium
deprauati reformētur, & virtutū actus
in vsum inducantur. His iungi poterit
etiam Societas charitatis, poterit quo-
que ep̄s deputare certos viros integritate,
& zelo sibi conspicuos, qui degen-
tes in diuersis vicis ciuitatis fideliter
ei referant scandala, quæ in particulari-
bus existunt, vt eis succurrere possit,
q̄ idem parochus in parochia facere
poterit, vt malis communibus, & mag-
nis communiter etiam, & à primarijs
loci succurratur.

Ob id etiā Varia Episcopus edicta
proponat diuersis temporibus publicā
da, quo omnes intelligant quæ præ
alijs vitanda sint & fugienda.

Edictum pro officio Sanctissimæ in-
quisitionis, in quo ep̄s simul cum Reue-
rendo Inquisitore, mandet, vt si quis
scit aliquem hæreticum esse, vel de hæ-
resi suspectum, vel aliquid dixisse con-
tra articulos fidei sacra, sacramenta-
lia, potestatem Papæ, concilia approba-
ta, vel hospitio suscepisse prædictos,
apostasas à fide, vel eis auxilium dedisse,
vel impedisse officium S. Inquisitionis,
vel commississe idolatriam, dæmoni-
sacriticam, ei fidelitatem promississe,
operam dedisse necromantiæ, arti magi-
cæ, vel superstitioni hæreticæ, vel sus-
pecte, vel viuere more Iudaico, vel te-
nere aut habuisse libros phibitos, vel
etiam pertinentes ad Astrologiam iu-
diciariam, piromantiam, onomantiam,
& cuiusq; generis superstitionum sus-
pectarum de hæresi etiam manu scri-
ptos, vel literas hæreticorum in con-

temptum Sanctæ Ecclesiæ, teneatur in
termino. 20. dierum illos denuntiare
Episcopo, vel Reueren. Inquisitori sub
pœna excommunicationis, etiam latæ
sententiæ, vetando etiam ne quis acce-
dat ad regiones hæreticorum sine licē-
tia Sanctissimi officij, libros emittat à
ciuitate, vel recipiat sine eadem licen-
tia, nec quis libros imprimat sine licen-
tia Sanctissimi officij, quorum origina-
le remaneat apud Sanctum officium,
vel locum, à Sanctissimo officio depu-
tatum, nec bibliopola vendant libros
prohibitos in indice, nec bibliam vul-
garem aut controuerfias vulgares in-
ter hæreticos, & catholicos, nisi habēti
licentiam à parochia, & ab Ep̄o subscri-
ptam; q̄ edictum publicetur prima Do-
minica Quadragesimæ.

Edictum contra blasphemos, quo ob-
iurgentur grauitur proferentes blas-
phemias contra Deum, Christum Do-
minum, B. V. & Sanctos, monendo eos
qui sciunt, aliquem graues blasphemias
contra Deum, si blasphemias hæ-
reticales sint, de quibus supra. t. e. hæ-
resi, ptulisse eos denuntient Sanctiss.
offiō, reliquos vero grauitur obiurgēt,
proposita eis etiam pœna ex Bulla Pij
V. 6. Cal. Apr. 1566. incip. Cum primū,
vt scilicet laicus Deum, & Christum
Dominum B. V. publice blasphemans,
prima vice pœnam incurrat. 25. ducato-
rum, secunda vice pœna duplicetur,
tertia exul à ciuitate fiat, qui vero non
est soluendo, prima vice manibus liga-
tis ante fores ecclesiæ integra die festi-
ua pœnitentiam publice agat, secunda
per ciuitatem castigetur, tertia ad tri-
mes mittatur, clericus vero; prima vi-
ce fructibus beneficij vnus anni priue-
tur, secunda beneficio priuetur, tertia
deponatur, & in exiliū mittatur & q̄ ca-
ret beneficio, prima vice pecunia mul-
ctetur, secunda carceri mancipetur, ter-
tia ad triemes mittatur, qui reliquos
Sanctos blasphemari, iudicis arbitrio
puniatur, quod edictum publicetur quar-
ta Dominica Quadragesimæ.

Edictum ad dierum festorum obseruatio-
nē. Vbi cōmemorata grauitate hmoi
præce-

præcepti, declaratur non esse opus ali-
quod seruire ea die faciendum spatio
24. horarū incipiendarū à media no-
cte a die vigiliæ, vel alias iuxta regio-
nis consuetudinem. c. quoniam. & ibi
Abb. & alij. de ferijs: Nec in eis quid
vendatur præter poculenta, & escu-
lenta quæ vsu consummuntur, & si dif-
fereretur earum venditio, consume-
rētur, vt lacticia, fructus, carnes, pi-
scēs, & alia ad victū necessaria, q̄ a mo-
ra corrumpuntur, sic tamen vt ea non
vendantur ante fores ecclesiæ, nec tē-
toria extendantur, vt prædicta ven-
dantur, pane excepto, nec officinæ ea
de causâ aperiantur, sed tantum ea-
rum ostium, Non exercentur ope-
ra ruralia, nec cum equis merces con-
ducantur, vel ipsis ferrei calcei appo-
nantur, nisi ex graui necessitate, non
prohibeatur tamen equitatio cum ip-
sis etiam si die præcedenti merces sint
conductæ, & domum vacui reducan-
tur, nec coctio calcis capta diebus præ-
cedentibus, nec captura piscium, quæ
si tunc non caperentur, effugeret
tempus aleciæ. cap. licet. eo. Non licet
præterea ijs diebus mercatus facere,
nec iudicia exercere, nisi pro pace vel
alia necessitate communi. eo. Nec gra-
na molere, panesve coquere, nisi ex
necessitate, vel pietate, vel modicita-
te rei, maxime cum plures dies festiui
occurrunt continuati, & de licentia
episcopi, vel parochi, tolerando pari-
ter, q̄ ruri ob necessitatem sēna, & gra-
na soli exponantur tempore æstiuo
post vespas, & mane, dummodo mis-
sa audiat, & frondes ac herbas pro
animalibus colligi, dummodo, vt su-
pra, missa audiat, & vendi pisces re-
centes, carnesque diebus quibus com-
eduntur vsq; ad horā Tertie tantū,
& post vespas, & ligna p̄ pauperib.
tñ. Non liceat quoq; vendere libros,
imagines, picturas, merces, flores, plā-
tas, aues, & huiusmodi, nō prohibitis
tñ vendi medicinalib. vel poculentis
esculentisve necessarijs ad victū illius
diei, modo tñ quo supra, prohibitis et
spectaculis, choreis, circulatorū fabu-

lis, & huiusmodi, operā dando eis die-
bus diuinarum rerū meditationi, mis-
sæ, & diuinorū auditioni ac p̄dicatio-
ni, & in die Titularis loci operepretiū
erit, ad tollēdas choreas exponere de
licentia ep̄i orationem 40. horarum,
ad q̄ opus cōcurrant processionaliter
omnes loci vicini, vt hic pte est intro-
ductum cum maxima animarum vti-
litate. Dies vero festiui sanctificandi
sunt, Natiuitas, Circumcisio, Epipha-
nia, Resurrectio, Ascensio Domini,
& Pentecostes, dies Dominici omnes,
Assumptio, Natiuitas, Purificatio, &
Annuntiatio Beatæ Virginis, Dies festi-
ui duodecim Apostolorum, Inuentio
sanctæ Crucis, Natiuitas sancti Io-
annis Baptistæ, S. Laurentij, S. Mi-
chaelis, sancti Martini, Sancti Step-
hani prothomartiris, sanctorum Inno-
centium, Solennitas Sanctissimi Cor-
poris Christi, & festum Omnium
Sanctorum, ac patroni loci, & dedi-
cationis ecclesiæ. ca. pronuntiandum.
de cons. dist. 3. qui dies ex præcepto ec-
clesiæ sunt colendi, licet quo ad dedi-
cationem ecclesiæ sit attendenda con-
suetudo loci, & qui dies festi præterea
ex voto loci, vel cōsuetudine sunt in-
troduciti, & etiā curetur vt oēs etiam
qui animalium pascendorū curam ha-
bent, Dñicis & festiuis dieb. intersint
missæ auditioni, & ijs dieb. saltem tpe
diuinorū officiorum abstineatur a lu-
dis publicis alearū, vel alijs hastiludijs
& choreis et in priuatis edib. habitis,
& huiusmodi, quæ in die Patroni loci
tota die prohibeantur, & vt etiam per
vnum milliare prope illū locum cho-
reæ habeantur.

Edictum pro obseruatione Qua-
dragesimæ, quo aperiatur neminem
vesci posse eo tempore carnis, o-
uis, lacticijs, excepto casu infir-
mitatis, vel necessitatis. cap. finali.
de obseruatio. ieiun. & id de licentia
episcopi, dicto cap. sic tamen vt di-
cti cibi non vendantur officinis a-
pertis extantibus, nec vbique, sed
certis tantum locis deputatis, nec
publice in foro venales exponantur,

nec quæcunque carnes vendatur, sed solum vituli, aues, & huiusmodi, quæ iudicio medici infirmis sunt necessarij & proficui, nec indistincte cuique vendantur, sed tantum licentiam habentibus. in ciuitate a vicario generali episcopi scriptam & sigillo munitam, & in die cæsi a vicario foraneo, quæ licentia ultra decem dies non cõcedatur, sed adhuc durante infirmitate prouogetur, & seruent etiam caupones nulli cibos vetitos dando, nisi cum licentia ut supra, nec alibi coctos permittant ibi comedi, & prædictam licentiam vicarii prædicti non concedant, nisi habita prius licentia medici scripta & petens ijs cibis egeat ob necessitatem eius infirmitatis, qua cessante, intelligatur licentia expirasse, quas licentias etiam prædicti in librum referant. Ut eo tempore omnes etiam ieiuent nisi legitime impediti infirmitate, minori, vel decrepita ætate, ob partum, vel lacte infantibus præbiti, ob magnos labores, & huiusmodi, de licentia tamen cõfessoris, ut latius habetur supra tr. de Ieiunio. Ut tunc maxime oēs abstineant a pompis, conuiujs, nugis, se dedant orationi, meditationi rerum diuinarum, eleemosinas in pauperes distribuunt ex eo quod superest, vel ex cibo cõfucto subtrahat, adsint quotidie diuinis officijs, missæ sacrificio prædicationi, & Iudices non audiant causas, nisi concionibus finitis, sacramenta sancta frequentent, operibus pietatis se dedant, & huiusmodi, & edictum publicetur Dominica die Quinquagesimæ, & parochi etiam sicut qualibet Dominica die populo annuntiare debent dies festiuos qui in hebdomada sequenti occurrunt, sic & dies ieiuniorum, qui sunt ex præcepto, videlicet oēs dies Quadragesimæ, Dñicis exceptis, a feria 4. Cinerum, vsq; ad Sabbatum sanctum, inclusiue, Quatuor anni tempora, videlicet dies Mercurij, Veneris, & Sabbati, primæ hebdomadæ integræ Quadragesimæ, primæ post Pentecosten, ferias prædictæ post Exaltationem sanctæ Crucis, & post festum S. Lucie, Vi-

gilia sancti Matthiæ, Pentecostes ex consuetudine recepta, S. Ioã. Baptistæ Natiuitatis, S. Petri & Pauli, S. Iacobi Apostoli, S. Laurentij, Assumptionis B. V. S. Bartholomei Apostoli, S. Simonis & Iudæ, Omnium Sanctorum, Sancti Andreæ Apostoli, S. Thomæ Apostoli, & Natiuitatis Domini, & quæ præterea voto, vel consuetudine generali receptæ sunt, sic tamen ut ubi festum cadit feria secunda Sabbato præcedenti ieiunetur.

Edictum pro reuerenti in ecclesijs conuersatione, in quo commemorata grauitate huius edicti, ommissis ijs quæ supra hoc c. nu. 30. sunt dicta de materiali ecclesiæ ornatu, inseratur ibi explicata de reuerenti in ecclesijs conuersatione, & de vitandis in ijs, quæ publicetur Dominica prima Septembris.

Edictum contra cõcubinarios, adulteros, vel coniugatos diuisim viuētes, quo ijs mandetur quo ad primos, ut se separent, & coniugati inuicem iungantur in termino sex dierum peremptorie & c. sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, & pecuniariæ locis pijs applicandæ, quibus elapsis citentur eodem edicto ad videndum declarari se incidisse in prædictas pœnas, & publicam subiisse pœnitentiã, vel ad allegandum causam, cur publicari non deant, qui si non paruerint excommunicationi denuntientur. Et simile edictum publicetur contra inconfessos, qui moneantur ut supra, ut in termino dierum 6. confiteri, & communicare velint, sub pœna interdicti latæ sententiæ & publicæ pœnitentiæ ac pecuniarijs locis pijs applicandis, & ijs elapsis ad videndum declarari se incidisse dictas pœnas, vel ad allegandum causam cur non debeant publicari, qui si non paruerint, publicentur ut supra, & edictum publicetur in Octaua Paschatis.

Edictum cõtra vsurarios, in quo exprobrata grauitate huius peccati, declaretur non licere mutuare pecunias cum pacto vel intentione principali accipiendi quid ultra sortem, nec inire so-

cie-

cietatem, sic ut fors sit salua, nec vendere rem plusquam valeat ratione dilata solutionis, minusve ob eam anticipatam emere, nec percipere fructus rei pignoratæ, sub pœna peccati mortalis, & restitutionis, alia etiam inferendo quæ supra tract. de vsuris sunt dicta, & publicetur Dominica Passionis.

Edictum etiam de bonis locorum piuum, in quo inferatur explicata supra cap. de visit. nu. 36. & publicetur Dominica prima Ianuarij.

Edictum pro medicis & infirmis, quo mandetur ut medici nõ inuisant infirmos post tres dies, nisi confiteatur, & non præbeant eis medicinas in perniciem animæ, & ut infirmi obediant in hoc medicis præcipientibus & domesticis id curent, & c. & publicetur Dominica prima mensis Augusti.

Edictum pro sacramento matrimonij ea inferendo quæ dicta sunt c. 6. sub nu. 31. & latius habetur in Tomo 4. tr. de matrimonij sacramento, & supra hoc cap. nu. 30.

Edictum pro oratione vespertina, inferendo dicta hoc c. nu. 22. & publicetur Dominica Septuagesimæ.

Edictum pro sacra confessione & cõmunionem, inferendo dicta supra c. de visit. nu. 24. & hoc c. nu. 32. & latius in tr. de sacramento Euch. ad si.

Edictum pro sacramento Confirmationis, inferendo dicta supra c. præcedenti. nu. 31. & latius inf. in tract. de sacramento confirmationis.

Edictum pro processione. inferendo dicta hoc c. nu. 16.

Edictum pro doctrina christiana, inferendo dicta supra hoc c. sub nu. 34. 35. & alia prout vsus euenerit.

Edictum pro sacra ordinatione inferendo caute dicta supra hoc c. nu. 26.

Et ut prædicta efficacius executioni mādentur, cum principibus & magistratibus benigne agatur, ut operam & auxilium suum ac seculare brachium ad prædictorum executionem pie præsentent, cum ipsorum pietas maxime sit animabus salutis, sicut contra eorum peccata, detrimenti, quos & episcopus cogere

poterit renitentes ut brachiū suum seculare sibi præstent, ut d. Couar. pract. q. c. 10. vt econtra ecclesiasticus debet auxilium iudici seculari impendere, licet ad id ab eo cogi nõ possit, sed adire debeat metropolitanum, si episcopus id recuset, ut ibi d. sic tamen ut episcopus non petat ut procedatur ad penam sanguinis contra aliquem.

Ut sepe numero episcopus emittat litteras pastorales quibus paterna charitate & zelo hortetur subditos ad cultum Deo debite exhibendum, vitia fugienda, & virtutes sectandas, prout iuxta temporum contingentiã expediens iudicabit, & præsertim de oratione, de Adventu, de Septuagesima, de dissolutionibus in carnis priuio vitandis, de Quadragesimæ obseruatione cum animarum fructu, occasione alicuius Iubilei, belli, pestis, sterilitatis, & huiusmodi, prout vsus euenerit pro prudentia episcopi, quarum formula videri poterit variis ex causis pie explicata in actibus eccl. Mediol. par. 3.

Ad se accedentes episcopus & pastor benigne & prompte suscipiat, cum ijs paterna charitate & grauitate agat, & plenos Spiritu sancto & consolatione cælesti dimittat.

Omnes tum ecclesiasticos, tum seculares viros in officio cõtineat, & aliquo honesto operi micipatos, eorum opera vtendo, & aliquod onus eis mādando, etiã si minus perfecti sint, tũ vt per cessationem ab opere aliquis malus habitus in eis contractus, tollatur, & per actum contrarium cõtrarius inducatur, tũ vt ab otio cessando, vitia vitentur, & maxime cum personis ecclesiasticis id agatur, vt viuentes se a prelato diligenti ad bonũ virtutis amore inducantur, initio tamẽ opus magni momenti eis non committendo, & iubendo conciones, supplicationes, orationes, & huiusmodi frequētari, ut ad id omnes concurrendo in bono occupati, nõ dent locum diabolo in eos grafsandi.

Ut communes omnibus, quibus vitam recte instituunt, & in bono, Deo

iuuante, proficiant, regulas & instructiones tradat, in primis vt quisque curet gratiam & charitatem Dei obtinere & in illa conseruari, sine qua opera bona ad salutem nil profunt, nec quis viuum est membrum Christi, ad quã consequendam multum proderit Deũ timere, cauendo ne quid fiat q̄ ei displiceat, quiq; omnia perluſtrat, cogitare quoque se ad finem gloriã creatum ad quam omnibus sp̄etis quisq; tendere debet, & quam fragilis sit pie sens vita, & Dei iudicium seuerum; affici etiam reuerenter circa diuina, & pastoris proprii iussa, ea executioni debitã tradendi curando, Dei auxilio fido, propriam infirmitatem cõsiderando, & sibi non fidendo, sed omnem sp̄em in Deum locando, seculi vanitates fugiendo, non hominibus, sed Deo tantum placendi, curãdo, & in eum toto mentis affectu tendendo, & omnia quã fiunt in eum referendo, & nil illicitum agendo; superioribus in licitis prompte obediendo, pacem tũ domi, tum foris custodiendo; & irã frenum ponendo; aliorum imperfectiones domi & foris patienter tolerando, & proprias iniurias remittendo, mundi tribulationes, vt Dei medicinas patienter ferendo, rebus mundi non vt Dominus fruendo, sed vt Dei villicus modeste vtendo; In omnibus actionibus ad orationem & Dei auxilium signo crucis sibi ducto, recurrendo, fidelem amicum rogando, vt si quem in eo defectum cognoscit, libere aperiat, Tempus tã pretiosum vtiliter ordinando, distribuendo, & impendendo, a blasphemijs, & turpibus verbis omnino cauendo, sepe iurandi abusu vitando, parce viuendo, cum vita paucis contenta sit, & nisi huic necessitati soli consulatur, sed quis vltra necessaria habere querat, innumera, furtoꝝrum iniustitiã, & huiusmodi mala gignantur, maxime vbi quis pauperibus parentibus ortus est, cum alias cupiditati nõquam modus statuatur, aliorũ facta non sinistre iudicando, sed proprios defectus considerando, curiosi-

tatem & nouitates vitando, aliorũ dicta ad alios, vnde diffidium oriri possit, nunquã referendo, a malis societatibus & peccati occasionibus vt angue, fugiendo, otium vitando, sed vtiliter & pie se occupando; prophanas imagines projiciendo, aliorum pecunias nisi ex necessitate vel charitate nõ administrando, nullaque de causa quid iniustum agendo; in prosperitatibus non sibi fidẽdo, sed aduersitates timẽdo, & in his animo non despondendo, sed lætando q̄ hac ratione ad Deũ vocetur, ad hoc librum aliquem spiritualem qui de his agat legendo; Firmiter proponendo Deũ nunquam maxime mortaliter offendendi, et si de salute corporis ageretur, cor custodiẽdo ne prauis cogitationibus cõsensum præbeat, sed eas pellendo, oculos auertendo ne videant quod optare non licet, & præsertim ad quod quis sit procliuus, linguã frenum ponendo, & diabolo rugienti vndique resistendo.

Generalem totius vitã confessionẽ ad totius vitã stabilitatẽ faciẽdo, confessorẽ sibi piũ & zelantem eligendo, qui eum in viam salutis dirigat, & cũ quo res magni momenti consulat, ac ei obediendo, sepe confitendo cũ peccati dubietas surgit, vel semel saltem in hebdomada vel mense, & sacram communionem sumendo, cubitum non accedendo cum conscientia peccati mortalis, nisi eo prius confesso, si licet, sin minus eius contritionem habere curando; in hebdomada semel ieiunando, vel disciplina se cõcedendo, & huiusmodi, domi imaginem sacram habendo, & aquam benedictã, cum qua, cubitum eundo, furgendo, domum ingrediendo, vel exeundo crucis signum ducatur; Agnus Dei pie secum ferendo, custodi Angelo commendando, & alicui Sancto, Officium Beatã Virginis, vel coronam recitando; cum Salutatio Angelica, vel oratio pulsatur nunquam illas omitendo, Deum non pro se tantum, sed sancta Ecclesia, Principibus Ecclesiasticis, & tẽporalibus, & animab⁹ defuncto-

rum

rum pie exorando; loci sanctos protectores honore prosequendo, ac eis se cõmendando, & dies festos inuiolabiliter colendo, & indulgentiarũ thesaurũ prompte & alacriter cõsequendo; missarum solennijs, prædicationi vesp̄is processionibus. Doctrinã christianã, & huiusmodi pie assistendo, & sacra templa deuote & humiliter frequentãdo, & cum sanctissimũ Sacramentũ ad infirmos defertur humiliter associando, Deũ pro infirmo rogando, & cum obituã ei sit, si in equo consistat, descendendo, & illud genuflexus adorando, cum campana pro mortuis pulsatur pro illis rogando, & de morte cogitando, si pro grandine pulsatur Deũ pro periculo illius auersione rogando, & memoriã mandando iram Dei q̄ contra malos erit in die iudicij magis in infinitũ terribilis q̄ sint illi celi fragores; operã dando orationibus iaculatorijs, quibus in Deũ intenditur, in principio actiõnũ, dicendo, Deus in adiutoriũ meum intende; in difficultatibus; In te Dñe speraui; in tribulationibus, Saluũ me fac Domine; in tentationibus, Adiutor meus esto, in consideratione propriã infirmitatis; Miserere mei Dñe quoniã infirmus sum; in recordatione peccatorum, Sana me Domine, & sanabor; in dubijs, Deus me⁹ illumina tenebras meas, pro petitione amoris Dei; Diligam te Dñe fortitudo mea, & per seuerãtã, Deus meus es tu, ne discesseris a me, & huiusmodi, de quib⁹ refertẽ sũt sacre littere, libri spirituales, & soliloquia sanctoꝝrum, vt Augustini, & aliorum; cũ noctu expergiscit, diuina meditãdo, cũ cubitũ vadit cogitando fieri posse vt viuus nõ surgat, & idẽ cũ lecto surgit, vesp̄eri forte nõ sup̄futurũ, vt ita peccata vitent; in oĩb. negotijs semper spirituales cõsiderando, & ab oĩb. reb. aliquã sp̄us vtilitatẽ colligendo. lecto furgẽdo, prius orando, & saltẽ Credo recitãdo, Angelo custodi se cõmendando, dum vestes induuntur, cogitando se peregrinum esse, Tum ante piã imaginem orando, Deo gratias agendo q̄ illa nocte eũ custodierit, ipsum rogan-

do vt illa die a peccatis ipsum custodiat, & actiones dirigat ad id q̄ Deo gloriã afferat, se eius maicstati cõmendando, & B.V. ac alijs Sãctis, & orationi mentali, vel vocali postea operam dando, cubitum accedendo, Deo grãs agere q̄ illa die ipsum custodierit, ab eo gratiã petendo vt peccatũ vitet, & odio habeat, & veniã peccatoꝝrum petendo, cum proposito quamprimũ ea consistendi, & vestimenta exuendo, cogitare malos habitus & veterem hoĩem abijciẽdũ. In ecclesia reuerẽter genib⁹ flexis orando, considerando q̄ Deo est præfens qui omnia intuetur, ob id cũ ecclesiã ingreditur aqua benedicta signũ crucis sibi ducat, reuerenter in ecclesia manẽdo in choro & cancellis altarium, Diuinis officijs mentem intentam tenendo, & genibus flexis Missã, præterquam cum Euangelium legitur, assistendo. Diebus festiuis missam in parochia audiendo, & parochi iussa executioni mandando, vesp̄is quoq; præsentiam exhibendo, concioniq; & sacris lectionibus ac processionibus. In Aduentu bis in hebdomada ieiunando, & Vigilia etiã patroni, ieiunium cum orationibus, & eleemosynis coniungendo, à lautis cibis, vel copiosis canendo, & diebus Dñicis Aduentus & Quadragesimẽ sacram cõmunionẽ sumendo, operibus, charitatis operã dando, scholã aliquã ingrediendo, saccultatibus suis pauperibus subueniendo, peccantes vel in periculo cadendi existẽtes, cũ charitate corrigendo, carceratos visitando, in peregrinationib⁹ ieiunia vel missas nõ omitendo, & diuina recitãdo; Victu parco necessitati causa vtẽdo, & ante m̄sam benedicendo, & post grãs agẽdo, & p̄pas vanas fugiẽdo. Si sit pater familias, eius curã habẽdo, domi malos homines non recipiendo vel suspectos, inuigilando super singuloꝝrum vitã & gressibus, & vbi familia est numerosa alicui probõ viro iniungat vt inuigilet super eã; errantes corrigat, & incorrigibiles expellat, nõ permittat filios filiasue, vbi vir cũ vxore dormit,

in

in eodem cubiculo dormire, & tam mares quā fœminas sic separatim dormire iubeat, vt nullius inconueniētis periculum adsit, nullum domi versari suspectū permittat, prophanas imagines abiciat, vanas pompas ijs prohibeat, honesto exercitio ipsos occupet, curet vt pacatim viuant, cauēdo a blasphemijs periurijs, & omni peccato, curet vt frequenter constiteatur, & cōmunicent, & orationi se dedant, in quibus ipse eos præcedendo, lucis exemplum ijs præbeat, prout sancte docuit Illustriss. Card. Borromeanus in aē. eccl. Mediol. in instructionib. generalibus. Si princeps sit, vt norit se patrem ac pastorem populi esse, & non vt ei tantum præsit, sed profita Deo esse constitutum, vnde cauere debet ne subditos iniuste grauet, ne exactiones plus æquo exigat, ne bellum iniustum excitet, ne indignis officia tribuat, ne leges iniquas ferat, curando vt ius suum cuique tribuatur, vt populi quiete & religiose viuant, de annonæ abundantia illis prouidendo, curando vt Dei & ecclesiæ præcepta seruentur, ipso lucis exemplum alijs ostendēte. Si Iudex, ne indigne officium susceperit, ne imperitus ei se ingesserit, ne iniustam sententiam ferat, sed litigantibus iustitiam debitam celeriter cursu ministret. Si aduocatus, ne iniustam causam tueatur, ne plus æquo eam proroget, ne sit in causa ut pars aduersa iustam causam perdat, ne per fraudes, vel falsos testes causas tueatur; pauperibus & oppressis gratis operam largiendo; si in alio munere constitutus, vt q̄ ad eius spectat officium diligenter & iuste exequatur, & pauperibus subueniat. Si mercator vt caueat ab iniusta emptione vel veditioe, ab vsuris, a mendacijs, & huiusmodi; si religiosus obseruet se a quæ supra cap. de visit. & hoc c. sunt explicata. Si deniq; in alio officio sit constitutus, q̄ licitum sit, sic in eo se habeat, vt non vereatur in die tremendi diuini iudicii administrationis habitæ seuero iudicio Deo rationem reddere, & si illicitum est, vel

periculosum, quam primū id abiciat, de quibus etiam Deo fauente, sigillatim infra sub alijs tractatibus, suo loco tradetur.

Iubeat demum episcopus, ad profectum spiritualem iuuandum, imprimi sacras imagines, instructiones pro simplicibus vulgari lingua conscriptas, ad confessionem peragendam, sacrā communionem sumēdam, & exercitia spiritualia orationis, meditationis, & huiusmodi, de consilio Reuer. Inquisitoris, & congregationis Theologorum.

Hæc sunt quæ summam episcopus in sua diœcesi pro eius prudentia introducere poterit, & instituta curare vt promoueantur, quæque omnia fere Illustriss. & Reuerendiss. D. D. Io. Franciscus Maurocenus S. Rom. Eccl. Card. Ampliss. & Episcopus noster, pro summa eius in Deum pietate & religione, & animarum salutis zelo; in hac diœcesi in vsu induxit.

Vltima via est, vt summa prudentia episcopus & pastor in regiminis exercitio & correctionibus ac admonitionibus faciendis vtatur, cum nō vna ratione diuersis morbis medendum sit.

Vnde aliter cū principibus, aliter cū subditis est agendū; principi enim peccanti aperiendum est quā graue sit eius peccatum, q̄ non sibi soli noceat, sed etiam subditis quos malo exemplo ad malū trahit, & ideo summopere a scandalo caueat, rogando eum & obsecrando vt a peccato absit, q̄ si neglexerit, sed contemnat, exemplo Thomæ Cantuariensis & aliorū, cū Pretiosa sit in conspectu Domini mors Sanctorum eius; eos etiā moneat vt principatu, de quo Domino rationem sunt reddaturi, nō extollantur, & vt temperanter præsent vt patres, & ne plus iusto iubeant, q̄ compleatur; & ne subditorum curam negligant, subditi vero monēdi vt dominis obediant, & subiectione vt securiori contenti sint, & ne temere principes iudicēt, nec ob id q̄ eorum culpas videant audatiores fiant, vt d. Greg. in past. 3. par. cap. 5.

Alij

Aliter admonēdi sunt diuites, aliter inopes, diuitibus enim timor est inferendus ne in incerto diuitiarum sperent, 1. Tim. 6. cum malum illis Dominus minetur, qui nunc consolationem habent. Mar. 14. consolantur. n. ex presentibus. cum nesciant gaudia æternæ vitæ. & vt bene illis vtantur quarum eorum nomi sunt summo patri familias earū rationem redditori, inopes cūsolandi, d. Domino Ef. 54. noli timere, quia nō confunderis, & q̄ pauperes boni cari sunt Domino. eodem d. Ef. 48. elegi te in camino paupertatis, & vt p̄inde patienter ferat paupertatem meliora bona alibi expectantes, & pigri non sint. vt d. Salom. Prou. 6. vade ad formicam d̄ piger, & in domino confidant qui vestit herbas & pascit animalia, & non deerit suis qui in eo confidunt, & seruant eius iustitiam. Matth. c. 6.

Aliter monendi læti, aliter tristes, lætis timor incutiendus d. Domino: Veh vobis qui nunc ridetis, q̄ intelligit de ijs qui letantur in malis operibus, tristibus vero addenda spes eodem. d. iterum videbo vos & gaudebit cor vrm, & gauditū vestrū nemo tollet a vobis.

Aliter monendi sapientes seculi, aliter hæbetes, sapientes vt faciant quæ sciunt, & non se sapientes existiment, sed sapienter stulti fiant s̄m Deum. 1. Cor. 3. si quis vs̄ inter vos sapiens, stultus fiat vt sit sapiens, istis vero dicendū vt discant quæ nesciunt, & ad verā sapientiam a stultitia trāseant, de qua 1. Cor. 1. quæ stulta sunt elegit Deus, vt confundat sapientes, & per exempla docendi sunt, illi vero per rationes.

Aliter impudentes, aliter verecūdi, illi reprehensione graui sunt compefcendi. d. Dño Hier. 3. frōs meretricis facta est mihi, noluit erubescere, & Gal. 3. O insensati Galatæ, quis vos fascinauit? verecūdi vero ad bonū p̄ve recūdiā sunt trahendi. Ef. 54. Gal. 3.

Aliter proterui, aliter pusillanimes, illi vt sciant a se acta mala esse cum contrarium credant, & proteruos Deo odio esse & de se præsumentes, & facile corriguntur si illis manifestetur aliq̄

eorum vitiū apertū, per quod cognoscant ex eo q̄ defendere non possunt, se tenere improbe q̄ defendant; pusillanimis vero qui despecta putant quæ agunt, & in desperationem ducuntur, animus est addendus, q̄ fiet si d̄ latere aliqua eorum bona in medium adducantur & laudentur, vt sic fugiant quæ reprehenduntur ob laudem in aliis operibus auditam, 2. Theff. 1.

Aliter patientes aliter impatientes, impatientes monendi, vt spiritum frenent, quia furor ad alia etiam non cogitata mala ducit, dum non frenatur, & q̄ mala sua non cognoscunt, & a se tranquilla mente bene gesta confundunt, & destrunt q̄ labore bono construxerant, cum charitas mater oīum virtutum per impatiētiam amittitur. 1. Cor. 13. & etiam doctrina nutrix virtutū. d. Sap. Prou. 12. doctrina viri per patientiam nescitur, & impatiētia adducat etiam ad arrogātiā, quia dum despici quis se videt, bona si qua sibi sunt ostentare conatur, patientes vero laudādi. Prou. 16. Melior est vir patiens viro forti, & q̄ dominatur animo suo expugnatore vrbiū, quia ipse animus superatur q̄ intra est, vrbes vero extra. & proinde monēdi patientes, vt ea virtute frenum ponant cupiditatibus iracūdiæ, & omnibus vitijs, q̄ dono patientiæ fit, vt recte p̄bat Cip. li. de bon. pat.

Aliter beneuoli aliter inuidi, beneuoli vt sic alienis bonis gaudeant, vt & habere propria spiritualia cupiant, sic proximorū facta laudent, vt & illa imitando multiplicent, alias vani spectatores illorum erunt, & cum aliena facta conspiciunt, ad cor suum redeāt, & ea agere non recusent. Inuidi vt videant quam cecū sint qui alieno profectu deficiunt, aliena exaltatione cōtabescūt, melioratione proximi peiores fiūt, & in aliena abundantia cordis sui peste afflicti moriuntur, cum contra si diligenter, aliena bona sua facerent, sicut multa membra in vno corpore existētia vnum sunt, turpe ergo est non imitari q̄ sumus, & q̄ existētes inuidi amittunt charitatem, & dæmonem inā

tantur. Sap. 1. Gen. 4. Prou. 14.

Aliter simplices, aliter impuri, simplices laudandi qui nunquam mentiuntur, monendi tñ vt quādoquē vera taceant, & omnia non dicant, nisi vbi obedientia cogit, & simplicitati prudentiam iungant, Rom. 16. Mat. 10. Cōtra impuri monēdi quam grauis sit duplicitas, quia dum deprehēdi timēt, semper improbas defensiones querunt, cōtra Pl. 139. Hier. 9. & tamen nil ad defensionem est puritate tutius, nil ad dicendū veritate facilius, vnde huiusmodi dicitur Sap. 1. Spūs sanctus effugiet disciplinē fictum.

Aliter incolumes, aliter ægri, sani vt salutem corporis exerceāt ad salutem mentis, ne contra facientes dono peiores fiāt, & grauiora supplicia sustineāt, & ne desipiant opportunitatem nūc acquirendę salutis in perpetuum, cum nunc sit tempus acceptabile. 2. Cor. 6. Prou. 1. tunc inuocabunt & non exaudiam; Contra ægri, vt eo se filios Dei sentiant, quo illos disciplina flagella castigāt, Apoc. 3. quos amo, castigo, corripo; nisi enim correctis hereditariē dare disponderet, eos per molestias erudire non curāret, Pl. 33. Iob 19. vnde monendi vt si celestem patriā suā esse credunt, necessārio in hac labores vt in aliena patiantur, & quōd percussio refecat q̄ est sup̄fluum, & cogitēt quantos labores, ac flagella sustineant filij vt hereditates terrenas percipiāt, vt sic p̄nē quelibet, pro tanto bono adipiscendo, non graues existimetur Heb. 12. & quōd molestia corporalis salus est mentis, quā ad sui cognitionem mentem reuocat, quam sepe salus corporis abijcit, vt sic animus qui extra se in elationē ducitur, cui conditioni sit subditus, & percussa quam sustinet carne, memoretur, & q̄ infirmitas commissa peccata diluit, & a committendis cōpescit, & ad p̄nitentiā adducit, monendi etiam vt patientiā seruent, considerando quanta Dominus pro nobis pertulerit, vt nos a p̄nitionibus eriperet, quanta mala & spiritus pertulerit, vt vitam æternam no-

bis daret, proprium amisit, vt sic durum non videatur pati flagella pro malis, cum tanta Deus pro bonis mala sit passus adm. 13.

Aliter monendi flagella timentes & innocenter viuentes, aliter qui sic ini qui suat vt nec per flagella corrigantur, primi monendi, vt bona p̄sentia pro magno non cupiant, quæ etiā malis adsunt, & mala p̄sentia vt intolerabilia non fugiant, cum ijs sepe hic boni afficiant, & vt si malis vere carere cupiunt, æternas p̄nas horreāt, nec in p̄narum timore maneant, sed ad amoris gratiam, per charitatem crescant, charitas n. timorem expellit. 1. Io. 4. Rom. 8. 2. Cor. 3. alias si p̄nam non timerēt, culpam perpetrarēt, bona tamen per seipsa sunt amanda, & non p̄nis cogentibus exequenda, qui n. cessat peccare ob p̄nas vult non esse p̄nas vt audacter peccet, vnde coram Deo innocentia amittitur, ante cuius oculos desiderio peccatur. 39

Contra alij monendi eo acrius quanto insensibilitate durauerunt, contra quos Dominus exclamat. Hier. 5. attriuisi eos, & renuerunt accipere disciplinam, & si curauimus Babilonem, & non est sanata, & Ec. 9. populus non est reuersus ad percutiētē se, & purgati sepe per ignem argentum fieri noluerunt, qui & quandoq; cum flagellis non curantur, dulcibus admonitione mulcendi, vt sic dulcedine trahantur qui flagellis tracti non sunt.

Aliter nimis taciti, aliter multiloquio vacantes, taciti nam dum quædam vitia incaute fugiunt, occulte de terioribus implicantur, cum in corde multiloquium, & in mente cogitationes plus ferueāt, quo illas violenta custodia indiscreti silentij angustat, & sepe eo magis diffluunt, quanto se a reprehensoribus securos cernūt, cum ab ijs nō videantur, sepe enim in insuperbiam tollitur, & loquentes contemnit, & cum propriam malitiam ignorat, eo libentius quāto secretius, alios accusat, moneantur igitur vt scire norint nō solum quales se exterius ostendere

dere proximis debeant, sed quos se interius exhibeant Deo, vt custodiant cogitationes suas. Prou. 5. & sepe in acriores dolores incidunt, qui vero & quæ sustinent non loquuntur, cum vulnera sua aperire debent vt illis medicina paretur, vt & linguā aperire vt aliorum vitia reprehendant, nō proximos diligunt, qui. n. eorum mala vident, & tacent, quasi inspectis vulneribus vsū medicaminis subtrahunt, & sic mortis sunt authores cum virus q̄ curare potuere, negligunt, tacendum ergo ad tempus, non tamen lingua liganda, sed soluenda ad tempus. Ecc. 3. 20. ne cum lingua restringi debet, per verba inutiliter diffuatur, vel cum loqui utiliter potest, se pigre restringat. Pl. 40. Contra multum loquentes, vt videant a quanto rectitudinis statu depererūt, dū per multiplicia verba dilabūtur, Prou. 15. Sicut vrbs patens, & absq; murorum circuitu, ita vir qui non potest in tacendo cohibere spiritum suum, cum enim murum silentium non habet, ciuitas mentis vnde verba sumuntur inimicis patet, quam tanto facilius superat, quo & opatio per multiloquium cōtra se pugnat, & sepe dū negligit ociosa verba cauere ad noxia peruenit, vt aliena loquatur, & postea ijs quandoq; mordeat, & ad contumelias etiam prorumpat, vnde rixæ postea oriūtur d. Salom. Prou. 17. qui dimittit aquam, scilicet verborum, caput est iurgiorum, vt silentio stulti ira mitigatur, Prou. 25. & verbosus peccat quandoq; Pl. 139. Prou. 10. in multiloquio non deest peccatū, cū cōtra cultus iustitię sit silentiū. Ec. 32. Tac. 1. Marth. 22. & etiā de otioso verbo, q̄ sine necessitate, vel utilitate p̄ fertur, ratio sit reddenda. ibid. Mart.

Aliter pigri, aliter p̄cipites, illi ne amittant bona dum agenda defunt, & q̄ sepe dum possunt bene agere nolūt, dum volunt non possunt, desidia. n. dū feruore debito non accenditur a bonorum desiderio torpore conualescente machatur, quia paulatim etiā recte sentiendi vigilantia amittitur, dum a bene operandi studio cessatur. Prouer. 19. & mens quia se ad superiora non

dirigit, per desideria se expandit inferiorum d. Salom. ibid. in desiderijs est omnis otiosus, & dum necessaria agere negligit piger, quædam sibi difficultia opponit, in otio torpescit, Prou. 20. propter frigus piger arare nō vult, mē dicabit in æstate, & nō dabitur ei, qui. n. hic bene nō operatur tpe iudicij nō accipiet mercedē. Cōtra p̄cipites, ne dū tēpus bene agēdi p̄ueniunt, meritū amittāt, & in mala corrūat, dū bona nō discernūt, q̄. n. sine cōsideratione agit vt cecus ambulat, & sine cōsilio operatur, & eum p̄nitēbit. Eccl. 33. Prou. 4.

Aliter māfueri, aliter iracundi, manfueti nā sepe cū p̄sunt, viciniū torporē patiūtur, & dissolutionibus cūcta patient, fugiāt ergo q̄ prope ipsos est. i. torporē, & amplectiūtur sollicitudinē, & emulationē iustitię vñ Sp. S. in colūba, & in igne apparuit, vt pateret manfuetudinē cū iustitia iustā esse debere, 2. Tim. 4. Tit. 2. Contra iracundi, ne in infantiā prorūpant, cum enim cū ira obstat animi iudicio, & rationis opa perturbet, & ira p̄te nil boni agi possit, & qd alij ab ipsis pariantur, & sepe ire suæ stultum zelum iustitię putant, q̄ pessimū est, vñ emulationi suæ māfuetudinē adiungant, & nil nisi ira demissa agāt, q̄ cū vitari nō p̄t, sit sub quadam cautela reuerentię feriendi, vt de Abner habetur. 2. Reg. 2.

Aliter humiles, aliter elari, humiles laudādi q̄ sit vera excellētia q̄ spando tenēt, æterna q̄ apperūt, & transitoria q̄ spernunt, & vt humilitas Deo placeat. Luc. 18. Pro. 15. Pl. 137. Mat. 20. Phil. 2. Iob. 41. vñ dū se humiliāt ad Dei similitudinē atcēdūt, caueāt tñ ne sp̄ humilitatis d̄cipiāt, & habeāt cōiūctū timorē q̄ hominib. exhiberi nō d̄bet, & ne dū vitia rep̄hēdere debēt, tacere se ex humilitate putent, & dū nimis hominib. subijciūt eorū et vitia venerent. Cōtra elari, q̄ transitoria sunt q̄ ambiūt, & æterna q̄ pdūt, & vt displiceat Deo supbia. Luc. 18. Prou. 16. Eccl. 10. & q̄ eorū rex est diabolus Iob. 41. & eū imitant supbiēdo, & a celsitudine ruina se elōgāt, & q̄ ambitio est m̄ furoris, & hypocri sis, sp̄ purcū vitii, i imo manēs, teste Ber.

ep. 125. & B. Ant. 2. p. tit. 3. c. 5. monē di, nedum loqui se putant per libertatem rectitudinis per impatientiam elationis loquantur, & quæ non debent, vel magis quam debent, sub specie libertatis increpent. Vtiliter vero elati vincuntur, si eorum correptionibus quædam laudum fomenta miscantur, vel memorando bona; si quæ in eis sunt, vel quæ poterant esse si non sunt, & tunc cum placabiles eorum laudibus auditis sunt, eorū vitia sunt refecanda, illis etiam suadendo eorum profectum magis alijs quam sibi profuturum, facile enim elatio ad bonum flebitur, si & alijs eius inflexio prodesse credatur, vt fecit Moses cum Obab. num. 10.

Aliter pertinaces, aliter inconstantes, pertinaces, q̄ plus de se, quā sunt, sentiunt, ideo alienis consilijs non acquiescunt, quia meliores esse alijs se putant, contra ap. Rom. 12. nolite esse prudentes apud vosmetipsos, & cum pertinacia ex superbia oriarur, monendi vt cognoscant elationem suæ cogitationis, & se vincant, ne dum foris superari despiciunt, intus à superbia ligentur, & aspiciant exemplū Christi, d. non veni facere voluntatē meam, sed eius qui misit me patris. Contra inconstantes, q̄ dum se despicientes negligunt, leuitate cogitationum à suo iudicio per temporum momenta fleantur, & si id q̄ sunt attendent, sic varij non essent. Eph. 4. nō circumferamur omni vento doctrinæ, & q̄ sapientibus contrarij sunt, quorū cor semper est sibi simile Prou. 15. Et cum inconstantia ex leuitate generetur, monendi vt mentem gravitate roborent, aliter leuitas cogitationum nunquam auferetur.

Aliter gula dediti, aliter abstinētes, illi enim superfluitatem locutionis, leuitatem operum, & luxuriam incurrunt, Luc. 16. Ex. 32. Gen. 3. proinde gulam fugiant, vt illorum seminarium; Contra vero abstinētes sepe impatientia, sepe superbia ligantur. 2. Petr. 1. Rom. 14. Luc. 18. ideo

monendi, ne dum carnem macerant ad impatientiam fleantur, nulla .n. esset virtus si dum caro vincitur, ira spiritus superetur, Ef. 58. ecce ad lites ieiunatis, & ne ex impatientia tumescant; & q̄ ex abstinētia superest pauperibus largiantur. Ef. 58. Ioel. 1. Zach. 7. quia non Deo sed sibi ieiunat, qui ea quæ ventri ad tempus detrahit, pauperibus non tribuit; sed ventri iterum danda seruat, & q̄ escæ p se non inquit nāt, sed quæ de corde exeūt cogitationes prauæ. Mar. 7. & transgressio pcepti.

Aliter qui sua misericorditer tribuunt, aliter quia aliena rapere contendunt, primi ne cogitatione tumida super eos quibus terrena largiunt, se extollant, Deus .n. vult alios esse qui tribuant, alios qui accipiant, & se bonorum æconomos cogitent, vnde tanto humiliter ea præbeant, quanto ea cogitant esse aliena, & ideo cum cogitant se esse, ex illis qui accipiunt à Deo, non humore sed timore corripiantur, vnde timere debent, ne commissa indigne dispensent, ne quædam quibus nulla, ne nulla quibus quædam, ne multa quibus pauca, ne pauca quibus multa, præbeant, ne præcipites q̄ dant inutiliter spargant, ne tarditione petentes crucient, ne gratiam ex datione vellaudem expectent, nec animus plus debito hilarescat, ne quicquam sibi post alijs data tribuant, & quod bene egerint perdant. 1. Petr. 4. Luc. 17. 2. Cor. 9. Contra alij admonendi quantum Deo displiceant, Abac. 2. Veh ei qui multiplicat non sua. Ef. 5. veh qui coniungitis domum ad domum. Ecc. 5. auarus non implebitur pecunia, Prou. 18. qui festinat ditari nō erit innocens. Matth. 16. Quid prodest homini, si mundum lucretur; & animam perdat, nil enim prodest homini si totū q̄ extra se est congregat & id q̄ ipse est, damnat, vnde cogitēt quam fugitiua sit præsens vita, & quā multi qui ditari voluerunt quæsitis vti non potuerunt.

Aliter qui nec aliena appetunt, nec sua largiuntur, aliter qui ea quæ ha-

bent

bent tribuunt, & aliena rapiunt primi quod norint, q̄ ea quæ habēt è terra sunt quæ cūctis communis est, ideo alimenta etiam cūctis communiter fert, frustra ergo se innocentes putant qui commune Dei bonum, sibi tantū vindicant, & accepta non dantes in proximorum nece grassantur, cum .n. egenis alimenta tribuuntur sua illis redduntur, non propria dantur, & iustitiæ potius opus quam miæ impletur, Pl. 111. Matth. 6. Prou. 21. videāt quod ficulnea, quæ fructum non habuit euulsa est, cum terram sine fructu occuparet, si tenax terram inutiliter occupat, cum id quo multis prodesse potest inutiliter seruat, & quod ingrati sunt Deo qui omnia ei tribuit & nullam misericordię hostiam eis tribuunt; Pl. 48. Luc. 3. Alij contra, ne dū boni volūt videri boni specie deteriores fiant, hi .n. sua non dantes discrete, in inopia positi murrant impatientia, & auari fiant ex liberalitatis virtute, occasio ergo rapiendi subtrahitur, si sua bene dispensentur, & quod misericordię opus per rapinam, & iniustitiam non confundant, miæ enim illa non est, si eius causa peccatur. Ef. 6. Odio habeo rapinam in holocausto, & Prou. 2. hostiæ impiorum abominabiles, cum & sepe egenis auferant q̄ Deo largiuntur, contra Sap. Eccle. 34. qui immolat sacrificium de substantia pauperis, quasi qui victimat filium in conspectu patris.

Aliter discordes, aliter pacati, discordes quod quantumuis virtutibus polleant, spirituales fieri non possunt, si per concordiam proximis non vniuntur, fructus .n. spiritus est gaudiū, charitas, pax. Gal. 5. 1. Cor. 3. Eph. 4. cum vero ob virtutem discordant, vt abstinēntiam quæ in alijs est, videant q̄ concordia ab abstinēntia non separatur. Pl. 150. Matth. 9. Iac. 3. & q̄ dū discordiam fouent, nullum bonū opus eorum Deo placet. 5. Matth. Si offers munus &c. considerent aues volando socialiter se non deserunt, & animalia gregatim pascuntur, & quod tur-

pe est ab irrationali creatura, rationalem concordiam doceri, contra pacati, ne dum plus iusto pacem amant, ad æternam ire nō possunt, vt quo magis delectant præsentia, minus amantur æterna, vnde caueant ne ob pacē redarguere negligant malos hominū mores, & ijs consentiendo ab autore pacis se disungant, dum humana foris iurgia timent, Pl. 138. perfecto odio oderam illos, quod scilicet ad vitia non naturam, Matth. 10. Monēdi etiam dum foris pacem custodiunt, intus eam & veram habeant.

Aliter seminantes iurgia, aliter pacifici, primi nam demonem imitantur. Matth. 13. inimicus homo hoc fecit. Prou. 19. qui vero per discordiam à viriditate dilectionis separatur arefiunt, & in vno malo cūctas virtutes eradicant, quia extinguunt charitatē, quæ virtutum omnium est mater, cum Deo dilectione, nil sit gratius, cōtra diabolo, nil extinctione charitatis delectabilius existat. Contra pacifici, ne cum peruersis pacem iungant cum illis male agendo, quia quo plures sibi in malitia cōgruunt, eo peiores in malo fiunt, & bonos deterius deprimunt, quos vnanimiter persequuntur, monendi ergo vt prauorum mentibus prius internæ amorem pacis infundant, vt eis post externa pax possit prodesse, si vero prauis tales sint vt non possint nocere bonis etiam si cupiant, cum his pax terrena debet coniungi, vt qui cōtra dilectionē Dei ex sua malitia peccant, saltem ex proximi amore mansuescant, & quasi è vicino ad melius transeant, à pace scilicet proximi ad pacem Dei.

Aliter admonendi, qui sacræ legis verba non recte intelligunt; aliter qui recte intelligunt, sed ea humiliter nō loquantur, primi q̄ salubre porum vini in poculum veneni sibi vertunt, & medicinali ferro se feriunt, & q̄ Scriptura sacra in præsentia vita quasi lucerna est posita, cuius verba dum non recte intelligunt de lumine tenebre scunt, qui prauè nō intelligerent, nisi

eos.

eos prius superbia inflaret, quia dum se sapientes putant, alios sequi ad melius intellecta despiciunt, & vtriusque apud ignaros sapientes putentur, student ab alijs recte intellecta destruere, & sua peruersa roborare. Am. 1. vnde ut doceatur bene intelligere, monendi prius ut inanem gloriam fugiant, ne dum radix elationis non abscindit rami prauæ assertionis arescant, & ne legem Dei quæ data est ut sacrificia Satanæ prohibeat, in sacrificium Satanæ vertant. Os. 2. Contra secundi monendi ut in diuinis sermonibus, antequam alijs eos proferat, se ipsos requirant, ne in sequentes aliorum facta, se deserant, & cum recta de scriptura intelligit hoc solum quod contra elatos ipsa dicit non intelligant, imperitus est. n. medicus qui alteri medetur, & vulnus quod patitur nescit, ideo à virtute dicendi, viuendi qualitate non discordent, 1. Petr. 4. Prou. 16. abominatio est Deo omnis arrogans.

Aliter qui cum possint digne prædicare, ob nimiam humilitatem timent, aliter qui à prædicatione ob ætatem, vel imperfectionem prohibentur, & tamè præcipitatio impellit, primi ut videant quantum peccarent, si indigentibus proximis quas habent pecunias absconderet, sic dum peccantibus fratribus verbum prædicationis abscondunt, morientibus mentibus vitæ remedia abscondunt, Eccl. 20. Sapientia abscondita, & thesaurus inuisus quæ utilitas in vtriusque & Prou. 11. & dum cogitant vulnera mentium, ea iustitia verborum curare negligunt, contra ap. Act. 20. & Ef. 6. vch mihi quia tacui, vnde qui quantum sufficit increpare vitia recusat, Dei non est. Ex. 32. Contra alij, quod pulli auium si ante alas completas in altum volant, in imamerguntur, & si structuras recentibus non solidatis pondus superponitur non habitatio, sed ruina ædificatur, vnde Dominus prædicatoribus, d. sedete in ciuitate quoadusque; induamini virtute ex alto, & Eccl. 32. Adolescens loquere in causa tua vix, & Iesus Do-

minus anno 12. Sapientia Dei, in templo interrogauit non docuit Luc. 2.

Aliter qui in eo quod temporaliter appetunt prosperantur, aliter qui ea quæ mundi sunt concupiscunt, sed aduersitatis labore fatigantur; primi, ne dum omnia ad votum contingunt, querere dantem negligant, si in datis animum figunt, ne peregrinationem propriam diligant, monendi ergo quæ in mundo sunt calamitatis solatia non præmia retributionis esse, & fauores mundi mentem erigere, ne eis exorta delectatione homo se dedat, qui. n. prosperitatem, melioris vitæ amore non reprimat, fauorem vitæ transeuntis in mortis perpetuæ occasione vertit, Prou. 1. 1. Cor. 3. sinistra enim est prosperitas, dextra beatitudo Dei. Cant. 2. Prou. 3. & quod prosperitas præsens quandoque datur, ut ad meliorem vitam prouocet, quæque; ut in æternum plenius daret, Pl. 71. 140. occasionaliter contra alij monendi quæta Deus super eos gratia vigilet, quos in sua desideria non relaxat, ægro. n. de quo medicus desperat, cuncta concedit quæ cupit, qui vero sanari posse creditur, à multis quæ appetit prohibetur, & pueris nummi subtrahuntur quibus tota hæreditas seruat, vnde est quod confidunt de æterna hæreditate qui aduersitatibus humiliantur, cum contra sepe etiam iustos potentia in culpa comprehendat, quod in aduersitate non contingit. vt in Dauid patet, 1. Reg. 14. 2. Reg. 11. & quod Salomon in prosperitate sapientiam amisit. 3. Reg. 11.

Aliter coniugati, aliter soluti, coniugati, ut dum quisque; coniugi placere studet faciendo erga eum quod debet, conditori non displiceat, sic quæ sunt mundi agant, ut quæ Dei sunt appetere non omittant, sic de bonis presentibus gaudeant, vt tamen sollicita intentione mala æterna timeant, sic de malis his lugeant, vt tamen consolatio ne integra spes in bonis perentibus figant, vt presentia in transitu, æterna in mansione sciant, nec malis mundi frangantur, cum spe celestium roborentur,

rentur, 1. Cor. 7. qui habent uxores tamquam non habentes sint, præterit. n. figura huius mundi, monendi etiam, ut quæ sibi inuicem displicent, patienter tolerant, & exhortantes inuicem saluent Gal. 5. inuicem portate onera vestra, & sic adimplebitis legem Christi; & quod considerent quæ à se portentur mala, sic. n. alterius defectus leuius portabunt, & vir uxorem ut fragile vas leuiter portet, monendi etiam quod causa prolis sunt coniuncti, vnde si ex concupiscentia coniunguntur, non extra abeunt, coniugij tamen iura transcendunt, vnde sepe habeat quod pulchram copulam speciem mixtis voluptatibus fundant 1. Cor. 7. & quod vnus alteri debitum reddat, nisi ex consensu ad tempus ad vacandum orationi ibid. Contra soluti, ut celestibus præceptis rectius seruiant, quo ad curam mundi iugum copulæ carnalis non inclinatur, ne si id negligant grauius penas sustineant; & ne feminis vacatibus misceantur quod sine peccato esse non potest. 1. Cor. 6. & Heb. 13. & si tentationes cum difficultate salutis portant, coniugij portum petant, cum melius sit nubere quam vri, 1. Cor. 7. si tamen meliora non vouerunt. Luc. 9.

Aliter peccatorum carnis conscij, aliter ignari, primi ut mare saltem post naufragium timeant, & perditionis suæ pericula cognita timeant, ne qui pie post mala commissa seruati sunt, illa improbe repetendo moriantur, & si integra naturæ bona accepta seruare noluerunt, saltem scissa resarciant, & videant quæ multi caste viuunt, & alios ab errore conuertant, ideo præterita commissa considerent, & imminetia deuotent Ezech. 13. & quanta pietate Deus recipiat post delicta ad se redeuntes, Hier. 3. Tu autem fornicata es cum amatoribus multis, tamen reuertere ad me; dicit Dominus, ut cognoscatur si redeuntibus tam pie parcitur, quanta improbitate post illud peccetur. Ef. 50. vnde ad cor est redeundum, & penitentiam, & conuersionem. Contra castimonendi, ut eo sollicitius casum timeant

quo altius stant, & quo quis altiori loco est situs crebrioribus sagittis expositus est insidiatoris, qui tanto ardentius solet erigi, quanto robustius se videt vinci, & per castra infirmæ carnis contra se pugnari, monendi ut præmia suspiciant, ut sic labores tentationum calcent, nam si attenditur felicitas quæ in transitu attingitur leue sit quod transeundo laboratur. Ef. 16. monendi etiam quod virginitas potior est coniugio, se tamen supra illos non extollant, ne fructum boni operis amittant, monendi quod sepe actione secularium vitam continentium confunditur, si iuxta ordinem proprium corda non excitantur, cum sepe gratior Deo sit vita amore ardens post culpam, quam innocentia securitate torpens, Luc. 7. gaudium erit in celo super vno peccatore penitentiam agente, moneantur ut supra alios se non extollant, cum bona quæ in eis sunt ignorent, in examine. n. recti iudicis mutat merita, ordinum qualitas actionum.

Aliter qui peccata deplorant operum, aliter qui cogitationum, primi ut mala acta perfectio dolore diluant, ne minus soluât fletibus satisfactionis, quam est in debito operis. Pl. 97. moneantur, ut commissa ante oculos reducant, & ita viuendo agant, ut à districto iudice videri non debeant, Pl. 50. auerte oculos tuos à peccatis meis; & singula admissa considerent, & dum per quodlibet, errores suos flet, se ac totos lacrimis mudent, singulis quibusque; peccatis dispartitas lacrimas dando. Thr. 3. sic tamen ut de misericordia quam postulant præsumant, ne immoderata afflictione intereant, ante. n. eorum oculos Deus pie peccata flenda, non poneret, si eos per se ferire vellet, quos. n. præuenit miserando à suo iudicio abscondere voluit. Pl. 94. præueniamus faciem Domini in confessione. 1. Cor. 11. quod figuratur Gen. 34. Contra alij flentes peccata cogitationum monendi, ut considerent vtrum cogitatione tantum etiam delectatione peccarint, vel consensu, quia sepe cor tentatum carne de-

lectetur, & tamen ei nequicia ratione renitur, quandoq; vero sic mens tēratione absorbetur, vt nō renitatur, sed deliberat id in quo delectatur, & si facultas adesset, mox rei effectui interiora vota cōsummeret, quōd si coram Deo consideratur, non est culpa cogitationis, sed operis, quia licet rerum tarditas foris peccatum distulit, intus tamē voluntas consensionis opere impleuit, peccatur. n. suggestionis, delectatione, consensu, primum per hostem, secundum per carnem, tertium per spiritū agitur, monendi ergo vt qui per cogitationes peccarunt, genus peccati considerent, & iuxta illius mensuram lacrimas fundant, ne si cogitata minus cruciant, vsq; ad opus perducant, citius .n. peccatum cogitationis soluitur, quōd opere non est impletum, Ps. 31. pronuntiabo aduersus me iniustitias meas Domine, & tu remisisti impietatem peccati mei.

Aliter qui admissa plangunt, & tamē non deserunt, aliter qui deserunt, & tñ non plangunt, primi quōd inaniter flēdo mundant quōd viuendo nequiter inquinant, Prou. 26. canis reuersus ad vomitum, & sus ad suum volutabrum. 2. Petr. 2. & is pēnam grauiorem mereatur, qui ipsam quam flēdo potuit impetrare veniam contemnit, & quasi inluta aqua se voluit, qui flētibz suis munditiam subtrahit. Es. 1. monendi ante Deum non secus esse ac qui corā hominibus magna submissione eis blādiuntur, & recedentes inimicitias, & damna, quæ possunt inferunt Iac. 4. cōtra alij, ne putēt culpas iam relaxatas, quas licet agendo non multiplicent, flētibz tamen non lauant, vt nec qui con tumelias irrogauit, si tacuit satisfecit, nec debitor est absolutus qui noua non contrahit debita, si vetera non soluat, Deus. n. cruciatibus nostris non patitur, sed peccatorum morbis medicinis contrarijs medetur, vt qui voluptatibus recessimus, flētibz amaricati redeamus, & qui illicita cōmissimus etiā à licitis abstinendo surgamus, Ps. 50. 1. Cor. 6. Act. 2.

Aliter qui illicita, quæ faciunt laudant etiam, aliter qui ea accusant nec tamē vitant, primi quōd sepe plus ore quam opere peccarunt, opere. n. per se solos peccant, ore per tot quot audientes iniqua laudantes docent; monendi ergo si mala eradicare dissimulant, saltem seminare timeant, & priuata eis perditio sufficiat, & si mali esse non timeant, formidēt tamē videri quōd sūt, alias in eo quōd licitum falso putat sepius mergitur. Es. 3. peccatum suum sicut Sodoma prædicauerunt. & Gen. 18. Contra alij, vt videant quid in Dei iudicio dicturi sint, qui de peccatis suis seipis etiā iudicibus nō excusantur, & sunt velut præcones sui, & quo melius vident, eo deterius pereunt, cum malum agnoscant nec relinquāt, & inde grauioribus se pēnis subiiciāt, Luc. 12. Ps. 54.

Aliter qui repentina concupiscentia superantur, aliter qui in culpa ex consilio ligantur, primi vt se in bello positos videant, & scuto timoris tegant quōd cor præuidere non potest, vt iacula inimici timeant occulta, & in continua pugna, intra mētis castra se muniant, si .n. à circumspēctione cor destituitur vulneribus aperitur, hostis. n. eo liberius peccus percutit, quo à prouidentia lorica eum nudum deprehēdit, discant non curare nimis terrena, quia dum ea nimis diligunt quibus iaculis feriantur, ignorant Prou. 23. traxerunt me & ego non sensi, & quasi clauum gubernator amittit, quando mēs ad regendam nauem corporis studiū sollicitudinis perdit. Contra alij, quōd dum mala ex consilio agunt districtius contra se iudicium accendant, & tanto durior sententia eos ferit, quanto arctius in culpa deliberatio eos ligat, & tardius peccatum soluitur, quōd per consiliū solidatur, nā nisi mens æterna despiceret, in culpa ex consilio iudicio non perirer, & cōuersionem differunt, & sepe in desperationē incidūt, & spē amittunt Hier. 4. 12. cum Deus non tam praua facta quam studia prauitatis insequatur, & hi in cathedra pestilent-

tias

sentia sedeant, cum ex deliberatione peccant. Ps. 1. & hmoi sunt, qui nec fragilitate, nec ignorantia præuerti, sed ex malitia peccant, qui tanto grauius sunt feriendi, quo prauorum non focij sed principes sunt.

Aliter, qui licet minima, sepe tamē illicita faciunt, aliter qui se à paruis custodiunt, quandoq; tamē grauioribus demerguntur, primi vt considerent nō qualia, sed quanta committant, q̄ debet formidare dum numerant, cum altos gurgites fluminum paruæ, sed innumera guttæ pluuiarum repleant, & id agit sentina latenter excrecens q̄ patenter procella sauiens, & minuta sūt scabiei vulnera, & tamen cum multum crescant, vt graue vulnus affligunt. Eccl. 16. qui modica spernit paulatim decidit, qui non flet, & vitat parua, à statu iustitia, nō repente, sed partibus totus cadit. moneantur sepe in parua culpa quam maiori deterius peccari, quia si culpa cognoscitur citius curat, minor vero dum vt nulla creditur, eo peius quo & securius in vsu retinetur, vnde sepe fit, vt mens assueta malis leuius, nec graua timeat, quo in minimis non timet peccare. Contra alij, q̄ se considerēt, quōd dum de custoditis extolluntur ad committenda grauiora cor elatione deuorant, ideo caueāt, ne dum se stare extrinsecus putant, ibi intus cadant, & elatio fiat via ad culpā maiorem, qui .n. suis viribus tribuunt custodiam boni minimi, iuste derelicti culpis grauioribus obruuntur, & cadēdo discunt non fuisse proprium quōd steterunt, & sic cor non tumescat, & cōsiderent quōd in grauibz culpis alte se immergunt, & tamen sepe in paruis quæ custodiunt peius peccant, quia & in illis iniqua agunt, & per ista se hominibus quōd iniqui sūt tegunt, contra Dominum. Matth. 23. liquantes camelum, camelum autem glutientes.

Aliter qui bona non inchoāt, aliter qui inchoata non cōsumant, primis ostēdēda sunt quam sint vana quæ diligūt, & tunc intimandum quam sint vtilia q̄ prætermittunt, & prius esse fugienda q̄

amant, vt sine difficultate cognoscant esse amanda quæ fugiunt, tunc .n. pleno voto discunt vera bona querere, cum certo iudicio deprehendunt se falsa tenuisse, videant ergo bona presentia à delectatione cito transitura, & tñ eorum causa in vltione sine transitu permanuros, quia nunc quod libet inuitis subtrahitur, & tunc q̄ dolet inuitis in supplicium reseruatur; Vnde ijs rebus terreantur quibus noxie delectantur, vt mens præcipitium videns, gressum reuocet, & timens quōd amaue rat, discat diligere q̄ contemnebat, Hier. 1. Act. 1. prius .f. euertendo malū, & tum bonum apprehendendo, vt Act. 9. habetur de Paulo. Contra alij monēdi, quōd dum proposita non perficiūt, etiam cepta conuellunt, quia si quōd videtur gerendum non crescit, etiam quōd fuerat bene gestum decrescit, mens enim ad instar nauis cum semper in motu hic sit, ad ima relabitur nisi ad summa conetur. Prou. 18. Apoc. 2. & melius fuisset bonam viam non arripere quam post tergum vertere, nisi .n. terga verterent, erga cēptum studium nullo torpore languerent. 2. Petr. 2. melius est non agnoscere viam iustitiæ, quam post agnitionem retrorsum conuerti, & Apoc. 3.

Aliter qui mala occulte agunt, & bona publice, aliter qui bona quæ faciūt abscondunt, & tamen quibusdam factis publice de se mala opinari permittūt, primi vt pensent humana iudicia, quāta velocitate euolant, diuina quam immobilia sint, ideo in fine rerum mentē figant, cum laudis attestatio prætereat, & diuina sententia, quæ occulta penetrat, ad retributionem perpetuam cōualefcit, & videant quōd sine teste est bonum q̄ faciunt, cum illis non prodest, & non sine æterno teste quōd latenter agūt, qui & sepulchra dealbata dicunt, Math. 23. Monendi ergo vt bona agāt, sed vt meritū melius, quam humanam aspiciant; ne cum laus transitoria pro bono opere queritur, res digna æterna retributione vili pretio vendatur; .f. laudis humanæ, de quo Matth. 6. 2

K 2 men-

mendico vobis receperunt mercedem suam, & dum mala occulte agunt, bona publice, ostendunt sequenda quæ fugiunt, alijs viuunt, & sibi moriuntur. Contra alij, ne dum recte viuunt, in se alios per exemplum malæ existimationis occidant, & ne minus alios quam se diligant, & in bono vino venenum fundant, qui. n. iam elationem calcant bona aperte agere debent, ne ædificatio ni fraudem faciant, Matth. 5. videant opera vestra bona, bona. n. occultanda sunt, vt laudem fugiamus, aperienda vero vt laus Dei augeatur, Matth. 9. cū vero praua æstimatio à proximis non regitur, cūctis per exemplū culpa propinatur, abstinendum. n. non solum à malo, sed etiam ab eius specie ob fratris charitatem, 1. Cor. 8.

Aliter monendi qui cōtrarijs vitijs opprimuntur, aliter qui non contrarijs, primi vt sic lēgitia frenetur, quæ ex cōspersione est, vt non crescat tristitia, quæ venit ex tempore, sic reprimatur subita formido, vt non crescat nutrita præcipitatio, vnde & languori est obuiandum, & succurrendum debilitati, & vitio vni sic medēdum, vt alteri etiā obuiam fiat. Contra alij monendi, vt supra est dictum. Attēdat etiam rector ne vitium se virtutem mentiatur, sepe. n. auaritia, sub parsimonia regitur, & effusio sub largitate, & inordinata remissio sub pietate, & effrenata ira sub spirituali zelo, præcipitata actio sub velocitate, tarditas sub grauitate cōsillii, vnde rector diligenter virtutes, ac vitia intueatur, & discernat, vt d. Greg. p. 2. c. 9. & p. 3. c. 3.

Moneat etiam eps, & pastor quemlibet ea quæ ad officium suum spectāt, & vt in illis potest peccare, iuxta tradita hoc tr. de statibus, & peccantibus remedia adhibeat, quæ traduntur infra in Sacramento Pœnitentiæ, ad si. ac ad virtutes sibi subditos amplectendas hortetur, & impellat, sumendo ad id loca ex traditis supra de virtutibus, & vitiis, & ex D. Ambro. libris de officijs, & Grego. in Moralibus, & Dialogis, & alijs Sanctis viris.

Hæc vero præstet tum prædicando, à quo munere non desistat, iuxta decr. conc. Trid. sess. 5. c. 2. & sess. 24. c. 4. & etiam frequentius, cum verbum Dei ad animas conuertendas magnam vim habeat, iuxta tradita supra in tr. de sacra scriptura, in sententijs. Vnde præcipitur Mosi vt tintinabulis ambiatur sacerdos dū ingreditur, & egreditur sanctuarium in conspectu Domini, & non moriatur. Ex. 28. vt sine prædicatione diuina non celebret, vnde & ei dicitur. Es. 58. clama ne cesses, vt late probat, D. Greg. in past. 2. p. c. 4. & habetur in c. sit rector. 46. dist. etiam si ob malitiam plebis nō proficiat vt d. gl. in c. scimus. ibid. cum & eps quotidie se mentē facere debeat, & doctrinam spargere vt d. Chris. lib. 6. de sacerdotio post principium vitiaque euclendo antequam radices figant, vt ibid. & sic corrigendo ne leui pœna correpti, peiores fiant, de salute etiam peccantium nunquam desperando, vt d. de sacerdotio. libr. 2. & omnibus ætatibus accommodando, vt d. Amb. 1. Tim. 4. seniores vt patres, iuniores vt fratres corrigendo, vt ibid. Tum etiam priuatim monendo, & corrigēdo, in quo munere etiam eorum opera vtatur, qui peccantes ob autoritatem, vel amicitiam, ad bonū conuerti valent. Quibus recte peractis pastor ad seipsum redeat, vt d. Greg. in past. p. 4. & opere implere studeat, quod ore alios docuit, in omnibus suis dictis actibus, vel cogitatis nil suum quærens, sed tantum Dei honorem, vel proximorum, vel vtrumq; vt d. Bern. in serm. omnium sanctorū, & in ep. memento voci tuæ, honorans ministerium suum, non cultu vestium, non fastu equorum, non amplis ædificijs, sed moribus ornatis, spiritualibus, ac bonis operibus, quibus in Deo factis, expectetur, & speretur æterna retributio à Deo, vt ibid. in incessu, statu, habitu, & omnibus motis nil faciēdo, quod cuiusq; offēdat aspectū, sed vt eius decet sanctitatem. c. licet. d. 45. cap. ponderet. 50. dist. vt Deo optimo maximo dante, ad vitam æternam,

vna

vna cum Gregor. sibi credito perueniat.

De Translatione, & Renuntiatione Episcoporum. Cap. VIII.

*Episcopatus quot modis amittatur.
num. 1.*

Episcopus qualiter peccare possit in exercitio eius officij. num. 2.

I
Episcopus
quot
modis
amittatur.

MITTITUR episcopatus morte, depositione, translatione, & renuntiatione, morte, nam mors omnia soluit. §. de incept. auth. de nupt.

Depositio quæ à solo Papa fieri potest, ex conc. Trid. sess. 13. c. 6. & sess. 24. c. 5. & dictum est tr. de Papa. Translatione quæ similiter fieri debet auctoritate Papæ, vt dictum est supra tr. de transl. episcoporum. Renuntiatione quæ pariter papæ auctoritate fieri tñ potest ob votū perpetuum quod facit episcopus, & matrimonium spirituale, cum ecclesia in perpetuum, in quo solus papa dispensat. vt d. D. Thom. 2. 2. q. 155. ar. 4. & habetur in c. nisi cum pridem, de renuntiatione, in cuius signum annulum gestat, quem nunquam dimittere debet, qui tamen resignare nō potest, nisi ob causas ibi enumeratas. s. ob infirmitatem ignorantiam, crimen q; impedit officij executionem etiā acta pœnitentia malitiæ plebis, & huiusmodi de quibus ibi, & dictum est supra tr. de renuntiatione. Notandum vero cum quis renuntiat episcopatum, cui præest illius tñ administrationem, nō ordinem, vel dignitatem renuntiat, vn de exercere adhuc potest ea quæ sunt ordinis episcopalis, si ab epō loci inuitatus fuerit. c. 1. vbi Abb. de ord. ab ep. qui tamen, vt supra, non potest sine papæ licentia, episcopatum resignare, vel simpliciter id faciat, vel ad alium episcopatum transeundo, vel etiam ad alteram religionem, c. 2. de transl. ep. vbi

Abb. quæ tamen episcoporum vita cū maximos fructus ecclesiæ ferat, remere non est deferenda. d. c. nisi vbi inn. & Abb. sot. de iust. & iur. lib. 10. q. 2. artic. vlt. nisi ex causis supra relatis, vel si in mortis periculo sit cōstitutus, si in loco ille perseueret. c. 1. c. ad supplicationem, de renunt. vel si ob maiorem utilitatem papæ videatur ad aliam ecclesiam eum esse transferendū, qui sine causa non debet trāsferre inuitū, & vbi subest causa citra episcopi culpā, equum est, vt cum alio episcopatu remuneretur Abb. in ca. constitutus, de relig. dom. causam vero depositionis episcopi, non pauciores præter archiepiscopū 12. episcopis cognoscant, qui si cōcordes sint papa diffinit, quod procedit, etiam cum agitur de adimendo episcopatu ei qui est consecratus Abb. & Fel. in c. non potest de re iud. cum solus papa possit alicui episcopatū auferre. gl. in c. 1. de renunt. in 6. Abb. in ca. excommunicamus. i. de hæret. Si vero non est consecratus, à 6. episcopis causa ipsius cognosci potest, ca. illud vbi gl. dist. 23. & si non accusatione, sed exceptione, contra episcopum agatur, minor episcoporum numerus sufficiet. gl. in d. c. illud, & si in prouincia non sint tot episcopi, potuerunt vicini vocari, gl. in c. fi. 3. q. 8. ex conc. vero Trid. sess. 24. c. 5. solus papa potest cognoscere, & terminare causas criminales contra episcopum, & vbi est necessitas vt extra curiam committantur nulli committuntur, nisi archiepiscopis vel episcopis à papa eligendis, qui tantum processum conficiant, & ad papam trās mittant, minores tñ causæ in concilio prouinciali terminari possunt, de mandato tñ speciali papæ alius poterit episcopum deponere. Abb. in c. non potest, de re iud. legatus etiam alijs episcopis accedentibus, & episcopos à gratia papæ lapsus, per hæresim excommunicationem, vel simoniam, lata sententia condemnatoria, à suis est vitandus. Abb. in c. veniens de præscr. in cōdemnando tamen episcopo, oportet q; omnes consentiāt, spec. de accus. §. 4. ver. sed nunquid, & per adeptionem

secun-

secundū episcopatus, primo priuatur c. ambitiosa, de præb. in extr. cōm. Vbi vero episcopus ob infirmitatem, vel senium ecclesie inferuire nō pōt, coadiutor est dandus cū moderata portione fructuum, de consilio capituli, & papæ assensu. c. 1. de cler. ægrot. in 6. & potest etiam capitulum dementi dare coadiutorem, qui si in hoc vel alijs casibus, de quibus supra, accipere eum recuset, res papæ est notificanda, qui tamen coadiutor teneat administrationis capitulo, & prælato sano effecto ac successori rōnem reddere. d. c. vn. eo. in 6. Coadiutor vero cum futura successione episcopo à papa solo, & cum causæ cognitione dari potest, qui & qualitates habere debet, quæ in episcopo ex concilij dispositione requiruntur, vt supra est dictum. sess. 25. c. 7.

Episcopus qualiter i exercitio sui officij peccare possit.

2 Ex prædictis colligi potest, episcopū peccare posse, si episcopatum ambiat; vel concupierit, & eo magis si precibus vel obsequio illum sit consecutus, vt not. in c. tuæ. de æt. & qual.

Secundo si non viuatur decet iuxta tradita supra cap. de officio episcopi, sicut tamen vt non omnia ibi tradita intelligantur de præcepto ab episcopo esse seruanda, sed ea tantum quæ illi cū alijs communia sunt præcepta, vel vbi speciali iure, vel canone, aliquid ei prohibetur, vel præcipitur sub præcepto, de verbis præcepta denotantibus, non autem si ponantur ex consilio.

Tertio si abutatur potestate, sibi concessa, iuxta tradita supra cap. de potestate episcopi.

Quarto si non resideat iuxta dicta, cap. de residentia.

Quinto si non visitet, modo quo supra est dictum cap. de visit.

Sexto si non corrigat errores, & negligens sit in cura animarum, iuxta dicta supra cap. de regimine episcopali, cap. irrefragabili de off. ord. si ordines vel beneficia, indignis conferat, vel huiusmodi, de quibus c. de visitatione, vbi actum est qualiter episcopus fit visitandus ab Apostolico visitatore, & de eo inquirendum, qui tamen epi-

scopus in correctione, sacerdotum præsertim vt debet moderatione, in visitatione, & alibi, vt cum aliquem eorū in peccato existentem cognouit, prius eum secreto moneat vt corrigi velit, cum sit pastor non percussor, & emendatio ab eo sit requirenda non infamia subditorum, sess. 13. cap. 1. sess. 25. c. 17. c. omnes 3. q. 1. cap. sacerdotes. 6. q. 1. maxime peccata carnis velando quantum potest, si emendatio speretur, vt d. pau. de visit. 1. p. q. 1. n. 50. nisi peccatum eorum afferat scandalū, si nō corrigatur iudicialiter, & sint incorrigibiles, vel sit cōtra bonum fidei, vel in eo procedatur per viam accusationis legitime, sic n. iudicialiter sunt corrigendi, alias sufficit secreta monitio, vbi emendatio speratur, vt ibi. d. pau. cum & prælatus subditorum debeat esse mater, non Dominus, & eius correctio paterna non tyrannica. vt d. Bern. serm. 23. super Cant. & verbum dulce multiplicet amicos, & mitiget inimicos. Eccl. 2. & tradit Bracar. de morib. prælat. c. 2. verbis dulcibus semper vtendo, nisi necessitas disciplinæ urgeat. vt ibi. d.

Si contulit beneficia, retentis sibi fructibus, vel aliqua eorum parte. c. vt non frum. vt eccl. benef.

Si bona ecclesiarū vacantū sibi vsurpauit, nec ea expendit in utilitatem ecclesie, vel reseruauit successoribus, vt tenetur, qui etiam ad restitutionē tenetur. ca. quia sepe. de el. in 6.

Si vltra morem antiquum, vel quod iure debetur, & à sacerdotibus, & clericis suæ diocesis, aliquid exegit eos grauando. c. eos, cap. quia, & sequenti. 10. q. 3. c. cognouimus. 11. q. 3.

Si ordinauit alienum scienter, vel affectata ignorantia, sine licentia ipsius episcopi, vel eius superioris, quia sic per annum est suspensus à collatione ordinum. c. eos, de temp. ord. in 6. & ex bulla Sixti V. incip. sanctum, & salutare ordinans aliquem irregularem, vel aliquo vitio notatum, vel extra tempora statuta, vel sine litteris dimissionis alieni, vel furtiue, vel per saltum,

vel

vel secularis sine sufficienti patrimonio ad ordines sacros, vel ante potestatem legitimam, vel non seruatis interstitijs sine causa rationabili, nisi probabilis facti ignorantia eum excuset, suspensus est à tollatione quorumcunque ordinum, & etiam primæ tonsuræ, & ab executione omnium munerum pontificalium, & interdictus ab ingressu ecclesie, modo quo dicta bulla declarat infra tomo 4. tr. de Sacramento Ordinis.

Si negligit corrigere prauas consuetudines suæ diocesis, vt in vendendo, operando, tripudiando, non confitendo, nec seruando ieiunia, & huiusmodi, si sine scādalo fieri potest. c. sit rector. 43. d. c. cum quisq; 23. q. 4. & idem de hæreticis sortilegis diuinis, c. contra. 26. q. 5. & idem de vsurarijs ac alijs notorijs peccatoribus, c. deniq; d. 4. c. cum quisq; 23. q. 3. c. cum quisq; de imm. eccl.

Si non renouauit per singulos annos Christmā, cum Oleo, & balsamo, vt tenetur c. si quis ex alio, de conf. d. 4. vetustis combustis, & in sacrarium repositis.

Si non coegit etiam celsuris clericos choro addictos, vt ad diuina conuenirent, vt tenentur c. 1. de celebr. miss. c. si quis 92. dist. nisi quos infirmitas, vel vtilitas ecclesie excuset, c. vn. de. de cler. non res. in 6.

Si non iussit denuntiare penas latas à iure contra exigentis gabellas, & onera ab ecclesijs, iuxta c. præsentis, vbi gl. de censibus. Si absque iuris ordine, vel causa cognitione aliquem excommunicauit, vel iniuste grauauit, qui & tenetur ad interesse damnificati. c. sacro. de sent. excommu. cap. 1. eo. in 6. vel pro re parua contra cap. episcopi, ca. nemo. 2. q. 3.

Si neglexit adimplere voluntates defunctorum, maxime in legatis ad pias causas, anno trāsacto, & cum nullus est executor datus, vel hæres id

omittunt. c. si hæres, de testam. auth. hoc amplius, C. de fidei comm.

Si in iuramentis, vel voto sine causa dispensauit, vel ea commutauit contra. c. 1. de voto, vel pro minore quantitate dispensauit cum raptoribus, vel vsurarijs, vt de Imol. in cl. abusioñibus, de penit.

Si exemptos iniuste molestauit. cōtra cl. dudum, de sepult. c. 1. & 2. de excessibus prælat.

Si manifestis vsurarijs concessit donum ad feneratorum, vel eos de terris suis non expulit intra sex menses, c. 1. de vsur. in 6. vel eos non adstrinxit ad vsuras restituendas, & certa quantitate contentus illos ad sepulturam, & ecclesiastica sacramenta, admisit contra. capitu. quamquam de vsur. in 6.

Si absoluit à casibus papæ reseruat, contra. c. cum illorum c. nuper de sent. exc. Nec vacaret etiā, culpa episcopus, si Romæ non haberet aliquem virum peritum, & fidelem, qui ipsius negotia in curia pertractet, & ad eum statim transmittat constitutiones, & decreta quæ à sede apostolica emanant.

Si pauperibus non subuenit iuxta facultates, de his quæ supersunt c. fratrem nostrum. 86. d. c. episcopus. 82. d. c. peruenit. 84. dist. & huiusmodi, de quibus c. præced. & c. de visitatione, & toto hoc tr. quæ tamen mihi non persuadeo aliquem ex episcopis committere, cū in statu perfectionis positi sint, & hodie sanctissime viuant.

Et ex his, ad laudem Dei opt. max. impositus sit finis, huic tractatui de Episcoporum statu, in quo si quid, q. Deus auertat, à catholica veritate absonum inueniatur, id reuoco, & annullo, & pro non dicto haberi volo, & ita protektor, & omnia in eo contenta subijcio censuræ, & correctioni S. Matris ecclesie, à cuius fide, & obedientia nunquam recedere intendo.

F I N I S.

Errata sic corrigenda.

Pagina 3. col. 1. lin. 7. Damasc. Damasc. ibid. lin. 36. presbiteris, presbiterij ibid. lin. 46. Damasc. Damasc. ibid. c. 2. l. 17. sunt (addendum) quod ead. li. qui, quod pag. 4. col. 1. lin. 33. nota annona ne, cura annona vt pag. 5. c. 1. l. 34. conitutus (addendum) & apostolorum pag. 7. col. 2. l. 45. esse & esse pag. 11. c. 1. l. 13. dilectus, dilectus ibid. c. 2. l. 23. ecclesiastica, ecclesiastici eos, ibid. pertinentiam, pertinentia pag. 13. c. 1. lin. 1. vicario suo tamen id potest (delendum) p. 14. c. 1. l. vlt. apostolis, apostolus pag. 15. c. 1. l. 1. vel (delendum) ibid. c. 2. l. 28. inducitur, inducitur p. 15. c. 1. l. 2. tamen, tantum p. 17. c. 2. l. 29. opera, operam pag. 19. l. pen. c. 1. vtitur vtatur pag. 22. c. 1. l. pen. euincendam, euitandam ibid. c. 2. l. 12. oratoris, oratorijs p. 23. c. 1. l. 15. spōsis, ipontum pag. 27. c. 1. l. 47. & ea, & c. p. 28. c. 1. l. 47. solenne, solemnem p. 31. c. 2. l. 18. populū, populo p. 32. c. 1. l. 8. mala, mula, ibid. l. 9. villato, villuto p. 35. c. 1. l. 5. 24. (addendum) d. pag. 36. c. 1. l. 26. subditorum (addendum) tenetur ibid. c. 2. l. vlt. munere (addendum) eque bene p. 37. c. 1. l. 4. dispensari, dispensare ibid. c. 2. l. 4. anni (addendum) vt pag. 41. c. 2. l. 3. potest (delendum) pag. 42. c. 2. l. 27. sufficiat (addendum) ad, ibid. lin. 37. destitetur, destituitur p. 44. c. 2. l. 20. sunt (delendum) p. 45. c. 1. l. 17. vt (addendum) d. p. 47. c. 1. l. pen. 1. (addendum) de p. 49. c. 2. l. 13. subiectum, subiectionem ibid. l. 40. Barb., Bart. p. 50. c. 1. l. 35. per, pro pag. 53. c. 1. l. 31. ecclesie (addendum) à ibid. l. 37. profoluitur, persoluitur, ibid. l. 38. per, pro p. 55. c. 1. l. 23. reitatur, inferatur ibid. l. 42. tuta (addendum) aptetur, ibid. custodiantur, custo diatur p. 56. c. 2. l. 42. longū, latum p. 57. c. 1. l. 10. tæ, ce p. 59. c. 1. l. 14. at, an ibid. l. 32. peruicula, peluicula ibid. l. 33. lectoria, lectorilia p. 60. c. 2. l. 34. citam, etiam ibid. l. vlt. egesta (delendum) p. 62. c. 1. l. 31. secundum, secundo p. 63. c. 1. l. 33. annorū, annos p. 65. c. 2. l. 24. referuat, referuatis ibid. l. vlt. iube etiā, iubeat p. 67. c. 2. l. vlt. reparare, reparatione c. 1. l. 122. seff. (addendum) 7. p. 69. c. 1. l. 18. 19. & capit, & c. p. 70. c. 1. l. 48. virtutis, virtutem p. 71. c. 2. l. 46. sepuente, sequente p. 72. c. 2. l. 5. 6. relationem, ratione p. 73. c. 2. l. 30. vnitatur, vnitur p. 75. c. 1. l. 3. dicta, dicto ibid. c. 2. l. 19. at, an p. 79. c. 2. l. 29. re ducuntur, reducantur p. 92. c. 1. l. 21. dare (addendum) qui ibid. c. 2. l. 8. modis, modus ibid. l. 37. appellatur, appelletur p. 93. c. 1. l. 16. deponetur, deponitur ibid. c. 2. l. pen. vel (delendum) p. 98. c. 1. l. 34. pic pre p. 99. c. 1. l. 2. 1. 2. p. 104. c. 2. l. 9. potest (addendum) ibid. c. 2. l. 44. quinta, septima p. 105. c. 1. l. 10. iuxta (addendum) dicta ibi. c. 2. l. 9. Inu. Iau. p. 106. c. 1. l. 12. operto, aperto p. 107. c. 1. l. 29. qua, quæ p. 108. in culmine, in 10. 108. ibid. c. 1. l. 4. accedendo, raccedant ibid. c. 2. l. 13. significatur, significet p. 109. c. 1. l. 34. risti p. 111. c. 1. l. 40. reuerētor, reuerēter ibi. c. 2. l. 3. benedicta, (addendum) curando p. 111. c. 1. l. 44. quotidie (delendum) ibid. c. 2. l. pen. sacerdotibus, sacerdotes ibid. l. vlt. intere, inter p. 115. c. 2. l. 11. 24. (addendum) & c. 10. seff. 25. p. 116. c. 1. l. 45. Faller, Foller p. 117. c. 1. l. 18. (addendum) sine ea. ibid. l. 22. vicarius, vicario ibid. generalis, generali ibid. c. 2. l. 27. partim, partim, pauperum p. 118. c. 1. l. 37. i tātum, li tantum p. 119. c. 1. l. 11. presentibus, societatis ibid. c. 2. l. 8. nis (addendum) B. V. ibid. lin. 32. superior, subprior ibid. l. 39. æti, etiam p. 120. c. 1. l. 2. constituuntur, constituantur ibid. l. 15. puniū punian. ibid. l. 19. describuntur, describantur ibid. l. 35. eius cuius ibid. lin. 36. & (delendum) ibid. cap. 2. l. 7. Tum (addendum) etiam idem p. 123. c. 2. l. 29. circa, citra p. 134. c. 2. l. 15. quia, qui ibid. lin. 24. hinc, in more p. 136. col. 2. lin. 23. occasionaliter (addendum)

